

Liahona

Taler fra generalkonferansen

President Nelson oppfordrer familier til å **søke opphøyelse**

Nye generalautoritet-syttier og nytt presidentskap for Søndagsskolen oppholdt

8 nye templer bekjentgjort, templer fra pionertiden skal renoveres

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP OG DE TOLV APOSTLERS QUORUM I BESØKSSENTERET VED ROMA ITALIA TEMPEL

“For mer enn 2 000 år siden betjente vår Frelser, Jesus Kristus, verden, han opprettet sin Kirke og ga sitt evangelium.

Han kalte apostler og ga dem befalingen: ‘Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler’ [Matteus 28:19].

“Herrens Kirke er gjenopprettet i vår tid. Frelseren leder Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Som Jesu Kristi apostler i vår tid, deler vi det samme budskapet i dag som apostlene delte for lenge siden – at Gud lever og at Jesus er Kristus.”

– President Russell M. Nelson, da han var i Italia i forbindelse med innvielsen av Roma Italia tempel i mars.

Møtet lørdag formiddag

- 6 **Hvordan kan jeg forstå?**
Eldste Ulisses Soares
- 9 **Omhyggelig eller likegyldig**
Becky Craven
- 11 **Svar på bønn**
Eldste Brook P. Hales
- 15 **Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte**
Eldste Dieter F. Uchtdorf
- 19 **Akkurat som Han gjorde**
Biskop W. Christopher Waddell
- 22 **Et hjem hvor Herrens ånd dveler**
President Henry B. Eyring

Møtet lørdag ettermiddag

- 26 **Oppholdelse av Kirkens funksjonærer**
President Dallin H. Oaks
- 27 **Rapport fra Kirkens revisjonsavdeling 2018**
Kevin R. Jergensen
- 28 **Jesu Kristi sanne, rene og enkle evangelium**
President M. Russell Ballard

31 Søk kunnskap ved Ånden

- Eldste Mathias Held*
- 34 **Troens øyne**
Eldste Neil L. Andersen
- 38 **Nyt Kristi ord**
Eldste Takashi Wada
- 41 **Hør Hans røst**
Eldste David P. Homer
- 44 **Se der Guds lam**
Eldste Jeffrey R. Holland

Generalkonferansens prestedømmemøte

- 47 **Din strategibok i prestedømmet**
Eldste Gary E. Stevenson
- 51 **Quorumet - et sted for tilhørighet**
Eldste Carl B. Cook
- 54 **Se hen til Jesus Kristus**
Eldste Kim B. Clark
- 58 **Kraften som ligger i støttende tro**
President Henry B. Eyring
- 60 **Hvor vil dette føre hen?**
President Dallin H. Oaks
- 67 **Vi kan gjøre bedre og bli bedre**
President Russell M. Nelson

Møtet søndag formiddag

- 70 **Rik velsignelse**
Eldste Dale G. Renlund
- 73 **Kristus - lyset som skinner i mørket**
Sharon Eubank
- 76 **Stor kjærlighet til vår Faders barn**
Eldste Quentin L. Cook
- 81 **Forberedelse til Herrens komme**
Eldste D. Todd Christofferson
- 85 **Jesu Kristi forsoning**
Tad R. Callister
- 88 **"Kom så og følg meg"**
President Russell M. Nelson

Møtet søndag ettermiddag

- 91 **Renset ved omvendelse**
President Dallin H. Oaks
- 95 **Tren dine åndelige muskler**
Eldste Juan Pablo Villar
- 97 **Den gode hyrde, Guds Lam**
Eldste Gerrit W. Gong
- 101 **Forberedt til å motta alt som er nødvendig**
Eldste David A. Bednar
- 105 **Guds umiddelbare godhet**
Eldste Kyle S. McKay
- 107 **Bygg en åndelighetens og beskyttelsens festning**
Eldste Ronald A. Rasband
- 111 **Avslutningsord**
President Russell M. Nelson

- 64 **Generalautoriteter og ledere på generalplan i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige**
- 112 **Statistisk rapport 2018**
- 113 **Fortegnelse over historier**
- 114 **Nytt fra Kirken**
- 127 **Kom, følg med meg - Lær av generalkonferansetalene**

Den 189. årlige generalkonferanse

Lørdag formiddag, 6. april 2019, fellesmøte

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Steven E. Snow
Avslutningsbønn: Eldste Wilford W. Andersen
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg og Ryan Murphy, dirigenter; Richard Elliott og Andrew Unsworth, organister: "Vi gledes og frydes", *Salmer*, nr. 3; "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr. 81, arr. Wilberg; "Det er solskinn i min sjel i dag", *Salmer*, nr. 177, arr. Wilberg; "Snart Israels Forløser", *Salmer*, nr. 5; "Kjære barn, din Gud er nær deg", *Salmer*, nr. 49, arr. Wilberg; "Jeg er Guds kjære barn", *Salmer*, nr. 187, arr. Murphy; "Se, Herren konge er", *Salmer*, nr. 43, arr. Murphy.

Lørdag ettermiddag, 6. april 2019, fellesmøte

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Eldste Brent H. Nielson
Avslutningsbønn: Lisa L. Harkness
Musikk ved et blandet kor fra Brigham Young University; Rosalind Hall og Andrew Crane, dirigenter; Linda Margetts og Bonnie Goodliffe, organister: "Du kongers konge, kom", *Salmer*, nr. 22, arr. Kasen "Jeg står helt forundret", *Salmer*, nr. 111, arr. Jessop; "Lover den Herre", *Salmer*, nr. 34; "Kom nå alle, store, små", *Salmer*, nr. 134, arr. Kasen, "Jesus, Lover of My Soul", *Hymns*, nr. 102, arr. Staheli.

Lørdag kveld, 6. april 2019, generalkonferansens prestedømmemøte

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste John C. Pingree jr.
Avslutningsbønn: Eldste Brian K. Taylor
Musikk ved et blandet kor av Det aronske prestedømme fra staver i Layton i Utah; Stephen Schank, dirigent; Brian Mathias, organist: "Led oss, o du store Jehova", *Salmer*, nr. 48, arr. Wilberg; "Kastes du på bølgen om i livet her", *Salmer*, nr. 136, arr. Kasen, "Sions ungdom, kom nå alle", *Salmer*, nr. 184; "Herligste Frelser", *Lys over Norge*, okt. 1998, arr. Schank.

Søndag formiddag, 7. april 2019, fellesmøte

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Bradley D. Foster
Avslutningsbønn: Jean B. Bingham
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Andrew Unsworth og Brian Mathias, organister: "Sing Praise to Him", *Hymns*, nr. 70; "Så sikker en grunnvoll", *Salmer*, nr. 42, arr. Wilberg; "Min Frelseres kjærlighet", *Barnas sangbok*, 42, arr. Cardon, "La oss stemme i et kor", *Salmer*, nr. 24; "O, du salighetens klippe", *Salmer*, nr. 148, arr. Wilberg; "Kom, følg med meg", *Salmer*, nr. 94, arr. Wilberg.

Søndag ettermiddag, 7. april 2019, fellesmøte

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Eldste Taniela B. Wakolo
Avslutningsbønn: Eldste Claudio R. M. Costa
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg og Ryan Murphy, dirigenter; Bonnie Goodliffe og Linda Margetts, organister: "Hvor det er skjønt, min Herre Gud", *Salmer*, nr. 80, arr. Murphy; "Kom kun til Herren", *Salmer*, nr. 95, arr. Murphy; "Lytt,

lytt, nasjoner!" *Salmer*, nr. 168; "Jeg vet Jesus elsker meg", Creamer og Bell, arr. Murphy; "Jeg trenger deg hver stund", *Salmer*, nr. 63, arr. Wilberg.

Taler fra konferansen er tilgjengelig

For å få tilgang til konferansetaler på Internett på mange språk, kan du gå inn på conference.ChurchofJesusChrist.org og velge språk. Talene er også tilgjengelige på mobil-appen Gospel Library. Video og lyd på engelsk fra konferansen er også tilgjengelig ved distribusjonssentrene innen seks uker etter konferansen. Informasjon om generalkonferansen i tilgjengelige formater for medlemmer med funksjonshemninger finnes på disability.ChurchofJesusChrist.org.

Omslagssiden

Forsiden: Foto: Leslie Nilsson.
Siste omslagsside: Foto: Matthew Reier.

Konferansebilder

Fotografiene i Salt Lake City ble tatt av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson, Matthew Reier og Christina Smith.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Veiledere: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Administrerende direktør: Richard I. Heaton

Direktør for Kirkens tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Camila Castrillon

Tekst og redigering: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkle, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Distribusjonssjef: Troy R. Barker

Oversettelse: Kirkens oversettelseskantor

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 87

(inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Joanna Bjerga

Haraldskrokan 11

4041 Hafersford

Tlf.: 41021116

E-post: jojobjerga@gmail.com

Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga

Liahona (en betegnelse fra Mormons bok som betyr "kompass" eller "veiviser") utgis på albansk, armensk, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, engelsk, estisk, filippinsk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsk, mongolsk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, swahili, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Antall utgivelser varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Med mindre annet er angitt, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til eget personlig, ikke-kommersielt bruk (herunder kall i Kirken). Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles. Visuelt materiell må ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 83 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Oversikt over talere

Andersen, Neil L., 34
Ballard, M. Russell, 28
Bednar, David A., 101
Callister, Tad R., 85
Christofferson, D. Todd, 81
Clark, Kim B., 54
Cook, Carl B., 51
Cook, Quentin L., 76
Craven, Becky, 9
Eubank, Sharon, 73
Eyring, Henry B., 22, 58
Gong, Gerrit W., 97
Hales, Brook P., 11
Held, Mathias, 31
Holland, Jeffrey R., 44
Homer, David P., 41
Jergensen, Kevin R., 27
McKay, Kyle S., 105
Nelson, Russell M., 67, 88, 111
Oaks, Dallin H., 26, 60, 91
Rasband, Ronald A., 107
Renlund, Dale G., 70
Soares, Ulisses, 6
Stevenson, Gary E., 47
Uchtdorf, Dieter F., 15
Villar, Juan Pablo, 95
Wada, Takashi, 38
Waddell, W. Christopher, 19

Emneoversikt

Aktivisering, 19
Anerkjennelse, 73
Barmhjertighet, 91
Befrielse, 105
Brorskap, 51
Bønn, 11, 22, 58, 70
Den hellige ånd, 22, 31, 38, 41
Cook, Quentin L., 81
Det aronske prestedømme, 19, 45, 49
Disippelens vei, 6, 9, 15, 28, 47, 54, 67, 107, 111
Dom, 91, 111
Egenverd, 38
Eksempel, 6
Familie, 34, 58, 76, 88
Farsrollen, 22, 58
Felleskapsfremmende arbeid, 51
Forandring, 67
Forberedelse, 101, 107
Forsoning, 44, 85, 91, 97
Fred, 28
Frelsesplanen, 58
Fristelse, 47
Fysisk død, 85
Glede, 28, 60, 88
Guddommelig natur, 60
Gud Faderen, 11
Hjemmet, 22, 101, 107
Håp, 6, 91, 105
Innsamling, 81, 97
Inspirasjon, 31, 39
Jesus Kristus, 6, 19, 22, 28, 34, 38, 44, 54, 67, 73, 81, 85, 88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
Joseph Smith, 22, 85, 101
Kirkens ledere, 58
Kjærlighet, 11, 15, 22, 28, 58, 73, 76
Kristi lys, 73
Kunnskap, 31, 39
Lydlighet, 70
Lykke, 9, 22
Læring, 6, 28, 101
Medier, 76
Mirakler, 15
Misjonærarbeid, 15, 22, 51, 76, 95
Mormons bok, 51, 81
Mot, 15
Det annet komme, 81
Nadverden, 44
Offer, 60
Omsorgstjeneste, 19, 28, 54, 97
Omvendelse, 22, 67, 73, 85, 91
Oppholdelse, 58
Opphøvelse, 88
Oppstandelsen, 81, 91
Ordinanser, 85, 88
Pakter, 9, 54, 73, 88, 101
Prestedømmet, 54, 58, 67
Prestedømsquorumer, 45, 49
Profeter, 34
Sabbaten, 28
Sannhet, 34, 107
Skriftstudium, 38
Slekts historie, 76, 81
Søndagsskolen, 101
Tempelarbeid, 76, 81, 101
Templer, 22, 111
Tilgivelse, 22
Tjeneste, 19
Tro, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Trøst, 105, Omvendelse, 19, 31, 38
Tålmodighet, 70, 105
Undervisning, 6, 28, 76
Valg, 60
Velsignelser, 70, 105
Vennlighet, 105
Vitnesbyrd, 107
Ærbødighet, 44
Åndelig død, 85
Åndelighet, 70, 47, 95, 107
Åpenbaring, 31, 38, 41

Høydepunkter fra den 189. årlige generalkonferanse

Siden president Russell M. Nelson ble oppholdt som Kirkens president, har en rekke viktige endringer blitt bekjentgjort på generalkonferansen.

Derfor var det naturlig at medlemmene forventet flere endringer under denne konferansen. Kirkens ledere fokuserte imidlertid på en annen form for forandring – forandringen som Frelseren kan bevirke i hver enkelt av oss.

En profets oppfordring

“Når Jesus ber dere og meg om å ‘omvende’ oss, ber han oss om å forandre [oss],” sa president Nelson ...

Identifiser hva som *hindrer* deg i å omvende deg. Og så må du forandre deg! Omvend deg! Vi kan alle gjøre bedre og bli bedre enn noen gang før.”

- Les president Nelsons oppfordring til omvendelse (side 67).
- Du finner mer informasjon om hvordan vi kan nyte omvendelsens velsignelser i taler av:

- President Dallin H. Oaks (side 91)
- President Henry B. Eyring (side 22)
- Tad R. Callister (side 85)

Endringer i Kirken

Mange talere snakket om tidligere bekjentgjorte endringer. President M. Russell Ballard oppfordret oss til ikke å miste “de åndelige hensiktene med disse justeringene ... i begeistringen over selve forandringene”.

- Les president Ballard oppfordring til å fokusere på evangeliets enkle sannheter (side 28).
- Lær av eldste Jeffrey R. Holland hvordan endringen i møteplanen skulle forbedre vårt fokus på nadverden (side 44).
- La eldste David A. Bednar forklare de ønskede resultatene av å fokusere på hjemme-sentrert læring (side 101).
- Se en forkortet liste over endringer som er bekjentgjort siden president Nelson ble oppholdt som president,

og overvei de åndelige hensiktene med dem (side 121).

Nye og renoverte templer

President Nelson avsluttet konferansen med å bekjentgjøre åtte nye templer og store endringer som er planlagt for templer fra pionertiden. Han understreket imidlertid behovet for personlig renovering. “Måtte vi renovere vårt liv gjennom vår tro på og tillit til Ham,” sa han.

- Les president Nelsons avslutningsord (side 111).
- Finn en liste over nye templer (side 124).
- Lær mer om planene for Salt Lake tempel på ChurchofJesusChrist.org/go/05194. [For språk, bruk news.ChurchofJesusChrist.org.] ■

Møtet lørdag formiddag

AV ELDSTE ULISSES SOARES
i *De tolv apostlers quorum*

Hvordan kan jeg forstå?

Når vi ærlig, helhjertet, bestemt og oppriktig søker å lære Jesu Kristi evangelium og undervise det til hverandre, kan disse læresetningene forandre hjerter.

Mine kjære brødre og søstre, det er en stor glede å være samlet her igjen på denne generalkonferansen i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige under ledelse av vår kjære profet, president Russell M. Nelson. Jeg vitner for dere at vi vil få privilegiet å høre røsten til vår Frelser, Jesus Kristus, gjennom læresetningene til dem som ber, synger og taler om vår tids behov på denne konferansen.

Som det står skrevet i Apostlenes gjerninger, underviste evangelisten Filip evangeliet til en etiopisk hoffmann som var en mektig embedsmann og hadde tilsyn med skattkammeret til den etiopiske dronningen.¹ Da han var på vei tilbake etter å ha tilbedt i Jerusalem, leste han boken Jesaja. Tilskyndet av Ånden nærmet Filip seg ham og sa: "Skjønner du det du leser?"

Han svarte: Hvordan skulle jeg vel kunne det når ingen rettleder meg? ...

Da tok Filip til orde, og idet han gikk ut fra dette skriftsted, forkynte han evangeliet om Jesus for ham."²

Spørsmålet denne etiopiske mannen stilte er en påminnelse om det guddommelige påbud vi alle har om å søke å lære og til å undervise

hverandre i Jesu Kristi evangelium.³ Vi er noen ganger faktisk som etiopieren når det gjelder å lære og undervise evangeliet – vi trenger hjelp fra en trofast og inspirert lærer, og noen ganger er vi som Filip – vi trenger å undervise og styrke andre i deres omvendelse til evangeliet.

Vårt formål når vi søker å lære og undervise Jesu Kristi evangelium må være å øke troen på Gud og på hans guddommelige plan for lykke og på Jesus Kristus og hans sonoffer og å oppnå varig omvendelse. Slik økt tro og omvendelse vil hjelpe oss å inngå pakter med Gud og holde dem, og på den måten forsterke vårt ønske om å følge Jesus og skape en ekte, åndelig forvandling i oss – med andre ord, forvandle oss til en ny skapning, som undervist av apostelen Paulus i hans brev til korinterne.⁴ Denne forvandlingen vil føre til et lykkeligere, mer produktivt og sunt liv og hjelpe oss å bevare et evig perspektiv. Er ikke dette akkurat det som skjedde med den etiopiske embedsmannen etter at han hadde lært om Frelseren og blitt omvendt til hans evangelium? Skriftene forteller at "han drog sin vei med glede."⁵

Befalingen om å lære evangeliet og undervise det til hverandre er ikke ny, den har stadig blitt gjentatt siden

begynnelsen av menneskehetens historie.⁶ Ved en konkret anledning, mens Moses og hans folk var på Moabs sletter før de gikk inn i det lovede land, inspirerte Herren ham til å formane sitt folk angående deres ansvar for å lære loven og paktene de hadde mottatt fra Herren og lære dem bort til sine etterkommere,⁷ der mange av dem personlig ikke hadde opplevd kryssingen av Rødehavet eller åpenbaringen gitt på Sinai berg.

Moses formante sitt folk:

“Så hør nå, Israel, de lover og de bud som jeg lærer dere å holde, for at dere må leve og gå inn i det landet som Herren, deres fedres Gud, gir dere, og ta det i eie ...

Gjør det kjent for dine barn og barnebarn.”⁸

Moses avsluttet så med å si: “Du skal ta vare på hans lover og hans bud, som jeg gir deg i dag, for at det kan gå deg vel, og dine barn etter deg, og for at du kan leve mange dager i det landet Herren din Gud gir deg til evig eie.”⁹

Guds profeter har alltid bedt oss oppdra vår familie “i Herrens tuktt og formaning”¹⁰ og i “lys og sannhet.”¹¹ President Nelson har tidligere sagt: “I vår tid med ustyrlig umoral og avhengighetsskapende pornografi har foreldre et hellig ansvar for å lære sine barn om betydningen av å ha Gud [og Jesus Kristus] med i sitt liv.”¹²

Brødre og søstre, advarselen fra vår kjære profet er en ytterligere påminnelse om vårt individuelle ansvar for å søke å lære og å undervise vår familie om at det finnes en Fader i himmelen som elsker oss og som har utviklet en guddommelig plan for lykke for sine barn, at Jesus Kristus, hans Sønn, er verdens Frelser og at frelse kommer ved tro på hans navn.¹³ Vårt liv må bli grunnlagt på vår Forløser Jesu Kristi klippe, som kan hjelpe oss individuelt

og som familie å få våre egne åndelige inntrykk preget i vårt hjerte, og hjelpe oss å holde ut i vår tro.¹⁴

Dere husker kanskje at døperen Johannes’ to disipler fulgte Jesus Kristus etter å ha hørt Johannes vitne om at Jesus var Guds Lam, Messias. Disse gode mennene tok imot Jesu innbydelse om å “kom[me] og se”¹⁵ og ble hos ham den dagen. Det ble klart for dem at Jesus var Messias, Guds Sønn, og de fulgte ham resten av sitt liv.

På samme måte, når vi tar imot Frelserens innbydelse til å “[komme] og se”, må vi være hos ham, fordype oss i Skriftene, glede oss over dem, lære hans lære og strebe etter å leve slik han levde. Bare da vil vi lære å kjenne ham, Jesus Kristus, og gjenkjenne hans røst, og vite at når vi kommer til ham og tror på ham, skal vi aldri hungre eller tørste.¹⁶ Vi vil kunne skjelne sannheten til enhver tid, slik det skjedde med de to disiplene som oppholdt seg sammen med Jesus den dagen.

Brødre og søstre, det skjer ikke ved en tilfeldighet. Å innstille oss selv på guddommelighetens høyeste innflytelse er ikke en enkel sak, det krever bønn til Gud og å lære hvordan vi skal gjøre Jesu Kristi evangelium til midtpunktet i vårt liv. Hvis vi gjør dette lover jeg at Den hellige ånds innflytelse vil bringe sannhet til vårt hjerte og sinn og bære vitnesbyrd om den,¹⁷ og undervise alle ting.¹⁸

Etiopierens spørsmål: “Hvordan skulle jeg vel kunne det når ingen

rettleder meg?” har også en spesiell betydning når vi ser det i sammenheng med vårt individuelle ansvar for å sette de av evangeliets prinsipper som vi har lært ut i handling i vårt liv. I etiopierens tilfelle, for eksempel, handlet han ifølge den sannheten han lærte av Filip. Han ba om å bli døpt. Han fikk kunnskap om at Jesus Kristus var Guds Sønn.¹⁹

Brødre og søstre, våre handlinger må gjenspeile det vi lærer og underviser om. Vi må vise vår tro gjennom måten vi lever på. Den beste læreren er en god rollemodell. Det å undervise noe vi virkelig etterlever kan utgjøre en forskjell i hjertet til dem vi underviser. Hvis vi ønsker at folk, enten det er familie eller ikke, med glede skal verdsette Skriftene og vår tids levende apostler og profeters læresetninger, må de se at vår sjel fryder seg over dem. Hvis vi også vil at de skal vite at president Russell M. Nelson er vår tids profet, seer og åpenbarer, må de se oss løfte vår hånd og oppholde ham og forstå at vi følger hans inspirerte læresetninger. Som det velkjente amerikanske ordtaket sier: “Handlinger taler høyere enn ord.”

Kanskje noen av dere akkurat nå stiller dere selv spørsmålet: “Eldste Soares, jeg har gjort alle disse tingene og har fulgt denne modellen både individuelt og som familie, men dessverre har noen av mine venner eller kjære distansert seg fra Herren. Hva bør jeg gjøre?” For de av dere som akkurat nå opplever

disse følelsene av tristhet, smerte og kanskje anger, vær så snill og husk at de ikke er fullstendig tapt for Herren vet hvor de er og våker over dem. Husk, de er hans barn også!

Det er vanskelig å forstå alle grunnene til at noen velger en annen sti. Det beste vi kan gjøre i disse omstendighetene er å bare være glad i dem og vise dem omsorg, be for deres velbefinnende og søke Herrens hjelp for å få vite hva vi skal gjøre og si. Oppriktig glede oss sammen med dem når de lykkes, være deres venn og se etter det gode i dem. Vi skulle aldri gi opp, men bevare vårt forhold til dem. Aldri avvise eller fordømme dem. Bare vær glad i dem! Lignelsen om den fortapte sønn lærer oss at når barn kommer til seg selv ønsker de ofte å komme hjem. Hvis det skjer med dine kjære, fyll ditt hjerte med medlidenhet, løp til dem, fall dem om halsen, kyss dem, slik faren til den fortapte sønnen gjorde.²⁰

Til slutt, fortsett å leve et verdig liv, vær et godt eksempel for dem på det du tror på og kom nærmere vår Frelser Jesus Kristus. Han kjenner til og forstår våre dype sorger og smerter, og han vil velsigne din innsats og hengivenhet til dine kjære om ikke i dette livet, så i det neste. Husk, brødre og søstre, at håp alltid er en viktig del av evangeliets plan.

Gjennom mange års tjeneste i Kirken har jeg sett trofaste medlemmer som konsekvent har anvendt disse prinsippene i sitt liv. Det er tilfellet for en enslig mor som jeg vil kalle

“Mary”. Dessverre gjennomgikk Mary en tragisk skilsmisse. I denne perioden innså Mary at de mest kritiske avgjørelsene hun måtte ta angående sin familie, var åndelige. Ville bønn, skriftstudium, faste og deltagelse i kirken og i tempelet fortsatt være viktig for henne?

Mary hadde alltid vært trofast, og på dette kritiske tidspunktet bestemte hun seg for å holde seg til det hun allerede visste var sant. Hun fant styrke i “Familien – en erklæring til verden,” som blant mange vidunderlige prinsipper sier at: “Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet” og til å lære dem å alltid holde Guds bud.²¹ Hun søkte stadig etter svar fra Herren og delte dem med sine fire barn hver gang familien var samlet. De drøftet ofte evangeliet, og delte sine opplevelser og vitnesbyrd med hverandre.

Til tross for de sorger de gjennomgikk, utviklet hennes barn en kjærlighet til Kristi evangelium og et ønske om å tjene og dele det med andre. Tre av dem tjente trofast på heltidsmisjon, og den yngste tjener nå i Syd-Amerika. Hennes eldste datter, som jeg kjenner ganske godt, som nå er gift og sterk i sin tro sa: “Jeg følte aldri at mor oppdro oss alene, for Herren var alltid i vårt hjem. Ettersom hun bar sitt vitnesbyrd om ham til oss, begynte hver av oss å vende oss til ham med våre egne spørsmål. Jeg er så takknemlig for at hun gjorde evangeliet levende.”

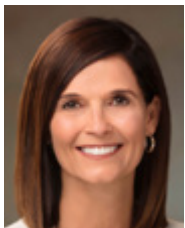
Brødre og søstre, denne gode moren var i stand til å gjøre sitt hjem til et senter for åndelig læring. I likhet med etiopierens spørsmål, spurte Mary seg selv flere ganger: “Hvordan kan mine barn lære hvis ikke en mor skulle rett-lede dem?”

Mine kjære ledsagere i evangeliet, jeg vitner til dere om at når vi ærlig, helhjertet, bestemt og oppriktig søker å lære Jesu Kristi evangelium og undervise det til hverandre med ærlig hensikt og under Åndens innflytelse, kan disse læresetningene forandre hjerter og inspirere til et ønske om å leve i svar med Guds sannheter.

Jeg vitner om at Jesus Kristus er verdens Frelser. Han er Forløseren, og han lever. Jeg vet at han leder sin Kirke gjennom sine profeter, seere og åpenbarere. Jeg vitner for dere at Gud lever, at han elsker oss. Han ønsker oss tilbake til sin nærhet – alle sammen. Han lytter til våre bønner. Jeg bærer mitt vitnesbyrd om disse sannhetene i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Apostlenes gjerninger 8:27.
2. Apostlenes gjerninger 8:30–31, 35.
3. Se Lære og pakter 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Se 2 Korinterbrev 5:17.
5. Apostlenes gjerninger 8:39.
6. Se Moses 6:52, 57–58; 5 Mosebok 4:5, 14; 5:1; Lære og pakter 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Se 5 Mosebok 4:10.
8. 5 Mosebok 4:1, 9
9. 5 Mosebok 4:40.
10. Efeserne 6:4; Enos 1:1.
11. Lære og pakter 93:40.
12. Russell M. Nelson, “Frelse og opphøyelse”, *Liahona*, mai 2008, 9.
13. Se Mosiah 3:9.
14. Se Helaman 5:12.
15. Se Johannes 1:38–39.
16. Se Johannes 6:35.
17. Se Johannes 16:13.
18. Se Johannes 14:26.
19. Se Apostlenes gjerninger 8:37–38.
20. Se Lukas 15:20.
21. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.

AV BECKY CRAVEN
Annenrådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

Omhyggelig eller likegyldig

Når verdslige innflytelser i økende grad omfavner ondskap, må vi strebe med all flid for å holde oss fast på stien som leder oss trygt til vår Frelser.

En gang så jeg en plakat i et butik-kvindu der det sto: “Lykke, \$15.” Jeg ble så nysgjerrig på hvor mye lykke jeg kunne kjøpe for \$15, at jeg gikk inn for å se. Jeg fant mange billige pyntesaker og suvenirer – ingen av tingene jeg så kunne gi meg den type lykke som plakaten antydte! Jeg har tenkt mange ganger på den plakaten gjennom årene, og hvor lett det kan være å se etter lykke i gjenstander som er billige eller midlertidige. Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, er vi velsignet ved å vite hvordan og hvor vi kan finne sann lykke. Vi finner den når vi med omhu etterlever evangeliet fastlagt av vår Herre og Frelser, Jesus Kristus, og streber etter å bli mer lik ham.

Vi har en kjær venn som var jernbaneingeniør. En dag da han kjørte et tog på ruten sin, oppdaget han en bil som sto på skinnene foran seg. Han skjønte snart at bilen satt fast og ikke ville klare å komme seg over skinnene. Han trykket øyeblikkelig på togets nødknapp, noe som satte i gang bremsene på hver godsvogn som strakte seg 1,2 km bak motoren, med en last på 5 900 tonn.

Det var ikke fysisk mulig for toget å stanse før det kolliderte med bilen, noe det gjorde. Heldigvis for menneskene i bilen, hørte de advarselen fra togfløyten og kom seg bort fra bilen før kollisjonen. Da ingeniøren snakket med politietterforskeren, kom det en sint kvinne mot dem. Hun ropte at hun hadde sett hele hendelsen og vitnet så om at ingeniøren ikke en gang hadde prøvd å styre unna bilen!

Hvis ingeniøren hadde klart å styre unna og vekk fra skinnene for å unngå en ulykke, ville naturligvis han og hele toget hans ha gått tapt i en avsporing, og toget ville ha bråstoppet. Heldigvis for ham holdt skinnene på sporet som toget fulgte, toghjulene i fast bevegelse mot sitt bestemmelsessted, uavhengig av hindringen på skinnene. Heldigvis for oss er vi også på et spor, en paktens sti som vi forpliktet oss til å følge da vi ble døpt som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Selv om vi kan møte hindringer fra tid til annen langs veien, vil denne stien hjelpe oss fremover mot vårt dyrebare evige bestemmelsessted hvis vi fortsetter urokkelig på den.

Synet om livets tre viser oss hvordan effekten av likegyldighet kan lede oss bort fra paktens sti. Tenk på at jernstangen og den snevre og smale sti, eller paktens sti, går direkte *til* livets tre, der alle velsignelsene gitt av vår Frelser og hans forsoning er tilgjengelig for de trofaste. I synet var det også en elv med vann som representerte verdens urenhet. Skriftene beskriver at denne elven “rant” ved stien, men

bare “like forbi” treet, ikke *til* det. Verden er fylt med distraksjoner som kan bedra selv de utvalgte, vilde dem til å bli likegyldig i å etterleve paktene sine – lede dem like forbi treet, men ikke *til* det. Hvis vi ikke etterlever paktene våre med omhu og nøyaktighet, kan vår likegyldige innsats til slutt lede oss til forbudte stier eller til å bli med dem som allerede har gått inn i den store og rommelige bygning. Hvis vi ikke gjør det med omhu, kan vi til og med drukne i den urene elvens dyp.¹

Alt kan gjøres med omhu eller likegyldighet, herunder etterlevelse av evangeliet. Når vi overveier vår lojalitet til Frelseren, handler vi med omhu eller med likegyldighet? På grunn av vår jordiske natur, bortforklarer vi ikke noen ganger vår adferd, sier at våre handlinger er i *gråsonen* eller blander noe bra med noe som ikke er så bra? Hver gang vi sier: “Imidlertid,” “unntatt” eller “men” når det gjelder å følge råd fra vår profet og våre ledere, eller å etterleve evangeliet med omhu, sier vi faktisk: “Det rådet gjelder ikke meg.” Vi kan bortforklare så mye vil, men faktum er at *det finnes ikke en riktig måte å gjøre det som er galt på!*

Ungdomstemaet for 2019 er tatt fra Johannes 14:15, da Herren sa: “Der som dere elsker meg, da holder dere mine bud.” Hvis vi elsker ham slik vi hevder, kan vi ikke vise den kjærligheten ved å etterleve hans bud med litt mer omhu?

Å etterleve evangeliet med omhu betyr ikke nødvendigvis å være formell eller arrogant. Det betyr å være påpasselig i våre tanker og vår adferd som Jesu Kristi disipler. Når vi grunner på forskjellen mellom å etterleve evangeliet med omhu og likegyldighet, her er noen ting du kan overveie:

Tilber vi på sabbatsdagen og forbedrer vi oss til å ta del i nadverden hver uke med omhu?

Kunne vi be og studere Skriftene med mer omhu eller være mer aktivt engasjert i *Kom, følg med meg – for enkeltpersoner og familier*?

Arbeider vi i tempelet og lever i henhold til de pakter vi inngikk i dåpen og i tempelet bevisst og med omhu? Fremtrer vi og kler vi oss sømmelig, særlig på hellige steder og i hellige omstendigheter med omhu? Kler vi oss i de hellige tempelkledningene med omhu? Eller dikterer verdens mote en mer likegyldig holdning?

Yter vi omsorgstjeneste for andre og virker i våre kall i Kirken med omhu, eller er vi uinteressert og likegyldig i vårt kall til å tjene?

Velger vi med omhu eller er vi likegyldig til det vi leser og det vi ser på TV og våre mobilenheter? Bruker vi språket vårt med omhu? Eller omfavner vi med likegyldighet grove og vulgære ord?

Heftet *Til styrke for ungdom* inneholder normer som, når de blir fulgt med omhu, bringer rike velsignelser og hjelper oss til å holde oss på paktens

sti. Selv om det ble skrevet til beste for ungdommen, vil ikke dets normer gå ut på dato når vi forlater Unge menns og Unge kvinners program. De gjelder hver enkelt av oss hele tiden. En gjennomgang av disse normene kan tilskynde til andre måter vi kan etterleve evangeliet med mer omhu på.

Vi senker ikke våre standarder for å passe inn eller for å gjøre andre mer komfortable. Vi er Jesu Kristi disipler, og således handler det om å heve andre, løfte dem til et høyere, helligere sted hvor de også kan høste større velsignelser.

Jeg oppfordrer hver enkelt av oss til å søke Den hellige ånds veiledning for å vite hvilke tilpasninger vi trenger å gjøre i vårt liv for med mer omhu å være på linje med våre pakter. Jeg ber dere også innstendig om å ikke være kritiske overfor andre på denne reisen. “Dommen er min, sier Herren.”² Vi er alle i en prosess med vekst og forandring.

Historien i Mormons bok om de falske amlicittene interesserer meg. Som en måte å vise andre at de ikke lenger var forbundet med Jesus Kristus og hans kirke på, satte de et tydelig rødt merke i pannen slik at alle kunne se det.³ På motsatt vis, og som Jesu Kristi disipler, hvordan merker vi oss selv? Kan andre tydelig se hans bilde i vårt ansikt, og vite hvem vi representerer ved måten vi lever vårt liv med omhu på?

Som et paktsfolk er det ikke meningen at vi skal gå i ett med resten av verden. Vi har blitt kalt “et folk til eiendom”⁴ – hvilken kompliment! Når verdslige innflytelser i økende grad omfavner ondskap, må vi strebe med all flid for å holde oss fast på stien som leder oss trygt til vår Frelser, og på den måten øke avstanden mellom vår etterlevelse av pakter og verdslig innflytelse.

AV ELDSTE BROOK P. HALES
i *De sytti*

Når jeg reflekterer over hvordan vi kan oppnå varig lykke, innser jeg at noen ganger befinner vi oss i gråsonen. Den mørke tåken er uunngåelig på vår reise langs paktens sti. Fristelse og likegyldighet kan føre til at vi gradvis blir avledet fra vår kurs inn i verdens mørke og bort fra paktens sti. I de tilfellene dette kan skje, har vår kjære profet, president Russell M. Nelson, oppfordret oss til å komme tilbake på paktens sti, og å gjøre det straks. Hvor takknemlig jeg er for omvendelsens gave og for vår Frelasers forsonende kraft.

Det er umulig å leve et fullkomment liv. Bare én mann var i stand til å leve fullkomment da han levde på denne telestiale planeten. Det var Jesus Kristus. Selv om vi ikke er fullkomne, brødre og søstre, kan vi være verdige: verdige til å ta del av nadverden, verdige til tempelets velsignelser og verdige til å motta personlig åpenbaring.

Kong Benjamin vitnet om velsignelsene og lykken som kommer til dem som følger Frelseren med omhu: "Og videre skulle jeg ønske dere ville tenke på hvor velsignet og lykkelige de er som holder Guds befalinger. For se, de blir velsignet i alle ting, både timelig og åndelig, og hvis de holder trofast ut til enden, blir de mottatt i himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt."⁵

Kan lykke kjøpes med \$15? Nei, det kan den ikke. Dyp og varig lykke kommer når vi etterlever Jesu Kristi evangelium bevisst og med omhu. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 1 Nephi 8; 15.
2. Mormon 8:20.
3. Se Alma 3:4.
4. 1 Peter 2:9.
5. Mosiah 2:41.

Svar på bønn

Faderen er oppmerksom på oss, kjenner våre behov og vil hjelpe oss på fullkomment vis.

En viktig og betryggende lære i Jesu Kristi evangelium er at vår himmelske Fader har fullkommen kjærlighet til sine barn. På grunn av denne fullkomne kjærligheten, velsigner han oss ikke bare i henhold til våre ønsker og behov, men også i henhold til hans uendelige visdom. Slik som profeten Nephi enkelt uttrykte: "Jeg vet at [Gud] elsker sine barn."¹

En side ved denne fullkomne kjærligheten er vår himmelske Faders engasjement i detaljene i vårt liv, selv når vi kanskje ikke er oppmerksomme på det eller forstår det. Vi trakter etter vår himmelske Faders guddommelige veiledning og hjelp gjennom oppriktig,

inderlig bønn. Når vi hedrer våre pakter og streber etter å bli mer lik vår Frelser, er vi berettiget til en konstant² strøm av guddommelig veiledning gjennom Den hellige ånds innflytelse og inspirasjon.

Fra Skriftene lærer vi: "For deres himmelske Far vet hva dere trenger til før dere ber ham,"³ og han "kjenner alle ting, for alle ting er synlige for [hans] øyne."⁴

Profeten Mormon er et eksempel på dette. Han levde ikke lenge nok til å se resultatene av sitt arbeid. Likevel forsto han at Herren ledet ham omhyggelig videre. Da han følte seg inspirert til å legge Nephis små plater til sin egen

opptegnelse, skrev Mormon: “Og jeg gjør dette i en vis hensikt, for slik hviskes det til meg ifølge Herrens Ånd som er virksom i meg. Og jeg vet ikke alle ting, men Herren vet alle ting som skal skje, derfor påvirker han meg til å gjøre ifølge sin vilje.”⁵ Selv om Mormon ikke kjente til tapet av de 116 manuskriptsidene i fremtiden, gjorde Herren det og forberedte en måte å overvinne denne hindringen på, lenge før den oppstod.

Faderen er oppmerksom på oss, kjenner våre behov og vil hjelpe oss på fullkomment vis. Noen ganger gis denne hjelpen i samme øyeblikk, eller i det minste kort tid etter at vi har bedt om guddommelig hjelp. Noen ganger blir våre mest inderlige og verdige ønsker ikke besvart på den måten vi håpet, men så oppdager vi at Gud har større velsignelser i vente for oss. Og noen ganger blir ikke våre rettferdige ønsker oppfylt i dette liv. Jeg vil illustrere gjennom tre forskjellige historier, de måter vår himmelske Fader kan svare på våre oppriktige henvendelser til ham.

Vår yngste sønn ble kalt til å virke som misjonær i Frankrike Paris misjon. Som forberedelse til misjonen, dro vi sammen med ham for å kjøpe de vanlige skjortene, dressene, slipsene, og sokker og en frakk. Dessverre var frakken han ville ha, i størrelsen han trengte, ikke på lager akkurat da. Ekspeditøren antydte imidlertid at frakken ville bli tilgjengelig om noen få uker og ville bli levert til opplæringscenteret for misjonærer i Provo, før vår sønns

avreise til Frankrike. Vi betalte for frakken og tenkte ikke mer på det.

Sønnen vår kom til opplæringscenteret for misjonærer i juni, og frakken ble levert bare noen dager før hans planlagte avreise i august. Han prøvde ikke frakken på, men pakket den raskt ned i bagasjen sin sammen med klærne sine og andre ting.

Da vinteren nærmet seg i Paris, der sønnen vår var, skrev han til oss at han hadde funnet frem frakken og prøvd den på, men at den var altfor liten. Derfor måtte vi overføre ekstra midler til bankkontoen hans så han kunne kjøpe en ny frakk i Paris, noe han gjorde. Med litt irritasjon skrev jeg til ham og ba ham gi bort den første frakken, ettersom han ikke kunne bruke den.

Senere fikk vi denne e-posten fra ham: “Det er veldig, veldig kaldt her ... Det føles som at vinden blåser rett igjennom oss, selv om den nye frakken er god og ganske tung ... Jeg ga den gamle til [en annen misjonær i leiligheten vår] som sa at han hadde bedt om en måte å få en bedre frakk på. Han konverterte til Kirken for flere år siden og han har bare moren sin ... og misjonæren som døpte ham som støtter ham på misjon, så frakken var et svar på bønn og jeg følte meg veldig glad på grunn av det.”⁶

Vår himmelske Fader visste at denne misjonæren som var på misjon i Frankrike, 10 000 km hjemmefra, ville ha et presserende behov for en ny frakk gjennom en kald vinter i Paris, men at

han ikke ville ha midler til å kjøpe en. Vår himmelske Fader visste også at vår sønn ville få en frakk fra klesbutikken i Provo i Utah som ville være altfor liten. Han visste at disse to misjonærene ville være på misjon sammen i Paris og at denne frakken ville være et svar på en misjonærs ydmyke og oppriktige bønn om sitt presserende behov.

Frelseren sa:

“Selges ikke to spurver for en skilling? Men uten deres Far faller ikke én av dem til jorden.

Men endog hårene dere har på hodet, er talt alle sammen.

Frykt derfor ikke, dere er mer verd enn mange spurver.”⁷

I andre situasjoner, når våre verdige ønsker ikke blir oppfylt på den måten vi hadde håpet, kan det faktisk være til stor gagn for oss. Josef, Jakobs sønn, ble for eksempel misunnet og hatet av sine brødre i den grad at de planla å myrde ham. I stedet solgte de ham som slave til Egypt.⁸ Hvis det noen gang har vært en person som kan ha følt at bønnene hans ikke ble besvart på den måten han hadde håpet, kan det ha vært Josef. I virkeligheten resulterte hans tilsynelatende ulykke i store velsignelser for ham og reddet familien hans fra sult. Senere, etter å ha blitt en betrodd leder i Egypt, sa han med stor tro og visdom til sine brødre:

“Men vær nå ikke bekymret eller urolige fordi dere solgte meg hit! Det var jo for å berge liv at Gud sendte meg hit i forveien for dere.

Nå har vi hatt to hungersår i landet, og ennå kommer det fem år da det verken skal pløyes eller høstes.

Men Gud sendte meg i forveien for dere, fordi han ville at det skulle være en rest av dere på jorden, og for å holde dere i live så det ble en stor frelse.

Så er det da ikke dere som har sendt meg hit, men Gud.”⁹

Mens vår eldste sønn gikk på universitetet, ble han ansatt i en veldig attraktiv deltidsjobb for studenter, som kunne føre til en fantastisk heltidsjobb etter universitetsutdannelsen. Han arbeidet hardt i denne studentjobben i fire år, ble godt kvalifisert og respektert av sine medarbeidere og ledere. Mot slutten av sitt siste år, nesten som om Gud selv hadde tilrettelagt det (i hvert fall fra vår sønns perspektiv), ble en fast stilling ledig og han var den beste kandidaten. Hver indikasjon og hver forventning antydte at han, uten tvil, ville få jobben.

Vel, han ble ikke ansatt. Ingen av oss kunne forstå det. Han hadde forberedt seg godt, hadde klart seg godt i intervjuet, var den best kvalifiserte kandidaten og han hadde bedt med stort håp og stor forventning! Han følte seg knust og motløs, og hele hendelsen fikk oss alle til å klø oss i hodet. Hvorfor hadde Gud forlatt ham i hans rettferdige ønske?

Det var ikke før flere år senere at et klart svar kom. Hadde han fått drømmejobben etter universitetsutdannelsen, ville han ha gått glipp av en avgjørende, livsendrende mulighet som nå har vist seg å være til hans evige gagn og velsignelse. Gud kjente enden fra begynnelsen (slik han alltid gjør), og i dette tilfellet, var svaret på mange rettferdige bønner nei, til fordel for et langt bedre utfall.

Og noen ganger er svaret på bønn som vi så rettferdig, inderlig og oppriktig søker, ikke gitt i dette liv.

Søster Patricia Parkinson ble født med normalt øyesyn, men begynte å bli blind da hun var syv år. Da hun var ni år begynte Pat på Utah Schools for the Deaf and Blind i Ogden i Utah, 145 km hjemmefra, noe som gjorde det nødvendig for henne å bo på internat – som innebar all den hjemlengsel en ni-åring kan erfare.

Innen hun fylte 11 år, hadde hun mistet synet fullstendig. Pat kom hjem for godt da hun var 15 år, for å gå på sin lokale videregående skole. Hun fortsatte videre på universitetet og ble uteksaminert med en bachelorgrad innen kommunikasjonsforstyrrelser og psykologi, og etter en tapper kamp mot tvilende universitetsfunksjonærer ved inntakskontoret, begynte hun på høyere utdanning og fullførte en mastergrad i talespråkpatologi. Pat jobber nå med 53 grunnskoleelever og fører tilsyn med fire logopedier i sitt skoledistrikt. Hun eier sitt eget hjem og sin egen bil, som venner og familiemedlemmer bruker når Pat trenger å bli kjørt et sted.

Da Pat var 10 år skulle det gjøres enda et medisinsk inngrep for å hjelpe hennes avtagende syn. Foreldrene hennes hadde alltid fortalt henne nøyaktig hva som skulle skje med hensyn til hennes medisinske behandling, men av en eller annen grunn fortalte de henne ikke om akkurat dette inngrepet. Da foreldrene hennes fortalte henne om det planlagte inngrepet, var Pat, ifølge morens ord “helt fra seg.” Pat sprang til det andre rommet, men kom tilbake senere og sa til foreldrene sine litt indignert: “La meg si dere én ting. Jeg vet det, Gud vet det og dere kan like godt få vite det også. Jeg kommer til være blind resten av livet!”

For flere år siden reiste Pat til California for å besøke familiemedlemmer som bodde der. Da hun var ute med sin tre år gamle nevø, sa han til henne: “Tante Pat, hvorfor ber du ikke bare vår himmelske Fader om å gi deg nye øyne? For hvis du ber vår himmelske Fader, vil han gi deg akkurat det du ønsker deg. Du må bare be ham.”

Pat sa at hun ble litt overrumplet av spørsmålet, men svarte: “Vel, det er ikke alltid sånn vår himmelske Fader svarer bønner. Noen ganger vil han at du skal lære noe, og derfor gir han deg ikke alltid akkurat det du vil ha. Noen ganger må du vente. Vår himmelske Fader og Frelseren vet best hva som er bra for oss og hva vi trenger. Så de kommer ikke til å oppfylle alt du ønsker deg i samme øyeblikk du ønsker deg det.”

Jeg har kjent Pat i mange år og fortalte henne nylig at jeg beundrer det faktum at hun alltid er positiv og glad. Hun svarte: “Vel, du har ikke vært hjemme hos meg, har du? Jeg har mine stunder. Jeg har hatt flere alvorlige runder med depresjon, og jeg har grått mye.” Men så la hun til: “Fra da jeg begynte å miste synet mitt – det var merkelig – men jeg visste at min

himmelske Fader og Frelseren var med meg og min familie. Vi taklet det så godt vi kunne, og etter min mening, taklet vi det på riktig måte. Jeg har blitt en relativt fremgangsrik person, og jeg har for det meste vært en glad person. Jeg husker at hans hånd var med i alt. Til dem som spør meg om jeg er sint fordi jeg er blind, svarer jeg: ‘Hvem skulle jeg være sint på? Min himmelske Fader er med meg i dette, jeg er ikke alene. Han er med meg hele tiden.’”

I dette tilfellet vil Pats ønske om å få synet sitt tilbake ikke bli oppfylt i dette liv. Men mottoet hennes som hun lærte av sin far er: “Dette skal også gå over.”¹⁰

President Henry B. Eyring sa: “Jeg bærer mitt personlige vitnesbyrd om at Faderen i dette øyeblikk er oppmerksom på dere, deres følelser og de åndelige og timelige behovene til alle rundt dere.”¹¹ Denne store og betryggende sannhet kan bli funnet i de tre erfaringene jeg har gjengitt.

Brødre og søstre, noen ganger blir våre bønner raskt besvart med utfallet vi håpet på. Noen ganger blir ikke våre bønner besvart slik vi håpet på, men over tid ser vi likevel at Gud hadde større velsignelser forberedt for oss enn

vi opprinnelig forventet. Og noen ganger blir våre rettfærdige henvendelser til Gud ikke oppfylt i dette liv.¹² Som eldste Neal A Maxwell sa: “Tro omfatter også tillit til Guds tidtabell.”¹³

Vi har blitt forsikret om at på hans egen måte og i hans egen tid, vil vår himmelske Fader velsigne oss og løse all vår bekymring, urett og skuffelse.

For å sitere kong Benjamin: “Og videre skulle jeg ønske dere ville tenke på hvor velsignet og lykkelige de er som holder Guds befalinger. For se, de blir velsignet i alle ting, både timelig og åndelig, og hvis de holder trofast ut til enden, blir de mottatt i himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt. Husk, husk at disse ting er sanne, for Gud Herren har uttalt det.”¹⁴

Jeg vet at Gud hører våre bønner.¹⁵ Jeg vet at han er en allvitende, kjærlig Fader, han svarer våre bønner fullkomment, i henhold til sin uendelige visdom, og på måter som vil være til vårt store gavn og vår velsignelse. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

- 1 Nefhi 11:17; se også 1 Johannes 4:8.
- 2 Se Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 93–96.
- 3 Matteus 6:8.
- 4 Lære og pakter 38:2.
- 5 Mormons ord 1:7.
- 6 Privat korrespondanse.
- 7 Matteus 10:29–31.
- 8 Se 1 Mosebok 37:20, 26–28.
- 9 1 Mosebok 45:5–8.
- 10 Fra et personlig intervju med Patricia Parkinson, 10. des. 2018.
- 11 Henry B. Eyring, “Så hans Ånd kan være hos deg”, *Liahona*, mai 2018, 88.
- 12 Se Jeffrey R. Holland, “En yppersteprest for de goder som skulle komme”, *Liahona*, jan. 2000, 42–45.
- 13 Neal A. Maxwell, “Så I ikke skal gå trett og bli motløse i eders sjeler”, *Lys over Norge*, juli 1991, 84.
- 14 Mosiah 2:41.
- 15 Se “Power of Prayer”, mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

AV ELDSTE DIETER F. UCHTDORF
i De tolv apostlers quorum

Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte

Uansett hvor du befinner deg på jorden, er det mange muligheter til å dele Jesu Kristi evangeliums gode nyheter.

I forrige måned ble De tolv invitert av vår kjære profet, president Russell M. Nelson, til å reise sammen med ham til innvielsen av Roma Italia tempel. Mens vi var på reise, tenkte jeg på apostelen Paulus og hans reiser. På hans tid ville en reise fra Jerusalem til Roma ha tatt omtrent 40 dager. I dag, med et av mine favorittfly, tar det mindre enn 3 timer.

Bibelforskere tror at Paulus var i Roma da han skrev flere av sine brev, som var svært viktige for å styrke Kirkens medlemmer da så vel som nå.

Paulus og de andre medlemmene av Kirken i fordums tid, de *tidlige-dagers-hellige*, var personlig kjent med offer. Mange ble alvorlig forfulgt, til og med til døden.

I de siste 200 årene har medlemmer av Jesu Kristi gjenopprettede kirke, de *siste-dagers-hellige*, også opplevd forfølgelse av mange slag. Men til tross for denne forfølgelsen (og noen ganger på grunn av den), har Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige fortsatt å vokse og finnes nå rundt om på hele jorden.

Det er mye å gjøre

Men før vi baker en kake, kaster konfetti og gratulerer oss selv med denne bemerkelsesverdige suksessen, gjør vi imidlertid klokt i å se denne veksten i et større perspektiv.

Det er rundt regnet syv og en halv milliarder mennesker i verden, sammenlignet med omtrent 16 millioner medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – i sannhet en svært liten flokk.¹

Samtidig synker antallet troende kristne i noen deler av verden.²

Selv i Herrens gjenopprettede kirke – og selv om det totale medlemstallet fortsetter å vokse – er det altfor mange som ikke gjør krav på velsignelsene ved regelmessig deltagelse i Kirken.

Med andre ord, uansett hvor du befinner deg på jorden, er det mange muligheter til å dele Jesu Kristi evangeliums gode nyheter³ med mennesker du møter, omgås eller studerer, arbeider eller bor sammen med.

I løpet av det siste året har jeg hatt den spennende anledningen å være dypt involvert i Kirkens verdensomspennende misjonæraktiviteter. Jeg har ofte grunnet på og bedt angående Frelserens store befaling til sine disipler – oss, hans barn – til å “gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døver dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn”.⁴

Jeg kjempet med spørsmålet “hvordan kan vi, som medlemmer og Kristi disipler på best mulig måte oppfylle denne store befalingen i vårt dagligliv?”

I dag innbyr jeg deg til å grunne på det samme spørsmålet i ditt hjerte og sinn.⁵

Et spesielt talent for misjonærarbeid

Kirkens ledere har lagt vekt på oppfordringen “ethvert medlem en misjonær!” i flere tiår.⁶

Medlemmer av Jesu Kristi Kirke – både i tidligere tider så vel som i vår tid – har med entusiasme og glede delt evangeliet med venner og bekjente. Deres hjerte brenner på grunn av vitnesbyrdet om Jesus Kristus, og de ønsker oppriktig at andre skal få oppleve den samme glede som de har funnet i Frelserens evangelium.

Noen medlemmer av Kirken ser ut til å ha et spesielt talent for dette. De elsker å være evangeliets ambassadører. De tjener frimodig og frydefullt og leder arbeidet som medlem-misjonærer.

Noen av oss andre er imidlertid mer nølende. Når misjonærarbeid drøftes på Kirkens møter, senkes hodene sakte inntil de forsvinner bak benkeraden, med øynene fokusert på Skriftene eller lukket i dyp meditasjon for å unngå øyekontakt med andre medlemmer.

Hvorfor er det slik? Kanskje vi føler oss skyldige fordi vi ikke gjør mer for å dele evangeliet med andre. Kanskje vi føler oss usikre på hvordan vi skal gjøre det. Eller kanskje vi er redde for å bevege oss utenfor vår komfortsone.

Jeg forstår dette.

Men husk at Herren aldri har forlangt feilfri misjonærinnsats på ekspertnivå. I stedet “[krever Herren] hjertet og et villig sinn.”⁷

Hvis du allerede gjør misjonærarbeid med glede, vær så snill og fortsett med det, og vær et eksempel for andre. Herren vil velsigne deg.

Hvis du imidlertid føler at du har slept føttene etter deg når det gjelder å dele evangeliets budskap med andre, kan jeg foreslå fem ting som ikke skulle gi deg skyldfølelse og som alle kan gjøre for å delta i Frelserens store befaling om å samle Israel?

Fem enkle forslag

For det første: Kom nærmere Gud.

Det største og første bud er å elske Herren.⁸ Det er en av hovedgrunnene til hvorfor vi er her på jorden. Spør deg selv: “Tror jeg virkelig på vår himmelske Fader?”

“Er jeg glad i og stoler jeg på ham?”

Jo nærmere du kommer vår himmelske Fader, desto mer vil hans lys og glede skinne fra ditt indre. Andre vil legge merke til at det er noe unikt og spesielt med deg. Og de vil spørre om det.

For det annet: Fyll ditt hjerte med kjærlighet til andre. Dette er det andre store budet.⁹ Prøv å virkelig se på alle rundt deg som et Guds barn. Vis omsorg for dem – uansett om navnet deres står på din liste for omsorgstjeneste eller ei.

Le sammen med dem. Gled deg sammen med dem. Gråt sammen med dem. Respekter dem. Helbred, løft og styrk dem.

Streb etter å etterligne Kristi kjærlighet og ha medfølelse med andre – selv de som er uvennlig mot deg, som gjør narr av deg og ønsker å skade deg. Vær glad i dem og behandle dem også som vår himmelske Faders barn.

For det tredje: Streb etter å gå på disippelens vei. Når din kjærlighet til Gud og hans barn blir dypere, blir din forpliktelse til å følge Jesus Kristus også sterkere.

Du lærer om hans vei ved å nyte hans ord og gi akt på og anvende læresetningene til vår tids profeter og apostler. Du får større selvtillit og mot til å følge hans vei når du kommuniserer med vår himmelske Fader med et lærevillig, ydmykt hjerte.

Å gå på disippelens vei krever øvelse – hver dag, litt etter litt, “nåde for

nåde”,¹⁰ “linje på linje.”¹¹ Noen ganger to skritt fremover og ett tilbake.

Det viktige er at du ikke gir opp, at du fortsetter å prøve å få det til. Du vil til slutt bli flinkere, lykkeligere og mer ekte. Å snakke med andre om din tro vil bli normalt og naturlig. Evangeliet vil faktisk bli en slik vesentlig, dyrebar del av livet ditt at det vil føles unaturlig å *ikke* snakke om det med andre. Det vil kanskje ikke skje umiddelbart – det er en livslang innsats. Men det vil skje.

For det fjerde: Del det du har i ditt hjerte. Jeg ber ikke om at du skal stå på gatehjørnet med en megafon og rope ut vers fra Mormons bok. Det jeg ber om er at du alltid ser etter muligheter til å snakke om din tro på naturlige og normale måter med folk – både personlig så vel som på Internett. Jeg ber om at du “[står] som ... [et vitne]”¹² om evangeliets kraft til alle tider – og når det er nødvendig, bruker ord.¹³

Fordi Jesu Kristi evangelium er “Guds kraft til frelse”, kan du være frimodig, modig og ydmyk når du deler det med andre.¹⁴ Frimodighet, mot og ydmykhet kan synes som motstridende egenskaper, men de er ikke det. De reflekterer Frelserens innbydelse om å ikke skjule evangeliets verdier og prinsipper under en skjeppe, men å la ditt lys skinne, slik at dine gjerninger kan prise vår Fader i himmelen.¹⁵

Det finnes så mange normale og naturlige måter å gjøre dette på, fra hverdagslige vennlige handlinger til personlige vitnesbyrd på YouTube, Facebook, Instagram eller Twitter, til enkle samtaler med folk du møter. I år lærer vi fra Det nye testamente i vårt hjem og i Søndagsskolen. Hvilken fantastisk mulighet til å innby venner og naboer til kirken og til ditt hjem for å lære om Frelseren sammen med deg. Del Gospel Library-appen med dem, der de kan finne *Kom, følg med meg*. Hvis

du kjenner ungdom og deres familier, gi dem heftet *Til styrke for ungdom*, og innby dem til å komme og se hvordan våre ungdommer streber for å etterleve disse prinsippene.

Hvis noen spør deg om hvordan du hadde det i helgen, ikke nøl med å snakke om hva du opplevde i kirken. Fortell om de små barna som sto foran forsamlingen og ivrig sang om hvordan de prøver å ligne Jesus. Snakk om gruppen av ungdommer som brukte tid på å hjelpe de gamle på eldresenteret å samle sammen personlige historier. Snakk om den nylige endringen i søndagens møteplan og hvordan det har vært til velsignelse for familien din. Eller forklar hvorfor vi vektlegger at dette er Jesu Kristi Kirke og at vi er siste-dagers-hellige, akkurat som medlemmer av Kirken i fordums tid også ble kalt *hellige*.

På en hvilken som helst måte som føles naturlig og normal for deg, del med folk hvorfor Jesus Kristus og hans kirke er viktig for deg. Innby dem til å “kom[me] og se.”¹⁶ Oppfordre dem deretter til å *komme og bidra*. Det er utallige muligheter for folk til å bidra i Kirken.

Be ikke bare om at misjonærene må finne de utvalgte. Be daglig av hele ditt hjerte om at du vil finne dem som vil *komme og se, komme og bidra og komme og bli værende*. Involver heltidsmisjonærene. De er som engler, klare til å hjelpe!

Når du deler de gode nyhetene, Jesu Kristi evangelium, gjør det med kjærlighet og tålmodighet. Hvis vi samhandler med andre med den eneste forventningen om at de snart skal iføre seg dåpstry og spørre etter veien til nærmeste dåpsbasseng, gjør vi det på feil måte.

Noen som kommer for å se vil kanskje aldri bli medlem av Kirken, noen vil bli det senere. Det er deres valg. Men det forandrer ikke vår kjærlighet til dem. Og det forandrer ikke vår

entusiastiske innsats med å fortsette å innby enkeltpersoner og familier til å *komme og se, komme og bidra og komme og bli værende*.

For det femte: Stol på at Herren vil utføre sine mirakler. Forstå at det ikke er din jobb å omvende folk. Det er Den hellige ånds rolle. Din rolle er å dele det som er i ditt hjerte og leve i samsvar med din tro.

Så ikke bli motløs hvis noen ikke umiddelbart tar imot evangeliets budskap. Det er ikke et personlig nederlag.

Det er mellom den enkelte og vår himmelske Fader.

Din rolle er å elske Gud og å elske din neste, hans barn.

Tro, elske og gjøre.

Følg denne veien, og Gud vil utrette mirakler gjennom deg for å velsigne sine dyrebare barn.

Disse fem forslagene vil hjelpe deg å gjøre det Jesu Kristi disipler har gjort fra gammelt av. Hans evangelium og hans kirke er en svært viktig del av ditt liv og av hvem du er og hva du gjør. Derfor, innby andre til å *komme og se og komme og bidra*, og Gud vil utføre sitt frelsesverk og de vil *komme og bli værende*.

Men hva om det er vanskelig?

“Men,” spør du kanskje, “hva om jeg gjør alt dette og folk reagerer negativt? Hva om de er kritiske til Kirken? Hva om de ikke vil være venn med meg lenger?”

Ja, det kan skje. Fra gammelt av har Jesu Kristi disipler ofte blitt forfulgt.¹⁷ Apostelen Peter sa: “... som [du] har del i Kristi lidelser, skal [du] glede [deg]”.¹⁸ De tidlige hellige gledet seg over “at de var aktet verdige til å bli vanæret for Navnets skyld.”¹⁹

Husk at Herren arbeider på forunderlige måter. Det kan hende at ved din Kristus-lignende reaksjon på avvisning kan et hardt hjerte bli bløtgjort.

Som en Herren Jesu Kristi apostel velsigner jeg deg med *frimodighet* til å være et levende vitnesbyrd på evangeliets verdier, med *mot* til å alltid bli gjenkjent som et medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, med *ydmxykhet* til å bidra i Hans verk som et uttrykk for din kjærlighet til vår himmelske Fader og hans barn.

Mine kjære venner, dere vil glede dere over å vite at dere er en viktig del i den lenge forutsagte innsamlingen av Israel, som forbereder Kristi komme

i “makt og stor herlighet, med alle de hellige engler”.²⁰

Vår himmelske Fader kjenner deg. Herren er glad i deg. Gud vil velsigne deg. Dette verket er forordnet av ham. Du kan klare dette. Vi kan alle klare det sammen.

Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Den store profeten Nephi så i et syn at selv om Guds Lams kirke skulle utbres “over hele jorden,” ville dens totale “antall [være] få” på grunn av ugudelighet i verden (1 Nephi 14:12; se også Lukas 12:32).
2. For eksempel avdekket en nylig studie av Pew Research Center at i USA har “prosentandelen av voksne (18 år og eldre) som beskriver seg selv som kristne falt med nesten åtte prosentpoeng på bare syv år, fra 78,4% i ... 2007 til 70,6% i 2014. I den samme perioden har prosentandelen av amerikanere som ikke er tilknyttet noen religion eller beskriver seg selv som ateister, agnostikere eller ‘ingen spesiell’ – økt med mer enn seks poeng, fra 16,1% til 22,8%” (“America’s Changing Religious Landscape”, Pew Research Center, 12. mai 2015, pewforum.org).
3. Ordet *evangelium* betyr “gode nyheter”. De gode nyhetene er at Jesus Kristus har utført en fullkommen forsoning som vil forløse hele menneskeheten fra døden og belønne hver person ut fra hans eller hennes handlinger. Denne forsoningen begynte med Hans rolle i den førjordiske verden, fortsatte under hans jordiske liv og endte med hans strålende

oppstandelse. De bibelske opptegnelse om hans jordiske liv, virke og offer kalles evangeliene: Matteus, Markus, Lukas og Johannes.

4. Matteus 28:19.
5. “Sannelig sier jeg dere, mine venner, jeg gir dere disse mine ord for at dere kan grunne på dem i deres hjerter” (Lære og pakter 88:62).
“Men se, jeg sier deg at du må tenke det ut i ditt sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor skal du føle at det er riktig” (Lære og pakter 9:8).
6. President David O. McKay oppfordret “ethvert medlem [til å være] en misjonær” da han presiderte over den europeiske misjon fra 1922 til 1924, og han delte det samme budskap med Kirken på generalkonferansen så tidlig som i 1952 (se “Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today”, Church News, 20. feb. 2015, news.ChurchofJesusChrist.org).
7. Lære og pakter 64:34.
8. Se Matteus 22:37–38.
9. Se Matteus 22:39.
10. Lære og pakter 93:12.
11. Jesaja 28:10 [se 2 Nephi 28:30].
12. Mosiah 18:9.
13. Denne tanken blir ofte tilskrevet Frans av Assisi; se også Johannes 10:36–38.
14. Romerne 1:16.
15. Se Matteus 5:15–16.
16. Johannes 1:47; uthevelse tilføyd.
17. Se Johannes 15:18.
18. 1 Peter 4:13, English Standard Version; se også vers 1–19 for mer om hvordan Jesu Kristi tilhengere skulle se på lidelse for evangeliets sak.
19. Apostlenes gjerninger 5:41.
20. Lære og pakter 45:44.

AV BISKOP W. CHRISTOPHER WADDELL
Annenrådgiver i Det presiderende biskopsråd

Akkurat som Han gjorde

Når vi søker å utføre omsorgstjeneste akkurat som Han gjorde, vil vi bli gitt muligheter til å glemme oss selv og hjelpe andre.

For omtrent 18 måneder siden, på høsten i 2017 fortalte min 64 år gamle bror Mike at han hadde fått diagnosen kreft i bukspyttkjertelen. Han fortalte meg også at han hadde fått en prestedømsvelsignelse av sin hjemmelærer, og at han hadde hatt et møte med sin biskop. Han sendte meg senere en melding med bilde av Oakland California tempel, tatt fra sykehuset der han fikk behandling, med teksten: "Se hva jeg kan se fra sykehusvinduet mitt."¹

Jeg var like overrasket over hans kommentarer om hjemmelærere, prestedømsvelsignelser, biskoper og templer som jeg var over at han hadde kreft. Fordi Mike, som var prest i Det aronske prestedømme, hadde ikke vært

regelmessig tilstede i kirken på nesten 50 år.

Som familie var vi nesten like interessert i hans åndelige fremgang som vi var i hans fremgang i kampen mot kreften, mest på grunn av hans nå hyppige spørsmål om Mormons bok, beseglingskraften og livet etter døden. Ettersom månedene gikk og kreften spredte seg, ble det til slutt et behov for ytterligere og mer spesialisert behandling noe som bragte Mike til Utah og Huntsman Cancer Institute.

Kort tid etter at han kom dit fikk Mike et besøk av John Holbrook, misjonslederen i den menigheten som betjente sykehjemmet der han nå bodde. John kommenterte at "det

var innlysende for meg at Mike var en Guds sønn" og at de raskt utviklet et vennskapsbånd som ledet til at John i praksis ble Mikes omsorgsbror selv om han ikke var kalt til å være det. Det kom en umiddelbar innbydelse om å få misjonærene på besøk, noe min bror høflig avsto, men etter en måneds vennskap spurte John igjen, og forklarte Mike: "Jeg tror du vil like å høre evangeliets budskap."² Denne gangen ble innbydelsen akseptert, noe som førte til møter med misjonærene, så vel som besøk av biskop Jon Sharp, hvis samtaler til slutt førte til at Mike fikk sin patriarkalsk velsignelse, 57 år etter sin dåp.

Tidlig i desember i fjor, etter måneder med behandling, bestemte Mike seg for å avslutte kreftbehandlingen, som forårsaket alvorlige bivirkninger, og bare la naturen gå sin gang. Vi ble informert av legen hans om at Mike hadde omtrent tre måneder igjen å leve. I denne tiden fortsatte spørsmålene om evangeliet – det gjorde også besøkene og støtten fra hans lokale prestedømsledere. På våre besøk til Mike så vi ofte et åpent eksemplar av Mormons bok på nattbordet, og vi drøftet gjengivelsen av evangeliet, prestedømsnøkler, tempelordinanser og menneskets evige natur.

Innen midten av desember, med sin patriarkalske velsignelse i hånden, så det faktisk ut som Mike fikk fornyet styrke, og hans prognose om minst tre måneder til virket sannsynlig. Vi la til og med planer for at han skulle være sammen med oss i julen, i nyttårshelgen og senere. Den 16. desember fikk jeg en uventet telefon fra biskop Sharp, som informerte meg om at han og stavs-presidenten hadde intervjuet Mike, hadde funnet ham verdig til å motta Det melkisedekske prestedømme, og spurte om når jeg var tilgjengelig for å

kunne delta. Ordinansen ble planlagt til fredag 21. desember.

Da dagen kom, ankom min hustru Carol og jeg sykehjemmet og ble umiddelbart møtt i gangen ved rommet hans og informert om at Mike ikke hadde noen puls. Vi gikk inn i rommet der patriarken, biskopen og stavspresten hans allerede ventet – og så åpnet Mike øynene sine. Han gjenkjente meg og bekreftet at han kunne høre meg og var klar til å motta prestedømmet. Femti år etter at Mike hadde blitt ordinert til Det aronske prestedømme, hadde jeg privilegiet, ledsaget av hans lokale ledere, å overdra Det melkisedekske prestedømme og ordinere min bror til en eldste. Fem timer senere døde Mike, og gikk gjennom sløret for å møte våre foreldre som bærer av Det melkisedekske prestedømme.

For bare ett år siden ga president Russell M. Nelson hver av oss et kall om å ta vare på våre brødre og søstre på en “bedre, helligere måte.”³ Da han talte om Frelseren, sa president Nelson at “fordi det er hans kirke, skal vi som hans tjenere yte tjeneste til den ene, akkurat som han gjorde. Vi skal tjene i hans navn, med hans kraft og myndighet, og med hans kjærlige vennlighet.”⁴

Som svar på denne innbydelsen fra en Guds profet, finner det sted en bemerkelsesverdig innsats innen omsorgstjenesten over hele verden, både innen samordnet innsats, der

medlemmer trofast oppfyller sine omsorgsoppdrag, så vel som innen det jeg vil kalle spontan omsorgstjeneste, når så mange viser Kristus-lignende kjærlighet som et svar på uventede muligheter. I vår egen familie var vi personlig vitner til en slik omsorgstjeneste.

John, som var Mikes venn, omsorgsbror og tidligere misjonspresident, pleide å fortelle sine misjonærer at “hvis noen står på en liste som sier ‘ikke interessert,’ ikke gi opp. Folk forandrer seg.” Han fortalte oss deretter: “Mike gjennomgikk en mektig forandring.”⁵ John var til å begynne med en venn som ga nødvendig oppmuntring og støtte – men hans omsorgstjeneste stoppet ikke med vennskapelige besøk. John visste at en omsorgsbror er mer enn en venn og at vennskap blir foredlet når vi yter omsorgstjeneste.

Det er ikke nødvendig at noen skal lide, som min bror, av en livstruende sykdom for å ha behov for omsorgstjeneste. Disse behovene kommer i mange former, størrelser og omstendigheter. En enslig mor eller far, et mindre aktivt ektepar, en tenåring som strever, en overveldet mor, en trosprøve, eller problemer innen økonomi, helse eller ekteskapet – listen er nesten endeløs. Akkurat som Mike, er ingen imidlertid for langt borte, og det er aldri for sent for Frelserens kjærlige utstrakte hånd.

Vi lærer på Kirkens nettside for omsorgstjeneste at “selv om det er

mange formål med omsorgstjeneste, skulle vår innsats være ledet av et ønske om å hjelpe andre til å oppnå en dypere, personlig omvendelse og bli mer som Frelseren.”⁶ Eldste Neil L. Andersen sa det på denne måten:

“En person med et godt hjerte kan hjelpe noen med å reparere et dekk, kjøre en romkamerat til legen, spise lunsj med noen som er lei seg, eller smile og si hei for å gjøre dagen lettere.

Men en som følger det første bud vil på en naturlig måte gjøre mer enn disse viktige tjenestegjeringene.”⁷

Når vi former vår omsorgstjeneste etter Jesus Kristus, er det viktig å huske at hans innsats for å vise kjærlighet, løfte, tjene og velsigne hadde et høyere mål enn det umiddelbare behovet. Han kjente så visst til deres daglige behov og hadde medlidenhet med dem i lidelsen de opplevde mens han helbredet, nærret, tilga og underviste. Men han ønsket å gjøre mer enn å ta hånd om dagens behov. Han ønsket at de som var rundt ham skulle følge ham, kjenne ham og nå sitt guddommelige potensial.⁸

Når vi søker å utføre omsorgstjeneste akkurat som Han gjorde,⁹ vil vi bli gitt muligheter til å glemme oss selv og hjelpe andre. Disse mulighetene kan ofte være ubeleilige og sette vårt ønske om å bli mer lik Mesteren på prøve, hvis største tjenestegjering, hans altomfattende forsoning, var alt annet enn beleilig. I Matteus kapittel 25 blir

vi påminnet hva Herren føler for oss når vi, som han, er følsom for strevet, prøvelsene og utfordringene som så mange møter, men som så ofte kan bli oversett:

“Kom hit, dere som er velsignet av min Far! Arv det rike som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.

For jeg var sulten, og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg ...

Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg å drikke?

Når så vi deg fremmed og tok imot deg? ...

Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.”¹⁰

Enten vi yter tjeneste som omsorgsbrødre eller -søstre, eller når vi blir gjort klar over at noen trenger hjelp, blir vi oppfordret til å søke Åndens veiledning og rettleiding – og deretter handle. Vi kan lure på hvordan vi best kan yte tjeneste, men Herren vet, og gjennom hans Ånd kan vi bli ledet i vår innsats. I likhet med Nephi, som “ble ledet av Ånden, for [han] visste ikke på forhånd hva [han] skulle gjøre,”¹¹ vil vi også bli ledet av Ånden når vi streber etter å bli instrumenter i Herrens hender for å velsigne hans barn. Når vi søker Åndens veiledning og stoler på Herren, vil vi havne i omstendigheter og situasjoner hvor vi kan handle og være til velsignelse – eller med andre ord, yte omsorgstjeneste.

Det kan være andre ganger at vi ser et behov men føler oss uskikket til å gjøre noe, fordi vi antar at det vi har å tilby ikke er tilstrekkelig. Å gjøre akkurat som Han gjorde¹² er imidlertid å yte tjeneste ved å gi det vi er i stand

til, og stole på at Herren vil foredle vår innsats for å velsigne våre “medreisende på denne jordiske reise.”¹³ For noen kan det være ved å gi av vår tid og våre talenter, for andre kan det være et vennlig ord eller en sterk rygg. Noen ganger kan vi føle at vår innsats er utilstrekkelig. President Dallin H. Oaks delte et viktig prinsipp angående “små og enkle ting.” Han sa at små og enkle tjenestegjeringer er mektige fordi de innbyr “ledsagelse av Den hellige ånd,”¹⁴ en ledsager som velsigner både giveren og mottageren.

Da han visste at han snart skulle dø, kommenterte min bror Mike: “Det er forunderlig hvordan bukspyttkjertelkreft kan få deg til å fokusere på det som er viktigst.”¹⁵ På grunn av vidunderlige menn og kvinner som så et behov, ikke fordømte, men tjente som Frelseren, var det ikke for sent for Mike. For noen kan forandringen komme raskere, for andre kanskje på den andre siden av sløret. Vi må imidlertid huske at det aldri er for sent og at ingen noen gang har vandret så langt fra stien at han eller hun er for langt borte til at Jesu Kristi uendelige forsoning kan nå dem. Den er grenseløs i sin varighet og omfang.

På forrige generalkonferanse i oktober sa eldste Dale G. Renlund at

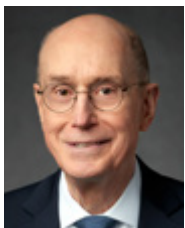
“samme hvor lenge vi har vært borte fra stien ... vil Gud hjelpe oss tilbake i samme øyeblikk som vi bestemmer oss for å forandre oss.”¹⁶ Beslutningen om å forandre seg er imidlertid ofte et resultat av en innbydelse som for eksempel “jeg tror du vil like å høre evangeliets budskap.” Akkurat som det aldri er for sent for Frelseren, er det aldri for tidlig for oss å invitere.

Denne påskehøytiden gir oss nok en gang en vidunderlig mulighet til å grunne på vår Frelser Jesu Kristi store sonoffer og det han gjorde for hver og en av oss til en så stor pris, en pris som han selv beskrev “fikk [ham], ja, Gud, den største av alle, til å skjelve av smerte.” “Men,” erklærte han, “jeg drakk og fullendte mine forberedelser for menneskenes barn.”¹⁷

Jeg vitner om at fordi han “fullendte” vil det alltid finnes håp. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Personlig samtale.
2. Samtale med John Holbrook.
3. Russell M. Nelson, “Innledende kommentarer”, *Liahona*, nov. 2018, 6.
4. Russell M. Nelson, “Omsorgstjeneste med kraft og myndighet fra Gud”, *Liahona*, mai 2018, 69.
5. Samtale med John Holbrook.
6. Prinsipper for omsorgstjeneste: Hensikten som vil forandre vår omsorgstjeneste,” *Liahona*, jan. 2019, 8; se også ministering. ChurchofJesusChrist.org.
7. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (andakt ved Brigham Young University, 10. apr. 2018), 3, speeches.byu.edu.
8. Se “Hensikten som vil forandre vår omsorgstjeneste”, 8–10.
9. Se 3 Nephi 17:9–10, 20–21.
10. Matteus 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Nephi 4:6.
12. Se 3 Nephi 17:9–10, 20–21.
13. Thomas S. Monson, “Kjærlighet – selve kjernen i evangeliet”, *Liahona*, mai 2014, 91.
14. Dallin H. Oaks, “Små og enkle ting”, *Liahona*, mai 2018, 90.
15. Personlig samtale.
16. Dale G. Renlund, “Velg i dag”, *Liahona*, nov. 2018, 106.
17. Lære og pakter 19:18–19.

AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Et hjem hvor Herrens ånd dveler

Du vil finne noen av dine største gleder når du anstrenger deg for å gjøre ditt hjem til et sted som preges av tro på Herren Jesus Kristus og til et sted som er gjennomsyret av kjærlighet.

Mine kjære brødre og søstre, jeg er takknemlig for å ha blitt bedt om å tale til dere på denne 189. årlige general-konferanse i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. På denne datoen i 1830 organiserte Joseph Smith Kirken under Herrens ledelse. Det ble gjort i Whitmer-familiens hjem nær Fayette i New York. Det var seks medlemmer og omtrent femti andre interesserte mennesker der den dagen.

Selv om jeg ikke vet hva profeten Joseph Smith sa eller hvordan han så ut da han sto foran denne lille gruppen, vet jeg hva disse menneskene med tro på Jesus Kristus følte. De følte Den hellige ånd, og de følte at de var på et hellig sted. Helt sikkert følte de at de var forenet som én.

Denne mirakuløse følelsen ønsker vi alle i vårt hjem. Det er en følelse som kommer når man, som Paulus beskrev det, har "Åndens attrå".¹

Min hensikt i dag er å undervise om det jeg vet om hvordan vi kan gjøre oss fortjent til denne følelsen oftere og innby den til å vare lenger i vår familie.

Som dere av erfaring vet, er det ikke enkelt å gjøre. Strid, stolthet og synd må holdes på avstand. Kristi rene kjærlighet må komme inn i våre familiemedlemmers hjerte.

Adam og Eva, Lehi og Sariah og andre foreldre vi kjenner fra Skriftene,

erfarte at det var en vanskelig utfordring. Allikevel finnes det oppmuntrende eksempler på varig lykke i familier og hjem, som beroliger oss. Og disse eksemplene lar oss se måten det kan skje på for oss og vår familie. Dere husker beretningen i 4 Nephi:

"Og det skjedde at det ikke var noen stridigheter i landet på grunn av Guds kjærlighet som bodde i menneskenes hjerter.

Og det var ingen misunnelse eller strid eller opptøyer eller hor eller løgn eller mord eller noen slags løsaktighet, og det kunne sikkert ikke være noe lykkeligere folk blant alle mennesker skapt ved Guds hånd.

Det var ingen røvere eller mordere, heller ikke var det lamanitter eller andre slags -itter, men de var alle ett, Kristi barn og arvinger til Guds rike.

Og hvor velsignet var de ikke, for Herren velsignet dem i alt de foretok seg. Ja, de ble velsignet og det gikk dem vel like til ett hundre og ti år var gått, og den første generasjon fra Kristus var

gått bort, og det var ingen stridigheter i hele landet.”²

Som dere vet, varte ikke denne lykkelige tiden evig. Beretningen i 4 Nephi beskriver symptomene på åndelig forfall som etter hvert fant sted blant en gruppe gode mennesker. Det er et mønster som gjennom tidene har vist seg i hele folkeslag, i forsamlinger og, tristest av alt, i familier. Ved å studere dette mønsteret kan vi se hvordan vi kan beskytte og til og med styrke de kjærlige følelsene i vår familie.

Her er mønsteret på forfall, som kom til uttrykk etter å ha levd i 200 år med den fullkomne fred som evangeliet gir:

Stolthet snek seg inn.

Menneskene sluttet å dele det de hadde med hverandre.

De begynte å se seg selv i klasser over eller under hverandre.

Deres tro på Jesus Kristus begynte å avta.

De ble hatefulle.

De begynte å begå alle slags synder.

Kloke foreldre vil være oppmerksomme og legge merke til disse symptomene når de viser seg blant familiens medlemmer. De vil naturligvis bekymre seg. Men de vet at den underliggende årsaken er Satans innflytelse, som prøver å lede gode mennesker ned syndens vei og på den måten miste Den hellige ånds innflytelse. Så vise foreldre vil se at muligheten ligger i å lede hvert barn, og seg selv, til mer fullt og helt å ta imot Herrens innbydelse om å komme til ham.

Du har kanskje begrenset fremgang med å be et barn om å omvende seg fra, for eksempel stolthet. Du prøver kanskje å overtale barn til å dele mer generøst med andre. Du ber dem kanskje slutte å føle at de er bedre enn noen andre i familien. Men så kommer du til det symptomet jeg beskrev

tidligere som “Deres tro på Jesus Kristus begynte å avta”.

Der er nøkkelen til å lede familien din opp til det åndelige sted du ønsker de skal være på – og til at du kan være der med dem. Når du hjelper dem til å vokse i tro på at Jesus Kristus er deres kjærlige Forløser, vil de føle et ønske om å omvende seg. Når de gjør det, vil ydmykhet begynne å erstatte stolthet. Når de begynner å føle hva Herren har gitt dem, vil de ønske å dele mer generøst. Rivalisering om posisjoner eller anerkjennelse vil avta. Hat vil bli drevet ut av kjærlighet. Og til slutt, slik det skjedde med folket som ble omvendt av kong Benjamin, vil ønsket om å gjøre godt styrke dem mot fristelsen til å synde. Kong Benjamins folk vitnet om at de ikke lenger hadde “lyst til å gjøre ondt.”³

Så å utvikle tro på Jesus Kristus er starten på å snu åndelig forfall i din familie og i ditt hjem. Den troen har

større sannsynlighet for å frembringe omvendelse enn din preken mot hvert symptom på åndelig forfall.

Du leder best ved eksempel. Familie-medlemmer og andre må se at du vokser i din egen tro på Jesus Kristus og på hans evangelium. Du har nylig blitt gitt stor hjelp. Foreldre i Kirken har blitt velsignet med et inspirert studiemateriell for familier og enkeltpersoner. Når du bruker det, vil du utvikle din tro og dine barns tro på Herren Jesus Kristus.

Å vokse i tro

Din tro på Frelseren har vokst idet du har fulgt president Russell M. Nelsons forslag om å lese Mormons bok på ny. Du markerte vers og ord som henviste til Frelseren. Din tro på Jesus Kristus vokste. Men som en ny plante, vil tro på Jesus Kristus visne med mindre du stadig bestemmer deg for å grunne og be for å styrke den.

Ditt eksempel på å vokse i tro blir kanskje ikke fulgt av alle medlemmene i familien din nå. Men finn trøst i Alma den yngres opplevelse. I sitt smertefulle behov for omvendelse og tilgivelse, husket han sin fars tro på Jesus Kristus. Dine barn husker kanskje din tro på Frelseren i et øyeblikk når de fortvilet trenger til omvendelse. Alma sa om et slikt øyeblikk:

“Og det skjedde at mens jeg således var sønderrevet i pinsler og var opprørt ved tanken på mine mange synder, se, da husket jeg også å ha hørt min far profetere til folket om en Jesus Kristus som skulle komme, en Guds Sønn som skulle sone for verdens synder.

Da mitt sinn ble grepet av denne tanken, ropte jeg i mitt hjerte: O Jesus, du Guds Sønn, ha barmhjertighet med meg som er i bitterhets galle og er innhyllet i dødens evigvarende lenker.

Og se, da jeg tenkte dette, kunne jeg ikke lenger huske mine smerter, ja, jeg ble ikke lenger opprevet ved tanken på mine synder.”⁴

Å be med kjærlighet

I tillegg til ditt eksempel på å vokse i tro, kan det at dere ber som en familie spille en avgjørende rolle i å gjøre hjemmet til et hellig sted. Én person blir vanligvis valgt til å være stemmen som ber for familien. Når bønnen tydelig er til Gud på vegne av menneskene

som kneler og lytter, vokser troen hos dem alle. De kan føle uttrykk for kjærlighet til vår himmelske Fader og til Frelseren. Og når personen som ber, nevner dem som kneler i sirkelen som trenger hjelp, kan alle føle kjærlighet til dem og til hvert medlem av familien.

Bønn kan bygge kjærlighetsbånd selv når familiemedlemmer ikke bor hjemme. Bønn i familien når over hele verden. Mer enn én gang har jeg fått vite at et familiemedlem langt borte ba i samme øyeblikk om samme ting som meg. For min del kan det gamle ordtaket “En familie som ber sammen, forblir sammen” utvides til “En familie som ber sammen, er sammen selv når de er langt fra hverandre”.

Å undervise om tidlig omvendelse

Fordi ingen av oss er fullkomne og følelser lett blir såret, kan familier bli hellige tilfluktssteder bare i den grad vi omvender oss tidlig og oppriktig. Foreldre kan være et eksempel. Skarpe ord eller uvennlige tanker kan man omvende seg fra raskt og oppriktig. Et enkelt “unnskyld” kan helbrede sår og innby både tilgivelse og kjærlighet.

Profeten Joseph Smith var et forbilde for oss idet han forholdt seg til ondskinnede angrep, til forrædere og til og med til uenigheter i sin familie. Han tilga raskt, selv om han visste at angriperen

kanskje ville angripe igjen. Han ba om tilgivelse, og han ga den villig.⁵

Å fremelske misjonærånden

Mosiahs sønner var fast bestemt på å tilby evangeliet til alle. Dette ønsket stammet fra deres personlige erfaring med omvendelse. De holdt ikke ut tanken på at noen skulle lide konsekvensene av synd slik de hadde. Så de opplevde år med avvisning, vanskeligheter og fare, for å tilby Jesu Kristi evangelium til sine fiender. I prosessen fant de glede i de mange som omvendte seg og opplevde tilgivelsens glede gjennom Jesu Kristi forsoning.

Våre familiemedlemmers ønske om å dele evangeliet vil vokse når de føler tilgivelsens glede. Det kan også skje idet de fornyer pakter når de tar del i nadverden. Misjonærånden vil vokse i vårt hjem når barn og foreldre føler tilgivelsens glede under nadverden. Ved å være eksempler på ærbødighet, kan både foreldre og barn hjelpe hverandre til å føle denne gleden. Denne gleden kan langt på vei forandre vårt hjem til et opplæringscenter for misjonærer. Alle reiser kanskje ikke på misjon, men alle vil føle ønsket om å dele evangeliet, som har fått dem til å føle tilgivelse og fred. Og om man nå er på heltidsmisjon eller ikke, kan alle føle glede ved å tilby evangeliet til andre.

Å besøke tempelet

For både foreldre og barn er tempelet den beste anledningen til å få en følelse av og kjærlighet for himmelske steder. Det er spesielt tilfelle når barna er små. Barn er født med Kristi lys. Selv et spebarn kan føle at et tempel er hellig. Fordi foreldre elsker sine små barn, representerer tempelet for dem håpet om at de kan ha og elske sine barn i sin evige familie – for evig.

Noen av dere har fotografier av templer i deres hjem. Etter hvert som templer bygges over hele jorden, er det mulig for mange foreldre å besøke tempelområder med sin familie. Noen få får kanskje muligheten til å delta på åpent hus når templer bli bygget. Foreldre kan spørre barn hva de følte da de var i nærheten av eller i et tempel.

Hver forelder kan bære vitnesbyrd om hva et tempel har betydd for ham eller henne. President Ezra Taft Benson som elsket templer, snakket ofte om hvordan han så sin mor omhyggelig stryke sitt tempeltøy.⁶ Han snakket om at han husket at han som gutt så sin familie dra hjemmefra for å besøke tempelet.

Da han var Kirkens president, dro han til tempelet hver uke, på samme dag. Han gjorde alltid tempelarbeid for en av sine forfedre. Det skjedde i stor grad på grunn av hans foreldres eksempel.

Mitt vitnesbyrd

Du vil finne noen av dine største gleder når du anstrenger deg for å gjøre ditt hjem til et sted som preges av tro på Herren Jesus Kristus og til et sted som er gjennomsyret av kjærlighet, Kristi rene kjærlighet. Gjennomrettelsen av evangeliet begynte med et ydmykt spørsmål som ble grunnet på i et enkelt hjem, og det kan fortsette i den enkeltes hjem når vi fortsetter

å grunnfeste og utøve evangeliets prinsipper der. Dette har vært mitt håp og mitt dypeste ønske siden jeg var en liten gutt. Dere har alle hatt glimt av slike hjem. Mange av dere har, med Herrens hjelp, klart å skape dem.

Noen har med oppriktig hjerte prøvd å oppnå denne velsignelsen, allikevel er den ennå ikke blitt gitt. Mitt løfte til dere er ett som et medlem av De tolv apostlers quorum en gang ga til meg. Jeg hadde sagt til ham at på grunn av valg noen i vår utvidede familie hadde tatt, tvilte jeg på at vi kunne være sammen i den kommende verden. Han sa, om jeg husker det rett: “Du bekymrer deg for feil problem. Bare lev verdig til Det celestiale rike, så vil familieordningene bli mer strålende enn du kan forestille deg.”

Jeg tror han ville overbragt dette glade håp til hvem som helst av oss som i jordelivet har gjort alt vi kan for å gjøre oss selv og våre familiemedlemmer kvalifisert til evig liv. Jeg vet at vår himmelske Faders plan er en plan for

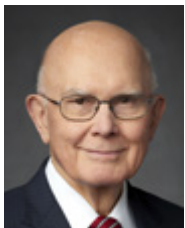
lykke. Jeg vitner om at hans plan gjør det mulig for hver av oss som har gjort så godt vi kan, å bli beseglet i en familie for evig.

Jeg vet at prestedømsnøklerne som ble gjengitt til Joseph Smith er blitt videreført i en ubrutt linje til president Russell M. Nelson. Disse nøklene gjør besegling av familier mulig i dag. Jeg vet at vår himmelske Fader elsker oss, sine åndebarn, med en fullkommen kjærlighet. Jeg vet at på grunn av Jesu Kristi forsoning kan vi omvende oss, bli rensket og bli verdige til å leve i kjærlige familier for evig sammen med vår himmelske Fader og hans elskede Sønn, Jesus Kristus. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Romerne 8:6.
2. 4 Nephi 1:15–18.
3. Mosiah 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 385–94.
6. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Ezra Taft Benson* (2014), 165.

Møtet lørdag ettermiddag

FREMLAGT AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Oppholdelse av Kirkens funksjonærer

Jeg vil nå fremlegge Kirkens generalautoriteter, områdesyttier og hjelpeorganisasjonenes generalpresidentskaper for oppholdelse.

Det er foreslått at vi oppholder Russell Marion Nelson som profet, seer og åpenbarer og president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Dallin Harris Oaks som førsterådgiver i Det første presidentskap og Henry Bennion Eyring som annenrådgiver i Det første presidentskap.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder Dallin H. Oaks som president for De tolv apostlers quorum og M. Russell Ballard som fungerende president for De tolv apostlers quorum.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder som medlemmer av De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong og Ulisses Soares.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder rådgiverne i Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere.

Alle som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, viser de det ved samme tegn.

Det er foreslått at vi avløser følgende fra sin tjeneste som områdesyttier: Eldstene Victorino A. Babida, L. Todd

Budge, Peter M. Johnson, John A. McCune, Mark L. Pace, James R. Rasband og Benjamin M. Z. Tai.

De som vil være med og uttrykke takknemlighet til disse brødre for deres hengivne tjeneste, kan gjøre det med oppløftet hånd.

Det er foreslått at vi med oppriktig takknemlighet avløser Tad R. Callister, Devin G. Durrant og Brian K. Ashton som Søndagsskolens generalpresidentskap.

De som vil være med og takke disse brødre for deres fremragende tjeneste, bes vennligst vise det.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som generalautoritet-syttier: Rubén V. Alliaud, Jorge M. Alvarado, Hans T. Boom, L. Todd Budge, Ricardo P. Giménez, Peter M. Johnson, John A. McCune, James R. Rasband, Benjamin M. Z. Tai og Alan R. Walker.

Alle som er enige, bes vise det.

Noen imot, med det samme tegn.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som områdesyttier: Solomon I. Aliche, Guillermo A. Alvarez, Daren R. Barney, Julius F. Barrientos, James H. Bekker, Kevin G. Brown, Mark S.

Bryce, A. Marcos Cabral, Dunstan G. B. T. Chadambuka, Alan C. K. Cheung, Christian C. Chigbundu, Paul N. Clayton, Karim Del Valle, Hiroyuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Eddy, Zachary F. Evans, Henry J. Eyring, Sapele Fa'alogu Jr., David L. Frischknecht, John J. Gallego, Efraín R. García, Robert Gordon, Mark A. Gottfredson, Thomas Hänni, Michael J. Hess, Glenn M. Holmes, Richard S. Hutchins, Tito Ibañez, Akinori Ito, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Christopher Hyunsu Kim, H. Moroni Klein, 'Inoke F. Kupu, Stephen Chee Kong Lai, Victor D. Lattaro, Tarmo Lepp, Itzcoatl Lozano, Kevin J. Lythgoe, Edgar P. Montes, S. Ephraim Msane, Luiz C. D. Queiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo D. Resek, Tomás G. Román, Ramon E. Sarmiento, Jonathan S. Schmitt, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Carlos G. Süffert, Voi R. Taoalii, Sergio R. Vargas og Markus Zarse.

Alle som er enige, bes vise det.

De som er imot, hvis noen.

Det er foreslått at vi oppholder Mark L. Pace som Søndags-skolens generalpresident, med Milton da Rocha Camargo som førsterrådgiver og Jan Eric Newman som annenrådgiver.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder de øvrige generalautoritetene, områdesyt-tiene og presidentskapene for hjelpe-organisasjonene på generalplan slik de nå er organisert.

Alle som er enige, bes vise det.

De som er imot, hvis noen.

President Nelson, stemmegivningen er notert. Vi ber dem som eventuelt har stemt imot noen av forslagene,

til å kontakte sin stavspresident.

Brødre og søstre, takk for deres vedvarende tro og bønner på vegne av Kirkens ledere.

Vi inviterer nå de nye generalautoritet-syttiene og Søndagsskolens nye generalpresidentskap til å innta sine plasser på forhøyningen. ■

Rapport fra Kirkens revisjonsavdeling, 2018

FREMLAGT AV KEVIN R. JERGENSEN

Administrerende direktør, Kirkens revisjonsavdeling

Til Det første presidentskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Kjære brødre. Ledet gjennom åpenbaring, slik det er nedtegnet i kapittel 120 i Lære og pakter, er det Rådet for disponering av tiendemidler, som består av Det første presidentskap, De tolv apostlers quorum og Det presiderende biskopsråd, som godkjenner bruk av Kirkens midler. Kirkens enheter utbetaler midler i samsvar med godkjente budsjetter, retningslinjer og fremgangsmåter.

Kirkens revisjon, som består av kvalifiserte fagfolk og som er uavhengig av alle Kirkens øvrige avdelinger, er ansvarlig for å utføre revisjoner i den hensikt å gi rimelig sikkerhet vedrørende bidrag som mottas, utbetalinger, og ivaretagelse av Kirkens eiendeler.

På grunnlag av utførte revisjoner er Kirkens revisjon av den oppfatning at i all vesentlighet er mottatte bidrag, utbetalinger som er foretatt og Kirkens aktiva i året 2018, blitt regnskapsført og disponert i overensstemmelse med Kirkens godkjente budsjetter, retningslinjer og fremgangsmåter for regnskapsførsel. Kirken følger den praksis den lærer sine medlemmer om å leve innenfor et budsjett, unngå gjeld og spare til dårligere tider.

Ærbødigst,

Kirkens revisjonsavdeling

Kevin R. Jergensen

Administrerende direktør ■

AV PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
Fungerende president for De tolv apostlers quorum

Jesu Kristi sanne, rene og enkle evangelium

Å elske Gud og å elske vår neste er det doktrinære grunnlaget for omsorgstjeneste: Hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring, åndelig tilbedelse på sabbatsdagen og arbeidet med å frelse sjeler.

Mine brødre og søstre, det er vanskelig for meg å tro at det er 71 år siden, i 1948, at jeg var misjonær i England, og 44 år siden min hustru Barbara og jeg reiste med familien vår til Canada da jeg var president for Canada Toronto misjon. I april 1976, mens jeg virket der, ble jeg kalt til De syttis første quorum, og i 1985 ble jeg uventet kalt til De tolv apostlers quorum. I motsetning til mine tidligere kall som innbefattet fremtidige avløsninger, er ikke det å bli avløst fra mitt kall til De tolv det beste alternativet akkurat nå. Jeg ber imidlertid om at den dagen først kommer når jeg har utført alt Herren har bedt meg gjøre.

Når jeg tenker på mine siste 43 år i tjeneste som generalautoritet og privilegiet jeg har hatt til å tjene vår himmelske Faders barn, har jeg begynt å innse mer fullt og helt at han ønsker at alle hans barn skal finne fred, glede og lykke i sitt liv.

Profeten Lehi underviste: "Mennesket er til for å kunne ha glede."¹ Det er mange grunner til at fred, glede og lykke kan unnsnippe oss i dette livet,

blant annet fattigdom, krig, naturkatastrofer og uventede tilbakeslag innen arbeid, helse og familieforhold.

Men selv om vi ikke har kontroll over de ytre kreftene som påvirker vårt liv her på jorden, kan vi når vi anstrenge oss for å bli den Herre Jesu Kristi trofaste disipler, finne fred, glede og lykke til tross for verdens vanskeligheter som virvler rundt oss.

Et av mine barn sa en gang: "Pappa, jeg lurer på om jeg noen gang kommer til å klare det." Jeg svarte: "Alt vår himmelske Fader ber oss om, er at vi hver dag gjør så godt vi bare kan." Brødre og søstre, gjør så godt du kan hver dag, og før du aner det vil du innse at din himmelske Fader kjenner deg og at han elsker deg. Og når du vet det – virkelig vet det – vil livet ditt ha virkelig hensikt og mening og du vil bli fylt av glede og fred.

Frelseren, som er verdens lys, sa: "Hver den som tror på meg, [skal ikke] bli i mørket."²

"Jesus Kristus er det navn som er gitt av Faderen, og det er ikke gitt noe annet navn hvorved [vi] kan bli frelst.

"Derfor må alle mennesker påta seg det navn som er gitt av Faderen."³

Skriftene lærer oss at Satan ønsker å lede mennesker ut i mørke. Alle hans anstrengelser handler om å stenge ute det lys og den sannhet som finnes i Jesus Kristus og hans evangelium. Som Lehi underviste sine barn, "forsøker [djevelen] å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er."⁴ Hvis vår himmelske Faders "gjerning og ... herlighet" er å "tilveiebringe mennesket

udødelighet og evig liv”,⁵ er Lucifers “gjerning” å tilveiebringe Guds barn elendighet og uendelig smerte. Synd og overtredelse demper Kristi lys i vårt liv. Derfor søker vi å sole oss i Kristi lys, som bringer fred, glede og lykke.

I løpet av de siste 18 månedene har Herren inspirert sin profet og apostlene til å iverksette en rekke vidunderlige justeringer. Jeg frykter imidlertid at de åndelige hensiktene med disse justeringene kan gå tapt i begeistringene over selve forandringene.

Joseph F. Smith sa: “Jesu Kristi sanne, rene og enkle evangelium har blitt gjengitt. Vi er ansvarlige for at det blir bevart på jorden.”⁶ Han la til at det sanne, rene og enkle evangelium er “Kristi frelsende læresetninger”.⁷

I trosartiklene underviste profeten Joseph Smith at “hele menneskeheten kan bli frelst gjennom Kristi forsoning ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser.”⁸

Evangeliets første prinsipper er tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåp, Den hellige ånds gave og å holde ut til enden. Hans bror Hyrum underviste: “Forkynn evangeliets første prinsipper – forkynn dem om igjen. Du vil oppdage at dag for dag vil nye tanker og mer lys angående dem bli åpenbart for deg. Du kan få større forståelse av dem ... så de blir klare for deg. Da vil du bli i stand til å få dem [du] underviser, til å forstå dem bedre.”⁹

Den beste måten vi kan se Kirkens åndelige hensikter på, er å etterleve Kristi sanne, rene og enkle læresetninger, samt å anvende Frelserens to store bud: “Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte.... Du skal elske din neste som deg selv.”¹⁰

Lydighet mot disse to budene gir en måte å oppleve mer fred og glede på. Når vi elsker og tjener Herren og elsker og tjener vår neste, er det naturlig at vi

vil føle mer lykke som ikke kan komme til oss på noen bedre måte.

Å elske Gud og vår neste er det doktrinære grunnlaget for omsorgstjeneste, hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring, åndelig tilbedelse på sabbatsdagen og arbeidet med å frelse sjeler på begge sider av sløret, støttet i Hjelpeforeningene og eldstenes quorumer. Alt dette er basert på de guddommelige budene om å elske Gud og å elske vår neste. Kan det være noe mer grunnleggende, mer fundamentalt og enklere enn dette?

Å etterleve evangeliets sanne, rene og enkle plan vil gi oss mer tid til å besøke enker, enkemenn, foreldreløse, ensomme, syke og fattige. Vi vil få fred, glede og lykke i vårt liv når vi tjener Herren og vår neste.

Sabbatsdag-justeringene som vektlegger hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring og studium av evangeliet, er en anledning til å fornye vår ånd og vår hengivenhet til Gud innenfor hjemmets vegger. Hva kan være enklere,

mer grunnleggende og dyptgripende? Brødre og søstre, kan dere se at det å lære og undervise evangeliet i familien er en viktig måte å finne glede og lykke i livet på?

Frelseren sa, idet han talte om sabbaten: “For sannelig, dette er en dag som er gitt dere til å hvile fra deres arbeide og til å vie deres andakt til Den Aller Høyeste.”¹¹ Han tilføyde: “For at din glede kan være fullkommen ... [gjennom] glede og bønn ... [skulle dere gjøre] dette med takksigelse, med glade hjerter og blidt åsyn ... og med et frydefullt hjerte og blidt åsyn.”¹²

Vennligst legg merke til noen av nøkkelordene i denne åpenbaringen: *glede, [fryderop], takksigelse, glade hjerter, frydefullt hjerte og blidt åsyn*. Det virker på meg som om det å overholde sabbatsdagen skulle gi oss et smil om munnen.

Når vi yter omsorg på en høyere og helligere måte, vennligst tenk over hvor viktig det er at vi hilser på alle som kommer til våre møter i Kirken, spesielt nye medlemmer og besøkende.

Vi skulle alle glede oss over å synge salmene, og lytte oppmerksomt til ordene i nadverdsbønnene med et åpent hjerte og sinn.

Trosbaserte vitnesbyrd på våre faste- og vitnesbyrds møter ledes av et medlem av biskopsrådet, som deler et kort vitnesbyrd som er fokusert på lykkens plan og Kristi sanne, rene og enkle evangelium. Alle andre skulle følge dette eksempelet. Vi må huske at det finnes andre steder som egner seg til å dele historier eller fortelle om spennende reiser. Når vi holder vårt vitnesbyrd enkelt og fokusert på Kristi evangelium, vil han gi åndelig fornyelse idet vi deler vårt vitnesbyrd med hverandre.

Effektiv omsorgstjeneste sees best gjennom en linse som er fokusert på det å elske Gud og vår neste. Enkelt sagt yter vi omsorgstjeneste fordi vi elsker vår himmelske Fader og hans barn. Vår omsorgstjeneste vil være mer vellykket dersom vi lar omsorgstjeneste være enkelt. Størst glede kommer fra de enkle tingene i livet, så vi må passe på å ikke tro at mer må føyes til de justeringene vi har mottatt for å bygge tro og sterke vitnesbyrd i Guds barns hjerter.

La oss ikke komplisere ting med enda flere møter, forventninger eller krav. Hold det enkelt. Det er i denne enkelheten du vil finne freden, gleden og lykken jeg har snakket om.

I mange år har formålene med lederskap i Kirken, slik som det står i *Håndbok 2*, vært klare og enkle, og jeg siterer derfra:

“Ledere oppfordrer alle medlemmer til å motta alle viktige prestedømsordinanser, holde de ledsagende pakter og bli kvalifisert til opphøyelse og evig liv ...

Voksne: Oppfordre alle voksne til å være verdige til å motta tempelets ordinanser. Lære alle voksne å finne frem til sine forfedre og utføre stedfortredende tempelordinanser for dem.

Ungdom: Hjelp til med å forberede hver ung mann til å motta Det melkisedekske prestedømme, motta tempelets ordinanser og være verdig til å tjene på heltidsmisjon. Hjelp alle unge kvinner å bli verdige til å inngå og holde hellige pakter og motta tempelets ordinanser. Styrk ungdom gjennom deltagelse i meningsfulle aktiviteter.

Alle medlemmer: Hjelp ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene,

menighetsråd, menighets- og heltidsmisjonærer og medlemmer å samarbeide på en balansert måte for å redde enkeltpersoner, styrke familier og Kirkens enheter, øke prestedømsaktiviteten og samle Israel gjennom å døpe konvertitter, holde på og reaktivisere medlemmer. Lære medlemmene å forsørge seg selv og sin familie, og hjelpe de fattige og trengende på Herrens måte.”¹³

Min tjeneste i Kirken har velsignet meg med mange bemerkelsesverdige og spesielle åndelige opplevelser.

AV ELDSTE MATHIAS HELD
i *De sytti*

Jeg er et vitne om at Herren leder sin Kirke for å utføre sine hensikter. Jeg har mottatt guddommelig veiledning langt utover mine evner. Gleden ved å etterleve evangeliet har for meg vært sentrert rundt Jesu Kristi evangeliums sanne, rene og enkle lære.

Jeg har tjent under nøklene og veiledningen til *seks* av Kirkens profeter og presidenter, fra Spencer W. Kimball til Russell M. Nelson. Jeg vitner om at hver enkelt av dem var og er Guds utvalgte profet. De har lært oss avgjørende prinsipper om Kirken og Kristi evangelium og lære. President Nelson bærer Herrens verk fremover i et heseblesende tempo. Jeg sier “heseblesende” fordi han er den eneste av apostlene som er eldre enn meg, og jeg har problemer med å holde følge med ham! Jeg er et vitne om at prestedømsnøklene og kappen til en Guds profet hviler på ham. President Nelson underviser Jesu Kristi sanne, rene og enkle evangelium. Jeg bærer mitt vitnesbyrd om at Jesus er Kristus og at dette er hans kirke – hvilket jeg ydmykt vitner om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 2 Nephi 2:25.
2. Johannes 12:46.
3. Lære og pakter 18:23–24.
4. 2 Nephi 2:27.
5. Moses 1:39.
6. Joseph F. Smith, “Principles, Not Popularity”, *Improvement Era*, juli 1906, 732.
7. Joseph F. Smith, “Principles, Not Popularity”, 732.
8. Trosartiklene 1:3.
9. Hyrum Smith i “Hva er mitt mål som misjonær?” *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet*, rev. utg. (2019), 6.
10. Lære og pakter 59:5–6; se også 3 Mosebok 19:18; 5 Mosebok 6:5; Matteus 22:36–40.
11. Lære og pakter 59:10.
12. Lære og pakter 59:13–15.
13. *Handbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 3.4.

Søk kunnskap ved Ånden

Vi skulle lære å kjenne sannheten ikke bare gjennom vårt rasjonelle sinn, men også gjennom Åndens veldig milde og lave røst.

Kjære brødre og søstre, Herren har gjentatte ganger bedt oss “søk[e] visdoms ord fra de beste bøker, søk lærdom ved studium og også ved tro”.¹ Vi kan motta lys og forståelse ikke bare gjennom logisk tenkning i vårt sinn men også gjennom Den hellige ånds veiledning og inspirasjon.

Denne tilleggsilden til kunnskap har ikke alltid vært en del av mitt liv.

Min kjære hustru Irene og jeg sluttet oss til Kirken for 31 år siden, da vi var nygifte. Vi vokste begge opp i Colombia, men noen få måneder etter at vi giftet oss, flyttet vi til Tyskland på grunn av jobben min. Vi var svært unge og hadde stort håp og store forventninger. Det var en spesielt spennende og lykkelig tid for oss.

Mens jeg var opptatt av karrieren, følte Irene at vi ville motta et eller annet slags budskap fra himmelen, uten at hun visste hvordan eller når. Så hun begynte å slippe inn alle slags dørselgere av leksikon, støvsugere, kokebøker, kjøkkenutstyr og så videre, mens hun hele tiden ventet på det unike budskapet.

En kveld fortalte hun meg at to unge menn i mørke dresser hadde banket på døren vår, og at hun hadde følt et veldig klart og bestemt inntrykk om å slippe dem inn. De sa at de ønsket å snakke med henne om Gud, men at de ville komme tilbake når jeg også var hjemme. Kunne dette være budskapet vi ventet på?

De begynte å besøke oss, og med deres veiledning leste vi i Skriftene og fikk etterhvert en forståelse av hvor viktig og avgjørende Jesus Kristus er som vår Frelser og Forløser. Vi begynte snart å angre på at vi hadde blitt døpt som spedbarn, noe som ikke hadde vært en bevisst pakt. Men å bli døpt på ny ville også bety at vi ville bli medlemmer av denne nye Kirken, så det var virkelig nødvendig at vi først forsto alt ved den.

Men hvordan kunne vi vite om det misjonærene fortalte oss om Mormons bok, om Joseph Smith og om frelsesplanen, virkelig var sant? Vel, vi hadde forstått fra Herrens ord at “på deres frukter [kan vi] kjenne dem”.² Så vi begynte svært systematisk å undersøke Kirken ved å se etter disse fruktene med vårt svært rasjonelle sinns øyne. Hva fikk vi se? Vel, vi så:

- Vennlige og lykkelige mennesker og vidunderlige familier som forsto at hensikten er at vi skal føle glede i dette livet og ikke bare lidelse og elendighet.
- En kirke som ikke har betalt presteskap, men en hvor medlemmene selv tar imot oppdrag og ansvarsoppgaver.
- En kirke hvor Jesus Kristus og familien står i sentrum, hvor medlemmer fester en gang i måneden og gir hjelp til de fattige og trengende, hvor man blir oppfordret til å ha sunne vaner og lærer å avstå fra skadelige stoffer.

Dessuten:

- Vi likte vektleggingen av personlig utvikling, utdanning, hardt arbeid og selvhjelpenhet.
- Vi lærte om den bemerkelsesverdige humanitærtjenesten.

- Og generalkonferansene med den vakre musikken og de dype åndelige prinsippene som ble delt der, gjorde inntrykk på oss.

Vi så alt dette, og klarte ikke å finne noen feil ved Kirken. Tvert imot, vi likte alt vi så svært godt. Allikevel klarte vi fremdeles ikke å bestemme oss for å bli døpt, for vi ville vite alt først.

Men til og med i vår ubeslutsomhet drev Herren tålmodig og forberedte oss, han formet oss, og han hjalp oss til å oppdage at vi burde lære å kjenne sannheten ikke bare gjennom vårt rasjonelle sinn, men også gjennom Åndens svært milde og lave røst, som spesielt taler til vårt hjerte.

Denne røsten og den påfølgende følelsen kom en kveld etter ti måneder med læring av evangeliet, da vi leste i Mosiah 18: “Ettersom dere ønsker å ... bære hverandres byrder, ... og trøste dem som trenger trøst, ... hvis dette

er deres hjertes ønske, hva har dere så imot å bli døpt i Herrens navn?”³

Dette verset fra Mormons bok traff vårt hjerte og vår sjel, og vi følte og visste plutselig at det egentlig ikke var noen grunn til ikke å bli døpt. Vi innså at ønskene som ble nevnt i disse versene også var vårt hjertes ønsker, og at disse tingene var det som virkelig betød noe. De var viktigere enn det å forstå alt, for vi visste allerede nok. Vi hadde alltid stolt på en kjærlig himmelsk Faders veiledende hånd, og vi var sikre på at han fortsatt ville veilede oss.

Så, samme dag satte vi en dato for vår dåp, og kort tid etter ble vi omsider døpt!

Hva lærte vi av denne erfaringen?

For det første lærte vi at vi fullt og fast kan stole på en kjærlig himmelsk Fader, som kontinuerlig prøver å hjelpe oss til å bli den personen han vet vi kan bli. Vi fikk bekreftet den dype sannheten i hans ord da han sa: “Jeg vil gi menneskenes barn linje på linje og bud på bud, litt nå og litt da, og velsignet er de som lytter til mine bud ... for de skal lære visdom. For til den som mottar, vil jeg gi mer.”⁴

For det annet lærte vi at i tillegg til vårt rasjonelle sinn, kan en annen dimensjon av kunnskapsvervelse gi oss veiledning og forståelse. Det er Hans hellige ånds milde og vennlige røst, som taler til vårt hjerte og også til vårt sinn.

Jeg liker å sammenligne dette prinsippet med vår synsevne. Vår himmelske Fader har gitt oss ikke bare ett, men to fysiske øyne. Vi kan se tilstrekkelig med bare ett øye, men det andre øyet gir oss et tilleggsperspektiv. Når begge perspektivene slås sammen i hjernen vår, gir de et tredimensjonalt bilde av omgivelsene våre.

På samme måte er vi blitt gitt to kilder til informasjon, gjennom våre fysiske og åndelige evner. Vårt sinn gir ett inntrykk

gjennom våre fysiske sanser og vår fornuft. Men gjennom Den hellige ånds gave har Faderen også gitt oss et annet perspektiv, som egentlig er det viktigste og sanneste fordi det kommer direkte fra ham. Men ettersom Åndens hvisken ofte er så mild, er det mange mennesker som ikke er klar over denne tilleggsilden.

Når så disse to perspektivene slås sammen i vår sjel, viser ett fullstendig bilde realiteten, ting slik de virkelig er. Gjennom Den hellige ånds tilleggs perspektiv kan faktisk visse "realiteter", slik de ser ut gjennom kun vår mentale forståelse, avsløres som villedende eller direkte feil. Husk Moronis ord: "Ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting."⁵

I løpet av mine 31 år som medlem av Kirken har jeg mange ganger erfart at dersom vi bare stoler på vår fornuft og benekter eller neglisjerer den åndelige forståelse vi kan motta gjennom Den hellige ånds hvisken og tilskyndelser, er det som om vi går gjennom livet med bare ett øye. Men i overført betydning er vi faktisk blitt gitt to øyne. Kun en

kombinasjon av begge perspektiver kan gi oss det virkelige og komplette bildet av all sannhet og av alt vi opplever i vårt liv, så vel som den hele og fulle forståelse av vår identitet og hensikt som en levende himmelsk Faders barn.

Jeg blir minnet på det president Russell M. Nelson underviste oss om for et år siden da han sa at "i tiden fremover vil det ikke være mulig å overleve åndelig uten Den hellige ånds veiledende, rettleidende, trøstende og konstante innflytelse".⁶

Jeg vet nå med absolutt sikkerhet at:

- Vi har en kjærlig Fader i himmelen, og vi sa oss alle enige i å komme ned til denne jorden som en del av en guddommelig plan.
- Jesus er Kristus, han lever og er min Frelser og Forløser.
- Joseph, en ydmyk gårdsgutt, ble kalt og ble den mektige profet som innledet denne evangelieutdelingen i tidenes fylde, med alle Guds hellige prestedømmes nøkler, krefter og myndighet.

- Mormons bok er et annet vitne om Jesus Kristus, og familier er ment å være sammen for evig.
- Vår Herre, Jesus Kristus, leder denne, sin gjenopprettede Kirke, gjennom vår levende profet, president Russell M. Nelson, i dag.

Disse og mange andre dyrebare sannheter har blitt åndelige byggesteiner i det som Gud hjelper meg til å bli. Og jeg ser frem til mange nye lærdommer han fremdeles ønsker at jeg – og du – skal motta mens vi går gjennom dette vidunderlige liv og "lærer ... ved studium og også ved tro".

Jeg vet at disse ting er sanne og jeg bærer vitnesbyrd om dem i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 109:7; se også Lære og pakter 88:118.
2. 3 Nephi 14:16.
3. Mosiah 18:8–10.
4. 2 Nephi 28:30.
5. Moroni 10:5.
6. Russell M. Nelson, "Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv", *Liahona*, mai 2018, 96.

AV ELDSTE NEIL L. ANDERSEN
i *De tolv apostlers quorum*

Troens øyne

Hvis vi velger og vraker mellom hva vi vil akseptere fra erklæringen, fordunkler vi vårt evige perspektiv, og legger for mye vekt på vår erfaring her og nå.

Like før sin korsfestelse ble Jesus ført frem for Pilatus for å dømmes. “Er du jødernes konge?” spurte Pilatus nedlatende. Jesus svarte: “Mitt rike er ikke av denne verden ... Jeg [kom] til verden, [for å] vitne for sannheten. Hver den som er av sannheten, hører min røst.”

Pilatus spurte kynisk: “Hva er sannhet?”¹

I dagens samfunn kan spørsmålet “Hva er sannhet?” være smertelig komplisert for en med et verdslig sinnelag.

Søker man på “Hva er sannhet?” på Google, får man opp mer enn en

million svar. Vi har mer tilgjengelig informasjon på våre mobiltelefoner enn på et fysisk bibliotek bygd av murstein og mørtel. Vi får mer informasjon og flere oppfatninger enn vi vet hva vi skal gjøre med. Vi blir stadig påvirket av overtalende og forlokkende stemmer.

Med dagens forvirring er det ikke overraskende at så mange tror på ordene uttalt av Protagoras til den unge Sokrates for 2 500 år siden: “Det som er sant for deg,” sa han, “er sant for deg, og det som er sant for meg er sant for meg.”²

Sannhet gjennom det gjengitte Jesu Kristi evangelium

Vi er velsignet med Jesu Kristi gjengitte evangelium, og vi erklærer ydmykt at det er noen ting som er fullstendig og absolutt sanne. Disse evige sannheter er de samme for alle Guds sønner og døtre.

I Skriftene står det: “Og sannhet er kunnskap om ting som de er og som de var og som de skal bli.”³ Sannheten inneholder det som har skjedd og det som skal skje, og utvider perspektivet vi har på det som skjer akkurat nå.

Jesus sa: “Jeg er veien og sannheten og livet.”⁴ Sannheten viser oss veien til evig liv, og kommer bare gjennom vår Frelser, Jesus Kristus. Det finnes ingen annen måte.

Jesus Kristus lærer oss hvordan vi skulle leve og, gjennom sin forsoning og oppstandelse, gir han oss tilgivelse for våre synder og uødélighet på den andre siden av sløret. Dette er absolutt sant.

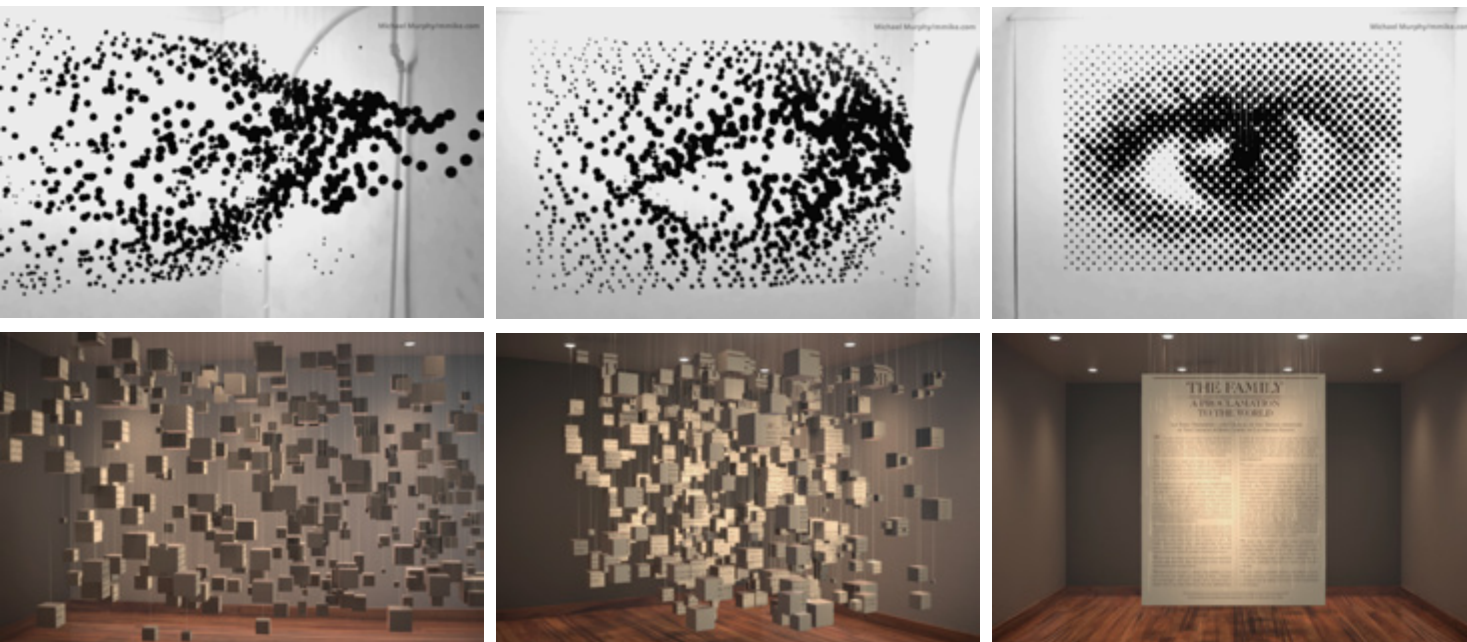
Jesus Kristus lærer oss at det betyr ingenting om vi er rik eller fattig, fremstående eller ukjent, sofistisert eller enkel. Vårt mål i livet skulle heller være å styrke vår tro på Herren Jesus Kristus, velge godt fremfor ondt og holde hans bud. Selv om vi er glad for utviklingen innen vitenskap og medisin, går Guds sannheter langt utover disse oppdagelsene.

I motsetning til evighetens sannheter, har det alltid vært etterligninger for å distrahere Guds barn fra sannheten. Motstanderens argumenter er alltid de samme. Lytt til disse, uttalt for 2000 år siden:

“[Dere] kan ikke vite noe som [dere] ikke ser ... Uansett hva et menneske [gjør er] det ingen forbrytelse.”

“[Gud velsigner deg ikke, men] hvert menneske [seirer] i forhold til sin styrke.”⁵

Ved å grunne på familieerklæringen med bønnens hjelp, gjennom troens øyne, forstår vi bedre hvordan prinsippene på vakkert vis knyttes sammen, bygger på hverandre og åpenbarer vår Faders plan for sine barn.

“Det er ikke rimelig at et slikt vesen som Kristus ... er Guds Sønn.”⁶

“[Det dere tror er en tåpelig tradisjon og] sinnsforvirring.”⁷ Det høres ganske likt ut som i dag, gjør det ikke?

Med gjengivelsen av evangeliet, har Gud gitt oss en måte å lære og kjenne viktige åndelige sannheter på. Vi lærer dem gjennom de hellige Skriftene, våre personlige bønner og våre egne erfaringer, gjennom levende profeter og apostlers råd og gjennom Den hellige ånd, som kan hjelpe oss å “vite sannheten i alle ting.”⁸

Sannhet bedømmes på åndelig vis

Vi kan kjenne de ting som er av Gud når vi søker etter dem åndelig. Paulus sa: “Slik vet heller ikke noen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd.” [For] det kan bare bedømmes på åndelig vis.”⁹

Se på dette kunstverket av Michael Murphy. Fra dette perspektivet er det vanskelig å tro at dette er en kunstnerisk gjengivelse av et menneskeøye. Når du ser på prikkene fra et annet perspektiv, kan du imidlertid se skjønnheten i kunstnerens verk.

På samme måte, ser vi Guds åndelige sannheter gjennom et perspektiv av troens øyne. Paulus sa: “Men et sjelelig [naturlig] menneske tar ikke imot det

som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det, det kan bare bedømmes på åndelig vis.”¹⁰

Skriftene, våre bønner, våre egne erfaringer, vår tids profeter og Den hellige ånds gave gir oss et klart, åndelig perspektiv på sannhet som er nødvendig for vår reise her på jorden.

Erklæringen gjennom troens øyne

La oss se på familieerklæringen med troens øyne.

President Gordon B. Hinckley introduserte “Familien – en erklæring til verden” med denne uttalelsen: “Med så mye sofisteri som foregir å være sannhet, med så mye bedrag angående normer og verdier, med så mye som frister og lokker til sakte, men sikkert å ta inn over oss verdens besmittelse, har vi følt trang til å si fra og på forhånd advare [dere].”¹¹

Erklæringen begynner med: “Alle mennesker – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial.”

Dette er evige sannheter. Dere og jeg er ikke noe tilfeldig fra naturens side.

Jeg elsker disse ordene: “I den før-jordiske tilværelse kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader og aksepterte hans plan.”¹²

Vi levde før vi ble født. Vår personlige identitet er en del av oss for evig. På måter vi ikke fullt ut forstår, påvirker vår åndelige vekst der i fortid tilværelsen hvem vi er her.¹³ Vi aksepterte Guds plan. Vi visste at vi ville erfare vanskeligheter, smerte og sorg på jorden.¹⁴ Vi visste også at Frelseren ville komme, og at når vi viste oss verdige, ville vi komme frem i oppstandelsen og “forøkes i herlighet evindelighet og alltid.”¹⁵

Erklæringen er direkte: “Vi erklærer at den måte hvorved jordisk liv blir skapt, er guddommelig forordnet. Vi stadfester livets hellighet og dets betydning i Guds evige plan.”

Vår Faders plan oppfordrer en mann og en hustru til å bringe barn inn i verden, og forplikter oss til å forsvare de ufødte.

Prinsippene i erklæringen er vakkert knyttet sammen

Hvis vi velger og vraker mellom hva vi vil akseptere fra erklæringen, fordunkler vi vårt evige perspektiv, og legger for mye vekt på vår erfaring her og nå. Ved

å grunne på erklæringen med bønnens hjelp, gjennom troens øyne, forstår vi bedre hvordan prinsippene på vakkert vis knyttes sammen, bygger på hverandre og åpenbarer vår Faders plan for sine barn.¹⁶

Skulle vi virkelig bli overrasket når Herrens levende profeter erklærer Hans vilje, og noen fremdeles har spørsmål? Det er selvfølgelig noen som forkaster profetenes røst øyeblikkelig,¹⁷ men andre grunner med bønnens hjelp på sine ærlige spørsmål – spørsmål som vil bli avklart med tålmodighet og troens øyne. Hvis erklæringen hadde blitt åpenbart i et annet århundre, ville det fortsatt ha vært spørsmål, bare andre spørsmål enn de vi har i dag. En hensikt profeter har er å hjelpe oss å finne svar på oppriktige spørsmål.¹⁸

Før han ble Kirkens president, sa president Russell M. Nelson: “Profeter ser fremover. De ser de opprivende farene motstanderen har lagt eller fortsatt vil legge i vår vei. Profeter forutser også de store muligheter og privilegier som venter dem som lytter *i den hensikt å adlyde*.”¹⁹

Jeg vitner om sannheten og den åndelige kraften bak Det første presidentskap og De tolv apostlers quorums forente røst.

Verden vender seg bort

I min levetid har vi sett en dramatisk forandring i verdens trosoppfatninger

om mange av prinsippene som står i erklæringen. Gjennom tenårene og de tidlige årene av vårt ekteskap, vendte mange i verden seg bort fra Herrens norm som vi kaller kyskhetsloven, at seksuell omgang bare må finne sted mellom en mann og en kvinne som er lovlig gift. Da jeg var i 20- og 30-årene, vendte mange seg bort fra å beskytte de ufødte, og abort ble mer akseptert. I de senere år har mange vendt seg bort fra Guds lov om at ekteskapet er en hellig forening mellom en mann og en kvinne.²⁰

Å se så mange mennesker vende seg bort fra grensene Herren har satt, minner oss på den dagen i Kapernaum da Frelseren erklærte sin guddommelighet og det dessverre var “mange av hans disipler ... [som] ikke lenger [gikk] omkring med ham.”

Jesus vendte seg så til De tolv: “Vil også dere gå bort?”

Peter svarte:

“Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.

Og vi tror og vet at du er Guds Hellige!”²¹

Ikke alle passer inn i erklæringen

Det er så mange, unge og gamle, som er lojale og trofaste mot Jesu Kristi evangelium, selv om deres egen

nåværende situasjon ikke passer pent inn i familieerklæringen: barn som blir påvirket negativt på grunn av skilsmisse, ungdommer med venner som gjør narr av kyskhetsloven, skilte kvinner og menn som har blitt alvorlig såret av en utro ektefelle, ektemenn og hustruer som ikke kan få barn, kvinner og menn som er gift med en ektefelle som ikke deler deres tro om det gjengitte evangelium, enslige kvinner og menn som, av ulike grunner, ikke har kunnet gifte seg.

En venn jeg har hatt i nesten 20 år, som jeg virkelig beundrer, er ikke gift på grunn av tiltrekning til samme kjønn. Han har holdt seg trofast til sine tempelpakter, har utviklet sine kreative og yrkesrettede talenter, han har tjent edelt både i Kirken og samfunnet. Han sa nylig til meg: “Jeg har medfølelse for dem som er i min situasjon og som velger å ikke holde kyskhetsloven i den verden vi lever i. Men ba ikke Kristus oss om å ‘ikke [være] av denne verden’? Det er tydelig at Guds normer skiller seg ut fra verdens.”

Menneskers lover går ofte utenfor de grenser som Guds lover har satt. For dem som ønsker å behage Gud, trengs virkelig tro, tålmodighet og flid.²²

Min hustru Kathy og jeg, kjenner en enslig søster, som nå er midt i 40-årene,

som er begavet i sine profesjonelle evner og tjener tappert i sin menighet. Hun har også etterfulgt Guds lover. Hun skrev:

“Jeg drømte om den dagen jeg ville bli velsignet med mann og barn. Jeg venter fortsatt. Til tider bringer min situasjon følelser om at jeg er glemt og alene, men jeg prøver å holde fokuset bort fra det jeg ikke har, og heller på det jeg har og hvordan jeg kan hjelpe andre.

Å utføre tjeneste for min utvidede familie, i menigheten og i tempelet har hjulpet meg. Jeg er ikke glemt eller alene for jeg er en del av, og vi er alle en del av, en større familie.”

Det er én som forstår

Noen sier: “Du forstår ikke min situasjon.” Jeg kan kanskje ikke det, men jeg vitner om at det er Én som forstår.²³ Det er én som kjenner dine byrder på grunn av sitt offer i Getsemane og på korset. Når du søker Ham og holder Hans bud, lover jeg deg at Han vil velsigne deg og løfte byrdene som er for tunge å bære alene. Han vil gi deg evige venner og anledninger til å tjene andre. Og enda viktigere, han vil fylle deg

med Den hellige ånds kraftfulle ånd og la sin himmelske godkjennelse skinne på deg. Intet valg, intet alternativ som forhindrer Den hellige ånds ledsagelse eller evighetens velsignelser er verdt vår vurdering.

Jeg vet at Frelseren lever. Jeg bærer vitnesbyrd om at han er kilden til all sannhet som virkelig betyr noe og at han vil oppfylle alle velsignelsene han har lovet dem som holder hans bud. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Johannes 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian og Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), 28.
3. Lære og pakter 93:24.
4. Johannes 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Helaman 16:18.
7. Se Alma 30:14, 23, 27.
8. Moroni 10:5.
9. Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11 [i 1 Corinthians 2:11, fotnote c]; 1 Corinthians 2:14.
10. 1 Korinterbrev 2:14.
11. Gordon B. Hinckley, “Stå sterke mot verdens falskheter,” *Lys over Norge*, jan. 1996, 101. President Russell M. Nelson forklarte nylig noe av historien rundt erklæringen, som oppsummert av Sheri Dew i *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), 208: “En dag i 1994, tilbragte De tolv apostlers quorum en dag i rådsrommet i Salt Lake tempel og drøftet problemstillinger knyttet

til familien. De overveide alt fra pornografis stadig mer allestedsnærværende natur, til potensiell familiefiendtlig lovgivning av forskjellige slag. Dette var ikke en ny drøftelse, men denne dagen dreide hele agendaen seg rundt dette ene avgjørende emnet.

De tolv gikk igjennom både lære og retningslinjer, overveide det som ikke kunne endres – læren – og det som muligens kunne endres – retningslinjer. De drøftet problemstillinger de så ville komme, herunder et sterkt samfunnspress til støtte for homofilt ekteskap og transseksuelle rettigheter. ‘Men det var ikke alt vi så,’ forklarte president Nelson. ‘Vi kunne se anstrengelsene til forskjellige samfunn som prøver å kvitte seg med alle normer og begrensninger innen seksuell aktivitet. Vi så forvirring angående kjønn. Vi kunne se alt det komme.’

- Denne forlengede drøftingen sammen med andre drøftinger over en tidsperiode, førte til konklusjonen at De tolv skulle forberede et dokument, kanskje til og med en erklæring, for å gi en oversikt over Kirkens ståsted angående familien som kunne presenteres for Det første presidentskap til deres vurdering.”
12. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.
 13. President Dallin H. Oaks sa: “Alle de myriader av mennesker som har blitt født her på jorden, valgte Faderens plan og kjempet for den. Mange av oss sluttet også pakter med Faderen angående hva vi ville gjøre på jorden. På måter som ikke har blitt åpenbart, påvirker våre gjerninger i ånde verdenen oss her på jorden” (“Den store plan for lykke”, *Lys over Norge*, jan. 1994, 69).
 14. Se Dallin H. Oaks, “Sannhet og planen”, *Liahona*, nov. 2018, 25–28.
 15. Abraham 3:26.
 16. President Dallin H. Oaks har sagt:

“Omvendte siste-dagers-hellige tror at familieerklæringen, som ble utstedt for nesten et kvart århundre siden og nå er oversatt til en mengde språk, er Herren som på nytt understreker sannheter i evangeliet som vi trenger for å komme gjennom vår tids utfordringer mot familien ...

Jeg vitner om at erklæringen om familien er en erklæring om evige sannheter, Herrens vilje for sine barn som søker evig liv. Den har vært grunnlaget for Kirkens undervisning og praksis de siste 22 årene, og vil fortsette å være det. Betrakt den slik, undervis i den, etterlev den, og dere vil bli velsignet når dere strever fremover mot evig liv ...

Jeg tror vår holdning til og bruk av erklæringen om familien er en av disse prøvelsene for denne generasjon. Jeg ber om at alle siste-dagers-hellige må stå urokkelig i denne prøvelsen” (“Planen og erklæringen”, *Liahona*, nov. 2017, 30–31).

AV ELDESTA TAKASHI WADA
i *De sytti*

17. President Russell M. Nelson har sagt: “Det finnes dem som stempler oss som trangsynte, men de trangsynte er de som ikke lar oss få mene det vi mener, men vil at vi skal la dem få mene det de mener. Vårt ståsted kokes til syvende og sist ned til kyskhetsloven. De ti bud gjelder fortsatt. De har aldri blitt tilbakekalt ... Det er ikke vårt anliggende å endre lover Gud har gitt” (i Dew, *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson*, 212).
18. “Mens familien er under angrep over hele verden, vil familierklæringsens sannheter styrke dere.
Dere flotte ungdommer av edel fødselsrett, dere må forstå de vidtrekkende konsekvensene av samfunnets nåværende trette om selve definisjonen av ekteskap. Den nåværende debatten innbefatter spørsmålet om to personer av samme kjønn kan gifte seg. Hvis dere har spørsmål om Kirkens standpunkt i denne eller enhver annen viktig sak, skulle dere ydmykt overveie det, og så lytte til profetiske budskap på den kommende generalkonferansen i oktober. Disse inspirerte talene, sammen med inspirasjon fra Den hellige ånd, vil gi dere en mer fullstendig og riktig forståelse” (Russell M. Nelson, “Ungdom av edel fødselsrett: Hva vil dere velge?” [Kirkens skoleverks andakt for unge voksne, 6. sept. 2013], broadcasts. ChurchofJesusChrist.org).
19. Russell M. Nelson, “Vår tusenårsgenerasjonen verdig”, *Liahona*, okt. 2016, 53.
20. President Nelson har sagt: “Sivile myndigheter er imidlertid sterkt påvirket av sosiale trender og verdslige filosofier når de skriver, omskriver og håndhever lover. Uansett hvilken sivil lovgivning som måtte bli vedtatt, kan ikke Herrens lære med hensyn til ekteskap og moral endres. Husk at selv om synd legaliseres av mennesker, er det fortsatt synd i Guds øyne!” (“Avgjørelser for evigheten”, *Liahona* nov. 2013, 108).
21. Johannes 6:66–69.
22. Se Alma 32:41–43; Jeg har alltid blitt imponert at i dette flotte kapitlet om å la vår tro vokse, blir dydene tro, tålmodighet og flid nevnt sammen i hvert av de siste tre versene.
23. Se Alma 7:12; Jesus Kristus led ikke bare for våre synder men også for våre skrøpeligheter: “Og han vil påta seg døden, så han kan løse dødens bånd som binder hans folk. Og han vil påta seg deres skrøpeligheter, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han i kjødet kan vite hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter.” (Synonymer for *skrøpeligheter* vil være *sykdom, svakhet, lidelse, mangler*.) Se Lære og pakter 88:6: “[Han] ... steg ned under alt og derved fattet alt, så han kunne være i alt og gjennom alt, sannhetens lys.”

Nyt Kristi ord

Å nyte Kristi ord kan finne sted når som helst og ved hvilken som helst anledning, hvis vi forbereder vårt hjerte.

Vår himmelske Fader elsker oss. Han har sørget for en fullkommen plan slik at vi kan glede oss over hans velsignelser. I dette livet blir vi alle innbudt til å komme til Kristus og motta Jesu Kristi gjengitte evangelium gjennom dåp, motta Den hellige ånds gave og trofast etterleve evangeliet. Nephi beskriver vår forpliktelse til å bli døpt som å gå inn på den “sneve og smale sti,” og han påminner oss at vi må fortsette å “streve fremover med standhaftighet i Kristus, ... [nyte] Kristi ord, og [holde] ut til enden,” for å kunne motta alle de velsignelser vår himmelske Fader har til oss (2 Nephi 31:19–20).

Nephi påminner oss videre at hvis vi vil “[nyte] Kristi ord,” vil de “fortelle [oss] alt [vi] skal gjøre” (2 Nephi 32:3) og at vi vil få kraft til å overvinne “motstanderens brennende piler” (1 Nephi 15:24).

Hva vil det si å nyte?

Da jeg var ung, trodde jeg at det å nyte var å ganske enkelt spise et stort måltid med ris, sushi og soyasaus. Jeg vet nå at å virkelig nyte er mer enn å glede seg over et deilig måltid. Det er en opplevelse av lykke, få næring, feire, dele, gi kjærlighet til vår familie og våre kjære, uttrykke vår takknemlighet til Gud og styrke forhold mens vi gleder

oss over rikelig, utrolig deilig mat. Jeg tror at når vi nyter Kristi ord, skulle vi tenke på en lignende opplevelse. Det å nyte Skriftene er ikke å bare lese dem. Det skulle gi oss ekte glede og bygge opp vårt forhold til Frelseren.

Dette blir tydelig undervist i Mormons bok. Husk Lehis drøm der han så et tre “hvis frukt var ønskelig fordi den gjorde en lykkelig.” Denne frukten representerer Guds kjærlighet, og da Lehi smakte på frukten var den “meget søt, søtere enn alt [han] før hadde smakt.” Det “fylte [hans] sjel med overmåte stor glede” og var noe han ønsket å dele med sin familie (1 Nephi 8:10–12).

Når vi nyter, vil vi også sannsynligvis finne ut at den mengde eller type mat vi har ikke betyr noe hvis vårt hjerte er fylt med takknemlighet. Lehis familie levde på rått kjøtt i villmarken, men Nephi beskrev denne vanskelige prøvelsen slik: “Så store var de velsignelser Herren ga oss” at “våre kvinner ... var sterke” og var i stand til å få barn “uten å klage” (1 Nephi 17:1–2).

Å nyte innbefatter noen ganger prøving og smaking. Alma snakker om et godt frø som plantes i hjertet

vårt. Når vi prøver det, vil vi innse at frøet begynner “å bli godt” (se Alma 32:28–33).

Nyt Kristi ord

Velsignelsene knyttet til å nyte Kristi ord er mektige og forandrer liv. Det er særlig tre jeg vil innby deg til å anvende i ditt liv.

For det første: Kristi ord kan hjelpe oss å “øke [vår] åndelige kapasitet til å motta åpenbaring” (Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Ensign* eller *Liahona*, mai 2018, 96) og trygt veilede oss gjennom livet. Mormon underviser at Kristi ord har “stor tilbøyelighet til å få folket til å gjøre det som [er] rettferdig” og at de er mektigere enn noe “sverdet” kan oppnå (Alma 31:5). Når jeg har søkt etter Guds visdom i mine egne utfordringer, har jeg alltid, når jeg har prøvet “Guds ords kraft” (Alma 31:5), følt meg inspirert og i stand til å ta kloke avgjørelser, overvinne fristelser og blitt velsignet med økt tro på Kristus og kjærlighet til dem jeg omgås. Vår profet, Russell M. Nelson, har lært oss at “i tiden fremover vil det ikke være mulig å overleve åndelig uten Den hellige ånds

veiledende, rettlede, trøstende og konstante innflytelse” (“Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, 96). Nødvendig åpenbaring vil komme når vi prøver “ordets kraft,” og det ordet vil bli mektigere enn noe annet vi kan prøve eller forestille oss.

For det annet: Når vi strever med vår egen identitet eller manglende selvtillit, vil “Guds behagelige ord” (Jakobs bok 2:8) i Skriftene hjelpe oss å forstå hvem vi virkelig er og gi oss styrke utover vår egen. Det å erkjenne min identitet som Guds barn er et av de vidunderligste øyeblikkene jeg noen gang har opplevd. Tidlig i tenårene visste jeg ingenting om Frelserens læresetninger. Da jeg første gang leste Det nye testamente, helbredet virkelig Kristi ord min sårede sjel. Jeg fikk en visshet om at jeg ikke var alene og at jeg er et Guds barn. Da jeg erkjente min sanne identitet for Gud, forsto jeg mitt uendelige potensial gjennom Kristi forsoning.

Enos delte på samme måte sin personlige erfaring om den innsikt som kommer ved å overveie Kristi ord. Da Enos lot de ord hans far hadde lært ham angående “evig liv, og de helliges glede, [synke] dypt inn i [sitt] hjerte,”

“[hungret] hans sjel og [han] knelte ned for [sin] Skaper ... i kraftig bønn” (Enos 1:3–4). I den bønnen ble han kjent med Frelseren og lærte at vi har stor verdi, er elsket, kan bli tilgitt for våre feiltrinn og virkelig er Guds barn.

For det tredje: Vi kan løfte andre i deres liv gjennom Kristi ord. Akkurat som Enos hadde sin egen tid og sitt eget sted der Kristi ord rørte ved hans hjerte, vil Herren gjøre sin del for å røre ved hjertet til dem som vi ønsker å dele evangeliet med. Mange av oss har følt oss mismodige når vi har prøvd å innby noen til å høre evangeliet fordi det resultatet vi ønsket ikke kom. Uavhengig av resultatet ber Herren oss om å åpne vår munn og dele evangeliets budskap med andre.

For to år siden rørte Herren ved min kjære mors hjerte, noe som hjalp henne å bestemme seg for å motta dåpens ordinans. Jeg hadde ventet på den dagen i nesten 35 år. For å hjelpe henne å ta denne avgjørelsen, betjente i sannhet mange medlemmer av Kirken

henne slik som Kristus ville ha gjort. En søndag følte hun at hun skulle gå i kirken. Hun fulgte tilskyndelsen. Mens hun satt på fremste rad og ventet på at nadverdsmøtet skulle begynne, sto en fire år gammel gutt foran henne og så på henne. Hun hilste på ham med et smil. Den lille gutten gikk brått derfra og tilbake til sin egen plass, som var på den andre siden av den raden min mor satt på. Gutten tok opp noe fra stolen sin og kom tilbake og ga moren min en salmebok. Han gikk deretter tilbake til stolen sin. Mor la merke til at det lå en salmebok på annenhver stol i kirkesalen. Hun kunne lett ha tatt en fra stolen ved siden av seg. Hun ble imidlertid svært imponert av guttens vennlige, uskyldige handling, som han hadde lært hjemme og i kirken. Det var et gripende øyeblikk for henne. Hun hadde et sterkt inntrykk av at Gud innbød henne til å komme og følge Frelseren. Hun følte at hun skulle bli døpt. Den lille gutten søkte ikke anerkjennelse for det han hadde gjort, han gjorde ganske

enkelt sitt beste for å etterleve Guds ord og elske sin neste. Hans vennlighet førte til en viktig forandring i min mors hjerte.

Kristi ord vil røre dypt ved hjerter og åpne øynene til dem som ennå ikke ser ham. På veien til Emmaus gikk to disipler sammen med Jesus. De var sørgmodige og forsto ikke at Frelseren hadde seiret over døden. I sin sorg gjenkjente de ikke den levende Kristus som gikk sammen med dem. Selv om Jesus “utla for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham,” gjenkjente de ham fortsatt ikke som den oppstandne Frelser før de satt og brøt brød sammen med ham. Da ble deres øyne åpnet. Når vi – eller våre venner, bekjente og naboer – nyter og bryter brød sammen med ham, vil vår forstands øyne bli åpnet. Da disiplene i Emmaus reflekterte over sin tid sammen med den oppstandne Frelser, sa de at deres hjerte brant i dem da han åpnet Skriftene for dem (se Lukas 24:27–32). Dette vil skje med oss alle.

Konklusjon

Som konklusjon bærer jeg vitnesbyrd om at det å nyte Kristi ord kan finne sted når som helst og ved hvilken som helst anledning, hvis vi forbereder oss til å motta dem. Å nyte Kristi ord vil gi livgivende åpenbaring, på ny stadfeste vår sanne identitet og verdi for Gud som hans barn, og lede våre venner til Kristus og evig liv. Jeg vil avslutte med å gjenta Nephis innbydelse da han sa: “Derfor må dere streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv” (2 Nephi 31:20). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

AV ELDSTE DAVID P. HOMER
i De sytti

Hør Hans røst

I en verden med så mange konkurrerende stemmer, har vår himmelske Fader gjort det mulig for oss å høre og følge hans røst.

Tidligere i morges ga min hustrus bror henne en lapp som hun hadde skrevet til sin mor for mange år siden. På den tiden var søster Homer en liten pike. På lappen hennes sto det: “Kjære mor, jeg er lei for at jeg ikke bar mitt vitnesbyrd i dag – men jeg er glad i deg.” Da vi gikk til lunch, tenkte jeg at det var interessant. Så jeg satte meg ned og skrev en lapp som lød: “Kjære president Nelson, jeg er lei for at jeg ikke holdt talen min i dag – men jeg er glad i deg.” Men det føltes ikke helt riktig. Så her står jeg, og jeg gleder meg over å legge mine ord til det som har blitt talt på dette møtet i dag.

For mange år reiste jeg med et lite fly hvor en nyutdannet pilot satt ved spakene. Mot slutten av flyturen fikk vi klarsignal til å lande. Men da vi nærmet oss bakken hørte jeg en alarm i cockpiten gi piloten beskjed om å “foreta oppstigning”. Piloten så mot den mer erfarne piloten, som pekte nedover, bort fra rullebanen, og sa: “Nå!”

Flyet vårt beveget seg raskt mot venstre og nedover, klatret så opp igjen til riktig høyde, gjenopptok landingsprosedyren, og ankom trygt vårt bestemmelsessted. Vi fikk senere vite at et annet fly hadde fått klarsignal til å ta av. Hadde vi fulgt alarmens instruks,

ville vi ha fløyet inn i istedenfor bort fra det møtende flyet. Denne opplevelsen ga meg to viktige lærdommer: For det første vil vi i kritiske øyeblikk i vårt liv høre mange stemmer som konkurrerer om vår oppmerksomhet. For det annet er det avgjørende at vi lytter til de riktige stemmene.

Konkurrerende røster

Vi lever i en verden med mange stemmer som søker vår oppmerksomhet. Med alle nyhetsoppslag, twittermeldinger, blogger, podkaster og overbevisende råd fra Alexa, Siri og andre, kan det være vanskelig å vite

hvilke stemmer vi skal stole på. Noen ganger søker vi andres meninger på Internett for å finne veiledning i vårt liv, og tror at majoriteten vil være den beste kilde til sannhet. Andre ganger “[halter vi] til begge sider,”¹ og velger å være “verken kald eller varm”² Atter andre ganger følger vi det som er beilelig, fokuserer på en enkelt stemme eller sak som skal veilede oss, eller stoler utelukkende på vår egen evne til å tenke.

Selv om alle disse tilnærmingene kan være nyttige, viser erfaring at de ikke alltid er til å stole på. Det som er populært er ikke alltid det som er best. Å vingle mellom to synspunkter gir ingen retning. Bekvemmelighet fører sjelden til ting som betyr noe. Å være fiksert på en enkelt stemme eller sak kan svekke vår evne til å se. Og å utelukkende stole på vår egen tenkning kan lede oss inn i en hyperintellektuell sløvhetstilstand. Hvis vi ikke er forsiktige, kan de gale stemmene lede oss bort fra evangeliets kjerne til steder hvor det er vanskelig å opprettholde troen, og vi finner lite annet enn tomhet, bitterhet og misnøye.

Å lytte til feil stemme

La meg demonstrere hva jeg mener ved å bruke en analogi og et eksempel

vi at djevelen ikke vil støtte sine barn på den siste dag, men trekker dem raskt ned til helvete.”⁹

Den rette røst

Fordi vår himmelske Fader ønsker noe bedre for oss, gjør han det mulig for oss å høre hans røst. Som oftest hører vi ham gjennom inntrykk gitt av Den hellige ånd. Den hellige ånd er det tredje medlem av Guddommen. Han vitner om at Faderen og Sønnen,¹⁰ ble sendt for å “lære [oss] alle ting,”¹¹ og vil “vise [oss] alt [vi] skal gjøre.”¹²

Ånden taler til forskjellige mennesker på forskjellige måter, og han kan snakke til samme person på forskjellige måter til forskjellige tider. Følgelig er det å lære de mange måtene han taler til oss på, en livslang oppgave. Noen ganger taler han til vårt “sinn og i [vårt] hjerte”¹³ med en røst som er liten, men allikevel kraftfull, som gjennomtrenger “dem som [hører] den, til det innerste”.¹⁴ Andre ganger vil hans inntrykk “oppta [våre] tanker eller “trengte seg på [våre] følelser.”¹⁵ Andre ganger vil vi føle “en brennende følelse i [vårt] bryst.”¹⁶ Atter andre ganger fyller han vår sjel med glede, opplyser vår forstand,¹⁷ eller taler fred til vårt plagede hjerte.¹⁸

Å finne hans røst

Vi vil finne vår Faders røst på mange steder. Vi vil finne den når vi ber, studerer Skriftene, går i kirken, tar del i trosfylte samtaler eller drar til tempelet. Vi vil avgjort finne den i konferansen denne helgen.

I dag oppholdt vi 15 menn som profeter, seere og åpenbarere. Deres åndelighet og erfaring gir dem et enestående perspektiv som vi så desperat trenger. Deres budskap er enkle å finne og blir uttalt med fullstendig klarhet. De forteller oss det Gud vil vi skal vite, enten det er populært eller ikke.¹⁹

fra Skriftene. Fjellkladrere refererer vanligvis til høyder over 8 000 meter som “dødssonen” fordi det i slike høyder ikke er nok oksygen til å opprettholde liv. Det finnes en åndelig parallell til dødssonen. Hvis vi tilbringer for mye tid på troløse steder vil tilsynelatende velmenende stemmer frata oss det åndelige oksygenet vi trenger.

I Mormons bok leser vi om Kori-hor, som hadde en slik erfaring. Han oppnådde stor popularitet fordi hans læresetninger “var behagelige for det kjødelige sinn.”³ Han sa at foreldre og profeter underviser tåpelige tradisjoner som har til hensikt å begrense frihet og videreføre uvitenhet.⁴ Han mente at menneskene skulle være frie til å gjøre hva som helst de ville fordi budene bare er beleilig oppdiktede restriksjoner.⁵ Ifølge ham var tro på

Jesu Kristi forsoning “følgen av et forvirret sinn,” skapt av tro på en skapning som ikke kunne eksistere fordi han ikke kunne ses.⁶

Kori-hor forårsaket så mye uro at han ble ført frem for overdommeren og høypresten. Der sto han frem “med store, svulmende ord”, kritiserte lederne og krevde et tegn. Et tegn ble gitt. Han ble stum og kunne ikke snakke. Kori-hor innså da at han hadde blitt bedratt, og mens han tenkte på de dyrebare sannheter han hadde forlatt, beklaget han seg: “Jeg visste hele tiden.”⁷

Kori-hor tiggert deretter etter mat helt til han ble trampet ihjel av en gruppe zoramitter.⁸ Det avsluttende verset i hans historie inneholder denne sindige betraktningen: “Og således ser vi hvordan det går med den som forvrenger Herrens veier, og således ser

Å søke hans røst på et hvilket som helst av disse stedene er bra, men å søke dem på mange steder er enda bedre. Og når vi hører den, må vi følge den veiledning som gis. Apostelen Jakob sa: "Vær Ordets gjørere, ikke bare dets hørere."²⁰ President Thomas S. Monson sa en gang: "Vi observerer. Vi venter. Vi lytter etter den milde, lave røsten. Når den taler, adlyder kloke menn og kvinner."²¹

Når det tar tid før rettledning kommer

Søster Homer og jeg ble tidlig i mitt yrkesaktive liv bedt om å godta en endring i arbeidsoppgavene mine. Der og da følte det som en *enorm* avgjørelse for oss. Vi studerte, vi fastet og vi ba, men svaret lot vente på seg. Til slutt tok vi en avgjørelse og fortsatte fremover. Da vi gjorde dette følte vi etterhvert ro, og fant snart ut at det var en av de beste avgjørelsene vi noen sinne hadde tatt.

Følgelig har vi lært at svar noen ganger lar vente på seg. Det kan skyldes at tidspunktet ikke er riktig, at et svar ikke er nødvendig, eller at Gud har tillit til at vi kan ta avgjørelsen selv. Eldste Richard G. Scott sa en gang at vi skulle være takknemlige for slike stunder og ga dette løftet: "Når du lever verdig og

ditt valg er i harmoni med Frelserens læresetninger og du trenger å handle, så gjør det med tillit ... Gud [vil ikke] la deg fortsette for lenge uten å gi deg en advarende tilskyndelse hvis du har tatt en gal avgjørelse."²²

Vi må velge

Derfor må vi bestemme oss for hvilken av alle stemmene vi vil adlyde. Vil vi følge de upålitelige stemmene som verden forfekter, eller vil vi gjøre arbeidet som kreves for at vår Faders røst skal kunne veilede oss i våre avgjørelser og beskytte oss mot fare? Jo flittigere vi søker hans røst, desto lettere er det å høre den. Det er ikke det at hans røst blir høyere, men at vår evne til å høre den har økt. Frelseren har lovet at hvis vi "lytter til [hans] bud og låner øre til [hans] råd," vil han "gi [oss] mer."²³ Jeg vitner om at dette løftet er sant – for hver enkelt av oss.

For nesten et år siden mistet vi min eldre bror i en tragisk bilulykke. Johns tidlige år var løfterike og innholdsrike. Men etter hvert som han ble eldre, gjorde en skadet kropp og et lite samarbeidsvillig sinn livet veldig vanskelig. Helbredelsen han håpet på kom ikke i dette livet. Ikke desto

mindre holdt John fast ved sin tro, fast bestemt på å holde ut, etter beste evne, til enden.

Jeg vet at John ikke var fullkommen, men jeg har undret på hva det var som ga ham slik utholdenhet. Mange stemmer inviterte ham til den kyniske ytterkanten, men han valgte å ikke dra. I stedet gjorde han sitt beste for å forankre sitt liv til evangeliets kjerne. Han levde sitt liv der, fordi han visste han ville finne sin Mesters røst der. Han levde sitt liv der, fordi han visste det var der han ville bli undervist.

Konklusjon

Brødre og søstre, i en verden med så mange konkurrerende stemmer vitner jeg om at vår himmelske Fader har gjort det mulig for oss å høre og følge hans røst. Hvis vi er flittige vil han og hans Sønn gi oss den veiledning vi søker, styrken vi trenger og lykken vi alle ønsker oss. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 1 Kongebok 18:21.
2. Se Åpenbaringen 3:15–16.
3. Alma 30:53; se også Alma 30:18.
4. Se Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Se Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; se også Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; se også Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Se Alma 30:56, 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Se 2 Nephi 31:18.
11. Johannes 14:26.
12. 2 Nephi 32:5; se også 2 Nephi 32:1–4.
13. Lære og pakter 8:2.
14. 3 Nephi 11:3.
15. Lære og pakter 128:1.
16. Lære og pakter 9:8.
17. Se Lære og pakter 6:14–15; 11:13.
18. Se Lære og pakter 6:22–23.
19. Se Lære og pakter 1:38.
20. Jakobs brev 1:22.
21. Thomas S. Monson, "Ånden gir liv", *Lys over Norge*, juni 1997, 4.
22. Richard G. Scott, "Benytt den himmelske gaven bønn", *Liahona*, mai 2007, 10.
23. 2 Nephi 28:30.

AV ELDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i De tolv apostlers quorum

Se der Guds lam

Vår tilpassede gudstjeneste på søndager skal vektlegge Herrens nadverd som det hellige, anerkjente hovedfokus i vår ukentlige tilbedelse.

Det gikk bra med meg helt til jeg så tårene i øynene på de unge i koret. Deres tårer er en mer velformulert tale enn jeg noen gang kan holde.

Da han kikket opp fra vannkanten, forbi den ivrige folkemengden som ønsket å bli døpt av ham, så Johannes, som ble kalt Døperen, i det fjerne sin slektning, Jesus fra Nasaret, som målbevisst kom gående imot ham for å be om den samme ordinansen. Ærbødig, men hørbart nok for de som sto i nærheten, uttalte Johannes den beundring som fremdeles inspirerer oss to årtusener senere: “Se der Guds lam.”¹

Det er lærerikt at denne lenge profeterte forløperen for Jesus ikke kalte ham “Jehova” eller “Frelser” eller “Forløser” eller til og med “Guds Sønn” – som alle var passende titler. Nei, Johannes valgte det tidligste og kanskje mest gjenkjennelige bildet i sitt folks religiøse tradisjon. Han brukte symbolet offerlam som ble ofret som soning for en fallen verdens synd og sorg og alle de falne menneskene i den.

La meg gjenoppfriske litt av denne beretningen.

Etter at de var blitt utvist fra Edens have, sto Adam og Eva foran en knusende fremtid. Fordi de hadde åpnet døren til dødelighet og jordisk liv for

oss, hadde de lukket døren til udødelighet og evig liv for seg selv. På grunn av en overtredelse de bevisst hadde valgt å begå på våre vegne, sto de nå overfor fysisk død og åndelig forvisning, adskillelse fra Guds nærhet for alltid.² Hva skulle de gjøre? Fantet det en vei ut av denne vanskelige situasjonen? Vi er ikke sikre på akkurat hvor mye disse to fikk lov til å huske av de instruksjonene de fikk mens de ennå var i haven, men de husket at de jevnlig skulle ofre til Gud et rent, ubesmittet lam, det førstefødte av hankjønn som ble født i deres flokk.³

Senere kom en engel og forklarte at dette offeret var et symbol, et sinnbilde på det offeret som ville bli gjort på deres vegne av verdens Frelser som skulle komme. “Dette er et bilde på Faderens Enbårnes offer, han som er full av nåde og sannhet,” sa engelen. “Derfor skal du ... omvende deg og påkalle Gud i Sønnens navn for evig og alltid.”⁴ Heldigvis skulle det bli en vei ut og en vei opp.

I himmelens førjordske råd hadde Gud lovet Adam og Eva (og alle oss andre) at hjelp ville komme fra hans rene, ubesmittede førstefødte Sønn, Guds Lam “som er slaktet, fra verdens grunnvoll ble lagt”,⁵ som apostelen Johannes senere ville beskrive ham. Ved å ofre sine egne små symbolske lam i jordelivet, uttrykte Adam og hans etterkommere sin forståelse og sin avhengighet av Jesus Den salvedes sonoffer.⁶ Senere skulle tabernakelet i villmarken bli stedet der denne ordinansen skulle utføres og etter det, det tempelet Salomo skulle bygge.

Dessverre fungerte ikke dette rituelle offeret i form av ubesmittede små lam som et symbol på oppriktig omvendelse og et trosfylt levesett så bra, som så

mye i Det gamle testamente viser. Den moralske beslutningen som skulle ha ledsaget disse ofringene varte noen ganger ikke lenge nok til at blodet hadde størknet på stenene. Uansett varte det ikke lenge nok til å forhindre brodermordet i den første generasjon, da Kain drepte sin bror Abel.⁷

Med slike prøvelser og vanskeligheter pågående i århundrer, er det ikke overraskende at himmelens engler sang av glede da Jesus endelig ble født – den lenge lovede Messias i egen person. Etter sitt korte jordiske virke, forberedte dette reneste av alle påskelam sine disipler på sin død ved å innstifte Herrens nadverd, en mer personlig utgave av ordinansen enn det som ble innført like utenfor Eden. Det ville fortsatt være ofringer, og det ville fortsatt involvere et offer, men det ville være med en symbolikk som er mye dypere, mye mer selvransakende og personlig enn slaktingen av et førstefødt lam. Frelseren sa til nephittene, etter sin oppstandelse:

“Dere skal ikke mer ofre til meg ved blodsutgytelse ...

Som offer til meg skal dere ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd. Og den som kommer til meg med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, ham vil jeg døpe med ild og med Den Hellige Ånd ...

Omvend dere derfor ... og bli frelst.”⁸

Mine kjære brødre og søstre, med denne spennende nye vektleggingen på økt læring av evangeliet i hjemmet, er det avgjørende for oss å huske at vi fortsatt er befalt å “gå til bønnens hus og ofre dine sakramenter på min hellige dag”.⁹ I tillegg til å gi tid til mer hjemme-sentrert undervisning i evangeliet, er vår tilpassede gudstjeneste på søndag også for å redusere den sammensatte møteplanen på en måte som vektlegger Herrens nadverd som

det hellige, anerkjente hovedfokus i vår ukentlige tilbedelse. Vi skulle minnes på en så personlig måte som mulig at Kristus døde av et sønderknust hjerte forårsaket av at han bar hele den menneskelige families synder og sorger helt alene.

I den grad vi har bidratt til denne dødelige byrden, krever et slikt øyeblikk vår respekt. Av den grunn er vi oppfordret til å komme tidlig og med ærbødighet til våre søndagsmøter, kledd slik det sømmer seg for å delta i en hellig ordinans. “Søndagsklær” har mistet litt av sin betydning i vår tid, og for å vise respekt for Ham hvis nærhet vi kommer inn i, skulle vi vende tilbake til denne tradisjonen med å være pent kledd og velstelt når og der vi kan.

Når det gjelder punktlighet, vil forsentkomming alltid kjærlig bli forstått og tilgitt de velsignede mødrene som, med barn og frokostblanding og bleievesker kommer strenende inn i et fantastisk kaos og er heldige for at de i det hele tatt klarte å komme seg til kirken. I tillegg vil det være andre som uunngåelig vil finne oxen sin i myren på sabbatsmorgen. Til denne siste gruppen sier vi imidlertid at å komme for sent *av og til* er forståelig, men hvis oxen står i myren *hver* søndag, anbefaler vi sterkt at dere selger oxen eller fyller igjen myren.

I denne samme ånd kommer vi med en apostolisk bønn om en reduksjon av støy i våre bygningers helligdom. Vi liker å snakke med hverandre, og det skulle vi – det er en av gledene med å

gå i kirken – men det skulle *ikke* forekomme så høyt på et sted som er innviet spesielt for tilbedelse. Jeg frykter at besøkende som ikke er av vår tro er sjokkerte over det som noen ganger kan være høylytt og uærbødig på et sted som er ment å skulle være kjennetegnet av bønn, åpenbaring og fred. Kanskje himmelen også er litt sjokkert.

Det vil forsterke ånden på våre nadverdsmøter dersom de presiderende lederne sitter på forhøyningen i god tid før møtet begynner, lytter til preludiet og ærbødig setter eksempelet som resten av oss skulle følge. Hvis det skravles på forhøyningen skulle vi ikke bli forbauset over skravling i forsamlingen. Vi gratulerer de biskopsråd som fjerner annonseringer som avleder oss fra tilbedelsens ånd. Jeg kan ikke forestille meg en prest som for eksempel Sakarias – der i Herrens tempel i fordums tid, idet han er i ferd med å delta i det eneste prestelige privilegiet han vil få i hele sitt liv – jeg kan bare ikke se for meg at han stopper opp foran alteret for å minne oss om en speideraktivitet som skal finne sted om bare seks uker og at påmeldingsfristen nærmer seg.

Brødre og søstre, denne timen som er innstiftet av Herren er den helligste timen i uken. Ved befaling samles vi til den oftest mottatte ordinansen i Kirken. Det er for å minnes Ham som ba om at det beger han skulle til å

drikke av måtte gå ham forbi, for bare å kjempe videre fordi han visste at det var for *vår* skyld at det *ikke* kunne gå ham forbi. Det vil være til hjelp for oss hvis vi husker at et symbol på dette begeret kommer sakte nedover raden mot oss, og deles ut av en 11 eller 12 år gammel diakon.

Når den hellige time kommer for å presentere vår offergave til Herren, har vi våre egne synder og svakheter å løse, det er derfor vi er der. Men vi kan lykkes bedre med en slik omvendelse hvis vi er oppmerksomme på andre sønderknuste hjarter og bedrøvede ånder som er rundt oss. Ikke langt unna sitter det noen som kanskje har grått – utvendig eller innvendig – gjennom hele nadverdssalmen og prestenes bønner. Kanskje vi i stillhet kan merke oss dette og ofre vår lille brødbit av trøst og vårt lille beger av medfølelse – kanskje vi kan dedikere det til dem? Eller til det medlemmet som gråter, strever og *ikke* er på møtet, og som uten noen form for omsorg fra oss ikke vil være der neste uke heller? Eller til våre brødre og søstre som ikke er medlem av Kirken, men som likevel *er* våre brødre og søstre? Det er ikke mangel på lidelse i denne verden, både i Kirken og utenfor, så se i alle retninger og dere vil finne noen hvis smerte synes for tung å bære og hvis hjertesorg synes aldri å ta slutt. En måte å “alltid minnes ham”¹⁰ ville

være å gå sammen med Mesterlegen i hans uendelige oppgave med å løfte børen fra dem som har byrder og lette smerten til dem som er plaget.

Kjære venner, når vi forener oss over hele verden hver uke i det vi håper er en i stadig større grad hellig anerkjennelse av Kristi majestetiske soningsgave til hele menneskeheten, måtte vi ta med oss *til* nadverdsbordet “mer sorg for hans smerte [og] mer tenke derpå.” Og så, når vi reflekterer, ber og fornyer vår pakt, måtte vi ta med oss *fra* denne hellige stund “mer tålmod, ei klage, mer fri syndens bånd.”¹¹ En slik tålmodighet og befrielse, en slik hellighet og et slikt håp, ber jeg om for alle dere i Hans navn, han som brøt tilgivelsens dyrebare brød og skjenket forløsningens hellige vin, ja, Jesus Kristus, det store og barmhjertige og hellige Guds Lam. Amen ■

NOTER

1. Johannes 1:29.
2. Se 2 Nephi 9:8–9.
3. Se Moses 5:5; se også 2 Mosebok 12:3–10.
4. Moses 5:7–8; se også Moses 5:9.
5. Johannes’ åpenbaring 13:8.
6. Se Bible Dictionary, “Anointed One”; se også Veiledning til Skriftene, “Salvede, den”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
7. Ironisk nok kan det at Kain myrdet Abel, en handling som ble anvist av Satan, ha blitt knyttet til Kains tidligere sinne over at hans ofringer ikke ble godtatt av Herren, mens Abels ble godtatt.
“Gud ... forberedte et offer ved å skjenke sin egen Sønn, som skulle ... åpne en dør som mennesket kunne gå inn gjennom til Hans nærhet ...
Ved tro på denne forsoning eller forløsningsplan bar Abel frem et offer for Gud som ble akseptert – de førstefødte i hjorden. Kain ofret av markens grøde og ble ikke godtatt ... [Hans offer skulle ha innbefattet] utgytelse av blod” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 49; se også 107–8).
8. 3 Nephi 9:19–20, 22.
9. Lære og pakter 59:9.
10. Moroni 4:3; 5:2.
11. “Mer hellighet gi meg”, *Salmer* nr. 79.

AV ELDSTE GARY E. STEVENSON
i *De tolv apostlers quorum*

Din strategibok i prestedømmet

Lag din egen strategibok om hvordan du vil bevise at du er en Kristi disippel.

I desember i fjor kom Det første presidentskap med en bekjentgjørelse om at 11-årige gutter vil “begynne sin deltagelse i ... Det aronske prestedømmes quorumer ... fra og med januar i det året de fyller 12 år.”¹

Som et resultat av dette var det i den første delen av dette året ganske mange overraskede 11-åringer som hadde antatt at de skulle bli værende i Primær til sin neste fødselsdag, men som nå deler ut nadverden på søndagene som Kirkens nyeste ordinerte diakoner.

Jeg undres på hvem som ble mest overrasket av endringen – diakonene

eller deres foreldre. Av disse nesten 80 000 nye diakonene er mange sammen med oss i kveld i dette store Konferansesenteret eller deltar ved hjelp av teknologi. Velkommen til prestedømmets storartede brorskap!

Denne endringen gjør at dette er et historisk møte – det er sannsynligvis den største gruppen bærere av Det aronske prestedømme som *noen gang* har vært tilstede på et prestedømmemøte på en generalkonferanse. I lys av denne spesielle anledningen, vil jeg rette min tale direkte til de unge menn i Det aronske prestedømme.

Lærdommer fra idrett

Som elever, er det mange av dere som også utvikler deres talenter, interesser og hobbyer gjennom ekstra aktiviteter på skolen eller gjennom fritidsaktiviteter, lag eller grupper utenfor skolen, også idrett.

Siden jeg har vært glad i idrett gjennom hele mitt liv, har jeg alltid beundret dem som utvikler sine idrettsferdigheter i den grad at de kan prestere på høyt nivå. For at noen skal bli *virkelig* god i noe kreves det i tillegg til naturlig talent, sterk disiplin, offer og utallige timer med trening og øvelse.

Slike idrettsutøvere får ofte høre den noen ganger harde kritikken fra trenere og legger villig til side det de ønsker nå for noe bedre i fremtiden.

Vi kjenner til medlemmer av Kirken og prestedømsbærere som har hatt suksess på høyeste nivå blant profesjonelle idrettsutøvere. Det finnes mange gode eksempler, men jeg har bare tid til å ta med noen få her. Dere kjenner kanskje igjen noen av disse idrettsutøverne: i baseball, Jeremy Guthrie og Bryce Harper; i basketball, Jabari Parker og Jimmer Fredette; i fotball, Ricardo Rojas; i rugby, William Hopoate; og i amerikansk fotball, Taysom Hill og Daniel Sorensen. Hver enkelt av dem har gitt betydelige bidrag til sin idrettsgren.

Selv om de er ekstremt vellykkede innenfor sin idrett, vil disse idrettsutøverne være de første til å innrømme at de ikke er fullkomne idrettsutøvere eller fullkomne mennesker. De jobber hardt for å bli best i sin idrettsgren – og for å etterleve evangeliet. De reiser seg opp hvis de snubler og de gjør sitt beste for å holde ut til enden.

Studer strategiboken

I lagsport blir strategier for bestemte situasjoner i en kamp utviklet og samlet i en strategibok. Idrettsutøvere lærer sin konkrete oppgave i hver kamp. Vellykkede spillere studerer strategiboken så grundig at når signalet gis, vet de nøyaktig, nesten instinktivt, hvor de skal posisjonere seg og hva de skal gjøre.

På lignende måte har vi prestedømsbærere også et lag (et quorum) og en strategibok (de hellige Skriftene og ord fra profeter i vår tid).

Styrker du dine lagkamerater?

Hvor godt har du studert strategiboken din?

Forstår du fullt ut oppdraget ditt?

Å møte motstand

For å ta denne analogien litt lengre – gode trenere kjenner sitt eget lags sterke og svake sider så vel som motstanderens. De lager en kampplan som gir dem størst sjanse til å seire. Hva med deg?

Du vet hvilke fristelser du er mest sårbar for, og du kan forutse hvordan motstanderen vil prøve å stoppe deg og gjøre deg motløs. Har du laget en personlig kampplan og en strategibok slik at du vet hvordan du skal reagere når du møter motstand?

Når du blir konfrontert med forskjellige moralske fristelser – enten det er sammen med andre eller du når du er alene og ser på en skjerm – kjenner du kampplanen din. Hvis en venn foreslår at du skal drikke alkohol eller prøve narkotika, kjenner du strategien. Du har øvet og vet på forhånd hvordan du skal reagere.

Med en kampplan, en strategibok og en fast beslutning om å utføre din rolle, vil du oppdage at fristelser har mindre kontroll over deg. Du vil allerede ha tatt avgjørelsen om hvordan du skal reagere og hva du skal gjøre. Du vil ikke trenge å bestemme deg hver gang du står overfor fristelser.

En av De tolv delte nettopp en historie som illustrerer dette prinsippet. Som prest på videregående skole var

han sammen med vennene sine. Etter at de hadde fått seg noe å spise, kjørte de rundt da noen foreslo at de skulle dra på kino og se en konkret film. Problemet var at han visste at det var en film han ikke burde se. Selv om han umiddelbart følte press og engstelse, hadde han en plan for en slik situasjon. Dette var en situasjon som sto beskrevet i hans strategibok i prestedømmet.

Han tok et dypt åndedrag idet han modig sa: “Jeg er ikke interessert i den filmen. Bare slipp meg av hjemme,” hvilket de gjorde. Et enkelt spill førte til en seier! Flere år senere beskrev en av vennene som var sammen med ham den kvelden hvordan dette eksempelet viste seg å bli til stor styrke for ham til å modig møte lignende omstendigheter i sitt eget liv.

Sider fra strategiboken

Jeg ba noen av brødrene om å anbefale strategier som du kan ta med i din strategibok. Her er noen av deres inspirerte forslag:

- Be hver dag om å få mer lys og et vitnesbyrd om Jesus Kristus.
- Lytt nøye til den undervisning du får fra dine foreldre, din biskop og dine ledere i Unge menn og i quorumet.
- Unngå pornografi og umoralsk innhold i sosiale medier.

- Husk de løfter du har gitt Gud, og arbeid for å holde dem.
- Studer historier fra Skriftene om store profeter, og følg deres gode eksempel.
- Velsign vår himmelske Faders barn gjennom tjeneste.
- Søk gode venner til å hjelpe deg å bli den personen du ønsker å bli.
- Bli en ekspert på FamilySearch-appen, og forsk på din egen slekthistorie.
- Planlegg tilfluktssteder der du kan trekke deg unna onde innflytelser.
- Vær glad i og styrk andre medlemmer av ditt prestedømsquorum.

Jeg kommuniserte også med idrettsutøverne vi så bilder av tidligere. Jeg fant det interessant at de ikke bare identifiserer seg med hva de *gjør*, som profesjonelle utøvere men også med hvem de *er*, som sønner av en kjærlig himmelsk Fader og bærere av Guds prestedømme.

La oss lytte til deres tanker:

- Jimmer Fredette, her som diakon, sier: “Jeg har lært å lene meg tungt på min kunnskap om og tro på evangeliets sannhet. Dette har ledet meg til å være ... en verdig prestedømsbærer og fremfor alt – et positivt eksempel.”
- Bryce Harper, her som ektemann,

Jimmer Fredette

Bryce Harper

Daniel Sorensen

Jeremy Guthrie

skriver: “Jeg trodde berømmelse, rikdom og en utmerkelse for beste spiller ville gjøre meg lykkelig. Noe manglet. Så, jeg ... forberedte meg og [dro til] tempelet. Jeg er nå på en vei som leder [tilbake] til min himmelske Fader og har en evig familie – noe som er den største glede i hele verden!”

- Daniel Sorensen, her som misjonær, sier: “En god strategibok er en plan som bruker talentene og de sterke sidene til hvert medlem av laget ... Når jeg studerer og praktiserer læresetningene i Jesu Kristi evangelium, vet jeg hvordan jeg kan bruke mine sterke sider til å yte tjeneste i prestedømmet.”
- Jeremy Guthrie, her i tjeneste som misjonspresident, delte: “Som en 12 år gammel diakon ... [følte jeg]

Ånden vitne til meg [at] ‘dette liv er [tiden] ... til å forberede seg til å møte Gud.’² Kampplanen er tro på Gud til handling [og] omvendelse gjennom Frelseren ... Strategiboken finnes i de hellige Skriftene og gjennom levende profeter.”

- Jabari Parker, her da han ble ordinert til en eldstes embede, sier: “Jeg kan ikke forestille meg den personen jeg ville ha blitt hvis jeg ikke hadde tatt avgjørelsen om å bli døpt ... Jeg er så takknemlig for at jeg har Gud til å veilede meg hver dag.”
- Ricardo Rojas, her i tjeneste som grenspresident sa: “Ved [Guds] prestedømme kan [vi] hjelpe til i Hans verk. Vi er kalt til å ‘vær[e] frimodig[e] og sterk[e]’³ i vårt forsvar av sannheten.” Dette har hjulpet ham å lykkes både på banen og som prestedømsbærer.
- Taysom Hill, her som misjonær, føler at Jesu Kristi evangelium har vært som en strategibok for ham i hans liv. Han sa: “Å tro på [Guds] plan og gjøre mitt beste for å oppfylle min rolle i den har gitt meg en overveldende følelse av fred og lykke i livet, for jeg vet at Gud har behag i mine anstrengelser.”
- William Hopoate, her i sin sønns barnevelsignelse, fire generasjoner

sammen, sier at evangeliet hjelper ham “å identifisere motstanderens strategier og gir åndelig kraft til å motstå brennende piler og bedre tjene andre.”

Hva med deg? Anerkjenner du din *høyere* og *helligere* identitet som en Guds sønn, en bærer av hans hellige prestedømme? Med denne evige identiteten i tankene, lag din egen kampplan og strategibok i prestedømmet som vil veilede deg i tider med fristelse og motgang. Overvei både offensive og defensive strategier.

Offensive strategier bidrar til å styrke vitnesbyrd og styrke beslutningen om å holde deg på den rette og smale sti. Eksempler innbefatter regelmessig bønn, skriftstudium, gå i kirken og i tempelet, betal tiende og følg de råd som finnes i heftet *Til styrke for ungdom*.

Defensive strategier innbefatter planlegging på forhånd for hvordan du skal møte fristelse. Når du blir fristet til å gå på akkord med dine personlige normer, vet du på forhånd hva du skal gjøre.

Du trenger en strategibok for det.

Har du ikke lyst til å be i dag? Da er det på tide å bruke de strategier du allerede har planlagt for kampen.

Føler du at vitnebyrdet ditt svekkes?

Jabari Parker

Ricardo Rojas

Taysom Hill

William Hopoate

Du har en strategi for det. Du vet hva du skal gjøre.

En stjerne i Guds øyne

Dere er bærere av Guds hellige prestedømme. Din forpliktelse til å holde fast i jernstangen vil forvandle deg til det evige vesenet som du var skapt til å bli.

Gud kjenner deg og elsker deg. Han vil velsigne deg og veilede dine skritt.

Du tenker kanskje at du ikke er noen spesiell, at du ikke er stjernemateriale. Men det er ikke sant. Vet du ikke at Gud har erklært: “Det som er svakt i verden skal komme frem og bryte ned de mektige og sterke”⁴

Så, føler du deg svak? Ubetydelig? Gratulerer, du ble nettopp med på lagoppstillingen!

Føler du deg uviktig? Mindreverdig? Du kan være akkurat den Gud trenger.

Hvilket større eksempel finnes enn da David gikk ut på slagmarken mot den skremmende motstanderen, Goliat? Fordi han stolte på Herren, med en plan, reddet David ikke bare seg selv men hele Israels hær!⁵ Vit at Herren vil være med deg når du mønstrer ditt mot til å være på Herrens side. “Er Gud for oss, hvem er da imot oss?”⁶

Han kan åpne dører og hjelpe oss å finne sterke sider og evner vi ikke visste at vi hadde.⁷

Lytt til dine betrodde trenere, slik som dine foreldre, biskopen og lederne

i Unge menn. Lær deg strategiboken. Les i Skriftene. Studer vår tids profeters ord. Lag din egen kampplan om hvordan du vil bevise at du er en Kristi disippel.

Kjenn på forhånd til de strategier du vil bruke for å styrke din ånd og unngå motstanderens bedrag.

Gjør dette og Gud vil sikkert bruke deg.

Det kan finnes dem som vil koble seg selv fra evangeliet og vandre bort. Noen sitter på tribunen og ser på kampen på avstand. Noen velger å sitte på benken, selv om treneren har prøvd å sende dem inn. *Jeg inviterer deg til å redde, støtte og være glad i dem som en lagkamerat!*

Andre vil være med i kampen – og er det. Det som teller mest er ikke hvor talentfulle de er, men deres villighet til å gå ut på banen. De venter ikke til nummeret deres blir ropt opp, fordi de kan skriftstedet som lyder: “Hvis dere har et ønske om å tjene Gud da er dere kalt til areidet.”⁸

Du kan plassere deg selv i oppstillingen.

Du gjør det mens du studerer og gjør det som står i din strategibok i prestedømmet.

Langs etter veien vil du trolig snuble og feile – kanskje mange, mange ganger. Du er ikke fullkommen, feiling er en del av kvalifiseringsprosessen som lar deg foredle din karakter og

tjene på en bedre måte og med større medfølelse. Frelseren og hans uendelige forsoning muliggjør måten å seire over våre feiltrinn gjennom oppriktig omvendelse.

Store idrettsutøvere bruker hundrevis av timer på å perfektionere en liten del av spillet sitt. Som prestedømsbærer må du tenke på samme måte. Hvis du feiler, omvend deg og lær av det. Øv slik at du vil gjøre det bedre neste gang. Det er til syvende og sist opp til deg. Vil du lære deg strategiboken?

Jeg oppfordrer deg: Stol på Herren. Ta på deg Guds fulle rustning⁹ og kom deg ut på banen.

Det er ikke mange som utøver profesjonell idrett på de høyeste nivåer, men når det gjelder disippelskap, finnes det mange som velger å følge Kristus.

Det er faktisk din misjon i livet – å lære Herrens veier, tre inn på disippelens vei og strebe etter å leve ifølge Guds plan. Gud vil støtte og velsigne deg når du vender deg til ham. Du kan klare dette fordi du er en stjerne i hans øyne.

Jeg ber om at du vil forplikte deg til å leve verdig til det hellige prestedømmet som du bærer og strebe etter å utøve din hellige rolle hver dag. Jeg velsigner deg med evnen og ønsket om å gjøre det. Jeg tilføyer mitt vitnebyrd om kraften i det prestedømmet du bærer, om levende profeter og om Jesus Kristus og hans rolle som vår Frelser og Forløser. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “Barn og ungdommers progresjon som aldersgrupper”, Brev fra Det første presidentskap, 14. des. 2018.
2. Alma 34:32.
3. Josva 1:9.
4. Lære og pakter 1:19.
5. Se 1 Samuelsbok 17.
6. Romerbrevet 8:31.
7. Se Ether 12:27.
8. Lære og pakter 4:3.
9. Se Lære og pakter 27:15–18.

AV ELDSTE CARL B. COOK
i De syttis presidentskap

Quorumet – Et sted for tilhørighet

Herren vil at dere skal etablere et sterkt quorum. Når Herren samler sine barn, trenger de et sted for tilhørighet og vekst.

I 2010 var Andre Sebako en ung mann som søkte etter sannhet. Selv om han aldri hadde holdt en inderlig bønn før, bestemte han seg for å prøve. Kort tid etter møtte han misjonærene. De ga ham et utdelingskort med bildet av Mormons bok på. Andre følte noe og spurte misjonærene om de ville selge boken til ham. De sa at han kunne få boken gratis hvis han ville komme til kirken.¹

Andre kom alene til det som da var den nyopprettede Mochudi gren i Botswana i Afrika. Men grenen var en kjærlig, sammensveiset gruppe på omtrent 40 medlemmer.² De ønsket Andre velkommen med åpne armer. Han mottok misjonærleksjonene og ble døpt. Det var fantastisk!

Men så da? Hvordan skulle Andre holde seg aktiv? Hvem ville hjelpe ham å utvikle seg på paktens sti? Ett svar på

dette spørsmålet er prestedømsquorumet hans!³

Enhver prestedømsbærer, uansett hvilken situasjon han er i, drar nytte av et sterkt quorum. Mine unge brødre som har Det aronske prestedømme, Herren vil at dere skal etablere et sterkt quorum, et sted for tilhørighet for hver eneste ung mann, et sted der Herrens ånd er tilstede, et sted der alle quorumsmedlemmer er velkommen og verdsatt. Ettersom Herren samler sine barn, trenger de et sted for tilhørighet og vekst.

Hver av dere medlemmer i quorumpresidentskapet, leder an når dere søker inspirasjon⁴ og utvikler kjærlighet og brorskap blant alle quorumsmedlemmene. Gi spesiell oppmerksomhet til dem som er nye medlemmer, mindre aktive eller har spesielle behov.⁵ Med prestedømmets kraft bygger dere et sterkt quorum.⁶ Og et sterkt, forenet quorum utgjør hele forskjellen i en ungs liv.

Da Kirken bekjentgjorde det nye fokuset på hjemme-sentrert læring i evangeliet,⁷ var det noen som tenkte på medlemmer som Andre og spurte: "Hva med de unge som kommer fra familiesituasjoner der evangeliet ikke studeres og der det ikke er et miljø for læring og etterlevelse av evangeliet i hjemmet? Vil de bli glemt?"

Nei! Ingen kan bli glemt! Herren elsker enhver ung mann og enhver ung kvinne. Vi, som prestedømsbærere, er Herrens hender. Vi er Kirkens støtte for hjemme-sentrert innsats. Når det er begrenset støtte i hjemmet, skulle prestedømsquorumer og andre ledere og venner våke over og støtte hver enkelt person og familie etter behov.

Jeg har sett det fungere. Jeg har erfart det. Da jeg var seks år, skilte foreldrene mine seg og min far etterlot min mor med fem små barn. Min mor

"Broerskapet" fra et prestedømsquorum i Mochudi i Botswana.

begynte å jobbe for å forsørge oss. I en periode trengte hun en ekstra jobb, i tillegg til videre utdanning. Hun hadde liten tid til å gi omsorg. Men besteforeldre, onkler, tanter, biskoper og hjemmelærere involverte seg for å hjelpe min engel av en mor.

Og jeg hadde et quorum. Jeg er så takknemlig for vennene mine – brødrene mine – som viste meg kjærlighet og støttet meg. Quorumet mitt var et sted for tilhørighet. Noen kan ha betraktet meg som sjanseløs og vanskeligstilt på grunn av familiesituasjonen min. Kanskje var jeg det. Men prestedømsquorumer forandret de oddsene. Quorumet mitt støttet meg og velsignet mitt liv umåtelig.

Det er mange sjanseløse og vanskeligstilte omkring oss. Kanskje er vi det alle sammen, på én eller annen måte. Men vi har alle et quorum, et sted der vi kan både bli styrket og styrke andre. I quorumet er “én for alle og alle for én.”⁸ Det er et sted hvor vi underviser hverandre, tjener hverandre og bygger enhet og brorskap mens vi tjener Gud.⁹ Det er et sted hvor mirakler skjer.

Jeg vil fortelle dere om noen av miraklene som skjedde i quorumet til Andre i Mochudi. Mens jeg forteller om dette eksempelet, merk dere prinsipper som styrker alle prestedømsquorumer som bruker dem.

Etter at Andre ble døpt, ledsaget han misjonærene når de underviste fire andre unge menn, som også ble døpt. Nå var det fem unge menn. De begynte å styrke hverandre og grenen.

En sjetten ung mann, Thuso, ble døpt. Thuso delte evangeliet med tre av sine venner, og snart var de ni.

Jesu Kristi disipler blir ofte samlet på denne måten – noen få om gangen, etter invitasjon fra sine venner. I fordums tid, da Andreas fant Frelseren, dro han straks til sin bror Simon og

“førte ham til Jesus.”¹⁰ På lignende måte, kort tid etter at Filip begynte å følge Kristus, inviterte han sin venn Natanael til å “[komme] og se!”¹¹

I Mochudi kort tid etter, sluttet en tiende ung mann seg til Kirken. Misjonærene fant den ellevte. Og den tolvte unge mannen ble døpt etter å ha sett evangeliets effekt på sine venner.

Medlemmene i Mochudi gren var begeistret. Disse unge mennene “ble omvendt til Herren og innlemmet i Kristi kirke.”¹²

Mormons bok spilte en betydelig rolle i deres omvendelse til evangeliet.¹³ Thuso minnes: “Jeg begynte å lese i Mormons bok ... hver gang jeg hadde tid, hjemme, på skolen, overalt.”¹⁴

Oratile ble trukket mot evangeliet på grunn av sine venners eksempel. Han forklarer: “Det virket som om [de] forandret seg på et øyeblikk ... Jeg trodde det hadde ... å gjøre med den lille ... boken de begynte å bære med seg overalt ... på skolen. Jeg kunne se hvilke gode menn de hadde blitt ... [Jeg] ønsket også å forandre meg.”¹⁵

De 12 unge mennene ble samlet og døpt med mindre enn to års mellomrom. De var alle det eneste medlemmet av Kirken i sin familie. Men de fikk støtte av sin Kirke-familie, innbefattet president Rakwela,¹⁶

deres grenspresident, eldste og søster Taylor,¹⁷ et seniormisjonær-ektepar og andre medlemmer av grenen.

Bror Junior,¹⁸ en quorumsleder, inviterte de unge mennene til sitt hjem på søndagsettermiddagene og veiledet dem. De unge mennene studerte Skriftene sammen og holdt familiens hjemmeaften jevnlig.

Bror Junior tok dem med og besøkte medlemmer, mennesker som ble undervist av misjonærene og andre som trengte et besøk. De tolv unge mennene tok plass i bror Juniors overfylte pickup. Han slapp dem av i ledsagerpar på to eller tre utenfor hjemmene og hentet dem senere.

Selv om de unge mennene nettopp hadde begynt å lære om evangeliet og følte at det var mye de ikke visste, ba bror Junior dem om å dele én eller to ting de visste med dem de besøkte. Disse unge prestedømsbærerne underviste, ba og hjalp til med å våke over Kirken.¹⁹ De oppfylte sitt prestedømsansvar og erfarte gleden ved å tjene.

Andre sa: “Vi lekte sammen, lo sammen, gråt sammen og det utviklet seg et brorskap.”²⁰ Faktisk så kalte de seg for “Brorskapet.”

Sammen satte de seg et mål om at de alle skulle dra på misjon. Siden de var det eneste medlemmet av Kirken i

sin familie, hadde de mange hindringer å overvinne, men de hjalp hverandre gjennom dem.

En etter én, fikk hver av de unge mennene sitt misjonskall. De som dro først skrev brev hjem til dem som fortsatt forberedte seg, delte erfaringer og oppfordret dem til å tjene. Elleve av de unge mennene reiste på misjon.

Disse unge mennene delte evangeliet med sin familie. Mødre, søstre, brødre, venner og også mennesker de underviste på sin misjon, ble omvendt og døpt. Mirakler fant sted og utallige liv ble velsignet.

Jeg kan forestille meg at noen av dere tenker at kanskje et slikt mirakel bare kan skje på et sted som Afrika, et fruktbart sted der Israels innsamling fremskyndes. Jeg kan imidlertid vitne om at prinsippene anvendt i Mochudi gren er sanne hvor som helst. Uansett hvor du er, kan ditt quorum vokse gjennom å reaktivere og dele evangeliet. Til og med når bare én disippel strekker seg ut til en venn, kan én bli til to. To kan bli til fire. Fire kan bli til åtte. Og åtte kan bli til tolv. Grener kan bli til menigheter.

Frelseren sa: "Hvor to eller tre er forsamlet i mitt navn, ... se, der vil jeg være midt iblant dem."²¹ Vår himmelske Fader forbereder sinnet og hjertet til menneskene rundt oss. Vi kan følge tilskyndelser, strekke ut en innbydende hånd, dele sannhet, innby andre til å lese Mormons bok og vise dem kjærlighet og støtte dem når de blir kjent med vår Frelser.

Det har gått nesten 10 år siden Mochudi Brorskapet begynte sin reise sammen, og de har fortsatt et brorskap.

Katlego sa: "Vi er kanskje adskilt på grunn av avstand, men vi er fortsatt der for hverandre."²²

Det er min bønn at vi vil ta imot Herrens innbydelse til å bli ett med ham

i våre prestedømsquorumer slik at hvert quorum kan være et sted for tilhørighet, et samlingssted, et sted for vekst.

Jesus Kristus er vår Frelser, og dette er hans verk. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Mark og Shirley Taylor, red., *The Band of Brothers* (Mochudi Branch conversion stories and testimonies, 2012–13), 4, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
2. Personlig korrespondanse: Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files, 2011–19, C:church History Library, Salt Lake City.
3. President Boyd K. Packer sa: "Når en mann har prestedømmet, tilhører han noe som er større enn ham selv. Det er noe utenfor ham selv som han kan forplikte seg fullstendig overfor" ("Kretsen av søstre", *Lys over Norge*, april 1981, 206–212).
4. President Russell M. Nelson forklarte hvordan vi kan søke åpenbaring og sa så: "Når du gjentar denne prosessen dag etter dag, måned etter måned, år etter år, vil du 'vokse inn i åpenbaringsprinsipp'" ("Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv," *Liahona*, mai 2018, 95; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 387).
5. Se *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 8.3.2.
6. Andre hjelper også til, herunder medlemmer av biskopsrådet og veiledere. Eldste Ronald A. Rasband bemerket at en av fordelene med omorganiseringen av quorumer i Det melkisedekske prestedømme, bekjentgjort 31. mars 2018, er at det "gjør det mulig for biskopen å dele flere ansvarsoppgaver til presidenten i eldstenes quorum og i Hjelpeforeningen, slik at biskopen og hans rådgivere kan fokusere på sine primære oppgaver – ikke minst å presidere over de unge kvinnene, og de unge mennene som bærer Det aronske prestedømme" ("Vi er en mektig skare", *Liahona*, mai 2018, 59). Engler vil også hjelpe. Bærere av Det aronske prestedømme innehar nøklene til englers betjening (se Lære og pakter 13:1; se også Dale G. Renlund og Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], 26). Eldste Jeffrey R. Holland sa: "Vanligvis ser man ikke [betjenende engler]. Iblant kan de sees. Men sett eller usett er de *alltid* i nærheten. Iblant er oppdragene deres storslagne og av betydning for hele verden. Iblant er budskapene mer personlige. Av og til er engelens hensikt å advare. Men som regel er den å trøste eller gi en form for mild oppmerksomhet eller veiledning i vanskelige stunder" ("Englers betjening", *Liahona*, nov. 2008, 29). Hvis dere ønsker slik hjelp, kan dere "be, og dere skal få" (Johannes 16:24).
7. Se Russell M. Nelson, "Innledende kommentarer", *Liahona*, nov. 2018, 7–8.
8. Se Alexandre Dumas, *De tre musketerer* (1844).
9. Se *Håndbok 2*, 8.1.2.
10. Se Johannes 1:40–42.
11. Se Johannes 1:43–46.
12. 3 Nephi 28:23.
13. Se D. Todd Christofferson, "The Power of the Book of Mormon" (2017 tale gitt under Seminar for nye misjonspresidentene, 27. juni 2017).
14. Thuso Molefe, i Taylor, *The Band of Brothers*, 22.
15. Oratile Molosankwa, i Taylor, *The Band of Brothers*, 31–32.
16. Lucas Rakwela, Mochudi i Botswana.
17. Mark og Shirley Taylor, Idaho i USA.
18. Cilvester Junior Kgosiemang, Mochudi i Botswana.
19. Se Lære og pakter 20:46–47, 53–54.
20. Personlig korrespondanse: Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files.
21. Lære og pakter 6:32.
22. Katlego Mongole, i "Band of Brothers 2nd Generation" (ikke utgitt samling), 21.

AV ELDSTE KIM B. CLARK
i De sytti

Se hen til Jesus Kristus

Hvis vi ser hen til Jesus Kristus, vil han hjelpe oss til å etterleve våre pakter og foredle vårt kall som eldster i Israel.

Da Jesus gikk i en gate nær Kaper-naum¹ med en stor folkemengde rundt seg, rakk en kvinne som hadde hatt en alvorlig lidelse i 12 år ut hånden og rørte ved kanten av kappen hans. Umiddelbart ble hun helbredet.²

Skriftene beretter at Jesus, som merket “at en kraft [hadde gått] ut fra [ham]”,³ “vendte seg om i folke-mengden”⁴ og “så ... for å få øye på henne som hadde gjort dette.”⁵ “Da nå kvinnen så at det ikke var skjult”,⁶ “falt [hun] ned for ham og fortalte ham hele sannheten.”⁷

Jesus sa til henne: “Datter, din tro har frelst deg. Gå bort i fred!”⁸

Jesus Kristus frelste kvinnen. Hun ble fysisk helbredet, men da Jesus snudde seg for å se henne, erklærte hun sin tro på ham og han helbredet hennes hjerte.⁹ Han talte kjærlig til henne, forsikret henne om hans anerkjennelse og velsignet henne med sin fred.¹⁰

Brødre, som bærere av det hellige prestedømme er vi engasjert i arbeidet med å frelse sjeler. I løpet av det siste året har Herren tydelig plassert hovedansvaret for ledelsen av dette verk på skuldrene til Israels eldster.¹¹ Vi har et inspirerende pålegg fra Herren – i samarbeid med våre søstre skal vi yte omsorgstjeneste på en helligere måte,

fremskynde Israels innsamling på begge sider av sløret, grunnfeste vårt hjem som tilfluktssted for tro og læring i evangeliet, og forberede verden til Jesu Kristi annet komme.¹²

Som i alle ting har Frelseren vist oss veien: Vi må se hen til og tjene Jesus Kristus slik han så hen til og tjente sin Fader.¹³ Frelseren sa det på denne måten til profeten Joseph Smith:

“Se hen til meg i enhver tanke, tvil ikke, frykt ikke.

Se sårene som gjennomtrengte min

side, og også naglemerkene i mine hender og føtter, vær trofaste, hold mine bud, og dere skal arve himmelens rike.”¹⁴

I den førjordiske tilværelse lovet Jesus sin Fader at han ville gjøre sin Faders vilje og være vår Frelser og Forløser. Da hans Fader spurte: “Hvem skal jeg sende?”¹⁵ svarte Jesus:

“Her er jeg, send meg.”¹⁶

“Fader, din vilje skje, og herligheten være din evindelig.”¹⁷

Hele sitt jordiske liv levde Jesus ifølge dette løftet. I ydmykhet, saktmodighet og kjærlighet underviste han sin Faders lære og utførte sin Faders verk med den makt og myndighet hans Fader hadde gitt ham.¹⁸

Jesus ga sitt hjerte til sin Fader. Han sa:

“Jeg elsker Faderen.”¹⁹

“Jeg gjør alltid det som er til behag for ham.”²⁰

“Jeg er kommet ... ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre [Faderens] vilje som har sendt meg.”²¹

I sin dødsangst i Getsemane ba han: “Men la ikke min vilje skje, bare din.”²²

Når Herren ber Israels eldster om å “se hen til meg i enhver tanke” og “se sårene” i hans oppstandne legeme, er det en oppfordring om å vende seg bort fra synd og verden og vende seg mot ham og elske og adlyde ham. Det er en oppfordring til å undervise hans lære og utføre hans verk på hans måte. Det er derfor en oppfordring om å stole fullstendig på ham, å oppgi vår vilje og overgi vårt hjerte til ham, og gjennom hans forløsende kraft bli lik ham.²³

Brødre, hvis vi ser hen til Jesus Kristus vil han velsigne oss så vi blir *hans* eldster i Israel – ydmyke, saktmodige, underdanige, fulle av hans kjærlighet.²⁴ Og vi vil bringe hans evangelium og hans Kirkes glede og velsignelser til vår familie og våre brødre og søstre på begge sider av sløret.

President Russell M. Nelson har oppfordret oss til å se hen til Jesus Kristus på akkurat denne måten: “Det er ikke enkelt eller går automatikk i å bli slike effektive disipler. Vi må holde urokkelig fokus på Frelseren og hans evangelium. Det er mentalt krevende

å anstrenge seg for å se hen til ham i *enhver* tanke. Men når vi gjør det, forsvinner tvil og frykt”.²⁵

Nagle [også: feste. Overs. anm.] er et flott ord. Det betyr å feste skikkelig, å tiltrekke og holde fast.²⁶ Vi nagler blikket på Jesus Kristus og hans evangelium når vi etterlever våre pakter.

Når vi etterlever våre pakter, påvirker de alt vi sier og gjør. Vi lever et paktsliv²⁷ fullt av enkle, daglige trosbasererte handlinger som innretter oss mot Jesus Kristus: Bønn fra hjertet i *hans* navn, å nyte *hans* ord, å vende oss til *ham* for å omvende oss fra våre synder, å holde *hans* bud, å ta del i nadverden og helligholde *hans* sabbat, å tilbe i *hans* hellige tempel så ofte vi kan, og å bruke *hans* hellige prestedømme for å betjene Guds barn.

Disse pakts-hengivne handlinger åpner vårt hjerte og sinn for Frelserens forløsende kraft og Den hellige ånds helliggjørende innflytelse. Linje på linje forandrer Frelseren vår innerste natur, vi blir dypere omvendt til ham og våre pakter blir levende i vårt hjerte.²⁸

Løftene vi gir til vår himmelske Fader blir bunnsolide forpliktelser, våre dypeste ønsker. Vår himmelske Faders løfter til oss fyller oss med takknemlighet og glede.²⁹ Våre pakter slutter å være regler vi følger, og blir kjære prinsipper som inspirerer og veileder oss og fester blikket vårt på Jesus Kristus.³⁰

Disse hengivenhets-handlinger er tilgjengelige for alle, unge og gamle. Dere unge menn som bærer Det aronske prestedømme, alt jeg har sagt i kveld angår dere. Jeg takker Gud for dere. Dere gjør hellige ordinanser og pakter tilgjengelig for millioner av siste-dager-hellige hver uke. Når dere forbereder, velsigner eller deler ut nadverden, virker som omsorgsbrødre, døver i tempelet, inviterer en venn til en aktivitet eller bringer tilbake et medlem av deres quorum, deltar dere i arbeidet med å frelse sjeler. Også dere kan se hen til Jesus Kristus og etterleve deres pakter hver dag. Jeg lover at hvis dere gjør det, vil dere være Herrens betrodde tjenere nå, og mektige eldster i Israel en dag i fremtiden.

NOTER

1. Ifølge James E. Talmage er Jesus i "Kapernaums omegn" når denne helbredelsen finner sted (se *Jesus Kristus* [1976], 230).
2. Se Lukas 8:43–44; se også Markus 9:20–21; Markus 5:25–29.
3. Lukas 8:46.
4. Markus 5:30.
5. Markus 5:32.
6. Lukas 8:47.
7. Markus 5:33.
8. Lukas 8:48.
9. James E. Talmage skrev at av større verdi for kvinnen enn den fysiske helbredelsen, var forsikringen om at Frelseren hadde gitt henne ifølge hennes hjertes ønske, og at hennes tro ble godtatt av ham. (se *Jesus Kristus*, 233). Jesus helbredet henne fysisk og åndelig, og åpnet frelsens vei for henne.
10. Det er verdt å merke seg at Jairus, en leder i synagogen, var med Jesus da denne helbredelsen fant sted. Jesus var på vei til Jairus' hus, der han skulle komme til å oppreise Jairus' datter fra de døde. Kvinnen som Jesus helbredet hadde sannsynligvis blitt kastet ut av synagogen på grunn av sin lidelse. Da Jesus helbredet henne gjorde han det klart for alle som var der, Jairus innbefattet, at hun var en elsket datter, en troens kvinne, og hel i legeme og ånd.
11. Se D. Todd Christofferson, "Eldstenes quorum" (*Liahona*, mai 2018, 55–58) for en drøfting av justeringene for å skape ett quorum i Det melkisedekske prestedømme i en menighet. Hensikten med denne forandringen ble beskrevet på denne måten i Ofte stilte spørsmål-delen på nettsiden om omsorgstjeneste: "Å ha ett quorum i Det melkisedekske prestedømme i en menighet forener prestedømsbærere i å utføre alle aspekter av frelsesverket, inkludert tempel- og slektshistorisk arbeid som tidligere ble koordinert av høyprestenes gruppeleder" ("Omsorgstjeneste: Ofte stilte spørsmål", spørsmål 8, ministering. ChurchofJesusChrist.org). Etterfølgende justeringer har plassert menighetens misjonsleder og menighetens nye leder for tempel- og slektshistorisk arbeid under eldstenes quorumpresidentkaps ledelse. Nå som omsorgstjenesten for familier allerede er under presidentkapets ledelse, plasserer disse justeringene ledelsen av arbeidet med å frelse sjeler i eldstenes quorum, med hjelp fra Hjelpeforeningen. Biskopen har selvfølgelig nøklene til arbeidet med å frelse sjeler i menigheten, men han delegerer ansvar og myndighet for dette arbeidet til eldstenes

Brødre, jeg vet at alt dette kan høres overveldende ut. Men vær så snill og husk disse ord fra Frelseren: "Jeg er ikke alene, for Faderen er med meg."³¹ Slik er det også med oss. Vi er ikke alene. Herren Jesus Kristus og vår himmelske Fader elsker oss, og de er med oss.³² Fordi Jesus så hen til sin Fader og fullførte det store sonoffer, kan vi se hen til Jesus Kristus med forsikring om at han vil hjelpe oss.

Ingen av oss er fullkomne. Noen ganger står vi fast. Vi blir distraherete eller motløse. Vi snubler. Men hvis vi ser hen til Jesus Kristus med et hjerte i omvendelse vil han løfte oss opp, rense oss fra synd, tilgi oss og helbrede vårt hjerte. Han er tålmodig og vennlig. Hans forløsende kjærlighet tar aldri slutt og svikter aldri.³³ Han vil hjelpe oss til å etterleve våre pakter og foredle vårt kall som eldster i Israel.

Og Faderen vil velsigne oss med alle ting som er nødvendig for å oppfylle hans hensikter – "ting ... både i himmel og på jord, livet og lyset, Ånden og kraften, utsendt ved Faderens vilje gjennom hans Sønn, Jesus Kristus."³⁴

Når guddommelig lys og kraft strømmer inn i vårt liv, skjer tre mirakuløse ting:

For det første, vi kan se! Gjennom åpenbaring begynner vi å se slik Jesus så kvinnen: Forbi overflaten og inn i

hertet.³⁵ Når vi ser slik Jesus ser, velsigner han oss slik at vi kan elske dem vi tjener, med hans kjærlighet. Med hans hjelp vil de vi tjener se Frelseren og føle hans kjærlighet.³⁶

For det annet, vi har prestedømmets kraft! Vi har myndighet og kraft til å handle i Jesu Kristi navn "for å velsigne, veilede, beskytte, styrke og helbrede andre" og bringe mirakler til dem vi er glad i, og beskytte vårt ekte-skap og vår familie.³⁷

For det tredje, Jesus Kristus går sammen med oss! Der vi går, går han. Når vi underviser, underviser han. Når vi trøster, trøster han. Når vi velsigner, velsigner han.³⁸

Brødre, har vi ikke grunn til å fryde oss? Det har vi! Vi bærer Guds hellige prestedømme. Når vi ser hen til Jesus Kristus, etterlever våre pakter og fester vårt blikk på ham, vil vi gå sammen med våre søstre og yte omsorgstjeneste på en helligere måte, samle inn det adspredte Israel på begge sider av sløret, styrke og besegle våre familier og forberede verden på Herren Jesu Kristi annet komme. Det vil skje. Det vitner jeg om.

Jeg avslutter med denne bønnen fra mitt hjerte, at vi alle, hver enkelt, vil se hen til Jesus Kristus i enhver tanke. Tvil ikke. Frykt ikke. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

quorums-president slik at biskopen kan bruke mer tid på å yte tjeneste til sin egen familie, styrke ungdommene og virke som dommer i Israel.

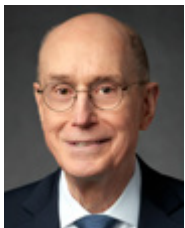
12. Se Russell M. Nelson, "La oss stevne frem", *Liahona*, mai 2018, 118–19; Russell M. Nelson, "Bli eksemplariske siste-dagers-hellige", *Liahona*, nov. 2018, 113–14; Quentin L. Cook, "Dyp og varig omvendelse til vår himmelske Fader og Herren Jesus Kristus", *Liahona*, nov. 2018, 8–12.
13. Faderen sendte Jesus Kristus til verden (se Johannes 17:18).
14. Lære og pakter 6:36–37.
15. Abraham 3:27.
16. Abraham 3:27.
17. Moses 4:2.
18. Det er en rekke referanser i Skriftene til uttalelser der Jesus sa at han utførte sin Faders verk og underviste sin Faders lære. Se for eksempel Johannes 5:19 (Jesus gjør det han ser Faderen gjøre); Johannes 5:36 (Faderen ba sin Sønn fullføre gjerningen); Johannes 8:26 (Jesus underviste det han hadde mottatt fra sin Fader); Johannes 14:28 (Jesus erklærte: "Min Far er større enn jeg"); 3 Nephi 11:32 (Hans lære er den læren hans Fader ga ham).

19. Johannes 14:31.
20. Johannes 8:29.
21. Johannes 6:38; se også Johannes 5:30.
22. Lukas 22:42.
23. Ordet *se* i dette verset (se Lære og pakter 6:36–37) har betydninger som samsvarer med Herrens oppfordring: Å møte (eller vende seg mot); å rette ens oppmerksomhet mot; å stole på; å søke; å vente forhåpningsfullt; å se for seg som et sluttresultat; å forvente eller forestille seg (se merriam-webster.com, "look").
24. Se Lære og pakter 121:41–42. De Kristus-lignende egenskapene som nevnes i Skriftene er Åndens gaver som kommer gjennom Jesu Kristi barmhjertighet og nåde. De er det som gjør Israels eldster til *Hans* eldster.
25. Russell M. Nelson, "Vi kan bringe Jesu Kristi kraft inn i vårt liv", *Liahona*, mai 2017, 41.
26. Se merriam-webster.com, "rivet."
27. For en drøftelse av begrepet paktsliv, se Donald L. Hallstrom, "Living a Covenant Life", *Ensign*, juni 2013, 46–49. Denne artikkelen ble tilpasset fra en lengre tale gitt ved Brigham Young University–Idaho i mai 2011. For den lange versjonen, se Donald L. Hallstrom, "A Covenant Life" (Andakt ved Brigham Young University–Idaho, 10. mai, 2011), byui.edu.
28. Se Jeremias 31:31–33, hvor Herren erklærer at han vil inngå en ny pakt med Israels hus, som skal være skrevet i deres hjerte. Dette bildet på pakter som skrives i vårt hjerte, eller pakter som kommer til liv i vårt hjerte, finnes også i Paulus' skrivelser (se 2 Korinterbrev 3:3; Hebreerne 8:10). For en drøftelse av omvendelse og hjertet, se David A. Bednar, "Omvendt til Herren", *Liahona*, nov. 2012, 106–9.
29. Nadverdsbønnen for brødet uttrykker på en vakker måte beskaffenheten til vårt paktsforhold med vår himmelske Fader. I Faderens frelsesplan inngår vi pakter med vår himmelske Fader, men hensiktene med paktene blir virkelige og vi gjør oss fortjent til de lovede velsignelsene gjennom Herren Jesus Kristus; han er Mellommannen. I nadverdens ordinans vitner vi til Faderen (vi inngår i realiteten en pakt med ham på ny) at vi er villige til å påta oss Jesu Kristi navn, alltid huske ham og holde hans bud, slik at vi alltid kan ha hans Ånd (Den hellige ånd) med oss.
Gavene i Faderens løfter kommer gjennom Jesu Kristi forløsende og styrkende kraft. For eksempel er Jesus Kristus, som president Russell M. Nelson forklarte, kilden til all glede (se "Glede og åndelig overlevelse", *Liahona*, nov. 2016, 82). Følgelig bringer det å

feste blikket på Jesus Kristus glede inn i vårt liv uansett hvilke omstendigheter vi er i.

30. President Ezra Taft Benson fanget virkningen av denne holdnings- og orienterings-endringen da han sa: "Når lydighet opphører med å være et irritament og i stedet blir vår streben, vil Gud i samme stund begave oss med kraft" (i Donald L. Staheli, "Lydighet – den store utfordring i livet", *Lys over Norge*, juli 1998, 83).
31. Johannes 16:32.
32. For ytterligere drøfting av virkeligheten av Faderens og Sønnens omtanke for, interesse for, kjærlighet for og engasjement i vårt liv, se Jeffrey R. Holland, "Guds storhet", *Liahona*, nov. 2003, 70–73; Henry B. Eyring, "Vandre med meg", *Liahona*, mai 2017, 82–85. Se også Matteus 18:20; 28:20; Lære og pakter 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Se Romerne 8:35–39; 1 Korinterbrev 13:1–8; Moroni 7:46–47.
34. Lære og pakter 50:26–29. Merk at Herren gir alle som er ordinert og utsendt dette løftet som gjelder, og er omsluttet av, det konkrete oppdraget som er gitt ham:
" [Og han] er utpekt til å være den største, ikke desto mindre er han den minste og alles tjener.
Derfor er han i besittelse av alle ting, for alle ting er ham underlagt både i himmel og på jord, livet og lyset, Ånden og kraften, utsendt ved Faderens vilje gjennom hans Sønn, Jesus Kristus.
Men intet menneske er i besittelse av alle ting uten å være lutret og renset fra all synd.
Og hvis dere er lutret og renset fra all synd, kan dere be om hva dere vil i Jesu navn, og det skal skje" (Lære og pakter 50:26–29).
35. Se 1 Samuelsbok 16:7; 1 Korinterbrev 2:14. For et eksempel på den velsignelse det er å kunne se som Jesus gjør, se president Henry B. Eyrings beretning om opplevelsen han hadde som biskop til en ung mann som hadde begått en forbrytelse. Herren sa til daværende biskop Eyring: "Jeg vil la deg se ham som jeg ser ham" ("Vandre med meg", 84).
36. Dette er løftet og befallingen Herren ga til folket ved tempelet i Overflod. Han befalte dem å leve på en slik måte at hans lys og hans eksempel ville være i dem, slik at de kunne holde ham opp som lyset for verden i sitt liv og i sine innbydelser til andre om å komme til ham. Ved at hans tilhengere levde på denne måten, og innbød på denne måten, ville andre føle ham og se ham i Herrens tjenere. (Se 3 Nephi 18:24–25.)
37. Se Russell M. Nelson, "Prisen for prestedømskraft", *Liahona*, mai 2016, 68.
38. Se Lære og pakter 84:88.

AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Kraften som ligger i støttende tro

Ved å løfte din hånd for å oppholde, avgir du et løfte til Gud, hvis tjenere disse er, at du vil støtte dem.

Jeg har ofte hørt prestedømsledere uttrykke takknemlighet for støttende tro fra dem de tjener. Utfra følelsene som lå i stemmen deres, vet man at det er en dyp og ekte takknemlighet. I dag ønsker jeg å formidle Herrens takknemlighet for at dere oppholder hans tjenere i hans kirke, og å oppfordre dere til å utøve og vokse i kraften til å oppholde andre med deres tro.

Før du ble født, utøvet du slik kraft. Tenk på det vi vet om ånde verdenen før vi ble født. Vår himmelske Fader la frem en plan for sine barn. Vi var der. Lucifer, vår bror i ånden, opponerte mot planen som skulle gi oss handlefrihet. Jehova, vår himmelske Faders elskede Sønn, støttet planen. Lucifer ledet et opprør. Jesu Kristi støttende stemme vant frem, og han meldte seg frivillig til å være vår Frelser.

Det faktum at du befinner deg i jordelivet nå, forvisser oss om at du støttet Faderen og Frelseren. Det krevde tro på Jesus Kristus å støtte lykkens store plan og Jesu Kristi rolle i den når du visste så lite om utfordringene du ville møte i jordelivet.

Din tro til å oppholde Guds tjenere

har også hatt stor innflytelse på din glede i dette livet. Da du takket ja til utfordringen fra en misjonær om å be om å få vite at Mormons bok er Guds ord, hadde du tro til å oppholde en Guds tjener. Da du takket ja til invitasjonen til å bli døpt, oppholdt du en av Guds ydmyke tjenere.

Da du lot noen legge hendene på ditt hode og si: “Motta Den hellige ånd”, oppholdt du ham som en bærer av Det melkisedekske prestedømme.

Siden den dagen har du, gjennom trofast tjeneste, oppholdt hver den som har overdratt prestedømmet til deg og hver den som har ordinert deg til et embede i det prestedømmet.

Tidlig i din erfaring med prestedømmet var hver oppholdelse en enkel begivenhet med å ha tillit til en Guds tjener. Nå har mange av dere beveget dere videre til et nivå der en oppholdelse fordrer noe mer.

Du velger om du vil oppholde alle dem som Herren kaller – til hva enn Herren har kalt dem. Dette valget finner sted på konferanser over hele verden. Det har skjedd på denne. På slike møter blir navn på menn og kvinner – Guds tjenere – lest opp, og du gis muligheten til å rekke opp hånden for å oppholde. Du kan holde din støtte tilbake, eller du kan erklære din støttende tro. Ved å rekke opp hånden for å oppholde, avgir

du et løfte. Du gir et løfte til Gud, hvis tjenere disse er, at du vil oppholde dem.

Dette er, i likhet med deg, ufullkomne mennesker. Det å holde løftene dine fordrer urokkelig tro på at Herren har kalt dem. Det å holde disse løftene vil også bringe evig glede. Det å ikke holde dem, vil føre til sorg hos deg om hos dem du har kjær – og til og med større tap enn det du kan forestille deg.

Du kan ha blitt, eller vil bli, spurt om du oppholder din biskop, stavs-president, generalautoritetene og Kirkens ledere på generalplan. Det kan finne sted når du blir bedt om å oppholde embedsmenn og ledere på en konferanse. Noen ganger vil det være i et intervju med en biskop eller stavs-president.

Mitt råd er at du stiller deg selv disse spørsmålene på forhånd, med omhyggelig og bønnfylt ettertanke. Når du gjør dette vil du kanskje se tilbake på det du har tenkt, sagt og gjort i det siste. Forsøk å huske og formuler svarene du ønsker å avgi når Herren intervjuer deg, i visshet om at det vil han en dag. Du kan forberede deg ved å stille deg selv spørsmål som disse:

1. Har jeg tenkt på eller snakket om menneskelige svakheter hos menneskene jeg har lovet å oppholde?
2. Har jeg sett etter bevis på at Herren leder dem?
3. Har jeg samvittighetsfullt og lojalt fulgt deres lederskap?
4. Har jeg snakket om beviset jeg ser på at de er Guds tjenere?
5. Ber jeg jevnlig for dem ved navn og med vennlige følelser?

Disse spørsmålene vil for de fleste av oss føre til et visst ubehag og et behov for å omvende seg. Vi er befalt av Gud å ikke felle urettferdig dom over andre, men i praksis viser det seg å være

vanskelig å unngå. Nesten alt vi foretar oss når vi omgås mennesker, gjør at vi evaluerer dem. Og på nesten alle områder i livet sammenligner vi oss selv med andre. Det kan det være mange grunner til. Noen med rimelighet, men ofte fører det til en kritisk holdning hos oss.

President George Q. Cannon ga en advarsel som jeg gir videre til dere som min egen. Jeg tror at han snakket sant: “Gud har utvalgt sine tjenere. Han hevder retten til å fordømme dem, hvis de har behov for fordømmelse. Han har ikke gitt oss retten til individuelt å kritisere eller fordømme dem. Intet menneske, hvor sterk i troen han enn er, hvilket prestedømsembede han enn holder, kan tale ondt om Herrens salvede og finne feil ved Guds myndighet på jorden uten å nedkalle Hans mishag. Den hellige ånd vil trekke seg tilbake fra en slik mann, og han vil vandre inn i mørket. Når dette er tilfellet, ser du ikke hvor viktig det er at vi er forsiktige?”¹

Min erfaring er at Kirkens medlemmer over hele verden generelt sett er lojale mot hverandre og mot dem som presiderer over dem. Imidlertid er det forbedringer som vi kan og må foreta. Vi kan forbedre oss når det gjelder vår evne til å støtte hverandre. Det krever tro og innsats. Her er fire forslag jeg gir som vi kan handle etter på denne konferansen.

1. Vi kan merke oss konkrete handlinger talerne anbefaler, og begynne i dag med å utføre dem. Når vi gjør

det, vil også vår evne til å oppholde dem øke.

2. Vi kan be for dem mens de taler, om at Den hellige ånd vil la budskapet nå hjertet til konkrete mennesker vi har kjær. Når vi senere får vite at vår bønn ble besvart, vil vår evne til å oppholde disse lederne øke.
3. Vi kan be om at konkrete talere vil bli velsignet og foredlet når de deler sitt budskap. Når vi ser at de ble foredlet, vil vi vokse i vår evne til å oppholde dem, og denne evnen vil vedvare.
4. Vi kan lytte etter budskap fra talerne som kommer som svar på våre personlige bønner om hjelp. Når svarene kommer, og det vil de, vil vi vokse i vår evne til å oppholde alle Herrens tjenere.

I tillegg til å forbedre vår evne til å oppholde dem som yter tjeneste i Kirken, vil vi innse at det også er et annet sted der vi kan styrke denne evnen. Der kan det gi oss enda større velsignelser. Det er i hjemmet og i familien.

Jeg henvender meg til den yngre prestedømsbæreren som bor i et hjem sammen med sin far. La meg fortelle deg av egen erfaring hva det betyr for en far å føle din støttende tro. Du kan oppfatte ham som selvsikker. Men han stilles overfor flere utfordringer enn du aner. Til tider klarer han ikke å se veien gjennom problemene som ligger foran ham.

Din beundring for ham vil være til noe hjelp for ham. Din kjærlighet til ham vil hjelpe enda mer. Men det som

AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Førsterådgiver i Det første presidentskap

vil være til størst hjelp, er oppriktige ord som disse: "Pappa, jeg har bedt for deg, og jeg har følt at Herren kommer til å hjelpe deg. Alt vil ordne seg. Det vet jeg at det vil."

Ord som disse har også virkningskraft i motsatt retning, far til sønn. Når en sønn har begått et alvorlig feiltrinn, kanskje i et åndelig anliggende, kan han ha en følelse av å ha mislykkes. Akkurat da, som hans far, kan du bli overrasket når Den hellige ånd, etter at du ber om å få vite hva du skal gjøre, legger disse ordene i din munn: "Min sønn, jeg støtter deg uansett. Herren er glad i deg. Med hans hjelp kan du klare å vende tilbake. Jeg vet at du kan og at du vil vende tilbake. Jeg er glad i deg."

I prestedømsquorumet og i familien er styrket tro til å støtte hverandre måten vi bygger det Sion som Herren ønsker at vi skal skape. Med hans hjelp kan og vil vi klare det. Det fordrer at vi lærer å elske ham av hele vårt hjerte, vår makt, vårt sinn og vår styrke, og å elske hverandre som vi elsker oss selv.

Når vi vokser i denne Kristi rene kjærlighet, bløtgjøres vårt hjerte. Den kjærligheten vil gjøre oss ydmyke og lede oss til omvendelse. Vår tillit til Gud og for hverandre vil vokse. Og da vil vi bevege oss mot å bli ett, slik Herren lover oss at vi kan bli.²

Jeg vitner om at vår himmelske Fader kjenner og elsker deg. Jesus er den levende Kristus. Dette er hans Kirke. Vi bærer hans prestedømme. Han vil godta vår innsats for å vokse i vår kraft til å utøve det og å støtte hverandre. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Se Lære og pakter 35:2.

Hvor vil dette føre hen?

Vi gjør bedre valg og tar bedre avgjørelser hvis vi ser på alternativene og tenker på hvor de vil føre hen.

Jesu Kristi gjengitte evangelium oppfordrer oss til å tenke på fremtiden. Det forklarer hensikten med jordelivet og at det finnes et liv etter dette. Det underviser store tanker om fremtiden som kan veilede våre handlinger i dag.

I motsetning kjenner vi alle personer som bare er opptatt av det som skjer nå: Bruk det i dag, ha glede av det i dag og ikke bekymre deg om fremtiden.

Vår nåtid og vår fremtid vil bli mer gledesfylt dersom vi alltid er bevisst på fremtiden. Når vi tar avgjørelser nå,

skulle vi alltid spørre: "Hvor vil dette føre hen?"

I.

Noen avgjørelser er valg mellom å gjøre noe eller å ikke gjøre noe. Jeg hørte et eksempel på et slikt valg på en stavs-konferanse i USA for mange år siden.

Det var på et nydelig universitetsområde. Det satt en mengde unge studenter på gresset. Taleren som beskrev denne hendelsen sa at de så på et søtt ekorn med en lang buskete hale

som lekte på bakken rundt et vakkert tre. Noen ganger var det på bakken, noen ganger klatret det opp og ned og rundt trestammen. Men hvorfor skulle et slikt vanlig syn tiltrekke en mengde studenter?

På gresset i nærheten lå det en irsk setter. Det var hunden studentene stirret på, og det var ekornet den fulgte med øynene. Hver gang ekornet var midlertidig ute av syne mens det klatret rundt på treet, krøp hunden forsiktig fremover noen centimeter og inntok igjen sin tilsynelatende uinteresserte holdning. Det var dette som fanget studentenes interesse. Øynene deres var stille og ubevegelig naglet til hendelsen hvis utfall ble stadig mer åpenbar.

Til slutt var hunden nær nok til å hoppe på ekornet og fange det i munnen. Alle studentene gispet sjokkert, og mengden løp frem og vristet det lille dyret fra hunden, men det var for sent. Ekornet var dødt.

Hvem som helst i mengden kunne ha advart ekornet når som helst ved å vifte med armene sine eller rope ut, men ingen gjorde det. De bare så på mens det uunngåelige utfallet nærmet seg mer og mer. Ingen spurte: "Hvor vil dette føre hen?" Da det forutsette skjedde, løp alle frem for å forhindre utfallet, men det var for sent. Tårefylt anger var alt de kunne tilby.

Denne sanne historien er en slags lignelse. Den gjelder ting vi ser i vårt eget og andres liv, og i omstendigheter rundt oss. Når vi ser trusler som kryper inn på en person eller det vi er glad i, har vi valget mellom å snakke eller handle eller å forbli tause. Vi skulle spørre oss selv: "Hvor vil dette føre hen?" Når konsekvensene er umiddelbare og alvorlige, har vi ikke råd til å ikke gjøre noe. Vi må komme med passende advarsler eller støtte passende, forebyggende innsats mens det ennå er tid.

De avgjørelser jeg nettopp har beskrevet, innebærer valg mellom å gjøre noe eller å ikke gjøre noe i det hele tatt. Mer vanlig er valg mellom én handling eller en annen. Dette omfatter valg mellom godt og ondt, men vanligvis er det valg mellom to goder. Her er det også ønskelig å spørre hvor dette vil føre hen. Vi gjør mange valg mellom to goder, og det innebærer ofte hvordan vi bruker tiden vår. Det er ikke noe galt med å spille videospill eller sende tekstmeldinger eller se på TV eller snakke i en mobiltelefon. Men hver av disse innebærer det som kalles for en "alternativkostnad", som betyr at hvis vi bruker tid på én ting, mister vi muligheten til å gjøre noen annet. Jeg er sikker på at dere forstår at vi må tenke nøye over hva vi mister ved å bruke tid på én aktivitet, selv om den er god nok i seg selv.

For en tid tilbake holdt jeg en tale med tittelen "Bra, bedre, best". I talen sa jeg at "bare fordi noe er *bra*, er ikke det tilstrekkelig grunn til å gjøre det. Antall bra ting vi kan gjøre, går langt utover den tid vi har tilgjengelig til å gjøre dem. Noen ting er bedre enn gode, og det er disse tingene som skulle få førsteprioritet i vårt liv ... Vi må avstå fra enkelte gode ting for å kunne velge andre som er bedre eller best."¹

Tenk langsiktig. Hvilken virkning får de avgjørelser vi tar i dag på vår fremtid? Husk betydningen av å få en utdanning, studere evangeliet, fornye våre pakter ved å ta del i nadverden og delta i tempelet.

II.

"Hvor fører dette hen?" er også viktig når vi velger hvordan vi definerer eller tenker om oss selv. Det viktigste er

at vi alle er et Guds barn med muligheten til evig liv. Alle andre definisjoner, til og med yrke, rase, fysiske karaktertrekk eller utmerkelser, er midlertidige eller har mindre betydning i evig sammenheng. Ikke velg å definere deg selv eller tenke på deg selv på måter som begrenser et mål som du kanskje streber for å nå.

Mine brødre, og mine søstre som kanskje ser på eller leser det jeg sier her, jeg håper dere vet hvorfor deres ledere kommer med de læresetninger og råd som vi gjør. Vi er glad i dere, og vår himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus, er glad i dere. Deres plan for oss er “lykkens store plan” (Alma 42:8). Denne planen og deres bud og ordinasjoner og pakter fører oss til den største glede og lykke i dette liv og i livet som kommer etterpå. Som Faderens og Sønnens tjenere, underviser vi og gir råd slik de har rettleidet oss ved Den hellige ånd. Vi har ikke noe annet ønske enn å tale sannhet og oppfordre dere til å gjøre det De har skissert som veien til evig liv, “den største av alle Guds gaver” (Lære og pakter 14:7).

III.

Her er et annet eksempel på hvilken virkning de avgjørelser vi tar i dag, får på vår fremtid. Dette eksempelet gjelder valget å ofre noe nå for å nå et viktig mål i fremtiden.

På en stavskonferanse i Cali i Colombia, fortalte en søster hvordan hun og hennes forlovede ønsket å bli viet i tempelet, men på den tiden var det nærmeste tempelet langt borte i Peru. I lang tid sparte de penger til bussbillettene. Endelig gikk de om bord i bussen til Bogota, men da de endelig kom frem dit, fant de ut at alle plassene på bussen til Lima i Peru var opptatt. De kunne dra hjem uten å bli viet eller bli borgelig viet. Heldigvis fantes det ett annet alternativ. De kunne bli med bussen til Lima hvis de var villige til å sitte på gulvet i bussen på hele den fem døgn lange reisen. De valgte å gjøre dette. Hun sa at det var vanskelig, selv om noen passasjerer noen ganger lot dem sitte på sine plasser slik at de selv kunne strekke seg ut på gulvet.

Det som gjorde inntrykk på meg i hennes tale, var denne søsterens uttalelse om at hun var takknemlig for at hun og hennes ektemann hadde kunnet dra til tempelet på denne måten, fordi det forandret hva de følte for evangeliet og hva de følte med hensyn til å bli viet i tempelet. Herren

belønnet dem med den vekst som kommer ved offer. Hun la også merke til at deres femdagers tur til tempelet førte til mye mer når det gjaldt å bygge opp deres åndelighet enn mange tempelbesøk uten offer.

I årene etter at jeg hørte dette vitnesbyrdet, har jeg undret på hvor forskjellig det unge ekteparets liv ville ha vært dersom de hadde gjort et annet valg – og ikke ofret det som var nødvendig for å bli viet i tempelet.

Brødre, vi gjør utallige valg i livet, noen store og noen tilsynelatende små. Når vi ser tilbake kan vi se hvor stor forskjell noen av våre valg har gjort i livet vårt. Vi gjør bedre valg og tar bedre avgjørelser hvis vi ser på alternativene og tenker på hvor de vil føre hen. Når vi gjør dette vil vi følge president Russell M. Nelsons råd om å begynne med målet i tankene.² For oss er alltid målet paktens sti gjennom tempelet til evig liv, den største av alle Guds gaver.

Jeg vitner om Jesus Kristus og virkningen av hans forsoning, og de andre sannhetene i hans evige evangelium, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Dallin H. Oaks, “Bra, bedre, best”, *Liahona*, nov. 2007, 104, 107.
2. Se Russell M. Nelson, “Når vi samlet går fremad”, *Liahona*, apr. 2018, 7.

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP

Dallin H. Oaks
Førsterådgiver

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Annenerådgiver

DE TOLV APOSTLERS QUORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SYTTIS PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUTORITET-SYTTIER (i alfabetisk rekkefølge)

Marcos A. Adrikaitis	Rubén V. Allaud	Jose L. Alonso	Jorge M. Alvarado	Willford W. Andersen	Steven R. Bangenter	W. Mark Bassett	Dawid S. Baxter	Randall K. Biemmett	Hans T. Boom	Shayne M. Bowen	Mark A. Bragg	L. Todd Budge	Matthew L. Carpenter	Yoon Hwan Choi	Craig C. Christensen
Kim B. Clark	Weatherford T. Clayton	Lawrence E. Conridge	Valeri V. Cordon	J. Devin Cornish	Joaquin E. Costa	LeGrand R. Curtis Jr.	Massimo De Feo	Benjamin De Hoyos	Edward Dube	Kevin R. Duncan	Timothy J. Dyches	David F. Evans	Enrique R. Fababella	Bradley D. Foster	Randy D. Fuilk
Eduardo Gararret	Jack N. Gerard	Ricardo P. Giménez	Taylor G. Godby	Christoffel Golden	O. Vincent Haleck	Brook P. Hales	Donald L. Halstrom	Kevin S. Hamilton	Allen D. Haynie	Matthias Held	David P. Honner	Paul V. Johnson	Peter M. Johnson	Larry S. Kecher	Jörg Klebingat
Joni L. Koch	Erich W. Kopsichke	Hugo E. Martinez	James B. Martino	Richard J. Maynes	Kyle S. McKay	Peter F. Meurs	Hugo Montoya	Marcus B. Nash	K. Brent Natness	S. Clifford Nielsen	Brent H. Nielson	Adrían Ochoa	S. Mark Palmer	Adilson de Paula Pereira	Kevin W. Pearson
Anthony D. Perkins	Paul B. Pieper	John C. Pingree Jr.	Rafael E. Pino	James R. Rasband	Lynn G. Robbins	Gary B. Sablin	Evan A. Schmutz	Joseph W. Sitati	Steven E. Snow	Vern P. Stanfill	Benjamin M. Z. Tai	Brian K. Taylor	Michael John U. Teh	Juan A. Ureda	Arnulfo Valenzuela

DET PRESIDERENDE BISKOPSRÅD

Dean M. Davies Førsterådger	Gérald Causé Presiderende biskop	W. Christopher Waddell Amenrådger

LEDERE PÅ GENERALPLAN

SØNDAGSSKOLEN		UNGE KVINNER		HJELPEFORENINGEN		UNGE MENN	
Milton Camargo Førsterådger	Mark L. Pace President	Michelle D. Craig Førsterådger	Bonnie H. Gordon President	Sharon Eubank Førsterådger	Jean B. Bingham President	Reyna L. Aburto Amenrådger	M. Joseph Brough Amenrådger
Juan Pablo Villar	Taniela B. Wakolo	Alan R. Walker	Scott D. Whiting	Kazuhiko Yamashita	Jorge F. Zeballos	Joseph W. Sitati	Douglas D. Holmes Førsterådger

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Vi kan gjøre bedre og bli bedre

Gjør deres fokus på daglig omvendelse til en så integrert del av deres liv at dere kan utøve prestedømmet med større kraft enn noen gang før.

Mine kjære brødre, det er inspirerende å se ut over denne store forsamlingen som er Herrens bataljon av prestedømsbærere. For en mektig styrke dere er for det gode! Vi er glad i dere. Vi ber for dere. Og vi er svært takknemlige for dere.

I det siste har jeg blitt ledet til Herrens rettleiding gitt gjennom profeten Joseph Smith: “Tal ikke annet enn omvendelse til denne generasjon.”¹ Denne erklæringen blir ofte gjentatt i Skriftene.² Den leder til et åpenbart spørsmål: “Trenger *alle* å omvende seg?” Svaret er ja.

Altfor mange mennesker anser omvendelse som en straff – noe som må unngås unntatt i de mest alvorlige situasjoner. Men denne følelsen av å bli straffet, kommer fra Satan. Han prøver å hindre oss i å stole på Jesus Kristus,³ som står med åpne armer,⁴ med et håp og en villighet til å tilgi, rense, styrke og helliggjøre oss.

Ordet *omvendelse* i det greske nye testamente er *metanoeo*. Prefikset *meta-* betyr “forandre.” Suffikset *-noeo* er beslektet med greske ord som betyr “sinn,” “kunnskap,” “ånd” og “ånde.”⁵

Derfor, når Jesus ber dere og meg om å “omvende” oss,⁶ ber han oss om å forandre vårt sinn, vår kunnskap, vår ånd – til og med måten vi puster på. Han ber oss om å forandre måten vi uttrykker kjærlighet på, hvordan vi tenker, yter tjeneste, bruker vår tid, behandler vår hustru, underviser våre barn og til og med hvordan vi tar vare på kroppen vår.

Ingenting er mer frigjørende, mer foredlende eller mer avgjørende for vår individuelle fremgang enn et regelmessig, daglig fokus på omvendelse. Omvendelse er ikke en hendelse, det er en prosess. Det er nøkkelen til lykke og fred i sinnet. Når den kombineres med tro, åpner omvendelse vår tilgang til kraften i Jesu Kristi forsoning.⁷

Enten du trofast vandrer på paktens sti, har falt eller gått bort fra paktens sti, eller ikke engang kan se stien fra der du befinner deg nå, ber jeg deg om å omvende deg. Opplev den styrkende kraften i daglig omvendelse – av å gjøre litt bedre og bli litt bedre for hver dag.

Når vi velger å omvende oss, velger vi å forandre oss! Vi lar Frelseren omforme oss til den beste versjonen av oss selv. Vi velger å vokse åndelig og motta glede – gleden av forløsning i Ham.⁸ Når vi velger å omvende oss, velger vi å bli mer lik Jesus Kristus!⁹

Brødre, vi trenger å *gjøre* bedre og *bli* bedre fordi vi er i kamp. Kampen mot synd er reell. Motstanderen mangedobler sin innsats for å ødelegge vitnesbyrd og forhindre Herrens verk.

Han utrunder sine undersåtter med svært mektige våpen for å holde oss borte fra å ta del i Herrens glede og kjærlighet.¹⁰

Omvendelse er nøkkelen til å unngå elendighet forårsaket av motstanderens feller. Herren forventer ikke at vi skal være fullkomne på dette tidspunktet i vår evige fremgang. Men han forventer at vi skal bli stadig renere. Daglig omvendelse er veien til renhet, og renhet gir kraft. Personlig renhet kan gjøre oss til mektige redskaper i Guds hender. Vår omvendelse – vår renhet – vil gi oss kraft slik at vi kan hjelpe til med Israels innsamling.

Herren underviste profeten Joseph Smith om “at prestedømmets rettigheter er uadskillelig forbundet med himmelens krefter, og at himmelens krefter hverken kan kontrolleres eller nyttes uten at det skjer ifølge rettferdighetens prinsipper.”¹¹

Vi vet hva som vil gi oss større tilgang til himmelens krefter. Vi vet også hva som vil hindre vår fremgang – hva vi må slutte å gjøre for å øke vår tilgang til himmelens krefter. Brødre, søk med bønnens hjelp å forstå hva som står i

veien for din omvendelse. Identifiser hva som *hindrer* deg i å omvende deg. Og så må du forandre deg! Omvend deg! Vi kan alle gjøre bedre og bli bedre enn noen gang før.¹²

Det er konkrete ting vi sannsynligvis kan forbedre oss i. En er måten vi behandler kroppen vår på. Jeg er storlig forundret over det mirakelet menneskekroppen er. Den er et stort skaperverk, avgjørende for vår gradvise fremgang mot vårt endelige, guddommelige potensial. Vi kan ikke ha fremgang uten den. Ved å gi oss kroppen vår i gave, lar Gud oss ta et viktig skritt mot å bli mer lik ham.

Satan forstår dette. Han er utålmodig, frustrert og sint over det faktum at hans førjordiske frafall diskvalifiserer ham fra dette privilegiet, og etterlater ham i en konstant tilstand av misunnelse og bitterhet. Mange, om ikke de fleste av de fristelsene han legger i vår vei, får oss derfor til å misbruke vår kropp eller andres kropp. Fordi Satan er ulykkelig *uten* en kropp, vil han at vi skal være ulykkelige *på grunn av* vår.¹³

Din kropp er ditt personlige tempel, skapt for å huse din evige ånd.¹⁴

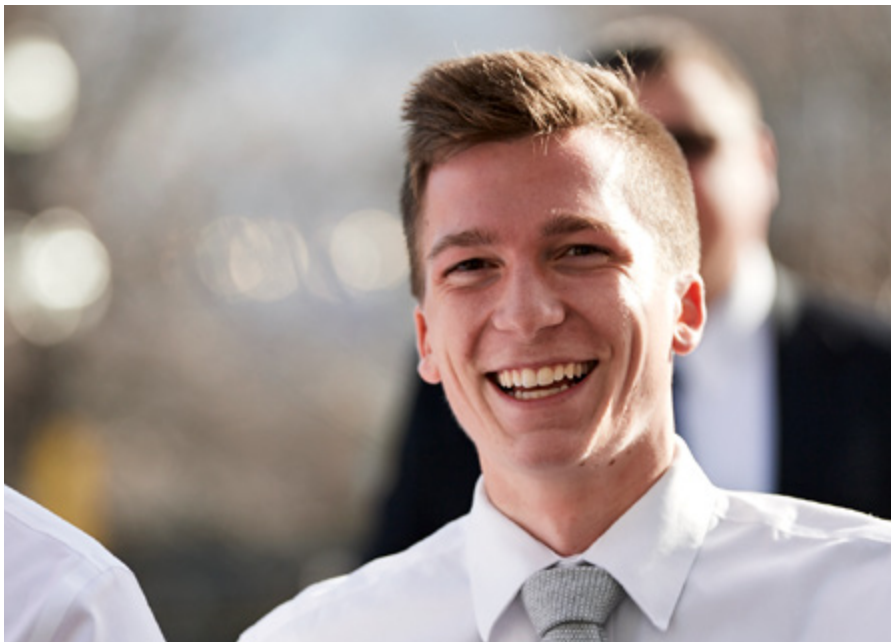
Hvordan du tar vare på dette tempelet, er viktig. Så spør jeg dere brødre: Er dere mer interessert i å kle og stelle kroppen deres for å bli likt av verden enn for å behage Gud? Svaret deres på dette spørsmålet sender en direkte melding til ham om deres følelser angående hans ekstraordinære gave til dere. I ærbødigheten for vår kropp, brødre, tror jeg at vi kan gjøre bedre og bli bedre.

En annen ting vi også kan gjøre bedre og bli bedre til er hvordan vi ærer kvinnene i vårt liv, for det første vår hustru og våre døtre, vår mor og våre søstre.¹⁵

For noen måneder siden fikk jeg et hjerteskjærende brev fra en kjær søster. Hun skrev: “[Mine døtre og jeg] føler at vi er i en intens konkurranse om våre ektemenns og sønners udelte oppmerksomhet, med oppdateringer døgnet rundt innen idrett, videospill, oppdateringer på aksjemarkedet [og] endeløs analysing av kamper innen enhver [tenkelig] idrett. Det føles som om vi ikke har prioritet hos våre ektemenn og sønner på grunn av deres konstante tidsbruk og oppmerksomhet rettet mot underholdning [idrett og spill].”¹⁶

Brødre, deres første og fremste plikt som en bærer av prestedømmet er å elske og ha omsorg for deres hustru. Bli ett med henne. Vær hennes partner. Gjør det lett for henne å ønske å være din. Ingen aktivitet eller hobby i livet skulle være viktigere enn å bygge et evig forhold med henne. Ingenting på TV, en mobil enhet eller en datamaskin er viktigere enn hennes velbefinnende. Ta en gjennomgang av hvordan du bruker tiden din og hvor du bruker din energi. Det vil fortelle deg hvor hjertet ditt er. Be om at ditt hjerte må komme på bølgelengde med din hustrus hjerte. Søk etter å gi henne glede. Søk etter hennes råd, og lytt. Hennes råd vil forbedre dine handlinger.

Hvis du har et behov for å omvende deg på grunn av den måten du har behandlet kvinnene som er deg nærmest på, begynn nå. Og husk at det er *ditt* ansvar å hjelpe kvinnene i ditt liv å motta de velsignelser som kommer ved å etterleve Herrens kyskhetslov. Vær aldri grunnen til at en kvinne ikke kan motta sine tempelvelsignelser.

Brødre, vi trenger alle å omvende oss. Vi trenger å komme oss ut av sofaen, legge bort fjernkontrollen og våkne opp fra vår åndelige slumring. Det er på tide å ta på seg Guds fulle rustning slik at vi kan engasjere oss i det viktigste arbeidet på jorden. Det er på tide å “støt[e] frem med [vår] sigd, og høst[e] av all [vår] makt, sinn og styrke.”¹⁷ De onde kreftene har aldri vært sterkere enn de er i dag. Som Herrens tjenere kan vi ikke sove når denne kampen pågår.

Din familie trenger ditt lederskap og din kjærlighet. Ditt quorum og de som er i din menighet eller gren trenger din styrke. Og alle som møter deg trenger å vite hvordan en sann Herrens disippel ser ut og hvordan han oppfører seg.

Mine kjære brødre, dere ble utvalgt av vår Fader til å komme til jorden i denne avgjørende tiden på grunn av deres førjordske åndelige tapperhet. Dere er blant de fineste, tapreste menn som noen gang har kommet til jorden.

Satan vet hvem dere er og hvem dere var i foruttliværelsen, og han forstår det arbeid som må være gjort før Frelseren kommer tilbake. Etter årtusener med utøvelse av sine snedige kunster, er motstanderen erfaren og uforbederlig.

Heldigvis er det prestedømme vi bærer mye sterkere enn motstanderens list. Jeg ber dere innstendig om å være de menn og unge menn som Herren trenger at dere er. Gjør deres fokus på *daglig* omvendelse til en så integrert del av deres liv at dere kan utøve prestedømmet med større kraft enn noen gang før. Dette er den eneste måten dere kan holde dere selv og deres familie åndelig trygg på i den utfordrende tiden som ligger foran oss.

Herren trenger uselviske menn som setter andres velferd høyere enn sin egen. Han trenger menn som målrettet arbeider for å tydelig høre Åndens røst. Han trenger paktens menn som holder sine pakter med integritet. Han trenger menn som er fast bestemt på å holde seg seksuelt rene – verdige menn som kan bli kalt på på et øyeblikks varsel til å gi velsignelser med et rent hjerte, et rent sinn og villige hender. Herren trenger menn som er ivrige til å omvende seg – menn som ivrer etter å tjene og å være en del av Herrens bataljon av verdige prestedømsbærere.

Jeg velsigner dere til å bli disse mennene. Jeg velsigner dere med mot til å omvende dere daglig og lære hvordan dere skal utøve full prestedømskraft. Jeg velsigner dere med at dere skal formidle Frelserens kjærlighet til deres hustru og barn og til alle som kjenner dere. Jeg velsigner dere til å *gjøre* bedre og til å *bli* bedre. Og jeg velsigner dere med at når dere gjør denne innsatsen, vil dere oppleve mirakler i deres liv.

Vi er engasjert i Den allmektige Guds verk. Jesus er Kristus. Vi er deres tjenere. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 6:9; 11:9.
2. Se Markus 1:4; Mosiah 18:20; Alma 37:33; 3 Nephi 7:23; Moroni 3:3; Lære og pakter 19:21; 44:3; 55:2.
3. Se Lære og pakter 6:36.
4. Se 5 Mosebok 26:8; 2 Nephi 1:15; Mormon 6:17; Lære og pakter 6:20.
5. Se Russell M. Nelson, “Omvendelse fra synd og omvendelse til Herren”, *Liahona*, mai 2007, 103.
6. Se for eksempel Lukas 13:3, 5.
7. Se 2 Nephi 9:23; Mosiah 4:6; 3 Nephi 9:22; 27:19.
8. Se Russell M. Nelson, “Omvendelse fra synd og omvendelse til Herren”, 103–4.
9. Se 3 Nephi 27:27.
10. Se Judas 1:17–21; 2 Nephi 2:25, 27; 28:20; se også 1 Nephi 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; Lære og pakter 10:22; Moses 5:13.
11. Lære og pakter 121:36.
12. De ord som er inspirert av Herren i åpenbaringene og læresetningene i vår tid – *høyere, helligere, akselerere, øke, styrke, større, omforme, omgjøre, forbedre, forsterke, endre, dypere, strekke* – er ord som innebærer åndelig vekst (se Russell M. Nelson, “Bli eksemplariske siste-dagers-hellige”, *Liahona*, nov. 2018, 113–14).
13. Vi vet at “menneskene [er] fri i kjødet ... De er fri til å velge frihet og evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt, for han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er” (2 Nephi 2:27).
14. Se 1 Korinterbrev 3:16–17; 6:18–20.
15. Se Jakobs bok 2:35.
16. Brev mottatt 4. feb. 2019.
17. Lære og pakter 33:7.

Møtet søndag formiddag

AV ELDSTE DALE G. RENLUND
i *De tolv apostlers quorum*

Rik velsignelse

De fleste velsignelser som Gud ønsker å gi oss, fordrer handling fra vår side – handling med utgangspunkt i vår tro på Jesus Kristus.

Mine kjære brødre og søstre, vår himmelske Fader og Jesus Kristus ønsker å velsigne hver og en av oss.¹ Spørsmålet om *hvordan* man får tilgang til og mottar disse velsignelsene, har vært gjenstand for teologisk debatt og diskusjon i århundrer.² Noen hevder at velsignelser fullt og helt er noe vi gjør oss fortjent til, vi mottar dem kun gjennom våre gjerninger. Andre hevder at Gud allerede har valgt ut hvem han vil velsigne og hvordan, og at disse beslutningene er uforanderlige. Begge standpunkter er grunnleggende feilaktige. Velsignelse fra himmelen er hverken fortjent gjennom frenetisk å samle seg “god gjerningskuponger”, og heller ikke gjennom hjelpeløst å vente og se om man vinner i velsignelseslotteriet. Nei, sannheten er langt mer nyansert, men også mer passende til slektskapet mellom en kjærlig himmelsk Fader og hans potensielle arvinger – oss. Gjengitt sannhet åpenbarer for oss at velsignelser aldri blir opptjent, men trosinspirerte handlinger fra vår side er viktige både ved begynnelsen og i fortsettelsen.³

Når vi overveier hvordan vi mottar velsignelser fra Gud, la oss ligne himmelske velsignelser med en stor vedhaug klar til å tennes. Forestill deg at innerst i haugen ligger det fin opptenningsved,

så et lag med litt større trebiter over det. Oppå der igjen er det pinner, deretter små kubber og til slutt store kubber. Denne vedhaugen inneholder en enorm mengde brennbart materiale som er i stand til å produsere lys og varme i flere dager. Se videre for deg en enkelt fyrstikk ved siden av vedhaugen, av den typen med fosfortupp.⁴

For at energien i vedhaugen skal bli utløst, må fyrstikken tennes for så å sette fyr på opptenningsveden. Opptenningsveden vil raskt ta fyr og forårsake at de større stykkene vil brenne. Så snart denne forbrenningsreaksjonen er i gang, vil den

fortsette inntil all veden er brent opp eller oksygentilførselen til bålet hindres.

Det å tenne fyrstikken og antenne opptenningsveden er små handlinger som lar vedens potensielle energi bli utløst.⁵ Før fyrstikken tennes skjer det ingenting, uavhengig av hvor stor vedhaugen er. Hvis fyrstikken ripes av uten at flammen føres mot opptenningsveden, vil lyset og varmen fra fyrstikken alene være minimal, og forbrenningsenergien i veden vil ikke bli utløst. Hvis oksygen på noe tidspunkt ikke tilføres, stanser forbrenningsreaksjonen.

På en tilsvarende måte fordrer de fleste velsignelser som Gud ønsker å gi oss, handling fra vår side – handling med utgangspunkt i vår tro på Jesus Kristus. Tro på Frelseren er et handlingens og kraftens prinsipp.⁶ Først handler vi i tro, deretter kommer kraften – i henhold til Guds vilje og timeplan. Rekkefølgen er av stor betydning.⁷ Innsatsen som kreves er imidlertid alltid liten sett i forhold til de velsignelsene vi til sist mottar.⁸

Tenk over hva som skjedde da flyvende serafslanger kom blant de fordums israelitter på vei til det lovede land. Bittet fra en giftig slange var dødelig. Men en person som var blitt

bitt, kunne bli helbredet ved å se på en kobberslange laget av Moses og festet på en stang.⁹ Hvor mye energi trengs for å se på noe? Alle som så, fikk tilgang til himmelens krefter og ble helbredet. Andre israelitter som var bitt, så ikke på kobberslangen og døde. Kanskje de ikke hadde tilstrekkelig tro til å se.¹⁰ Kanskje de ikke trodde at en så enkel handling kunne utløse den lovede helbredelse. Eller så forherdet de kanskje sitt hjerte og motsatte seg Guds profets råd.¹¹

Prinsippet med å sette velsignelser som strømmer fra Gud i virksomhet, er evig. I likhet med de fordums israelitter må også vi handle ifølge vår tro på Jesus Kristus for å bli velsignet. Gud har åpenbart at “det er en lov ugjenkallelig fastsatt i himmelen før denne verdens grunnvoll ble lagt som alle velsignelser er betinget av – og når vi mottar en velsignelse fra Gud, er det ved lydighet mot den lov den er betinget av”.¹² Når det er sagt, man gjør seg ikke fortjent til en velsignelse – den oppfatningen er uriktig – men man er nødt til å oppfylle vilkårene. Vår frelse er bare mulig ved Jesu Kristi fortjeneste og nåde.¹³ Hans forsonende offers store omfang innebærer at vedhaugen er uendelig, og våre stusselige handlinger nærmer seg intet i sammenligning. Men de er ikke intet, og de er ikke ubetydelige: I mørket kan en tent fyrstikk sees flere kilometer unna. Faktum er at den kan sees i himmelen, for små gjerninger utført i tro må til for å gi gnist til Guds velsignelser.¹⁴

For å motta en ønsket velsignelse fra Gud, må man handle i tro, som vil ripe av den metaforiske fyrstikken som velsignelsen avhenger av. For eksempel er en av hensiktene med bønn å sikre seg velsignelser som Gud er villig til å gi oss, men som forutsetter at vi først ber om å få.¹⁵ Alma ropte om barmhjertighet, og smertene ble lindret. Han var ikke lenger opprevet ved tanken på sine

synder. Hans glede overgikk smerten han følte – alt dette fordi han ropte ut i tro på Jesus Kristus.¹⁶ Aktiveringsenergien som vi trenger, er å ha tilstrekkelig tro på Kristus til oppriktig å be til Gud i bønn og godta hans vilje og tidsplan med hensyn til svaret.

Ofte fordrer aktiveringsenergien som må til for å motta velsignelser, mer enn kun å se eller spørre. Pågående, gjentatte troshandlinger fordres. På midten av attenhundretallet ga Brigham Young en gruppe siste-dagers-hellige i oppgave å utforske og bosette seg i Arizona; en uttørket region i Nord-Amerika. Etter at de nådde frem til Arizona, gikk gruppen tom for vann og fryktet at de ville omkomme. De tryglet Gud om hjelp. Kort etter kom det regn og snø, som ga dem mulighet til å fylle tønnene sine med vann og fø buskapen sin. Takknemlige og oppkvikket reiste de tilbake til Salt Lake City i glede over Guds godhet. Da de kom frem, avla de detaljert rapport fra ekspedisjonen til Brigham Young og ga uttrykk for sin konklusjon om at Arizona var ubeboelig.

Etter å ha lyttet til rapporten, spurte Brigham Young en mann som var i rommet om hva han tenkte om ekspedisjonen og mirakelet. Mannen, Daniel W. Jones, svarte kort: “Jeg ville ha lastet opp, fortsatt, og bedt igjen.” Bror Brigham la hånden sin på bror Jones og sa: “Dette er mannen som skal lede neste reise til Arizona.”¹⁷

Vi kan alle huske tilfeller da vi fortsatte og ba igjen – og velsignelser fulgte. Erfaringene Michael og Marian Holmes hadde, illustrerer dette prinsippet. Michael og jeg tjenestegjorde sammen som områdesyttier. Jeg ble alltid begeistret hver gang han ble bedt om å holde bønn på våre møter, fordi hans dype åndelighet var så lett å oppfatte; han visste hvordan man taler med Gud. Jeg elsket å høre ham be. Men tidlig i sitt ekteskap ba ikke Michael og Marian, og de gikk ikke i kirken. De var opptatt med tre små barn og et fremgangsrikt bygningsfirma. Michael anså seg ikke som religiøs. En kveld kom biskopen deres hjem til dem og oppfordret dem til å begynne å be.

Etter at biskopen hadde dratt, bestemte Michael og Marian seg for å forsøke å be. Før de gikk til sengs, knelte de ned ved sengen og, utilpass, begynte Michael å be. Etter noen få keitete ord i bønn, stanset Michael brått og sa: “Marian, jeg klarer ikke dette.” Da han reiste seg og begynte å gå vekk, tok Marian tak i hånden hans, trakk ham tilbake på knærne og sa: “Mike, dette klarer du. Prøv igjen!” Med denne oppmuntringen fullførte Michael en kort bønn.

Familien Holmes begynte å be regelmessig. De takket ja til en invitasjon fra en nabo om å gå i kirken. Da de gikk inn i kirkesalen og hørte åpningssalmen, hvisket Ånden til dem:

“Dette er sant.” Senere, usett og uten å ha blitt bedt om det, hjalp Michael til med å sjauke noe søppel fra møtehuset. Da han gjorde det, følte han et tydelig inntrykk: “Dette er Mitt hus.”

Michael og Marian mottok kall i Kirken og virket i menigheten og staven. De ble beseget til hverandre og deres 3 barn ble beseget til dem. Flere barn kom til, som til slutt ble til tolv. Ekteparet Holmes tjenestegjorde som misjons-president og ledsager – to ganger.

Den første keitete bønnen var en liten, men trosfylt handling som utløste himmelens velsignelser. Familien Holmes ga troens flammer næring gjennom kirkegang og tjeneste. Deres hengivne tjeneste gjennom årenes løp har ført til et flammehav som fortsetter å inspirere til denne dag.

Et bål må imidlertid ha vedvarende tilførsel av oksygen for at veden til slutt skal kunne avgi sitt fulle potensial. Slik Michael og Marian Holmes har vist oss, fordrer tro på Kristus vedvarende handling for at flammen skal holdes ved like. Små handlinger er brennstoff til vår evne til å vandre på paktens sti, og leder til de største velsignelser Gud kan tilby. Men oksygen sirkulerer bare hvis vi billedlig sett fortsetter å bruke føttene våre. Iblant må vi lage en pil og bue før åpenbaring om hvor vi skal gå for å skaffe mat kommer.¹⁸ Iblant må vi lage redskaper før åpenbaring om hvordan man bygger et skip kommer.¹⁹ Iblant, ved Herrens profets anvisning, må vi bake en liten kake med den lille oljen og det lille melet vi har, for å motta et uuttømmelig krus med olje og en uuttømmelig melkrukke.²⁰ Og iblant er det behov for at vi er “rolige og kjenn[er at Gud] er Gud” og stoler på hans timeplan.²¹

Når du mottar en velsignelse fra Gud, kan du trekke den slutning at du har fulgt en evig lov som håndhever

mottagelse av den velsignelsen.²² Men husk at den ugjenkallelig fastsatte loven er virksom uavhengig av tid, i den forstand at velsignelser kommer etter Guds tidsskjema. Selv fordums profeter på søken etter sitt himmelske hjem²³ “døde [i tro] uten at de hadde oppnådd det som var lovet. Men de hadde sett det langt borte, og hilste det.”²⁴ Om du – ennå ikke – har mottatt en ønsket velsignelse fra Gud, behøver du ikke å stresse deg opp over hva mer du er nødt til å gjøre. Følg heller Joseph Smiths råd om å “med glede gjøre alt som står i [din] makt, og ... så bli stående og ha full tillit til å få se Guds ... arm bli blottet”.²⁵ Noen velsignelser er holdt igjen til senere, selv for de tapreste blant Guds barn.²⁶

For seks måneder siden ble en hjemme-sentrert, Kirke-støttet plan for å tilegne seg læren, styrke tro og forsterke enkeltpersoner og familier introdusert. President Russell M. Nelson lovet at endringene vil bidra til vår åndelige overlevelse, øke vår glede i evangeliet, og fordype vår omvendelse til vår himmelske Fader og Jesus Kristus.²⁷ Men det er opp til oss å gjøre krav på disse velsignelsene. Hver av oss er ansvarlig for å åpne og studere

*Kom, følg med meg – for enkeltpersoner og familier, sammen med Skriftene og annet Kom, følg med meg-materiell.*²⁸ Vi må drøfte dem med vår familie og våre venner, og legge an vår sabbatsdag slik at vi får tent et metaforisk bål. Eller så kan vi la ressursene bli liggende i en stabel i hjemmet vårt med den potensielle energien fanget i den.

Jeg innbyr deg til trofast å sette i virksomhet himmelsk kraft til å motta konkrete velsignelser fra Gud. Utøv tro til å ripe av fyrstikken og tenne bålet. Tilfør den oksygenet det er behov for mens du tålmodig venter på Herren. Med disse innbydelsene ber jeg om at Den hellige ånd vil veilede og lede deg, så du, slik som det trofaste mennesket som omtales i Ordspåkene, får “rik velsignelse”.²⁹ Jeg vitner om at din himmelske Fader og hans elskede Sønn, Jesus Kristus, lever, er opptatt av ditt velvære, og fryder seg over å kunne velsigne deg. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lære og pakter 41:1; 78:17; 104:33.
2. Se for eksempel Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), 20. En slik debatt fant sted mellom Augustin (354–430 e.Kr.) og hans rival Pelagius (354–420 e.Kr.). Pelagius fremholdt at “mennesket så visst hadde det

AV SHARON EUBANK
Førsterådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap

i seg å gjøre godt, og at de gjorde seg for-
tjent til Guds nåde gjennom å handle utfra
den godheten og å holde Guds bud". Augu-
stin var sterkt uenig. Se også Eric Metaxas,
*Martin Luther: The Man Who Rediscovered
God and Changed the World* (2017), 296.

Luther underviste at gjerninger aldri kunne
lede en til Guds nåde. Tro leder til nåde, og
gode gjerninger følger. "Det er umulig å
skille handlinger fra tro, like umulig som å
skille varme og lys fra ild."

3. Se Lære og pakter 82:10.
4. Dette er en fyrstikk til utendørs bruk, en
"rip av på hva som helst"-fyrstikk. Dagens
vanlige fyrstikker er tryggere, der fosforet
er på ripeflaten og ikke på selve fyrstikk-
tuppen.
5. Disse handlingene utgjør flammens "aktive-
ringsenergi". Begrepet "aktiveringsenergi"
ble introdusert i 1889 av den svenske viten-
skapsmannen Svante Arrhenius.
6. Se *Lectures on Faith* (1985), 3.
7. Se David A. Bednar, "Be i tro", *Liahona*,
mai 2008, 94.
8. Se Mosiah 2:24–25.
9. Se 4 Mosebok 21:6–9.
10. Se 1 Nephi 17:41.
11. Se 1 Nephi 17:42.
12. Lære og pakter 130:20–21.
13. Se 2 Nephi 10:24; 25:23.
14. Se Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks, "Små
og enkle ting", *Liahona*, mai 2018, 89–92;
M. Russell Ballard "Arbeid ivrig", *Liahona*,
nov. 2012, 29–31.
15. Se Veiledning til Skriftene, "Bønn"; se også
Moroni 7:48.
16. Se Alma 36:18–21; se også Enos 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians*
(1960), 222.
18. Se 1 Nephi 16:23.
19. Se 1 Nephi 17:9.
20. Se 1 Kongebok 17:10–16.
21. Lære og pakter 101:16.
22. Se Lære og pakter 130:20–21.
23. Se Hebreerne 11:16.
24. Hebreerne 11:13.
25. Lære og pakter 123:17.
26. Se Jeffrey R. Holland, "En yppersteprest
for de goder som skulle komme", *Liahona*,
jan. 2000, 42–45. Eldste Holland sa: "Noen
velsignelser kommer snart, noen kommer
sent, noen kommer ikke før i himmelen *men
de kommer* til dem som tar imot Jesu Kristi
evangelium."
27. Se Russell M. Nelson, "Innledende kom-
mentarer", *Liahona*, nov. 2018, 6–8.
28. Se Quentin L. Cook, "Dyp og varig omvend-
else til vår himmelske Fader og Herren Jesus
Kristus", *Liahona*, nov. 2018, 8–12.
29. Salomos ordspråk 28:20.

Kristus – lyset som skinner i mørket

*Hvis du føler at ditt vitnesbyrds fyrtårn holder på
å slukne og at mørket nærmer seg, fatt mot. Hold
dine løfter til Gud.*

Fra kontoret mitt i Hjelpeforenings-
bygningen har jeg perfekt utsikt til
Salt Lake tempel. Hver kveld, presist
som en klokke, blir utebelysningen på
tempelet tent i skumringen. Tempelet
er et konstant, betryggende fyrtårn
like utenfor vinduet mitt.

En kveld i februar da solen gikk
ned, forble kontoret mitt usedvanlig
mørkt. Da jeg tittet ut av vinduet, lå
tempelet i mørke. Lysene var ikke
tent. Det gjorde meg tankefull. Jeg
kunne ikke se tempelspirene jeg
hadde sett glimtet av hver kveld i
flere år.

Å se mørke der jeg forventet å se
lys, minnet meg på at en av de grunn-
leggende behovene vi har for å kunne
vokse er å holde oss knyttet til vår
lyskilde – Jesus Kristus. Han er kilden
til vår kraft, verdens lys og liv. Uten
en sterk tilknytning til ham, vil vi
begynne å dø åndelig. Fordi Satan vet
dette, prøver han å utnytte det verds-
lige presset vi alle møter. Han arbeider
for å dempe vårt lys, kortslutte tilknyt-
ningen, kutte strømforsyningen og la
oss være alene i mørket. Dette presset
er vanlig å oppleve i jordelivet, men
Satan arbeider iherdig for å isolere oss

og fortelle oss at vi er den eneste som opplever det.

Noen av oss er lamslåtte av sorg

Når vi opplever tragedier, når livet bringer med seg så store smerter at vi ikke får puste, når vi blir slått ned, slik som mannen på vei til Jeriko, og etterlatt for å dø, kommer Jesus og heller olje i sårene våre, løfter oss kjærlig opp, tar oss inn til et herberge og passer på oss.¹ Til dem av oss i sorg sier han: "Jeg vil ... lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen, ... så dere med sikkerhet kan vite at jeg, Gud Herren, ser til mitt folk i deres lidelser."² **Kristus helbreder sår.**

Noen av oss er bare veldig slitne

Eldste Jeffrey R. Holland sa: "Det er ikke meningen at vi løper fortere enn vi makter ... Men til tross for dette vet jeg at mange av dere løper [veldig,] veldig fort og at deres energi og følelsesmessige reserve noen ganger er i ferd med å gå tom."³ Når forventninger overvelder oss, kan vi ta et skritt tilbake og spørre vår himmelske Fader om hva vi burde

gi slipp på. En del av vår livserfaring er å lære hva vi ikke skal gjøre. Men likevel er livet noen ganger utmattende. Jesus forsikrer oss ved å si: "Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!"⁴

Kristus er villig til å slutte seg til vårt åk og dra sammen med oss for å lette våre byrder. **Kristus er hvile.**

Noen av oss føler at vi ikke passer inn i den tradisjonelle gruppen av medlemmer i Kirken

Av ulike grunner føler vi oss ikke akseptert eller akseptabel. Det nye testamente viser hvilke store anstrengelser Jesus gjorde for å strekke ut en hånd til alle slags mennesker: spedalske, skatteoppkrevdere, barn, galileere, skjøger, kvinner, fariseere, syndere, samaritaner, enker, romerske soldater, horkarer og de rituelt urene. I nesten hver historie strekker han ut en hånd til noen som ikke var tradisjonelt akseptert i samfunnet.

Lukas 19 forteller historien om overtolleren i Jeriko ved navnet Sakkeus. Han klatret opp i et tre for å se Jesus gå forbi. Sakkeus var ansatt av

de romerske myndighetene og ble sett på som korrupt og en synder. Jesus så ham oppe i treet og kalte ham til seg og sa: "Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg bli i ditt hus."⁵ Og da Jesus så godheten i Sakkeus' hjerte og de gjerninger han gjorde for andre, godtok han offeret hans og sa: "I dag er frelse blitt dette hus til del, siden også han er en Abrahams sønn."⁶

Kristus sa ømt til nephittene: "Jeg har befalt at ingen av dere skulle gå bort."⁷ Peter hadde den mektige åpenbaringen i Apostlenes gjerninger 10 da han kunngjorde: "Gud har vist meg at jeg ikke skal kalle noe menneske vanhellig eller urent.⁸ Det er et uforanderlig krav pålagt kristne disipler og siste-dagers-hellige at de skal vise sann kjærlighet til hverandre.⁹ Jesus innbyr oss på samme vis som han inviterte Sakkeus: "Se, jeg står for døren og banker. Om [du] hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til [deg] og holde nattverd med [deg], og [du] med meg."¹⁰ **Kristus ser oss i vårt tre.**

Noen av oss føler uro på grunn av spørsmål

For ikke så mange år siden var jeg nedtynget og irritert på grunn av spørsmål jeg ikke fant svar på. Tidlig en lørdag morgen hadde jeg en liten drøm. I drømmen kunne jeg se et lysthus, og jeg forsto at jeg skulle gå inn i det. Det var rundt med fem buer, men vinduene var laget av sten. Jeg klaget i drømmen og ville ikke gå inn, fordi det var så klaustrofobisk. Så fulgte en tanke om at Jareds bror tålmodig hadde smeltet stener om til klart glass. Glass er sten som har gjennomgått en forandring i tilstand. Da Herren berørte stenene for Jareds bror, lyste de i de mørke båtene.¹¹ Plutselig ble jeg fylt med et ønske om å gå inn i dette lysthuset mer enn noe annet sted. Det var akkurat

dette stedet – det eneste stedet – der jeg virkelig kunne “se”. Spørsmålene som plaget meg forsvant ikke, men da jeg våknet tenkte jeg mer på dette spørsmålet: “Hvordan vil du øke din tro, slik Jareds bror gjorde, så dine stener kan bli forandret til lys?”¹²

Vår jordiske hjerne er skapt slik at den søker forståelse og mening i ryddige bunker. Jeg kjenner ikke alle årsakene til hvorfor sløret i jordelivet er så tykt. Dette er ikke et stadium i vår evige utvikling hvor vi har alle svarene. Det er stadiet hvor vi utvikler vår overbevisning (eller noen ganger vårt håp) om ting en ikke ser. Overbevisning kommer på måter som ikke alltid er lett å analysere, men det er lys i vårt mørke. Jesus sa: “Jeg er verdens lys og liv og sannhet.”¹³ For dem som søker sannhet kan det først virke som den tåpelige klaustrofobien med vinduer laget av sten. Men med tålmodighet og spørsmål i tro kan Jesus forvandle våre vinduer av sten til glass og lys. **Kristus er lyset som gjør det mulig for oss å forstå.**

Noen av oss føler at vi aldri blir gode nok

Det purpurfargede fargestoffet nevnt i Det gamle testamente var ikke bare fargerikt, men også fargebestandig, noe som betyr at dets sterke farge festet seg i ullen og bleknet ikke uansett hvor mange ganger det ble vasket.¹⁴ Satan holder

Når vi omvender oss fra våre synder, gjør Frelserens purpurfargede blod oss rene igjen.

denne metaforen som en klubbe over hodet vårt: Hvit ull som blir purpurfarget kan aldri bli hvit igjen. Men Jesus Kristus sier: “Mine veier [er] høyere enn deres veier,”¹⁵ og Hans nådes mirakel er at når vi omvender oss fra våre synder, gjør hans purpurfargede blod oss rene igjen. Det er ikke logisk, men det er likevel sant.

“Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlaget, skal de bli som den hvite ull.”¹⁶ Herren sa med ettertrykk: “Den som har omvendt seg fra ... synder, er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu.”¹⁷ Noe som i hovedsak betyr: Kom og la oss tale med hverandre.¹⁸ Du har syndet og står uten ære.¹⁹ Kom til meg og omvend deg.²⁰ Jeg kommer ikke synden mer i hu.²¹ Du kan bli frelst.²² Jeg har et verk for deg.²³ **Kristus gjør ull hvit.**

Men hva er den praktiske fremgangsmåten? Hva er nøkkelen til å igjen knytte seg til Jesu Kristi kraft når vi tviler? President Russell M. Nelson sa det på enkelt vis: “Nøkkelen er å inngå og holde hellige pakter ... Det er ingen vanskelig sti.”²⁴ Gjør Kristus til det sentrale i ditt liv.²⁵

Hvis du føler at ditt vitnesbyrdets fyrtårn holder på å slukne og at mørket nærmer seg, fatt mot. Hold dine løfter til Gud. Still dine spørsmål. Forvandle tålmodig sten til glass. Vend deg til Jesus Kristus, som fortsatt elsker deg.

Jesus sa: “Jeg er lyset som skinner i mørket, og mørket fatter det ikke.”²⁶ Det vil si at uansett hvor mye det prøver, vil ikke mørket kunne slukke dette lyset. Uansett hva. Du kan stole på at hans lys vil være der for deg.

Vi, eller dem vi elsker, kan miste lyset i en periode. Som tidligere nevnt angående Salt Lake tempel, fikk eiendomsforvalteren, bror Val White, en telefon nesten øyeblikkelig. Folk hadde lagt merke til det. Hva var galt med lysene på tempelet? Først gikk personalet selv til hver sikringstavle i tempelet og tente lysene igjen manuelt. Deretter erstattet de batteriene i den automatiske strømforsyningen og testet dem for å finne ut hva som hadde sviktet.

Det er vanskelig å tenne lysene igjen på egenhånd. Vi trenger venner. Vi trenger hverandre. Akkurat som personalet med ansvar for vedlikehold i tempelet, kan vi hjelpe hverandre ved å være til stede, lade opp våre åndelige batterier og reparere det som gikk galt.

Vårt individuelle lys er kanskje bare som én av lyspærene på et av trærne. Men likevel utstråler vi vårt lille lys, og sammen kan vi, som Temple Square ved juletider, tiltrekke oss millioner av mennesker til Herrens hus. Det aller beste, slik president Nelson oppfordret, er at vi kan bringe Frelserens lys til oss selv og til dem som er viktige for oss ved å gjøre noe så enkelt som å holde våre pakter. Herren belønner våre trofaste handlinger med kraft og med glede på en rekke forskjellige måter.²⁷

Jeg vitner om at du er elsket. Herren vet hvor hardt du prøver. Du gjør

AV ELDSTE QUENTIN L. COOK
i *De tolv apostlers quorum*

fremskritt. Hold det gående. Han ser alle dine skjulte ofre og belønner deg og dem du er glad i. Du arbeider ikke forgjeves. Du er ikke alene. Hans navn, Emmanuel, betyr: “Med oss er Gud.”²⁸ Han er virkelig med deg.

Ta noen skritt til på paktens sti, selv om det er for mørkt til å se veldig langt. Lysene vil komme på igjen. Jeg vitner om sannheten i Jesu ord, og at de er fylt med lys: “Hold dere nær til meg, og jeg vil holde meg nær til dere. Søk meg flittig, og dere skal finne meg, be og dere skal få, bank på, og det skal lukkes opp for dere.”²⁹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lukas 10:30–35.
2. Mosiah 24:14.
3. Jeffrey R. Holland, “Vi kan bære hverandres byrder”, *Liahona*, juni 2018, 30.
4. Matteus 11:28.
5. Lukas 19:5.
6. Lukas 19:9.
7. 3 Nephi 18:25.
8. Apostlenes gjerninger 10:28.
9. Se Johannes 15:12.
10. Johannes’ åpenbaring 3:20.
11. Se Ether 6:3.
12. Se Ether 4:7.
13. Ether 4:12.
14. Se “Scarlet, Crimson, Snow, and Wool”, *Ensign*, des. 2016, 64–65.
15. Jesaja 55:9.
16. Jesaja 1:18.
17. Lære og pakter 58:42.
18. Se Jesaja 1:18.
19. Se Romerne 3:23.
20. Se 3 Nephi 9:22.
21. Se Lære og pakter 58:42.
22. Se Lukas 8:48.
23. Se Moses 1:6.
24. Russell M. Nelson, “Fire gaver som Jesus Kristus tilbyr deg”, (Det første presidentskaps juleandakt, 2. desember 2018), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
25. Se Russell M. Nelson, “Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit”, *Arizona Republic*, 10. feb. 2019, azcentral.com.
26. Lære og pakter 6:21.
27. Se Mosiah 27:14.
28. Matteus 1:23.
29. Lære og pakter 88:63.

Stor kjærlighet til vår Faders barn

Kjærlighet er den grunnleggende egenskap og motivet i de åndelige formålene vi ble bedt om så påta oss av vår kjære profet.

Mine kjære brødre og søstre, dette er en unik og viktig tid i historien. Vi er velsignet som lever i den siste evangelieutdeling før Frelserens annet komme. I begynnelsen av denne evangelieutdelingen, i 1829, året før Kirken ble formelt organisert, ble en kjær åpenbaring mottatt som erklærte at et “vidunderlig verk” var “i ferd med å komme frem.” Denne åpenbaringen fastslo at de som ønsker å tjene Gud er skikket til dette gjennom “tro, håp, kjærlighet og omsorg med øyet fullt og helt vendt

mot Guds ære.”²¹ Nestekjærlighet, som er “Kristi rene kjærlighet,”²² innbefatter Guds evige kjærlighet til alle sine barn.³

Min hensikt i dag er å understreke den vesentlige rolle slik kjærlighet har i misjonærarbeidet, tempelarbeid og slektshistorisk arbeid, og hjemme-sentrert, Kirke-støttet religionsutøvelse i familien. Kjærlighet til Frelseren og kjærlighet til våre medmennesker⁴ er den grunnleggende egenskap og motivet i omsorgstjenesten og de åndelige formålene⁵ vi ble bedt om å påta oss av

vår kjære profet, president Russell M. Nelson, i justeringene som ble bekjentgjort i 2018.

Misjonærenes innsats for å samle det adspredte Israel

Jeg fikk tidlig i livet erfaring med forholdet mellom misjonærarbeid og kjærlighet. Da jeg var 11 år gammel, fikk jeg min patriarkalske velsignelse av en patriark som også var min bestefar.⁶ En del av velsignelsen lød: “Jeg velsigner deg med stor kjærlighet til dine medmennesker, for du skal bli kalt til å bringe evangeliet til verden ... for å bringe sjeler til Kristus.”⁷

Jeg forsto selv, til tross for min unge alder, at å dele evangeliet med andre var basert på stor kjærlighet til alle vår himmelske Faders barn.

Da vi som generalautoriteter utarbeidet *Forkynn mitt evangelium* for 15 år siden, konkluderte vi med at egenskapen kjærlighet var vesentlig for misjonærarbeidet i vår tid, akkurat som den alltid har vært. Kapittel 6, som omhandler Kristus-lignende egenskaper, innbefattet nestekjærlighet og kjærlighet, har alltid vært det mest populære kapittelet blant misjonærer.

Som Frelserens sendebud føler de fleste misjonærene slik kjærlighet, og når de gjør det, bli deres innsats velsignet. Når medlemmer får en forståelse av slik kjærlighet, som er vesentlig når vi hjelper Herren i hans hensikt, vil Herrens verk bli gjennomført.

Jeg fikk privilegiet å ha en liten rolle i et strålende eksempel på slik kjærlighet. Da jeg virket som områdepresident i området Pacific Islands, fikk jeg en telefon fra president R. Wayne Shute. Som ung mann, var han på misjon i Samoa. Senere vendte han tilbake til Samoa som misjonspresident.⁸ Da han ringte meg, var han tempelpresident i Apia Samoa tempel. En av hans unge

misjonærer, da han var misjonspresident, var eldste O. Vincent Haleck, som nå er områdepresident i Stillehavsområdet. President Shute hadde stor kjærlighet til og respekt for Vince og hele familien Haleck. De fleste i familien var medlemmer av Kirken, men Vinces far, Otto Haleck, familiens patriark (av tysk og samoansk avstamning), var ikke medlem. President Shute visste at jeg var på en stavskonferanse og andre møter i Amerikansk Samoa, og han spurte meg om jeg ville vurdere å bo i Otto Halecks hjem i den hensikt å dele evangeliet med ham.

Min hustru, Mary, og jeg bodde hos Otto og hans hustru, Dorothy, i deres vakre hjem. Ved frokosten delte jeg et evangeliets budskap og innbød Otto til

R. Wayne Shute

å møte misjonærene. Han var vennlig, men bestemt, da han avsto innbydelsen. Han sa at han var glad for at mange av medlemmene i familien hans var siste-dagers-hellige. Men han indikerte med kraft at noen av hans samoanske mors forfedre hadde vært tidlige kristne prester i Samoa, og at han følte sterk lojalitet til deres tradisjonelle kristne tro.⁹ Men vi skiltes som gode venner.

Senere, da president Gordon B. Hinckley forberedte seg til å innvie Suva Fiji tempel, fikk han sin personlige sekretær, bror Don H. Staheli,¹⁰ til å ringe meg i New Zealand for å gjøre arrangementer. President Hinckley ønsket å fly fra Fiji til Amerikansk Samoa for å møte de hellige. Et bestemt hotell som hadde blitt brukt ved et tidligere besøk ble foreslått. Jeg spurte om jeg kunne gjøre andre arrangementer. Bror Staheli sa: “Det går fint, du er områdepresidenten.”

Jeg ringte umiddelbart til president Shute og fortalte ham at vi kanskje fikk en ny sjanse til åndelig å velsigne vår venn Otto Haleck. Denne gangen skulle misjonæren være president Gordon B. Hinckley. Jeg spurte om han trodde det ville passe for familien Haleck å ha alle oss i president Hinckleys reisefølge

boende hos seg.¹¹ President og søster Hinckley, deres datter Jane og eldste og søster Jeffrey R. Holland var også en del av reisefølget. President Shute samarbeidet med familien og forbedre alt.¹²

Da vi kom fra Fiji etter tempelinnvielsen, ble vi ønsket varmt velkommen.¹³ Vi talte den kvelden til tusenvis av samoanske medlemmer og dro deretter til familien Halecks hus. Da vi samlet oss til frokost neste morgen, var president Hinckley og Otto Haleck allerede blitt gode venner. Jeg syntes det var interessant at de hadde omtrent den samme samtalen som jeg hadde hatt med Otto mer enn et år tidligere. Da Otto uttrykte sin beundring for vår kirke, men bekreftet sin forpliktelse til sin nåværende kirke, la president Hinckley hånden sin på Ottos skulder og sa: "Otto, det er ikke godt nok, du burde være medlem av Kirken. Dette er Herrens kirke." Du kunne billedlig talt se rustingen av motvilje falle av Otto og han åpnet seg for det president Hinckley sa.

Dette var begynnelsen til ytterligere undervisning fra misjonærene og en åndelig ydmykhet som førte til at Otto Haleck ble døpt og bekreftet litt over et år senere. Ett år etter dette ble familien Haleck besejlet som en evig familie i tempelet.¹⁴

Det som rørte mitt hjerte gjennom denne utrolige opplevelsen, var den overveldende omsorgskjærligheten som ble uttrykt av president Wayne Shute for sin tidligere misjonær, eldste Vince Haleck, og hans ønske om å se hele familien Haleck forenet som en evig familie.¹⁵

Når det gjelder Israels innsamling må vi føye vårt hjerte sammen med slik kjærlighet og bevege oss bort fra pliktfølelser¹⁶ eller skyldfølelse, til følelser av kjærlighet og deltagelse i det guddommelige partnerskap med å dele Frelserens budskap, tjenestegjerning og misjon med verden.¹⁷

Som medlemmer kan vi vise vår kjærlighet til Frelseren og våre brødre og søstre i hele verden ved å komme

med enkle innbydelser. Den nye møteplanen på søndager gir en enestående mulighet for medlemmer til å lykkes med kjærlig å innby venner og bekjente til å komme og se og ha en fin opplevelse i Kirken.¹⁸ Et åndelig nadverds-møte, forhåpentligvis så hellig som det eldste Jeffrey R. Holland beskrev i går, vil bli etterfulgt av et 50 minutter langt møte med fokus på Det nye testamente og Frelseren eller aktuelle general-konferansetaler som også har fokus på Frelseren og hans lære.

Noen søstre i Hjelpeforeningen har undret på hvorfor de har fått et "samlingsoppdrag" i likhet med medlemmer av prestedømsquorumer. Det finnes grunner til dette, og president Nelson la frem mange av dem på forrige generalkonferanse. Han konkluderte: "Vi kan rett og slett ikke samle Israel uten dere."¹⁹ I vår tid er vi velsignet ved at omtrent 30 prosent av våre heltidsmisjonærer er søstre. Dette gir ytterligere insentiv til Hjelpeforeningens søstre om å kjærlig dele evangeliet med andre. Det som trengs er en kjærlig, barmhertig, åndelig forpliktelse fra hver og en av oss – menn, kvinner, ungdommer og barn – til å dele Jesu Kristi evangelium med andre. Hvis vi viser kjærlighet, vennlighet og ydmykhet, vil mange ta imot vår innbydelse. De som velger å ikke ta imot vår innbydelse, vil fortsatt være våre venner.

En innsats innen tempelarbeid og slektshistorisk arbeid for å samle Israel

Kjærlighet er også i sentrum av vår innsats innen tempelarbeid og slektshistorisk arbeid for å samle Israel på den andre siden av sløret. Når vi lærer om prøvelsene og vanskelighetene våre forfedre opplevde, blir vår kjærlighet til og verdsettelse av dem foreddet. Vår innsats innen tempelarbeid og

R. Wayne Shutes omsorgskjærlighet for sin tidligere misjonær eldste O. Vincent Haleck førte til evig forenelse av familien Haleck.

slektshistorisk arbeid har blitt betydelig styrket av de nye tilpasningene i både søndagens møteplan og ungdommenes oppflytting i klasser og quorumer. Disse endringene frembringer en tidligere og større oppmerksomhet rettet mot det å lære om våre forfedre og å samle Israel på den andre siden av sløret. Både tempelarbeid og slektshistorisk arbeid er sterkt forbedret.

Internett er et mektig verktøy og hjemmet er nå vårt primære slektshistoriske senter. Våre unge medlemmer er særdeles flinke i slektsforskning og er åndelig motiverte til å utføre dåp for sine forfedre som de har blitt glad i og verdsetter. Siden endringen som gir mange 11-åringer muligheten til å utføre dåp for de døde kom, rapporterer tempelpresidenter over hele verden om en sterk økning i deltagelsen. En tempelpresident opplyser oss om at “det har vært en stor økning i besøkende til dåp ... og med flere 11-åringer kommer det flere familier ... Selv i sin [unge] alder ser de ut til å føle ærbødighet og at det er en hensikt med de ordinanser de utfører. Det er vakkert å se på!”²⁰

Jeg vet at våre Primær-ledere og ungdomsledere gjør og vil fortsette å gjøre slektshistorie- og tempelarbeid til et satsingsområde. Hjelpeforenings-søstre og prestedømsbrødre kan kjærlig hjelpe til med å oppfylle sitt ansvar for tempelarbeid og slektshistorisk arbeid individuelt og også ved å hjelpe og inspirere barn og ungdom til å samle Israel på den andre siden av sløret. Dette er særlig viktig i hjemmet og på sabbaten. Jeg lover at å kjærlig utføre ordinanser for forfedrene, vil styrke og beskytte våre unge og familier i en verden som blir stadig mer ond. Jeg vitner også personlig om at president Russell M. Nelson har mottatt tydelige og viktige åpenbaringer angående templer og tempelarbeid.

Forbered evige familier og enkeltpersoner til å bo hos Gud

Den nye vektleggingen på hjemme-sentrert studium og etterlevelse av evangeliet som Kirken har sørget for, gir en fantastisk mulighet til å kjærlig forberede evige familier og enkeltpersoner til å møte og bo hos Gud.²¹

Når en mann og en kvinne blir beseglet i tempelet, inngår de i den hellige ekteskapsorden i den nye og evige pakt, en prestedømsorden.²² Sammen får og mottar de prestedømsvelsignelser og kraft til å lede familien. Kvinner og menn har unike roller som skissert i “Familien – en erklæring til verden”,²³ men deres forvaltninger er like verdifulle og betydningsfulle.²⁴ De har lik kraft til å motta åpenbaring for sin familie. Når de arbeider sammen i kjærlighet og rettferdighet, blir deres avgjørelser velsignet av himmelen.

De som søker etter å få vite Herrens vilje som enkeltpersoner og for sin familie, må strebe etter rettferdighet, saktmodighet, vennlighet og kjærlighet. Ydmykhet og kjærlighet er et gjenkjennelig karaktertrekk hos dem som søker Herrens vilje, særlig for sin familie.

Det å perfektionere seg, kvalifisere seg til paktens velsignelser og forberede seg til å møte Gud er et individuelt ansvar. Vi må være selvhjulpne og arbeide ivrig for å gjøre vårt hjem til

et tilfluktssted fra stormene som omgir oss²⁵ og til “et troens tilfluktssted”.²⁶ Foreldre har ansvar for å kjærlig under vise sine barn. Hjem som er fylt med kjærlighet er en glede, en lyst og en himmel på jord.²⁷

Min mors favorittsalme var “Det er skjønnhet her på jord”.²⁸ Alltid når hun hørte den første strofen: “Det er skjønnhet her på jord i et kjærlig hjem,” ble hun synlig rørt og fikk tårer i øynene. Som barn var vi klar over at vi levde i et slikt hjem, det var noe av det hun prioriterte høyest.²⁹

I tillegg til å oppfordre til en kjærlig atmosfære i hjemmet, har president Nelson fokusert på å begrense bruk av medier som forstyrrer våre primære formål.³⁰ En tilpasning som nesten enhver familie vil dra nytte av, er å gjøre Internett, sosiale medier og fjernsyn til en tjener istedenfor en distraksjon eller enda verre, en herre. Kampen om alles sjel, men særlig barns, finner ofte sted i hjemmet. Som foreldre må vi forsikre oss om at medieinnholdet er godt, tilpasset alderen og i samsvar med den kjærlige atmosfæren vi prøver å skape.

Undervisningen i vårt hjem må være tydelig og motiverende,³¹ men også åndelig, gledesfylt og full av kjærlighet.

Jeg lover at når vi fokuserer på vår kjærlighet til Frelseren og hans

forsoning, gjør Ham til senteret i vår innsats for å samle Israel på begge sider av sløret, yter omsorgstjeneste til andre og individuelt forbereder oss til å møte Gud, vil motstanderens innflytelse forsvinne, og evangeliets glede, lyst og fred vil foredle vårt hjem med Kristus-lignende kjærlighet.³² Jeg vitner om disse doktrinære løftene og bærer et sikkert vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans sonoffer på våre vegne, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 4:1, 5.
2. Moroni 7:47.
3. Se "Nestekjærlighet", *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2007), 118.
4. Se 5 Mosebok 6:5; Matteus 22:36–40.
5. Se "Ansvarsoppgavene til presidentskapene i eldstenes quorum og Hjelpeforeningen vedrørende medlem-misjonærarbeid og tempelarbeid og slektshistorie", meddelelse 6. okt. 2018.
6. Bestefaren min var bemyndiget til å gi patriarkalsk velsignelse til barnebarn som bodde i andre staver. Min ble gitt meg da jeg var 11 år fordi han var syk og man antok at han ville gå bort.
7. Patriarkalsk velsignelse gitt til Quentin L. Cook av patriark Crozier Kimball, 13. okt. 1951, Draper i Utah.
8. President R. Wayne Shute virket også sammen med sin hustru Lorna på flere forskjellige slags misjoner i Shanghai, Kina; Armenia; Singapore og Hellas. Etter at

- Lorna gikk bort, giftet han seg med Rhea Mae Rosvall, og de virket i Australia Brisbane misjon. Syv av hans ni barn har vært på heltidsmisjon. I de to årene han virket som misjonspresident på Samoa, virket eldste John H. Groberg som misjonspresident på Tonga. Opplevelsene de begge to hadde er legendariske.
9. Otto Haleck var en legleder i Congregational Christian Church of Samoa, som hadde sine røtter som gikk tilbake til London Missionary Society. Hans far var av tysk avstamning, fra Dessau i Tyskland.
 10. President Don H. Staheli virker nå som president for Bountiful Utah tempel.
 11. President Gordon B. og søster Marjorie P. Hinckley og deres datter Jane Hinckley Dudley, eldste Jeffrey R. og søster Patricia T. Holland, eldste Quentin L. og søster Mary G. Cook og bror Don H. Staheli var alle tilstede.
 12. Eldste O. Vincent Haleck forteller meg at han og hans far inviterte Vince og hans bror David til å vende tilbake fra utlandet for å se til huset og være der når president Hinckley skulle komme på besøk. Eldste Haleck sa at hans far erklærte: "De kan være engler, vet du." Han sa til sine sønner at hvis de skulle ha en profet boende hos seg, måtte huset være perfekt.
 13. President Hinckley ble hilst velkommen av det nasjonale lederskapet på Amerikansk Samoa og av mange tusener samoanere på fotballstadionet.
 14. Å knytte sammen familier gjennom flittig misjonærarbeid har vært en sterk egenskap hos både det samoanske og andre polynesiske folk.
 15. President Shute var så elsket og verdsett at han ble invitert til å tale i Otto Halecks begravelse i 2006.

16. "Noen ganger yter vi kanskje i utgangspunktet tjeneste på grunn av plikt, men selv den tjenesten kan lede oss til noe høyere ... til å tjene på 'en bedre måte' [1 Korinterbrev 12:31]" (Joy D. Jones, "For Ham", *Liahona*, nov. 2018, 50).
 17. Se Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 5–8.
 18. Kirkens medlemmer skulle samarbeide med misjonærene når de innbyr andre.
 19. Russell M. Nelson, "Søstrenes deltagelse i Israels innsamling", *Liahona*, nov. 2018, 70.
 20. Rapport fra president B. Jackson Wixom og søster Rosemary M. Wixom, president og vertinne i Salt Lake tempel, til Primærs generalpresidentskap mars 2019. Wixoms nevnte at de "bestiller mer dåpstøy i størrelse XXXS for å dekke etterspørselen!"
 21. Se Russell M. Nelson, "Innledende kommentarer", *Liahona*, nov. 2018, 6–8.
 22. Se Lære og pakter 131:1–4.
 23. Se "Familien – en erklæring til verden", *Liahona*, mai 2017, 145.
 24. "Enhver far er en patriark for sin familie og enhver mor en matriark, og de er likeverdige i sine spesielle foreldreroller" (James E. Faust, "Profetens røst", *Lys over Norge*, mai 1996).
 25. Se Lære og pakter 45:26–27; 88:91.
 26. Russell M. Nelson, "Bli eksemplariske sistedagers-hellige", *Liahona*, nov. 2018, 113.
 27. Se "Vi kan gjøre hjemmet vårt til himmel", *Salmer* nr. 152.
 28. "Det er skjønnhet her på jord", *Salmer* nr. 153.
 29. Hvis denne kjærligheten skal kunne oppnås, skulle rettleidingen i Lære og pakter 121:41–42 være målet:

"Ingen makt eller innflytelse kan eller bør utøves i kraft av prestedømmet – uten ved overtalelse, ved langmodighet, ved mildhet og saktmodighet og ved oppriktig kjærlighet, ved vennlighet og ren kunnskap som storlig skal utvide sjelen, uten hykleri og uten svik."

Utilbørlig kritikk av barn skulle unngås. Det å overvinne feil og mangel på visdom krever undervisning, ikke kritikk. Synd krever irttesettelse (se Lære og pakter 1:25–27).
30. Se Russell M. Nelson, "Søstrenes deltagelse i Israels innsamling", 69; se også Russell M. Nelson, "Sions ungdom, kom nå alle", (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
 31. På en måte er hjemmet som en skole med ett klasserom for barn i alle aldre. Når vi underviser 11-åringen, kan vi ikke ignorere 3-åringen.
 32. Se Johannes 17:3; 2 Nephi 31:20; Moroni 7:47.

AV ELDSTE D. TODD CHRISTOFFERSON
i De tolv apostlers quorum

Forberedelse til Herrens komme

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er unikt bemyndiget og utnevnt til å utføre de nødvendige forberedelser til Herrens annet komme.

Om to uker skal vi feire påske. Oppstandelsen bekrefter Jesu Kristi guddommelighet og Gud Faderens realitet. Våre tanker går til Frelseren, og vi grunner over “hans uforlignelige liv og den uendelige kraft i hans store sonoffer.”¹ Jeg håper vi også tenker på hans forestående tilbakekomst når “han vil regjere som kongers Konge og ... herrers Herre.”²

For en tid tilbake deltok jeg på en konferanse i Buenos Aires i Argentina sammen med ledere fra mange forskjellige religioner. Deres kjærlighet til sine medmennesker var ikke til å ta feil av.

De var fast bestemt på å lindre lidelse og hjelpe mennesker til å heve seg over undertrykkelse og fattigdom. Jeg reflekterte over denne Kirkes mange humanitære foretagender, innbefattet samarbeidsprosjekter med en rekke av trossamfunnene som var representert på konferansen. Jeg følte dyp taknemlighet for gavmildheten til medlemmene av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som gjør slik Kristuslignende tjeneste mulig.

I samme øyeblikk bekreftet Den hellige ånd to ting for meg. For det første: Arbeidet med å dekke timelige behov er

avgjørende og må fortsette. Det andre var uventet, men likevel mektig og klart. Det var dette: I tillegg til å utøve uselvvisk tjeneste, er det ytterst viktig å forberede verden på Herren Jesu Kristi annet komme.

Når han kommer, vil undertrykkelse og urettferdighet ikke bare avta, det vil opphøre:

“Ulven skal også bo hos lammet, og leoparden skal legge seg hos kjeet, og kalven og den unge løven og gjøfeet skal gå sammen, og et lite barn skal lede dem ...

Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg, for jorden skal være full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havet.”³

Det vil ikke bare bli mindre fattigdom og lidelse, det vil forsvinne:

“De skal ikke hungre mer, heller ikke tørste mer. Solen skal ikke falle på dem, eller noen hete.

For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.”⁴

Det vil til og med bli slutt på dødens smerte og sorg:

“På den dag skal et spebarn ikke dø før det blir gammelt, og dets liv skal være som et tres alder,

og når det dør, skal det ikke sove, det vil si i jorden, men skal forvandles i et øyeblikk og skal bli tatt opp, og dets hvile skal være herlig.”⁵

Så ja, la oss gjøre alt vi kan for å lette lidelse og sorg nå, og la oss mer hengivent vie oss selv til forberedelsene som er nødvendige til den dag når smerte og ondskap fullstendig skal opphøre, når “Kristus personlig vil regjere på jorden, og ... jorden vil bli fornyet og få sin paradisiske herlighet”.⁶ Det vil være en forløsningens og dommens dag. Den tidligere anglikanske

biskopen i Durham, dr. N. T. Wright, beskrev på en treffende måte betydningen av Kristi forsoning, oppstandelse og dom i det å overvinne urettferdighet og rette opp alle ting.

Han sa: "Gud har fastsatt en dag da han vil få verden rettferdig dømt av en mann han har utpekt – og han har forsikret alle om dette ved å oppreise denne mannen fra de døde. Faktaene om Jesus fra Nasaret, og spesielt om hans oppstandelse fra de døde, er fundamentet til forsikringen om at verden ikke er tilfeldig. Den er ikke et fullstendig kaos; det er ikke forgyeves når vi utøver rettferdighet her og nå, og prøver å støtte en bygning som til slutt vil kollapse, eller prøver å reparere en bil som faktisk er på vei til skraphaugen. Da Gud oppreiste Jesus fra de døde, var det en mikrokosmisk begivenhet som i et nøtteskall inneholdt den endelige makrokosmiske dom, [selv] frøet ... til det endelige håp. Gud erklærte, på den mektigste måte man kan tenke seg, at Jesus fra Nasaret virkelig var Messias ... I historiens største paradoks gjennomgikk [Jesus] selv en grusom og urettferdig dom, og kom til stedet som symboliserte og samlet alle historiens myriader av grusomhet og urettferdighet, for selv å bære kaoset, mørket,

grusomheten, urettferdigheten, og ødelegge dets kraft."⁷

Mens jeg var tilstede på konferansen i Buenos Aires som jeg nevnte tidligere, gjorde Ånden det klart for meg at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er unikt bemyndiget og utnevnt til å utføre de nødvendige forberedelser til Herrens annet komme. Den ble faktisk gjenopprettet i nettopp denne hensikt. Kan du noe annet sted finne et folk som omfavner vår tid som den profeterter "evangelieutdeling i tidenes fylde," der Gud har til hensikt å "samle til alt til ett i Kristus"?⁸ Hvis du ikke her finner et samfunn som har til hensikt å utføre det som må gjøres for både levende og døde for å forberede seg til den dagen, hvis du ikke her finner en organisasjon som er villig til å vie store mengder tid og midler til å innsamle og forberede et paktsfolk som er klar til å ta imot Herren, finner du det ikke noe annet sted.

Herren erklærte, i det han talte til Kirken i 1831:

"Guds rikes nøkler er overgitt mennesket på jorden, og fra dette sted skal evangeliet rulle frem like til jordens ender ...

Påkall Herren så hans rike kan rulle frem over jorden, så dens innbyggere kan motta det og være beredt til de dager som skal komme da

Menneskesønnen skal komme ned i himmelen, ikledd sin herlighets glans, for å møte Guds rike som er opprettet på jorden."⁹

Hva kan vi gjøre nå for å forberede oss til denne dagen? Vi kan forberede oss som et folk, vi kan samle inn Herrens paktsfolk, og vi kan hjelpe til med å forløse løftet om frelse som ble "gitt til fedrene", våre forfedre.¹⁰ Alt dette må skje med betydelig mål før Herren kommer tilbake.

Først, og avgjørende for Herrens tilbakekomst, er tilstedeværelsen av et folk på jorden som er forberedt til å ta imot ham ved hans komme. Han har uttalt at de som er tilbake på jorden på den dag, "fra den minste til den største, ... skal bli fylt med Herrens kunnskap og skal se øye til øye og skal oppløfte sin røst og sammen synge denne nye sang: Herren har bragt Sion tilbake ... Herren har samlet alle ting til ett. Herren har bragt Sion ned ovenfra. Herren har bragt Sion opp nedenfra."¹¹

I fordums tid tok Gud den rettferdige byen Sion til seg.¹² Til sammenligning skal et nytt Sion ta imot Herren ved hans tilbakekomst i de siste dager.¹³ Sion er de rene av hjertet, et folk av ett hjerte og ett sinn, som lever i rettferdighet uten noen fattige blant dem.¹⁴ Profeten Joseph Smith uttalte: "Å bygge opp Sion skulle være vårt største mål."¹⁵ Vi bygger opp Sion i vårt hjem, våre menigheter, grener og staver, gjennom enhet, gudfryktighet og kjærlighet.¹⁶

Vi må være klar over at oppbyggingen av Sion skjer i urolige tider – "en vredens dag, en oppbrennings dag, en dag med ødeleggelse, med gråt, med sorg og med klage, og som en hvirvelvind skal den komme over hele jordens overflate, sier Herren."¹⁷ Følgelig blir innsamlingen til staver "et forsvar og en tilflukt fra stormen og fra vreden når den i fullt mål skal utøses over hele jorden."¹⁸

Akkurat som i tidligere tider “[kommer vi] ofte sammen for å faste og for å be og for å tale med hverandre om [våre] sjelers velferd. Og ... for å nyte av brød og [vann] til minne om Herren Jesus.”¹⁹ Som president Russell M. Nelson forklarte på generalkonferansen i oktober: “Kirkens langsiktige mål er å hjelpe alle medlemmer å øke sin tro på vår Frelser Jesus Kristus og på hans forsoning, å hjelpe dem i deres inngåelse og overholdelse av sine pakter med Gud, og å styrke og besegle deres familie.”²⁰ Følgelig legger han vekt på betydningen av tempelpakter, helligholdelse av sabbaten og det å daglig fryde seg over evangeliet, sentrert i hjemmet og støttet av et samordnet studiepensum i kirken. Vi ønsker å ha kunnskap om Herren, og vi ønsker å kjenne Herren.²¹

Et underliggende arbeid i oppbyggingen av Sion er å samle Herrens paktsfolk som lenge har vært adspredt.²² “Vi tror på Israels innsamling i bokstavelig forstand og på gjenopprettelsen av de ti stammer.”²³ Alle som vil omvende seg, tro på Kristus og bli døpt, er hans paktsfolk.²⁴ Herren har selv profetert at før hans tilbakekomst ville evangeliet bli forkynt over hele jorden²⁵ “for å vinne tilbake [hans] folk som er av Israels hus,”²⁶ “og så skal enden komme”.²⁷ Jeremias profeti er i ferd med å bli oppfylt:

“Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da [de] ikke mer skal [si]: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet Egypt!

– men det skal bli sagt: Så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet i nord og fra alle de land som han hadde drevet dem bort til. Og jeg vil føre dem tilbake til deres land, det som jeg gav deres fedre.”²⁸

President Nelson har gjentatte ganger understreket at “[Israels innsamling] er det viktigste som foregår

på jorden i dag. Ingenting annet ligner i omfang, ingenting annet ligner i betydning, ingenting annet ligner i majestet. Og om du velger det, ... kan du være en stor del av den.”²⁹ De sistedagers-hellige har alltid vært et misjonærfolk. Hundretusener har tatt imot misjonærkall siden gjenopprettelsens begynnelse, titusener virker nå. Og som eldste Quentin L. Cook nettopp har forklart, kan vi *alle* delta på enkle og naturlige måter, i kjærlighet, og invitere andre til å bli med oss i kirken, treffes sammen i vårt hjem, bli en del av vår omgangskrets. Utgivelsen av Mormons bok var signalet på at innsamlingen hadde begynt.³⁰ Mormons bok er i seg selv innsamlingens og omvendelsens redskap.

Avgjørende for forberedelsen til Det annet komme er også det store forløsende arbeid på vegne av våre forfedre. Herren lovet å sende profeten Elijah før Det annet komme, “Herrens ... store og forferdelige [dag]”,³¹ for å “åpenbare prestedømmet” og “plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene”.³² Elijah kom som lovet. Datoen var 3. april 1836, stedet var Kirtland tempel. På det stedet og i det øyeblikket overdro han virkelig det lovede prestedømmet, nøklene til forløsningen for de døde og foreningen av

ektemenn, hustruer og familier på tvers av alle tiders generasjoner og gjennom all evighet.³³ Uten dette ville hensikten med skapelsen blitt forstyrret, og jorden ville slik sett bli slått med bann eller “lagt fullstendig øde.”³⁴

Under andakten for ungdommer i forkant av innvielsen av Roma Italia tempel, viste de mange hundre unge mennene og kvinnene som var tilstede president Nelson navnekortene som de hadde klargjort for sine forfedre. De var klare til å gå inn i tempelet for å utføre stedfortredende dåp for disse forfedrene så snart det åpnet. Det var et svært oppløftende øyeblikk, allikevel bare nok et eksempel på den akselererende innsatsen for å grunnfeste Sion for generasjonene før oss.

Mens vi flittig anstrenger oss for å bygge opp Sion, samt gjøre vår del for å samle Herrens utvalgte og forløse de døde, skulle vi stanse opp og huske at dette er Herrens verk og at han utfører det. Han er olivenhagens Herre, og vi er hans tjenere. Han ber oss arbeide av alle krefter i olivenhagen denne “siste gang,” og han arbeider sammen med oss.³⁵ Det ville sannsynligvis vært mer presist å si at han tillater at vi får arbeide med ham. Som Paulus sa: “Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud gav vekst.”³⁶ Det er han som fremskynder sitt verk i

dets tid.³⁷ Ved å ta i bruk vår riktignok ufullkomne innsats – våre “små midler” – får Herren store ting til å skje.³⁸

Denne store og siste evangelieutdeling går stødig frem mot sitt klimaks – Sion på jorden som blir forenet med Sion fra oven, ved Frelserens strålende tilbakekomst. Jesu Kristi Kirke har i oppdrag å forberede – og forbereder – verden til denne dagen. Så la oss denne påsken virkelig feire Jesu Kristi oppstandelse og alt den bebuder: Hans tilbakekomst for å regjere i tusen år med fred, en rettferdig dom og fullkommen rettferdighet for alle, udødelighet for alle som noen gang har levet på denne jorden og løftet om evig liv. Kristi oppstandelse er den endelige forsikringen om at alt vil komme i orden. La oss være opptatt med å bygge opp Sion for å fremskynde den dagen. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd”, *Liahona*, mai 2017, første omslagsside.
2. “Den levende Kristus”.
3. 2 Nephi 21:6, 9; se også Jesaja 11:6, 9.

4. Johannes’ åpenbaring 7:16–17.
5. Lære og pakter 101:30–31.
6. Trosartiklene 1:10.
7. N. T. Wright, “Full of the Knowledge of the Lord” (en preken gitt ved morgenmesse, Durham i England, 30. mars 2016), ntwrightpage.com.
8. Efeserne 1:10.
9. Lære og pakter 65:2, 5.
10. Lære og pakter 2:2.
11. Lære og pakter 84:98–100.
12. I Skriftens opptegnelse står det ganske enkelt: “Det skjedde at Sion ikke mer var å finne, for Gud tok den opp i sin egen favn” (Moses 7:69).
13. Gud erklarte: “Og rettferdighet vil jeg sende ned fra himmelen, og sannhet vil jeg bringe frem fra jorden for å bære vitnesbyrd om min Enbårne, hans oppstandelse fra de døde, ja, om alle menneskers oppstandelse, og jeg vil la rettferdighet og sannhet fare frem over jorden likesom en flom for å samle mine utvalgte fra jordens fire hjørner til et sted som jeg skal berede, en hellig by, for at mitt folk kan binde omkring sine lender og se frem til tiden for mitt komme, for der skal mitt tabernakel være, og den skal kalles Sion, et nytt Jerusalem ... Og i et tidsrom av ett tusen år skal jorden hvile” (Moses 7:62, 64).
14. Se Lære og pakter 97:21; Moses 7:18.
15. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 183.
16. Se D. Todd Christofferson: “Kom til Sion”,

Liahona, nov. 2008, 37–40.

17. Lære og pakter 112:24.
18. Lære og pakter 115:6.
19. Moroni 6:5–6; se også Alma 6:5–6; 4 Nephi 1:12.
20. Russell M. Nelson, “Innledende kommentarer”, *Liahona*, nov. 2018, 7.
21. Se Jeremia 31:34; Johannes 17:3; Lære og pakter 84:98.
22. En etter en vil de utvalgte bli samlet til Sions staver, “de steder [Gud] har utpekt” (Lære og pakter 109:39; se også Lære og pakter 124:36).
23. Trosartiklene 1:10.
24. Se 2 Nephi 30:2.
25. Se Joseph Smith – Matteus 1:31.
26. Lære og pakter 39:11.
27. Joseph Smith – Matteus 1:31.
28. Jeremia 16:14–15; se også Jeremia 23:7–8.
29. Russell M. Nelson, “Sions ungdom, kom nå alle” (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; se også Russell M. Nelson, “Remnants Gathered, Covenants Fulfilled”, i Paul Y. Hoskisson, red., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), 1–17.
30. Se 3 Nephi 21:1–7.
31. Malakias 4:5.
32. Lære og pakter 2:1–2.
33. Se Lære og pakter 110.
34. Lære og pakter 2:3; se også Malakias 4:6.
35. Se Jakobs bok 5:71–72.
36. 1 Korinterbrev 3:6.
37. Se Lære og pakter 88:73.
38. Se 1 Nephi 16:29.

AV TAD R. CALLISTER
Nylig avløst Søndagsskolens generalpresident

Jesu Kristi forsoning

Frelserens forsoning er ikke bare uendelig i omfang, men også innenfor den enkeltes rekkevidde.

På denne tiden av året reflekterer og gleder vi oss spesielt over Frelserens forsoning. Det er virkelig den mest overjordiske, sinns-utvidende og heftige lære denne verden eller dette univers noensinne har kjent til. Den gir vårt liv håp og mening.

Hva er så Jesu Kristi forsoning? I én forstand er det en serie guddommelige begivenheter som begynte i Getsemane hage, fortsatte på korset og kulminerte med Frelserens oppstandelse fra graven. Den var motivert av en ubegripelig kjærlighet til hver enkelt av oss. Den krevde en som var uten synd, som hadde ubegrenset makt over elementene – til og med døden, som hadde en grenseløs evne til å lide konsekvensene av alle våre synder og lidelser, og som faktisk steg ned under alt.¹ Dette var Jesu Kristi misjon – dette var hans forsoning.

Hva var så dens hensikt? Det var å gjøre det mulig for oss å vende tilbake til Guds nærhet, å bli ham mer lik og ha en fylde av glede. Dette ble gjort ved å overvinne fire hindringer:

1. Fysisk død
2. Åndelig død forårsaket av Adam og av våre synder
3. Våre lidelser og skrøpeligheter
4. Våre svakheter og ufullkommenheter

Men hvordan kan Frelseren oppnå dette uten å bryte rettferdighetens lover?

Anta et øyeblikk at en mann som vurderer å foreta et adrenalinfylt fritt fall, tar en forhastet beslutning og spontant hopper ut fra et lite fly. Etterpå innser han raskt hvor tåpelig handlingen hans var. Han ønsker å lande sikkert, men det er én hindring – tyngdeloven. Han beveger armene med forbløffende hurtighet og håper han skal kunne fly, men til ingen nytte. Han innretter kroppen i flytestilling for å redusere farten nedover, men tyngdeloven er uopphørlig og ubarmhjertig. Han prøver å resonnerer med denne grunnleggende naturloven: “Det var en tabbe. Jeg skal aldri gjøre det

Når vi synder gir Frelseren oss en åndelig fallskjerm gjennom sin forsoning.

igjen.” Men hans bønner faller for døve ører. Tyngdeloven har ingen medlidenhet, den gjør ingen unntak. Men helt uventet merker mannen plutselig noe på ryggen sin. Kameraten hans ombord i flyet forsto øyeblikkets tåpelighet, og festet en fallskjerm på ham like før hoppet. Han finner utlørsersnoren og drar i den. Lettet svever han trygt mot bakken. Vi kan gjerne spørre oss: “Ble tyngdeloven brutt, eller arbeidet fallskjermen innenfor loven for å få til en trygg landing?”

Når vi synder, er vi som den tåpelige mannen som hoppet ut fra flyet. Uansett hva vi selv gjør, er det bare en krasjlanding som venter oss. Vi er underlagt rettferdighetens lov, som er krevende og uforsonlig, akkurat som tyngdeloven. Vi kan kun bli frelst fordi Frelseren, gjennom sin forsoning, barmhjertig utstyret oss med en slags åndelig fallskjerm. Hvis vi har tro på Jesus Kristus og omvender oss (hvilket betyr at vi gjør vår del og drar i utlørsersnoren), blir Frelserens beskyttende krefter utløst på våre vegne, og vi kan lande åndelig uskadet.

Men dette er imidlertid mulig fordi Frelseren overvant de fire hindrene som kan forhindre vår åndelige fremgang.

1. Død. Han overvant døden gjennom sin strålende oppstandelse. Apostelen Paulus underviste: “For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus.”²

2. Synd. Frelseren overvant synd og skyldfølelse for alle som omvender seg. Så dyptgripende og vidtfavnende er hans rensende kraft, at Jesaja lovet: “Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø.”³

Jeg har noen ganger snakket med gode hellige som har hatt vanskelig for å tilgi seg selv, som i god tro men feilaktig har satt begrensninger på Frelserens forløsende krefter. Uforvarende

har de gjort en altomfattende forsoning om til en begrenset en, som på en eller annen måte ikke favner deres konkrete synd eller svakhet. Men det er en altomfattende forsoning fordi den omfatter og omslutter hver synd og svakhet, så vel som alle overgrep eller all smerte forårsaket av andre.

Truman G. Madsen kom med denne trøstende betraktningen:

“Hvis noen av dere er blitt lurt til en overbevisning om at dere har gått for langt ... at dere har fått syndens gift som gjør det umulig å noen gang bli det du kunne ha blitt – så hør på meg:

Jeg bærer vitnesbyrd om at du ikke kan synke lenger enn Jesu Kristi lys og enestående intelligens kan nå. Jeg bærer vitnesbyrd om at så lenge det finnes én gnist av vilje til å omvende seg og strekke seg, *er han der*. Han har ikke bare steget ned *til* din tilstand. Han steg ned *under* den, ‘så han kunne være i alt og gjennom alt, sannhetens lys.’ [Lære og pakter.]”⁴

En grunn til at det er så viktig å forstå Frelserens forsoning og dens uendelige følger, er at med økt forståelse kommer et økt ønske om å tilgi oss selv og andre.

Selv om vi kanskje tror på Kristi rensende kraft, dukker dette spørsmålet ofte opp: “Hvordan kan jeg vite om jeg er tilgitt for mine synder?” Hvis vi føler Ånden, da er det vårt vitne om at vi er blitt tilgitt, eller at renselsesprosessen er i ferd med å skje. President Henry B. Eyring underviste: “Hvis du har følt Den hellige ånds påvirkning ..., kan du ta det som et tegn på at forsoningen virker i ditt liv.”⁵

Noen spør: “Men hvorfor føler jeg fortsatt skyld hvis jeg er blitt tilgitt?” Kanskje er minnet om denne skylden, i Guds barmhjertighet, en advarsel, et slags åndelig “stoppskilt”, som i hvert fall i en periode varsler når ytterligere

fristelser konfronterer oss: “Ikke gå den veien. Du vet hvor smertefullt det kan bli.” I den forstand tjener den som en beskyttelse, ikke som en straff.

Er det da mulig å huske våre synder og likevel ikke ha skyldfølelse?

Alma husket sine synder i flere år etter at han hadde omvendt seg. Men da han ropte til Jesus om barmhjertighet, sa han: “Jeg [kunne] ikke lenger huske mine smerter, ja, jeg ble ikke lenger opprevet ved tanken på mine synder.”⁶

Hvordan kunne han huske sine synder men ikke føle smerte eller skyld? Fordi når vi omvender oss, er vi “født av Gud.”⁷ Vi blir, som Skriftene sier, “nye skapninger”⁸ i Kristus. Med fullkommen ærlighet kan vi nå si: “Jeg er ikke den mannen eller kvinnen som

begikk de tidligere syndene. Jeg er en ny og forvandlet skapning.”

3. Lidelser og skrøpeligheter. Alma profeterte at Kristus “skal gå ut, ha smerter og lidelser og fristelser av alle slag.” Hvorfor? “Så hans indre kan fylles med barmhjertighet ..., så han i kjødet kan vite hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter.”⁹

Hvordan oppfyller han dette?

Noen ganger tar han bort lidelsen, noen ganger gir han oss styrke til å utholde, og noen ganger gir han oss et evig perspektiv så vi bedre skal forstå deres midlertidige beskaffenhet. Etter at Joseph Smith hadde vansmektet i Liberty fengsel i omtrent to måneder, ropte han til slutt ut: “O Gud, hvor er du?”¹⁰ I stedet for å gi umiddelbar lindring, svarte Gud: “Min sønn, fred

være med din sjel, din motgang og dine lidelser skal kun vare et øyeblikk, og så, hvis du trofast holder det ut, skal Gud opphøye deg i det høye.”¹¹

Joseph forsto nå at denne bitre opplevelsen ikke var mer enn en prikk i den evige sammenhengen. Med denne utvidede forståelse skrev han til de hellige fra den samme fengselscellen: ”Høyt elskede brødre, la oss med glede gjøre alt som står i vår makt, og måtte vi så bli stående og ha full tillit til å få se Guds frelse og hans arm bli blottet.”¹² På grunn av Frelserens forsoning kan vi ha et evig perspektiv som gir mening til våre prøvelser og håp om lindring.

4. Svakheter og ufullkommenheter. På grunn av hans forsoning har Frelseren styrkende kraft, noen ganger kalt nåde,¹³ som kan hjelpe oss til å overvinne våre svakheter og ufullkommenheter, og på den måten bistå oss i vår streben etter å bli ham mer lik.

Moroni forklarte: ”Ja, kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, ... så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus.”¹⁴ Det synes å være minst to kanaler eller måter hvorved vi kan nyttiggjøre oss denne styrkende kraften som kan foredle – til og med fullkommengjøre – oss.

For det første, de frelsende ordinasjoner. Skriftene forteller oss: ”I dets ordinasjoner blir guddommeligheitskraft tilkjennegitt.”¹⁵ Noen ganger tenker vi på ordinasjoner som en sjekkliste som er nødvendig for opphøyelse, men i virkeligheten utløser hver av dem guddommelig kraft som hjelper oss til å bli Kristus mer lik. For eksempel:

- Når vi blir døpt og mottar Den hellige ånds gave, blir vi gjort rene – og blir på den måten mer hellig, lik Gud.
- I tillegg kan, gjennom Den hellige ånd, vårt sinn bli opplyst og vårt

hjerter bløtgjort, slik at vi i større grad kan tenke og føle som ham.

- Og når vi blir beseglet som ektefeller, arver vi retten til ”troner, riker, fyrstedømmer og makter”¹⁶ som gaver fra Gud.

En annen kanal for denne styrkende kraften er Åndens gaver. På grunn av Kristi forsoning er vi kvalifisert til å motta Den hellige ånds gave og dens tilhørende åndelige gaver. Dette er guddommelige egenskaper, derfor blir vi mer lik Gud hver gang vi tilegner oss en Åndens gave. Det er utvilsomt grunnen til at Skriftene gjentatte ganger pålegger oss å søke disse gavene.¹⁷

President George Q. Cannon understreket: ”Intet menneske skulle si: ‘Å, jeg kan ikke for det, det er min natur.’ Han er ikke rettferdiggjort i dette, for Gud har lovet å gi gaver som vil utslette [våre svakheter] ... Hvis noen av oss er ufullkomne, er det vår plikt å be om den gaven som vil gjøre oss fullkomne.”¹⁸

Kort sagt gir Frelserens forsoning oss liv istedenfor død, ”hodepryd istedenfor aske”¹⁹ helbredelse istedenfor smerte og fullkommenhet istedenfor svakhet. Det er himmelens motgift mot denne verdens hindringer og vanskeligheter.

I sin siste uke i jordelivet sa Frelseren: ”I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.”²⁰ Fordi Frelseren utførte sin forsoning finnes det ingen ytre kraft eller hendelse

eller person – ingen synd eller død eller skilsmisse – som kan hindre oss i å oppnå opphøyelse, såfremt vi holder Guds bud. Med den kunnskapen kan vi streve fremover med godt mot og en absolutt forsikring om at Gud er med oss i denne himmelske søken.

Jeg bærer mitt vitnesbyrd at Frelserens forsoning ikke bare er uendelig i omfang, men også innen den enkeltes rekkevidde – at den ikke bare kan bringe oss tilbake til Guds nærhet, men også gjøre oss i stand til å bli ham lik – Kristi forsonings endelige mål. Om dette bærer jeg mitt taknemlige og sikre vitnesbyrd, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lære og pakter 88:6.
2. 1 Korinterbrev 15:20–22.
3. Jesaja 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), 14.
5. Henry B. Eyring, “Gifts of the Spirit of Hard Times,” *Ensign*, juni 2007, 23.
6. Alma 36:19; se også Alma 36:20–21.
7. Alma 36:23; se også Alma 36:24–26.
8. Mosiah 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. Lære og pakter 121:1.
11. Lære og pakter 121:7–8.
12. Lære og pakter 123:17.
13. Se Bible Dictionary, “Grace”; se også Veiledning til Skriftene “Nåde”, scriptures. ChurchOfJesusChrist.org.
14. Moroni 10:32.
15. Lære og pakter 84:20.
16. Lære og pakter 132:19.
17. Se 1 Korinterbrev 12:31; Moroni 10:30; Lære og pakter 46:8.
18. George Q. Cannon, “Søk åndelige gaver”, *Liahona*, apr. 2016, 80.
19. Jesaja 61:3.
20. Johannes 16:33.

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

“Kom så og følg meg”

Jesus Kristus innbyr oss til å gå på paktens sti hjem til våre himmelske Foreldre og være sammen med dem vi er glad i.

Mine kjære brødre og søstre, min hustru Wendy og jeg gleder oss over å være sammen med dere på denne sabbatsmorgenen. Mye har skjedd siden forrige generalkonferanse. Nye templer har blitt innviet i Concepción i Chile, Barranquilla i Colombia og Roma i Italia. Vi opplevde en rik utgytelse av Ånden under disse hellige begivenhetene.

Jeg gratulerer de mange kvinner (og menn) som nylig har lest Mormons bok og funnet glede og skjulte skatter. Jeg blir inspirert av rapporter om mirakler som har funnet sted.

Jeg blir imponert over 11-årige gutter som, nå som diakoner, verdig deler ut nadverden hver søndag. De drar til tempelet sammen med våre 11-årige unge kvinner, som nå ivrig lærer og yter tjeneste som bikubepiker. Både unge menn og unge kvinner forkynner evangeliets sannheter med tydelighet og overbevisning.

Jeg gleder meg sammen med barn og ungdom som hjelper til med å undervise evangeliet i sitt hjem når de samarbeider med sine foreldre for å følge det hjemme-sentrerte og Kirke-støttede pensumet.

Vi fikk dette bildet av fire år gamle Blake, som tidlig en lørdags morgen

grep en kirke-bok og utbrøt: “Jeg trenger å gi ånden min mat!”

Blake, vi gleder oss sammen med deg og andre som velger å gi ånden sin mat ved å nyte av Jesu Kristi evangeliums sannheter. Og vi gleder oss over å vite at mange mottar Guds kraft i sitt liv når de tilber og yter tjeneste i tempelet.

Som mange av dere vet, opplevde vår familie en følelsesladet adskillelse for tre måneder siden da vår datter Wendy forlot dette jordelivet. I de siste dagene av hennes kamp mot kreft, ble jeg velsignet med muligheten til å ha vår siste far-datter-samtale.

Jeg holdt hendene hennes og fortalte henne hvor høyt jeg elsket henne og hvor takknemlig jeg var for å være

Fire år gamle Blake, som trengte “å gi ånden [sin] mat.”

hennes far. Jeg sa: “Du giftet deg i tempelet og har trofast æret dine pakter. Du og din ektemann har tatt imot syv barn og oppdratt dem til å bli Jesu Kristi hengivne disipler, tapre medlemmer av Kirken og engasjerte samfunnsborgere. Og de har valgt ektefeller med de samme kvalitetene. Din pappa er veldig, veldig stolt av deg. Du har gitt meg mye glede!”

Hun svarte stille: “Tusen takk, pappa.”

Det var et følelsesladet, tårevått øyeblikk for oss. I løpet av hennes 67 år hadde vi arbeidet sammen, sunget sammen og ofte stått på ski sammen. Men den kvelden snakket vi om de ting som betyr mest, slik som pakter, ordnanser, lydighet, tro, familie, trofasthet, kjærlighet og evig liv.

Vi savner vår datter sterkt. Men på grunn av Jesu Kristi gjengitte evangelium bekymrer vi oss ikke for henne. Når vi fortsetter å ære våre pakter med Gud, lever vi med den forventning at vi skal være sammen med henne igjen. I mellomtiden tjener vi Herren her og hun tjener ham der – i paradiset.¹

Min hustru og jeg besøkte faktisk Paradise tidligere i år – Paradise i California. Det ble slik at vårt planlagte besøk dit fant sted mindre enn 40 timer etter at vår datter forlot denne verden. Vi, sammen med eldste Kevin W. Pearson og hans hustru, June, ble styrket av de hellige i Chico California stav. Vi fikk kjennskap til deres store tro, deres omsorgstjeneste og de mirakler som fant sted selv midt i deres knusende tap som følge av den mest ødeleggende skogbrannen i Californias historie.

Mens vi var der snakket vi lenge med en ung politimann, John, som var en av mange modige førstehjelpere. Han mintes det tykke mørket som senket seg over Paradise den 8. november 2018, da flammer og glør raskt spredte

seg gjennom byen og ødela eiendom og eiendeler som en svøpe og etterlot ingenting annet enn hauger av aske og nakne murstenspiper.

I 15 timer kjørte John gjennom et ugjennomtrengelig mørke som var fylt med spydspisser av brennende materialer som føk omkring, mens han hjalp den ene personen etter den andre, den ene familien etter den andre å flykte i trygghet – hele tiden med fare for sitt eget liv. Allikevel var det altoverskyggende spørsmålet som opptok John mest under denne anstrengende ildprøven: “*Hvor er min familie?*” Etter mange lange, fryktelige, angstfylte timer, fikk han til slutt vite av de var trygt evakuert.

Beretningen om Johns bekymring for sin familie har tilskyndet meg til å tale i dag til de av dere, som når dere

Gjennom et besøk til Paradise i California fikk president Nelson kjennskap til stor tro, omsorgstjeneste og mirakler.

nærmer dere slutten på deres jordiske liv kanskje vil spørre: “*Hvor er min familie?*” På den dag, når du har fullført din jordiske prøvestand og trer inn i åndeverdenen, vil du bli stilt ansikt til ansikt med dette hjerteskjærende spørsmålet: “*Hvor er min familie?*”

Jesus Kristus underviser om veien tilbake til vårt evige hjem. Han forstår vår himmelske Faders plan om evig fremgang bedre enn noen av oss andre. Han er til syvende og sist sluttsteinen i denne planen. Han er vår Forløser, vår Helbreder og vår Frelser.

Helt siden Adam og Eva ble drevet ut fra Edens have, har Jesus Kristus tilbudt sin mektige arm for å hjelpe alle dem som velger å følge ham. Skriftene gjentar igjen og igjen at til tross for alle slags synder fra alle slags folk, er hans armer fortsatt utstrakt.²

Vår ånd har en naturlig lengsel etter at familiens kjærlighet skal vare evig. Kjærlighetssanger fremstiller et falskt håp om at kjærlighet er alt du trenger for å være sammen for evig. Og noen tror feilaktig at Jesu Kristi oppstandelse gir et løfte om at alle mennesker vil få være sammen med sine kjære etter døden.

Frelseren har i sannhet gjort det innlysende klart at mens hans oppstandelse sikrer hver person som noen gang har levd oppstandelse og udødelighet,³ kreves det mye mer hvis vi

ønsker opphøyelsens store privilegium. Selv om frelse er en individuell sak, er opphøyelse en familiesak.

Lytt til disse ordene talt av Herren Jesus Kristus til hans profet: “Alle pakter, kontrakter, overenskomster, forpliktelser, eder, høytidelige løfter, handlinger, forbindelser, allianser eller forventninger som ikke er stiftet og inngått og beseglet ved forjettelsens Hellige Ånd ... har ingen virkning, kraft eller gyldighet i og etter oppstandelsen fra de døde, for alle kontrakter som ikke er inngått i denne hensikt, opphører når menneskene er døde.”⁴

Hva kreves så for at en familie skal få evig opphøyelse? Vi kvalifiserer oss til *dette* privilegiet ved å inngå pakter med Gud, holde disse paktene og motta viktige ordinanser.

Dette har vært tilfelle siden tidenes morgen. Adam og Eva, Noah og hans hustru, Abraham og Sara, Lehi og Sariah, og alle andre hengivne disipler av Jesus Kristus – siden verden ble skapt – har inngått de *samme* paktene med Gud. De har mottatt de *samme* ordinansene som vi, som medlemmer av Herrens gjenopprettede kirke i vår tid har inngått, de pakter vi mottar i dåpen og i tempelet.

Frelseren innbyr alle til å følge Ham ned i dåpens vann og, når tiden er inne, å inngå ytterligere pakter med Gud i

tempelet og motta og være trofast til disse ytterligere viktige ordinansene. Alle disse kreves hvis vi ønsker å bli opphøyet sammen med vår familie og Gud for alltid.

Min hjerteangst er at mange av dem som jeg er glad i, som jeg beundrer og som jeg respekterer avviser hans innbydelse. De ignorerer Jesu Kristi inntrengende bønn når han kaller: “Kom så og følg meg.”⁵

Jeg forstår hvorfor Gud gråter.⁶ Jeg gråter også for slike venner og slektninger. De er vidunderlige menn og kvinner, hengivne til sin familie og sitt samfunnsansvar. De gir generøst av sin tid, energi og ressurser. Og verden er bedre på grunn av deres innsats. Men de har valgt å *ikke* inngå pakter med Gud. De har ikke mottatt de ordinanser som vil opphøye dem sammen med sin familie og knytte dem sammen for evig.⁷

Som jeg ønsker at jeg kunne besøke dem og innby dem til å alvorlig

overveie Herrens muliggjørende lover. Jeg har undret på hva jeg kunne si slik at de ville føle hvor høyt Frelseren elsker dem og forstå hvor høyt jeg elsker dem og forstå hvordan menn og kvinner som holder pakter kan motta en “fylde av glede.”⁸

De trenger å forstå at selv om det er en plass for dem i det neste livet – sammen med vidunderlige menn og kvinner som også velger å *ikke* inngå pakter med Gud – er det *ikke* det stedet der familier vil bli gjenforenet og gitt privilegiet å leve og ha fremgang sammen. Det er *ikke* det riket der de vil oppleve en fylde av glede – av uendelig fremgang og lykke.⁹ Disse største velsignelser kan bare komme ved å bo i en opphøyet, celestial sfære sammen med Gud, vår evige Fader, hans Sønn, Jesus Kristus og våre vidunderlige, verdige og kvalifiserte familiemedlemmer.

Jeg føler meg inspirert til å si til mine nølende venner:

“I dette livet har du aldri slått deg til ro med å være nest best i noe. Allikevel, når du motsetter deg å fullt ut ta imot Jesu Kristi evangelium, velger du å slå deg til ro med det som er nest best.

Frelseren sa: ‘I min Fars hus er det mange rom.’¹⁰ Hvis du imidlertid velger å *ikke* inngå pakter med Gud, slår du deg til ro med et beskjedent tak over hodet gjennom hele evigheten.”

Jeg vil videre prøve å overtale mine nølende venner og si:

“Utøs ditt hjerte til Gud. Spør ham om disse tingene er sanne. Ta deg tid til å studere hans ord. Studer ordentlig! Hvis du virkelig elsker din familie og hvis du ønsker å bli opphøyet sammen med dem i evigheten, betal prisen nå – gjennom oppriktig studium og inderlig bønn – for å få kunnskap om disse sannhetene og deretter holde deg til dem.

Hvis du ikke engang er sikker på om du tror på Gud, begynn der. Forstå at i fravær av opplevelser med Gud, kan en tvile på Guds eksistens. Sett deg deretter i en slik stilling at du kan begynne å få opplevelser med Ham. Vær ydmyk. Be om få øyne som kan se Guds hånd i ditt liv og i verden rundt deg. Be ham om å fortelle deg om han virkelig er der – om han kjenner deg. Spør ham hva han føler for deg. Lytt så.”

En av mine slike nære venner hadde hatt begrensede opplevelser med Gud. Men han lengtet etter å være sammen med sin avdøde hustru. Så han ba meg om å hjelpe ham. Jeg oppfordret ham til å møte misjonærene våre for å kunne forstå Kristi lære og lære om evangeliets pakter, ordinanser og velsignelser.

Det gjorde han. Men han følte at den kursen de rådet til ville kreve at han måtte gjøre for mange endringer i sitt liv. Han sa: “Disse budene og paktene er bare for vanskelige for meg. Jeg kan umulig betale tiende heller, og jeg har ikke tid til å yte tjeneste i Kirken.”

Møtet søndag ettermiddag

AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Så spurte han meg: “Når jeg dør, kan du være så snill å gjøre det nødvendige tempelarbeidet for min hustru og meg slik at vi kan være sammen igjen?”

Heldigvis er ikke jeg denne mannens dommer. Men jeg stiller spørsmålsteget ved hvor effektivt stedfortredende tempelarbeid vil være for en mann som hadde muligheten til å bli døpt i dette livet – til å bli ordinert til prestedømmet og motta tempelvelsignelser her i jordelivet – men som tok en bevisst avgjørelse om å avvise denne muligheten.

Mine kjære brødre og søstre, Jesus Kristus innbyr oss til å gå på paktens sti hjem til våre himmelske foreldre og være sammen med dem vi er glad i. Han innbyr oss: “Kom så og følg meg.”

Nå, som president for Hans kirke, ber jeg innstendig dere som har distansert dere fra Kirken og dere som ennå ikke virkelig har søkt etter å få vite om Frelserens kirke har blitt gjenopprettet. Gjør det åndelige arbeidet for å finne det ut selv, og vær så snill å gjør det nå. Tiden er snart ute.

Jeg vitner om at Gud lever! Jesus er Kristus. Hans kirke og hans evangeliums fylde har blitt gjengitt for å velsigne vårt liv med glede, her og i livet etterpå. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Alma 40:12–14.
2. Se Jeremia 27:5; Matteus 23:37; Lukas 13:34; Alma 5:33; 3 Nephi 9:14.
3. Oppstandelsen vil komme til alle på grunn av Kristi seier over døden (se Alma 11:41–45; 40; Lære og pakter 76; Moses 7:62).
4. Lære og pakter 132:7.
5. Lukas 18:22.
6. Se Johannes 11:35; Moses 7:28–29.
7. Se Lære og pakter 76:50–70.
8. Lære og pakter 138:17.
9. Se Mosiah 2:41; Alma 28:12.
10. Johannes 14:2.

Renset ved omvendelse

På grunn av Guds plan og Jesu Kristi forsoning, kan vi bli rensset gjennom omvendelsesprosessen.

I jordelivet er vi underlagt menneskenes lover og Guds lover. Jeg har hatt den uvanlige erfaringen med å dømme alvorlige tilfeller av dårlig oppførsel i henhold til begge disse lovene – tidligere som høyesterettsdommer i Utah og nå som medlem av Det første presidentskap. Den kontrasten jeg har opplevd mellom menneskenes lover og Guds lover har økt min verdsettelse av hvor virkelig og kraftfull Jesu Kristi forsoning er. Under menneskenes lover, kan en person skyldig i de alvorligste forbrytelser bli dømt til fengsel på livstid uten mulighet for prøveløslatelse. Men under en kjærlig himmelsk Faders barmhjertige plan er det annerledes. Jeg har vært vitne til at disse samme alvorlige syndene kan bli tilgitt

i jordelivet på grunn av vår Frelseres sonoffer for syndene til “alle dem som har et sønderknust hjerte og en angrende ånd” (2 Nephi 2:7). Kristus forløser, og hans forsoning er reell.

Frelserens kjærlige medfølelse blir uttrykt i den storartede salmen som nettopp ble fremført av koret.

*Kom kun til Herren, han deg beskytter
om du i mørket ei finner frem.
Du vil deg glede, la ham deg lede
inn til sitt himmelske hjem, sitt hjem.¹*

Jesu Kristi sonoffer åpner døren så “alle mennesker [kan] omvende seg og komme til ham” (Lære og pakter 18:11; se også Markus 3:28; 1 Nephi 10:18; Alma 34:8, 16). Almas bok forklarer at

omvendelse og tilgivelse var også for dem som hadde vært et ugudelig og blodtøstig folk (se Alma 25:16; 27:27, 30). Mitt budskap i dag er at det er håp for oss alle, også dem som har mistet sitt medlemskap i Kirken på grunn av utelukkelse eller fjerning av navn. Vi er alle syndere som kan bli rensset ved omvendelse. “Å omvende seg fra synd er ikke lett,” underviste eldste Russell M. Nelson på en tidligere generalkonferanse. “[Men] belønningen er verd prisen.”²

I. Omvendelse fra synd

Omvendelse begynner med vår Frelser, og det er en glede, ikke en byrde. På juleandakten i desember i fjor, sa president Nelson: “Sann omvendelse er ikke en enkelt hendelse. Det er et privilegium som aldri tar slutt. Det er grunnleggende for å ha fremgang og fred i sinnet, for å få trøst og ha glede.”³

Noen av de største læresetningene om omvendelse finner vi i Almas tale i Mormons bok til medlemmer av Kirken om hvem han senere beskrev som å ha vært i en “vantro tilstand”, “oppblåste i [sine] hjerters stolthet” og at de hadde “lagt [sin] elsk på rikdommer og verdens verdiløse ting” (Alma 7:6). Hvert medlem av denne gjenopprettede Kirke har mye å lære fra Almas inspirerte læresetninger.

Vi begynner med tro på Jesus Kristus, fordi “det er han som kommer for å ta bort verdens synder” (Alma 5:48). Vi må omvende oss fordi, slik Alma underviste: “Hvis dere ikke omvender dere, kan dere på ingen måte arve himmelens rike” (Alma 5:51). Omvendelse er en viktig del av Guds plan. Fordi vi alle ville synde i vår jordiske erfaring og bli utestengt fra Guds nærhet, kunne ikke mennesket “bli frelst” uten omvendelse (Alma 5:31; se også Helaman 12:22).

Dette har blitt undervist fra begynnelsen. Herren befalte Adam: “Lær dine barn at alle mennesker, hvor de enn måtte være, må omvende seg, ellers kan de på ingen måte arve Guds rike, for intet urent kan bo der eller i hans nærhet” (Moses 6:57). Vi må omvende oss fra alle våre synder – alle våre gjerninger eller det vi unnlater å gjøre som er i strid med Guds bud. Ingen er fritatt. I går kveld utfordret president Nelson oss: “Brødre, vi trenger alle å omvende oss.”⁴

For å bli rensset ved omvendelse, må vi forsake våre synder og bekjenne dem til Herren og hans dommer på jorden når det kreves (se Lære og pakter 58:43). Alma underviste at vi må også “[gjøre] rettfærdige gjerninger” (Alma 5:35). Alt dette er en del av innbydelsen om å komme til Kristus som så ofte gis i Skriftene.

Vi trenger å ta del i nadverden hver sabbatsdag. I denne ordinansen inngår vi pakter og mottar velsignelser som hjelper oss å overvinne alle handlinger og ønsker som stenger oss ute fra den fullkommenhet som Frelseren innbyr oss til å oppnå (se Matteus 5:48; 3 Nephi 12:48). Når vi “neker [oss selv] all ugudelighet og elsker Gud av hele [vår] makt, sinn og styrke,” da kan vi bli “fullkomne i Kristus” og bli “helliggjort” gjennom utgytelsen av Hans blod, for å “[bli] hellige og plettfrie” (Moroni 10:32–33). Hvilket løfte! Hvilket mirakel! Hvilken velsignelse!

II. Ansvar og jordisk dom

Én hensikt med Guds plan for denne jordiske erfaring er å “prøve” oss “for å se om [vi] vil gjøre alt som Herren [vår] Gud befaler [oss]” (Abraham 3:25). Som en del av denne planen, er vi ansvarlige overfor Gud og hans utvalgte tjenere, og dette ansvaret vil involvere både en jordisk og en guddommelig dom.

I Herrens kirke blir medlemmer eller fremtidige medlemmer gitt jordisk dom av ledere som søker guddommelig veiledning. Det er deres ansvar å dømme personer som søker å komme til Kristus for å motta Hans forsoningskraft på paktens sti mot evig liv. Jordisk dom avgjør om en person er klar for dåp. Er en person verdig til å få en anbefaling til å gå i tempelet? Har en person hvis navn ble fjernet fra Kirkens opptegnelser omvendt seg tilstrekkelig, gjennom Jesu Kristi forsoning, til å bli gjeninntatt ved dåp?

Når en dommer på jorden kalt av Gud godkjenner en person for videre fremgang, slik som for eksempel tempelprivilegier, tilkjenner han ikke personen som fullkommen, og han tilgir ikke noen synder. Eldste Spencer W. Kimball underviste at etter det han kalte å ha sluppet jordisk "pålagt straff," må en person "også søke og sikre fra himmelens Gud en siste omvendelse, og bare han kan frikjenne."⁵ Den som vedblir med å ikke omvende seg fra syndige gjerninger og ønsker før den endelige dom, vil forbli

uren. Vårt endelige ansvar, herunder den siste renselsen fra synd, er mellom hver av oss og Gud.

III. Oppstandelsen og den endelige dom

Dommen som oftest beskrives i Skriftene er den endelige dom som kommer etter oppstandelsen (se 2 Nephi 9:15). Mange skriftsteder forteller at "vi skal jo alle stilles fram for Guds domstol" (Romerne 14:10; se også 2 Nephi 9:15; Mosiah 27:31) "og bli dømt etter de gjerninger som er gjort i det dødelige legeme" (Alma 5:15; se også Johannes' åpenbaring 20:12; Alma 41:3; 3 Nephi 26:4). Alle vil bli dømt "ifølge sine gjerninger" (3 Nephi 27:15) og "etter deres hjerters ønsker" (Lære og pakter 137:9; se også Alma 41:6).

Hensikten med denne endelige dom er å avgjøre om hvorvidt vi har oppnådd det Alma beskrev som en "mektige forandring i hjertet" (se Alma 5:14, 26), der vi har blitt nye skapninger som "ikke har lyst til å gjøre ondt mer, men til stadig å gjøre godt" (Mosiah 5:2). Vår Frelser, Jesus Kristus, er dommeren over dette (se Johannes 5:22; 2 Nephi 9:41). Etter denne dommen vil alle bekjenne "at hans straffedommer er rettferdige" (Mosiah 16:1; se også Mosiah 27:31; Alma 12:15), for hans allvitenhet (se 2 Nephi 9:15, 20) har gitt ham en fullkommen kunnskap om alle våre gjerninger og ønsker, både de rettferdige eller de vi har omvendt oss fra, og de vi ikke har omvendt oss fra eller forandret.

Skriftene beskriver *prosessen* med denne endelige dom. Alma underviser at vår Guds rettferdighet krever at i oppstandelsen skulle "alle ting ... føres tilbake til sin rette orden" (Alma 41:2). Dette betyr at "hvis deres gjerninger var gode i dette liv og deres hjerters ønsker var gode, ... [skal] de ... på den siste dag bli gjenopprettet til det som er godt" (Alma 41:3). På lignende måte, "hvis deres gjerninger [eller ønsker] er onde, skal de føres tilbake til dem som onde" (Alma 41:4-5; se også Helaman 14:31). Profeten Jakob underviste på lignende vis om den endelige dom: "De som er rettferdige, [skal] fremdeles være rettferdige, og de som er urene, skal fremdeles være urene" (2 Nephi 9:16; se også Mormon 9:14; 1 Nephi 15:33). Det er prosessen forut for det Moroni kaller "Den Store Jehovas behagelige domstol, han som er både levendes og dødes evige dommer" (Moroni 10:34; se også 3 Nephi 27:16).

For å sikre at vi er rene for Gud, må vi omvende oss *før* den endelige dom (se Mormon 3:22). Som Alma sa til sin syndige sønn, vi kan ikke skjule våre synder

for Gud, “og hvis du *ikke omvender deg*, vil de stå som et vitnesbyrd mot deg på den siste dag” (Alma 39:8; uthevelse tilføyd). Jesu Kristi forsoning gir oss den eneste måten å oppnå den nødvendige renselsen gjennom omvendelse på, og dette jordelivet er tiden til å gjøre dette. Selv om vi lærer at det er mulighet for noe omvendelse i ånde verdenen (se Lære og pakter 138:31, 33, 58), er ikke dette like sikkert. Eldste Melvin J. Ballard underviste: “Det er mye enklere å overvinne synd og tjene Herren når det fysiske legeme og ånd er sammen som ett. Dette er den tid da menneskene er mest påvirkelige og mottagelige ... Dette liv er den tid vi har til å omvende oss.”⁶

Når vi omvender oss, forsikrer Herren oss om at våre synder, herunder våre gjerninger og ønsker, vil bli rensset og vår barmhjertige, endelige dommer vil ikke “[komme] dem ... mer ihu.” (Lære og pakter 58:42; se også Jesaja 1:18; Jeremia 31:34; Hebreerne 8:12; Alma 41:6; Helaman 14:18–19). Når vi er rensset fra synd kan vi kvalifisere oss for evig liv, som kong Benjamin beskrev som “å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt” (Mosiah 2:41; se også Lære og pakter 14:7).

Som en annen del av Guds “[plan for gjenoppsettelse]” (Alma 41:2), vil oppstandelsen gjenopprette “alle ting ...

til sin rette og fullkomne skikkelse” (Alma 40:23). Dette innbefatter fullkommengjørelse av alle våre *fysiske* ufullkommenheter og misdannelser tilegnet i jordelivet, herunder de fra fødselen av, de gjennom traumer eller sykdom.

Vil denne gjenoppsettelsen fullkommengjøre oss fra alle våre vanhellige eller ukontrollerte ønsker eller avhengigheter? Det kan den ikke. Vi vet fra nyere åpenbaring at vi vil bli dømt for våre *ønsker* i tillegg til våre gjerninger (se Alma 41:5; Lære og pakter 137:9), og at til og med våre *tanker* vil fordømme oss (se Alma 12:14). Vi må ikke “utsette [vår] omvendelsesdag” til den dagen vi dør, underviste Amulek (Alma 34:33), for den samme ånd som er i besittelse av vårt legeme i dette liv – enten den er av Herren eller djevelen – “vil ha makt til å besitte [vårt] legeme i den evige verden” (Alma 34:34). Vår Frelser har kraften og står klar til å rense oss fra alt ondt. Dette er den tid vi skulle søke hans hjelp til å omvende oss fra våre ugudelige eller upassende ønsker og tanker, for å bli ren og forberedt til å stå foran Gud ved den endelige dom.

IV. Barmhjertighetens armer

Overordnet i Guds plan og alle hans bud er hans kjærlighet for hver

av oss, som er “det mest ettertraktelsesverdige av alt ... og det som gir sjelen størst glede” (1 Nephi 11:22–23). Profeten Jesaja forsikret også de ugudelige om at når de “[omvender] seg til Herren, ... skal han forbarme seg ... [og] forlate alt” (Jesaja 55:7). Alma underviste: “Se, han innbyr alle mennesker, for barmhjertighetens armer er rakt ut mot dem” (Alma 5:33; se også 2 Nephi 26:25–33). Den oppstandne Herre sa til nephittene: “Se, min barmhjertighets arm er utrakt mot dere, og hver den som vil komme, ham vil jeg ta imot” (3 Nephi 9:14). Fra disse og mange andre læresetninger i Skriftene, vet vi at vår kjærlige Frelser åpner sine armer for å ta imot alle menn og kvinner på de kjærlige betingelsene han har gitt for at de skal kunne nyte de største velsignelsene Gud har for sine barn.⁷

På grunn av Guds plan og Jesu Kristi forsoning, vitner jeg med “et fullkomment, klart håp” om at Gud elsker oss og at vi *kan* bli rensset gjennom omvendelsesprosessen. Vi blir lovet at “hvis [vi] derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv” (2 Nephi 31:20). Min innstendige bønn er at vi alle gjør dette, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se “Kom kun til Herren”, *Salmer*, nr. 95.
2. Russell M. Nelson, “Omvendelse fra synd og omvendelse til Herren”, *Liahona*, mai 2007, 102.
3. Russell M. Nelson, “Fire gaver som Jesus Kristus tilbyr deg”, Det første presidentskaps juleandakt 2018, 2. desember, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
4. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 101.
6. Melvin J. Ballard, i Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 212–13.
7. Se Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 27–29.

AV ELDSTE JUAN PABLO VILLAR
i De sytti

Tren dine åndelige muskler

Akkurat som å lese og lære om muskler ikke er nok til å bygge muskler, er det å lese og lære om tro uten å føye til handling, utilstrekkelig til å bygge tro.

Jeg er takknemlig for velsignelsen det er å ha en fysisk kropp, hvilket er en fantastisk gave fra vår himmelske Fader. Kroppen vår har over 600 muskler.¹ Mange muskler krever trening for å kunne være i form til å utføre våre daglige aktiviteter. Vi kan bruke mye mental anstrengelse på å lese og lære om våre muskler, men hvis vi tror dette vil gjøre dem sterkere, vil vi bli svært skuffet. Musklene våre vokser bare når vi bruker dem.

Jeg har innsett at åndelige gaver oppfører seg på samme måte. De må også trenes for at de skal vokse. Den åndelige gaven tro, for eksempel, er ikke bare en følelse eller en humørstemning. Det er et handlingens prinsipp som ofte fremkommer i Skriftene sammen med verbet *utøve*.² Akkurat som å lese og lære om muskler ikke er nok til å bygge muskler, er det å lese og lære om tro uten å føye til handling, utilstrekkelig til å bygge tro.

Da jeg var 16 år gammel, kom min eldre bror Ivan, som da var 22 år, en dag hjem og delte en nyhet med familien. Han hadde bestemt seg for å bli døpt i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers

Hellige. Foreldrene våre så litt skeptisk på ham, og jeg husker at jeg ikke helt forsto hva som foregikk. Omtrent et år senere ga han oss nok en overraskende nyhet: Han hadde bestemt seg for å dra ut som misjonær for Kirken, hvilket innebar at vi ville ikke se ham på to år. Foreldrene mine var ikke overbegeistret over denne nyheten, men jeg så i ham en klar besluttsomhet som økte min beundring for ham og valget han hadde tatt.

Noen måneder senere, mens Ivan virket som misjonær, fikk jeg muligheten til å planlegge en ferie med noen skolekamerater. Vi ville feire at årene på videregående skole var over, og tilbringe noen dager på stranden.

Jeg skrev et brev til min misjonærbror, og nevnte planene mine for sommerferien. Han skrev tilbake at byen han tjente i, var på veien til reisemålet mitt. Jeg bestemte meg for at det ville være en god idé å dra innom og besøke ham. Jeg fant ikke ut før senere at det ikke er meningen at misjonærer skal bli besøkt av familien.

Jeg gjorde alle forberedelsene. Jeg husker at jeg satt på bussen og tenkte på all moroen jeg og Ivan skulle ha sammen denne nydelige solskinsdagen. Vi skulle spise frokost, prate, leke i sanden, sole oss – du verden så moro vi skulle ha det!

Da bussen ankom terminalen så jeg Ivan stå der sammen med en annen ung mann, begge i hvit skjorte og slips. Jeg gikk av bussen, vi omfavnet hverandre, og han presenterte ledsageren sin. Uten å kaste bort ett minutt til, fortalte jeg Ivan om mine planer for dagen, men lite visste jeg hva Ivan

hadde planlagt. Han så på meg, smilte, og sa: "Selvfølgelig! Vi må bare gjøre noen ærend først. Blir du med oss?" Jeg sa ja, og tenkte at vi kom til å få nok tid til å hygge oss på stranden etterpå.

Den dagen gikk jeg rundt i gatene i denne byen i mer enn 10 timer, sammen med min bror og hans ledsager. Jeg smilte til menneskene hele dagen. Jeg hilste på mennesker jeg aldri hadde møtt før. Vi pratet med alle, banket på dører til fremmede og besøkte mennesker som min bror og hans ledsager underviste.

Under ett slikt besøk underviste min bror og hans ledsager om Jesus Kristus og frelsesplanen. Plutselig stoppet Ivan opp og så på meg. Til min overraskelse ba han meg høflig om å fortelle hva jeg mente om det som ble undervist. Det ble helt stille, og alles øyne var rettet mot meg. Etter litt om og men fant jeg endelig frem til ordene, og delte mine følelser om Frelseren. Jeg visste ikke om det jeg sa var riktig eller galt. Min bror rettet aldri på meg, tvert imot, han takket meg for at jeg delte mine tanker og følelser.

I løpet av disse timene vi hadde sammen brukte ikke min bror og hans ledsager et eneste minutt på å undervise en leksjon kun til meg, allikevel tilegnet jeg meg mer kunnskap enn i alle mine tidligere samtaler med ham. Jeg var vitne til hvordan ansikter ble forandret

når mennesker fikk åndelig lys i sitt liv. Jeg så hvordan noen av dem fant håp i budskapene, og jeg lærte hvordan jeg skulle tjene andre og glemme meg selv og mine egne ønsker. Jeg gjorde det Frelseren underviste: "Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv."³

Når jeg nå ser tilbake, innser jeg at min tro vokste den dagen fordi min bror ga meg muligheten til å omsette den til handling. Jeg utøvde den når vi leste fra Skriftene, lette etter mennesker vi kunne undervise, bar vitnesbyrd, tjente andre og så videre. Det ble aldri noe soling den dagen, men hjertet mitt badet i lys fra himmelen. Jeg så ikke engang et eneste lite sandkorn på stranden, men jeg følte min tro vokse som et lite sennepskorn.⁴ Jeg tilbragte ikke den solfylte dagen som en turist, men jeg fikk vidunderlige opplevelser, og uten at jeg var klar over det, var jeg en misjonær – uten en gang å være medlem av Kirken!

Anledninger til å styrke åndelige muskler

Takket være evangeliets gjengivelse, kan vi få en forståelse av hvordan vår himmelske Fader hjelper oss til å utvikle åndelige gaver. Det er mer sannsynlig at han vil gi oss anledninger til å utvikle disse gavene, enn at han bare gir dem til oss uten åndelig

og fysisk anstrengelse. Hvis vi er på bølgelengde med hans Ånd, vil vi lære å gjenkjenne disse anledningene og så handle ut fra dem.

Hvis vi søker mer tålmodighet, vil vi kanskje oppleve at vi trenger å utøve det mens vi venter på et svar. Hvis vi ønsker å ha større kjærlighet til vår neste, kan vi hjelpe den frem ved å sitte ved siden av en vi ikke kjenner i kirken. På samme måte med tro: Når tvil kommer inn i vårt sinn, vil det være nødvendig å ha tillit til Herrens løfter for å gå fremover. På denne måten trener vi opp åndelige muskler og utvikler dem til å bli kilder til styrke i vårt liv.

Det vil sannsynligvis ikke være enkelt i begynnelsen, og det kan til og med bli en stor utfordring. Herrens ord gitt gjennom profeten Moroni, gjelder oss i dag: "Og hvis menneskene kommer til meg, vil jeg vise dem deres svakhet. Jeg gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke, og min nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har [eller utøver] tro på meg, da vil jeg la det svake bli til styrke for dem."⁵

Jeg er takknemlig for min bror Ivan, som ikke bare delte evangeliet med meg, men som indirekte også innbød meg til å etterleve det og innse mine svakheter. Han hjalp meg til å ta imot Mesterens innbydelse: "Kom, følg med meg"⁶ – å gå slik Frelseren gikk, søke slik Frelseren søkte og elske slik Frelseren elsker oss. Noen måneder senere, etter min misjonæropplevelse, bestemte jeg meg for å bli døpt og reise på misjon selv.

La oss ta imot president Russell M. Nelsons innbydelse og ufravendt komme til Frelseren⁷ ved å identifisere hvilke muskler som trenger mer åndelig aktivitet og begynne å trene dem. Dette er et langdistanseløp, en maraton, og

AV ELDSTE GERRIT W. GONG
i De tolv apostlers quorum

ikke en sprintetappe, så ikke glem disse små men kontinuerlige, åndelige aktivitetene som vil styrke disse viktige åndelige musklene. Hvis vi ønsker å styrke vår tro, la oss da gjøre det som krever tro.

Jeg bærer mitt vitnesbyrd om at vi er barn av en kjærlig himmelsk Fader. Hans Sønn Jesus Kristus, elsker oss. Han kom til denne verden for å vise oss veien, og ga så frivillig sitt liv for at vi skulle ha håp. Frelseren innbyr oss til å følge hans fullkomne eksempel, å utøve tro på ham og hans forsoning, og å utvide alle de åndelige gaver vi er blitt velsignet med. Han er veien. Dette er mitt vitnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. *Encyclopedia Britannica*, s.v. "Human Muscle System", sist endret 26. apr. 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Se for eksempel Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moroni 7:25; Lære og pakter 44:2.
3. Matteus 16:24.
4. Se Lukas 17:6.
5. Ether 12:27.
6. Lukas 18:22.
7. Se Russell M. Nelson, "La oss stevne frem", *Liahona*, mai 2018, 118–19.

Den gode hyrde, Guds Lam

Jesus Kristus kaller på oss med sin røst og i sitt navn. Han søker etter og samler oss. Han lærer oss hvordan vi utfører omsorgstjeneste i kjærlighet.

Kjære brødre og søstre, har dere noen gang hatt vanskeligheter med å sovne, og forsøkt å se for dere sauer som dere teller? Mens lodne sauer hopper over et gjerde, teller man: 1, 2, 3, ... 245, 246, ... 657, 658 ...¹

Jeg for min del blir ikke søvnløs av å telle sauer. Jeg bekymrer meg for om jeg overser eller mister en, og det holder meg våken.

Sammen med gjetergutten som ble konge, erklærer vi:

"Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting.

Han lar meg ligge i grønne enger, han leder meg til hvilens vann.

Han styrker min sjel."²

I denne påskehøytiden feirer vi den gode hyrde, som også er Guds Lam. Blant alle hans guddommelige titler er ingen mildere eller mer beskrivende. Vi lærer mye fra vår Frelasers henvisninger til seg selv som den gode hyrde og fra profetiske vitnesbyrd om ham som Guds Lam. Disse roller og symboler utfyller hverandre på en mektig måte – hvem er bedre til å betjene hvert lam enn Den gode hyrde, og hvem er bedre til å være vår hyrde enn Guds Lam?

"For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne," og Guds enbårne Sønn la ned sitt liv i villig lydighet til sin Fader.³ Jesus vitnet: "Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene."⁴ Jesus hadde makt til å sette sitt liv til og makt til å ta det igjen.⁵ I enhet med sin Fader velsigner vår Frelser oss enkeltvis, som Den gode hyrde og som Guds Lam.

Som Den gode hyrde kaller Jesus Kristus på oss med sin røst og i sitt navn. Han søker etter og samler oss. Han lærer oss hvordan vi utfører omsorgstjeneste i kjærlighet. La oss overveie følgende tre temaer, og begynne med at han kaller på oss med sin røst og i sitt navn.

For det første kaller vår gode hyrde "sine får ved navn ... De kjenner hans røst."⁶ Og "han kaller på dere med sitt eget navn som er Kristi navn."⁷ Når vi med ærlig hensikt forsøker å følge Jesus Kristus, vil inspirasjon til å gjøre godt, og til å elske Gud og til å tjene ham komme.⁸ Når vi studerer, grunner og ber, når vi jevnlig fornyer nadverdets og tempelets pakter, og når vi innbyr alle til å komme til hans evangelium og ordinanser, da lytter vi til hans røst.

I vår tid råder president Russell M. Nelson oss til å kalle den gjenopprettede Kirken ved det navn Jesus Kristus åpenbarte: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.⁹ Herren sa: “Hva som helst dere gjør, skal dere gjøre *i mitt navn*. Derfor skal dere kalle kirken *ved mitt navn*, og dere skal påkalle Faderen *i mitt navn* og be ham velsigne kirken for min skyld.”¹⁰ Over hele verden, i vårt hjerte og i vårt hjem, påkaller vi Faderen i Jesu Kristi navn. Vi er takknemlig for den store velsignelse vår hjemmestretete, Kirke-støttede tilbedelse, vårt evangeliestudium og våre sunne familieaktiviteter er.

For det annet søker den gode hyrde etter, og samler oss, inn i sin ene hjord. Han spør: “Om noen av dere har hundre sauer og mister én av dem, vil han da ikke forlate de nittini i ødemarken

og gå av sted og lete etter den som er kommet bort, *til han finner den?*”¹¹

Vår Frelser rekker ut en hånd til den ene og til de nittini, ofte samtidig. I vår omsorgstjeneste er vi takknemlige for de nittini som er standhaftige og urokkelige, også mens vi lengter etter den ene bortkomne. Vår Herre søker etter og befrir oss “fra alle de steder”,¹² “fra jordens fire hjørner”.¹³ Han samler oss gjennom hellig pakt og sitt forsonende blod.¹⁴

Frelseren fortalte sine disipler i Det nye testamente: “Jeg har også andre får, som ikke hører til denne kveen.”¹⁵ På det amerikanske kontinent vitnet den oppstandne Herren til Lehis paktsbarn: “Dere er mine får.”¹⁶ Og Jesus sa at ytterligere andre får skulle få høre hans røst.¹⁷ Hvilken velsignelse Mormons bok er som et annet testamente som vitner om Jesu Kristi røst!

Jesus Kristus innbyr Kirken til å motta alle som hører hans røst¹⁸ og holder hans bud. Kristi lære omfatter dåp med vann og ved ild og Den hellige ånd.¹⁹ Nephi spør: “Hvis Guds Lam, som er hellig, skulle behøve å bli døpt med vann for å fullbyrde all rettferdighet, hvor meget mer skulle så ikke vi, som ikke er hellige, trenge å bli døpt, ja, med vann!”²⁰

I dag ønsker vår Frelser at det vi gjør og den vi utvikler oss til å bli, vil innby andre til å bli med og følge Ham. Kom og finn kjærlighet, helbredelse, tilknytning og paktstilhørighet gjennom Ham, også i Guds hellige tempel, der frelsens hellige ordinanser kan velsigne alle familiemedlemmer og derved samle Israel på begge sider av sløret.²¹

For det tredje: Som “Israels hyrde”²² viser Jesus Kristus ved eksempel hvordan hyrder i Israel yter tjeneste i kjærlighet. Når vår Herre spør om vi har ham kjær slik han spurte Simon Peter, bønnfaller vår Frelser oss om å “Fø mine lam ... Vokt mine får ... Fø mine får.”²³ Herren lover at når hans hyrder før hans lam og får, skal de som tilhører hjorden “ikke frykte mer og ikke bli skremt, og ingen av dem skal savnes.”²⁴

Vår gode hyrde minner om at Israels hyrder ikke må falle i søvn,²⁵ ikke spre eller forårsake at fårene går seg bort,²⁶ ikke vende oss til vår egen vei, til vår egen vinning.²⁷ Guds hyrder skulle styrke, helbrede, forbinde det sønderbrutte, føre tilbake det bortdrevne og oppsøke det fortapte.²⁸

Herren advarer også om leiekarer, som har “ingen omsorg for fårene”²⁹ og “falske profeter som kommer til dere i fåreklær, men innvendig er glupske ulver.”³⁰

Vår gode hyrde fryder seg når vi utøver handlefrihet individuelt, med forsett og i tro. De som tilhører hans hjord, ser hen til Frelseren

i takknemlighet for hans sonoffer. Vi inngår pakt om å følge ham, ikke passivt, blindt eller forlegent, men heller med et ønske av hele vårt hjerte og sinn om å elske Gud og vår neste, idet vi bærer hverandres byrder og fryder oss over hverandres gleder. Slik Kristus uforbeholdent viet sin vilje til Faderens, påtar vi oss også ærbødig hans navn. Med glede søker vi å bli del av hans arbeid med å samle og betjene alle Guds barn.

Brødre og søstre, Jesus Kristus er vår fullkomne gode hyrde. Fordi han har lagt ned sitt liv for oss og nå er oppstanden i herlighet, er Jesus Kristus også Guds fullkomne Lam.³¹

Guds offerlam ble bebudet fra begynnelsen. Engelen sa til Adam at hans offer “er et bilde på Faderens Enbarnes offer”, som innbyr oss til å “omvende [oss] og påkalle Gud for evig og alltid.”³²

Fader Abraham, som opprettet paktsvelsignelser for alle nasjoner på jorden, fikk erfare hva det vil si å ofre sin egen sønn.

“Da tok Isak til orde og sa til sin far Abraham: Du far! Og han sa: Ja, gutten min! Han sa: Se, her er ilden og veden, men hvor er lammet ...?”

Abraham svarte: Gud vil selv utse seg lammet til brennofferet, min sønn!”³³

Apostler og profeter forutså og frydet seg over Guds Lams forutordinerte misjon. Johannes i den gamle verden og Nephi i den nye verden vitnet om “Guds lam”,³⁴ “ja, han er Sønn av den evige Fader, ... verdens Forløser.”³⁵

Abinadi vitnet om Jesu Kristi sonoffer: “Vi har alle gått vill som får, hver og en av oss har gått sin egen vei, og [vår synd] har Herren lagt på ham.”³⁶ Alma omtalte Guds Sønnens store og siste offer som den “[ene] ting som er viktigere enn alle disse”. Alma oppfordret oss: “Ha tro på Guds Lam”, “kom, og frykt ikke”.³⁷

En kjær venn delte hvordan hun fikk sitt dyrebare vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning. Hun vokste opp med en tro at synd alltid medførte stor straff, som vi må bære alene. Hun tryglet Gud om at hun måtte forstå muligheten for guddommelig tilgivelse. Hun ba om å forstå og å få vite hvordan Jesus Kristus kan tilgi dem som omvender seg, hvordan barmhjertighet kan tilfredsstillere rettferdighet.

En dag ble hennes bønn besvart med en opplevelse som åndelig sett forvandlet henne. En fortvilet ung mann stormet ut av en matbutikk og bar på to bæreposer med stjålet mat. Han løp ut i en travel gate, med butikkinnehaveren i helene og som innhentet ham og begynte å rope og slåss. Fremfor å føle fordømmelse for den redde, unge mannen som en tyv, fikk min venn dyp medfølelse med ham, helt uventet. Uten frykt eller bekymring for sin egen sikkerhet, gikk hun rett imot de to mennene som sloss. Hun hørte seg selv si: “Jeg betaler for matvarene. Vær så snill og slipp ham. Vær så snill og la meg betale for matvarene.”

Med tilskyndelse fra Den hellige ånd og fylt med en kjærlighet hun aldri tidligere hadde følt, sa min venn: “Alt jeg ønsket å gjøre var å hjelpe og redde den unge mannen.” Min venn sa at hun begynte å forstå Jesus Kristus og hans forsoning – hvordan og hvorfor Jesus Kristus med ren og fullkommen kjærlighet villig ville tilby som offer å være

hennes Frelser og Forløser, og hvorfor hun ønsket at han skulle være det.³⁸

Det er ikke til å undres over at vi synger:

*Se, han er kjærlig, barmhjertig,
trofast han søker hver tapt,
fører dem frem med stor glede,
hjem til den evige pakt.³⁹*

Som Guds Lam vet Frelseren når vi føler oss alene, svekket, usikre og redde. Nephi så i et syn Guds Lams kraft “[falle] på de hellige i Lammets kirke og på Herrens pakts folk”. Selv om de “var adspredt over hele jordens overflate, ... var [de] væpnet med rettskaffenhet og med Guds kraft i stor herlighet”⁴⁰

Hans løfte om håp og trøst gjelder også i vår tid.

Er du det eneste medlemlet av Kirken i familien, lokalsamfunnet, på skolen eller arbeidsplassen? Virker grenen din iblant liten eller avsidesliggende? Har du flyttet til et nytt sted der språket og skikkene kanskje er fremmede? Kanskje omstendighetene i livet ditt har endret seg, og du er stilt overfor ting du aldri kunne forestille deg? Vår Frelser forvisser oss – hva enn våre omstendigheter er, hvem vi

enn er, gjennom Jesajas ord: “I sin arm skal han samle lammene, og ved sin barm skal han bære dem. De får som har lam, skal han lede.”⁴¹

Brødre og søstre, vår gode hyrde kaller på oss med sin røst og i sitt navn. Han søker etter, samler og kommer til sitt folk. Gjennom sin levende profet og hver av oss innbyr han alle til å finne fred, hensikt, helbredelse og glede i sitt gjengitte evangeliums fylde og på sin pakts sti. Ved eksempel lærer han Israels hyrder å utføre omsorgstjeneste i kjærlighet.

Som Guds Lam var Jesu guddommelige misjon forutordinert og apostler og profeter frydet seg over den. Hans forsoning – uendelig og evig – står sentralt i lykkens plan og hensikten med skapelsen. Han forsikrer oss om at han har oss kjær.

Kjære brødre og søstre, måtte vi ha som ønske å være “Guds og Lammets ydmyke etterfølgere”,⁴² å kanskje en dag ha vårt navn innskrevet i livets bok hos Lammet,⁴³ synge Lammets sang,⁴⁴ bli innbudt til Lammets måltid.⁴⁵

Som hyrde og lam, kaller han: Ta igjen del “i den sanne kunnskap ... om deres Forløser, ... deres store og sanne hyrde”.⁴⁶ Han lover at “[vi] ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus.”⁴⁷

I denne påskehøytiden priser vi ham:
“Verdig er Lammet!”⁴⁸

“Hosianna til Gud og Lammet!”⁴⁹

Jeg vitner om Ham, vår fullkomne gode hyrde, det fullkomne Guds Lam. Han kaller på oss ved vårt navn, i sitt navn – ja, i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. En populær sang lyder:
*When I'm worried and I can't sleep,
I count my blessings instead of sheep.
And I fall asleep counting my blessings.*
(Irving Berlin, “Count Your Blessings Instead of Sheep” [1952])
2. Salmene 23:1–3.
3. Johannes 3:16.
4. Johannes 10:11.
5. Se Johannes 10:15, 17–18.
6. Johannes 10:3–4.
7. Alma 5:38; se også Alma 5:37, 39, 59–60.
8. Se Moroni 7:13; Lære og pakter 8:2–3.
9. Se Russell M. Nelson, “Kirkens riktige navn,” *Liahona*, nov. 2018, 87–89.
10. 3 Nephi 27:7; uthevelse tilføyd.
11. Lukas 15:4; uthevelse tilføyd; se også Lære og pakter 18:15.
12. Esekiel 34:12–12; se også Jeremia 31:10; Esekiel 34:6, 11–14; Mika 5:8; Matteus 10:6; 15:24. Disse profetiene om adspredelse og profetiene og løftene om innsamling ifølge pakter, er profetenes, herunder president Russell M. Nelsons, gjennomgående tema.
13. 1 Nephi 22:25.
14. Se Hebreerne 13:20.
15. Johannes 10:16; se også 3 Nephi 15:21; 16:1, 3; Lære og pakter 10:59–60.
16. 3 Nephi 15:24; se også 3 Nephi 15:17, 21.
17. Se 3 Nephi 16:1, 3; se også Lære og pakter 10:59–60.
18. Se Mosiah 26:21.
19. Se 2 Nephi 31:13–14, 21.
20. 2 Nephi 31:5; se også Alma 7:14.
21. Se Malakias 4:5–6; Johannes 15:9–13; Mosiah 25:18; Helaman 11:21; se også Russell M. Nelson, “Sions ungdom, kom nå alle” (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org; Russell M. Nelson, “Innsamlingen av det adspredte Israel”, *Liahona*, nov. 2006, 79–82.
22. Salmene 80:2.
23. Johannes 21:15–17; se for øvrig hele kapittelet.
24. Jeremia 23:4.
25. Se Nahum 3:18.
26. Se Jeremia 23:1; 50:6, 44.

AV ELDSTE DAVID A. BEDNAR
i *De tolv apostlers quorum*

27. Se Jesaja 56:11; Esekiel 34:2–6.
28. Se Esekiel 34:2–6.
29. Johannes 10:13.
30. 3 Nephi 14:15; se også Matteus 7:15; Alma 5:60.
31. Se 2 Nephi 9:10–12. Gjennom å overvinne den fysiske død og åndelig adskillelse, gjør Guds Lam innsamlingen av alle mulig, slik at det i tid og i all evighet er én hyrde.
32. Moses 5:7–8.
33. 1 Mosebok 22:7–8; se også Jakobs bok 4:5.
34. Johannes 1:29; 1 Nephi 11:21.
35. 1 Nephi 11:21, 27.
36. Mosiah 14:6; se også Jesaja 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Samtale med Pornthip “Tippy” Coyle, feb. 2019, brukt med tillatelse.
39. “Kjærlig er Herren, vår hyrde”, *Salmer*, nr. 145. Andre salmer der vår hyrde og hans får står sentralt, omfatter følgende: “Min Herre, han er hyrden stor.” *Salmer*, nr. 85: *Min Herre, han er hyrden stor. Min sjel den styrkes ved hans ord. Han gir meg støtte, står meg bi, når jeg vil gå den smale sti. Min vandring gjennom livets dag han leder hvis jeg er ham til behag. “Gjør meg til en bedre lærer”, Salmer, nr. 175: Dine får som er på vandring, la meg lede dem til deg. Lær meg, Gud, å være hyrde, fø din hjord på all min vei. “Kom, alle I Guds menn”, *Salmer*, nr. 197: *Det siste dagsverk er begynt, nå Herrens budskap blir forkynt, som fører hjem til Sion i fryd og fred. Kom, I adspredte får, og lytt og hør vår hyrde!**
40. 1 Nephi 14:14; se også 1 Nephi 13:35, 37: “Klare og verdifulle [skrivelsener skal] ... komme frem ... ved Lammets gave og kraft ... Hvis [vi] holder ut til enden, skal [vi] ... bli frelst i Lammets evige rike.”
41. Jesaja 40:11.
42. Helaman 6:5.
43. Se Johannes’ åpenbaring 21:27.
44. Se Johannes’ åpenbaring 15:3; Lære og pakter 133:56.
45. Se også Johannes’ åpenbaring 19:9; Lære og pakter 58:11; se også Johannes’ åpenbaring 7:17: “For Lammet, ... skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne” Johannes’ åpenbaring 22:1: “[Elven] med livets vann, klar som krystall, som strømmet ut fra Guds og Lammets trone.”
46. Helaman 15:13.
47. Se Moroni 10:32–33.
48. Johannes’ åpenbaring 5:12.
49. Lære og pakter 109:79.

Forberedt til å motta alt som er nødvendig

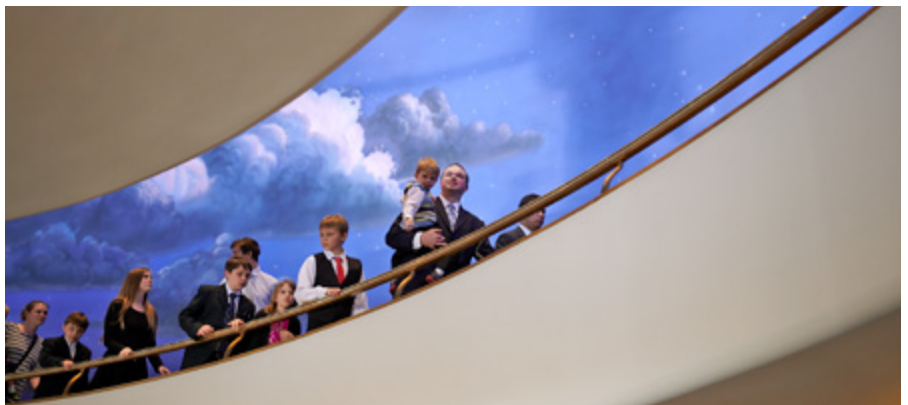
Velsignelser vil komme når vi anstrenger oss for å oppfylle vårt individuelle ansvar for å lære og elske Jesu Kristi gjengitte evangelium.

Programmene og aktivitetene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige blir stadig mer hjemme-sentrert og Kirke-støttet, noe vi har vært vitne til gjennom de mange endringene som har blitt bekjentgjort under de siste generalkonferansene. President Russell M. Nelson har gitt oss dette rådet: “Det kommer mye mer ... Ta vitaminpillene dine. Få nok søvn. Det kommer til å bli spennende.”¹

Jeg ber om og innbyr Den hellige ånds hjelp mens vi sammen overveier flere grunnleggende følger av disse pågående endringene i Herrens gjenopprettede kirke.

Hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring i evangeliet

Eldste Craig C. Christensen og jeg var nylig ledsagere på en prestedømmets lederskapskonferanse, og han brukte to enkle spørsmål for å understreke prinsippet om å bli hjemme-sentrert og Kirke-støttet. Han foreslo at istedenfor å vende tilbake til vårt hjem etter Kirkens møter på søndag og stille spørsmålet “Hva lærte du om Frelseren og hans evangelium i kirken i dag?”, skulle vi stille følgende spørsmål på våre møter i Kirken: “Hva lærte du om Frelseren og hans evangelium hjemme

denne uken?” Riktig helligholdelse av sabbatsdagen, det nye pensumet og den tilpassede møteplanen hjelper oss å lære evangeliet både i vårt hjem og i kirken.

Hvert medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige har et individuelt ansvar for å lære og etterleve Herrens læresetninger og ved riktig myndighet motta frelsens og opphøyelsens ordinanser. Vi skulle ikke forvente at Kirken som organisasjon skal undervise oss om eller fortelle oss alt vi trenger å vite og gjøre for å bli trofaste disipler og tappert holde ut til enden.² Vårt personlige ansvar er snarere å lære det vi burde lære, å leve slik vi vet vi burde leve og å bli den Mesteren ønsker at vi skal bli. Vårt hjem er det beste stedet for å lære, etterleve og utvikle oss.

Som barn lærte Joseph Smith om Gud i sin familie. Hans anstrengelser for å finne ut Guds vilje for seg fikk ham til å søke etter sannheten blant mange forskjellige kristne trossamfunn, flittig grunne på Skriftene og oppriktig be til Gud. Da den unge Joseph Smith vendte tilbake til sitt hjem fra den helige lund umiddelbart etter at Faderen

og Sønnen hadde vist seg, snakket han først med sin mor. Mens han “sto og støttet [seg] til ildstedet, spurte [hans] mor hva som var i veien, og [Joseph] svarte: ‘Vær ikke bekymret, alt er i orden, jeg føler meg vel.’ Deretter sa [han] til [sin] mor: ‘Jeg har funnet ut.’”³ Josephs opplevelse gir et mektig mønster for læring som hver av oss skulle følge. Vi må også finne det ut selv.

Det overordnede formålet med vår himmelske Faders plan er at hans barn skal bli mer lik ham. Følgelig gir han oss viktige anledninger til å vokse og utvikle oss. Vår forpliktelse til å lære og leve i samsvar med sannhet blir stadig viktigere i en verden som er “i opprør”⁴ og som blir stadig mer forvirret og ugudelig. Vi kan ikke forvente å ganske enkelt gå på Kirkens møter og delta i programmer og derved få all den åndelige oppbyggelse og beskyttelse som vil sette oss i stand til å “gjøre motstand på den onde dag”.⁵

“Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet.”⁶ Inspirerte ledere, lærere og aktiviteter i Kirken støtter enkeltpersoner og familier i deres innsats for å vokse åndelig. Selv om vi alle trenger

hjelp til å gå fremover på paktens sti, hviler det største ansvaret for å utvikle åndelig styrke og utholdenhet på hver enkelt av oss.

Tenk på hvordan Nephi, profeten Lehis sønn, selv ønsket å se, høre og finne ut ved Den hellige ånds kraft de ting hans far hadde fått vite i synet om livets tre. Nephi trengte virkelig og ble i sin ungdom velsignet med eksempelet og læresetningene til sine “gode foreldre”.⁷ Allikevel ønsket han, akkurat som Joseph Smith, å lære og vite selv.

Hvis alt dere eller jeg vet om Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium er det andre mennesker lærer eller forteller oss, da er fundamentet for vårt vitnesbyrd om ham og hans strålende siste-dagers-verk bygget på sand.⁸ Vi kan ikke utelukkende stole på eller låne evangelie-lys og kunnskap fra andre mennesker – selv ikke fra dem vi er glad i og stoler på.

Det er betegnende at profeten Joseph Smith underviste at hver siste-dagers-hellige selv må forstå “hvilke planer og hensikter Gud har hatt med å la oss komme inn i verden.”⁹

“Selv om vi kunne lese og forstå alt som er blitt skrevet helt fra Adams

tider om menneskets forhold til Gud og engler i fremtiden, ville vi likevel vite svært lite om det. Å lese hva andre har opplevd, eller hvilke åpenbaringer som er gitt til *dem*, kan aldri gi oss noen inngående forståelse av vår tilstand og vårt sanne forhold til Gud. *Kunnskap om disse tingene kan bare tilegnes ved erfaring og gjennom Guds ordinanser, som er innstiftet i dette øyemed.*¹⁰

Å muliggjøre oppnåelsen av dette storslagne, åndelige målet for enkeltpersoner og familier er en av de grunnleggende årsaker til at programmer og aktiviteter i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige blir mer hjemme-sentrert og Kirke-støttet på dette konkrete tidspunktet i tidenes fylde evangelieutdeling.

Følger av hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring

La meg oppsummere noen grunnleggende følger av at læring i evangeliet i stadig økende grad blir hjemme-sentrert og Kirke-støttet.

Det beste misjonæropplæringssettet er i vårt hjem. De nest beste misjonæropplæringssettene er i Provo, Manila, Mexico City og på andre steder. Våre mest lærerike søndagsskoleklasser skulle være vårt individuelle studium og familiens studium der vi bor. Nyttige, men sekundære søndagsskoleklasser holdes i våre møtehus.

Slektshistoriske sentre er nå i vårt hjem. Ytterligere støtte til vår slektsforskning er også tilgjengelig i våre møtehus.

Helt nødvendige tempelforbere-delsklasser finner sted i vårt hjem. Viktige, men sekundære tempelforbere-delsklasser kan også fra tid til annen bli holdt i våre møtehus.

Det å gjøre vårt hjem til en hel-ligdom hvor vi kan "stå på hellige steder"¹¹ er avgjørende i disse siste dager. Hvor viktig hjemme-sentrert og

Kirke-støttet læring enn er for vår ånde-lige styrke og beskyttelse i dag, vil det bli enda mer avgjørende i fremtiden.

Hjemme-sentrert og Kirke-støttet læring og tempelforbere-delse

Vennligst overvei hvordan prinsip-pet "hjemme-sentrert og Kirke-støttet" gjelder vår individuelle forberedelse og verdighet til å motta hellige ordinanser og pakter i Herrens hus.

Tempelforbere-delse er virkelig mest virkningsfull i vårt hjem. Men mange av Kirkens medlemmer er usikre på hva som er passende å si og ikke si angående tempelopplevelsen utenfor tempelet.

President Ezra taft Benson beskrev hvorfor denne usikkerheten finnes:

"Templet er et hellig sted, og temp-lets ordinanser er hellige. På grunn av dets hellighet nøler vi noen ganger med å si noe om templet til våre barn og barnebarn.

Som følge av dette, er det mange som ikke utvikler et reelt ønske om å reise til templet, eller når de reiser dit, gjør de det uten særlig bakgrunn for å forberede seg til de forpliktelser og pakter de inngår.

Jeg tror *en riktig forståelse eller bak-grunn* vil bidra umåtelig til å forberede våre unge til å komme til templet ... [og] vil vekke et ønske i dem om å søke sine prestedømsvelsignelser slik Abra-ham søkte sine."¹²

To grunnleggende retningslinjer kan hjelpe oss å få den riktige forståel-sen som ble understreket av president Benson.

Retningslinje nr. 1. *Fordi vi elsker Herren, skulle vi alltid snakke om hans hellige hus med ærbødighet. Vi skulle ikke fortelle om eller beskrive de konkrete symbo-lene som er tilknyttet de paktene vi mottar i hellige tempelseremonier. Vi skulle heller ikke snakke om den hellige informasjonen*

som vi konkret lover i tempelet at vi ikke skal avsløre.

Retningslinje nr. 2. *Tempelet er Herrens hus. Alt i tempelet leder oss til vår Frelser, Jesus Kristus. Vi kan drøfte de grunnleggende hensiktene med og den lære og de prinsipper som er tilknyttet tempelets ordinanser og pakter.*

President Howard W. Hunter ga følgende råd: "La oss gi våre barn del i den åndelighet vi opplever i templet. Og la oss fortelle dem med større opp-riktighet og tillit om de ting vi kan si om hensiktene med Herrens hus."¹³

Gjennom generasjonene, fra profeten Joseph Smith til president Russell M. Nelson, har de doktrinære hensiktene med tempelets ordinanser og pakter blitt undervist i detalj av Kirkens ledere.¹⁴ Et rikt reservoar av ressurser finnes på trykk, i tale, på video og i andre formater for å hjelpe oss å lære om innledende ordinanser, begavelser, ekteskap og andre beseg-lingsordinanser.¹⁵ Informasjon er også tilgjengelig om å følge Frelseren ved å motta og ære pakter om å holde lydighetsloven, offerloven, evangeliets lov, kyskhetsloven og innvielsesloven.¹⁶ Alle Kirkens medlemmer skulle gjøre seg kjent med det utmerkede materi-ellet som er tilgjengelig på temples. ChurchofJesusChrist.org.

President Russell M. Nelson understreket den nødvendige balansen

mellom tempelseremonienes hellige natur og den verdifulle informasjonen om templer som er utgitt av Kirken som er nøyaktig, passende og tilgjengelig for offentligheten. Han forklarte: “Jeg anbefaler at medlemmer ... leser oppføringer i Veiledning til Skriftene som angår templet, som for eksempel ‘Salve’, ‘Pakt’, ‘Offer’ og ‘Tempel, Herrens hus’. Det kan også være nyttig å lese 2 Mosebok kapittel 26–29 og 3 Mosebok kapittel 8. Det gamle testamente, så vel som bøkene Moses og Abraham i Den kostelige perle, viser hvor gammelt tempelarbeidet er og hvor varige dets ordinanser er.”¹⁷

Så, forestill deg at din sønn eller datter spør: “Noen på skolen fortalte meg at det brukes rare klær i tempelet. Stemmer det?” Det finnes en kort video tilgjengelig på temples.churchofjesuschrist.org som heter “Sacred Temple Clothing.” Denne utmerkede ressursen forklarer hvordan menn og kvinner fra gammelt av har omfavnet hellig musikk, forskjellige former for bønn, symbolsk religiøs påkledning, handlinger og ritualer for å uttrykke sine innerste følelser av hengivenhet til Gud. Slik støtter Kirken hjemme-sentrert forberedelse til de

strålende velsignelsene i tempelet gjennom grunnleggende informasjon og utmerkede ressurser som for eksempel denne videoen. Mye nyttig informasjon er tilgjengelig for deg.¹⁸

Når vi strever etter å vandre i Herrens ånds saktmodighet,¹⁹ vil vi bli velsignet med å forstå og oppnå i vårt hjem den nødvendige balansen mellom hva som er og ikke er passende å omtale om hellige tempelordinanser og pakter.

Løfte og vitnesbyrd

Jeg antar at noen av dere undres på om deres læring i evangeliet virkelig kan bli hjemme-sentrert og Kirke-støttet. Kanskje du er det eneste medlemmet av Kirken i ditt hjem, eller har en ektefelle som ikke støtter deg, eller du er en enslig mor eller far, eller bor alene som en enslig eller fraskilt siste-dagers-hellig og kanskje har du spørsmål om hvordan disse prinsippene gjelder deg. Kanskje dere er ektemann og hustru som ser på hverandre og spør: “Kan vi klare dette?”

Ja, dere kan klare det! Jeg lover dere at styrkende velsignelser vil strømme inn i og bli tydelige i deres liv. Dører vil åpne seg. Lyset vil skinne. Deres evner

vil bli økt slik at dere flittig og tålmodig kan holde ut.

Jeg vitner med glede om at kompenserende velsignelser vil komme når vi anstrenger oss for å oppfylle vårt individuelle ansvar for å lære og elske Jesu Kristi gjengitte evangelium. Vi kan virkelig “bli forberedt til å motta alt som er nødvendig”.²⁰ Dette lover jeg og vitner om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, i “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Newsroom, 30. okt. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Se Lære og pakter 121:29.
3. Joseph Smith — Historie 1:20.
4. Lære og pakter 45:26.
5. Efeserne 6:13.
6. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.
7. 1 Nephi 1:1.
8. Se Matteus 7:24–27; 3 Nephi 14:24–27; 18:13.
9. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 208.
10. *Læresetninger – Joseph Smith*, 412, 413; uthevelse tilføyd.
11. Lære og pakter 101:22.
12. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Ezra Taft Benson* (2014), 172; uthevelse tilføyd; se også Ezra Taft Benson, “Hva jeg håper dere vil lære deres barn om templet”, *Lys over Norge*, mai 1985, 1.
13. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Howard W. Hunter* (2015), 176.
14. Se, for eksempel, James E. Talmage, *The House of the Lord* (1912), 99–101.
15. Se James E. Talmage, *The House of the Lord*, 89–109; Russell M. Nelson, “Personlig forberedelse til templets velsignelser”, *Liahona*, juli 2001, 37–39; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 153–55.
16. Se *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, 100; *Forberedelse til å gå inn i det hellige tempel* (hefte, 2002).
17. Russell M. Nelson, “Forbered deg til templets velsignelser”, *Liahona*, okt. 2010, 47.
18. Se for eksempel en videoomvisning fra Roma Italia tempel, eller studer profetiske læresetninger om templer (se temples.ChurchofJesusChrist.org).
19. Se Lære og pakter 19:23.
20. Lære og pakter 109:15.

AV ELDSTE KYLE S. MCKAY
i De sytti

Guds umiddelbare godhet

Selv når vi tålmodig venter på Herren, kommer visse velsignelser til oss umiddelbart.

For mange år siden kom vår fem år gamle sønn til meg og erklærte: “Pappa, jeg har funnet ut noe. Jeg har funnet ut at *snart* for deg er veldig lenge for meg.”

Når Herren eller hans tjenere sier “om ikke mange dager” eller “tiden er ikke langt borte,” kan dette bety et helt liv eller lenger.¹ Hans tid, og ofte hans tidsberegning, er annerledes enn vår. Tålmodighet er en nøkkel. Uten denne kan vi ikke utvikle eller vise tro på Gud til liv og frelse. Men mitt budskap i dag er at selv når vi tålmodig venter på Herren, kommer visse velsignelser til oss umiddelbart.

Da Alma og hans folk ble tatt til fange av lamanittene, ba de om å bli befridd. De ble ikke befridd umiddelbart, men mens de tålmodig ventet på befrielse, viste Herren sin godhet gjennom visse umiddelbare velsignelser. Han bløtgjorde umiddelbart lamanittenes hjerte slik at de ikke drepte dem. Han styrket også Almas folk og lettet deres byrder.² Da de endelig ble befridd, reiste de til Zarahemla, der de fortalte forbløffede tilhørere om sine opplevelser. Folket i Zarahemla undret seg, og “når de tenkte på *Guds umiddelbare godhet* og hans makt til å fri

Alma og hans brødre ut av lamanittenes hender og ut av trelldom, hevet de sin røst og takket Gud.”³

Guds umiddelbare godhet kommer til alle som kaller på ham med ærlig hensikt og av hele sitt hjerte. Dette innbefatter de som ber i oppriktig fortvilelse, når befrielsen virker så fjern og lidelsen er langvarig og til og med synes å tilta i styrke.

Slik var det med en ung profet, som led til bristepunktet i et kaldt og fuktig fangehull før han til sist ropte: “O Gud, hvor er du? ... Hvor lenge skal din

hånd holdes tilbake ... ?”⁴ Ja, O Herre hvor lenge ... ?”⁴ Herren svarte ikke med å umiddelbart befri Joseph, men han talte umiddelbart fred til ham.⁵

Gud gir også umiddelbart håp om endelig befrielse.⁶ Uansett hva det gjelder, uansett hvor, så finner vi alltid et lysende håp i Kristus og gjennom Kristus.⁷ Rett foran oss.

I tillegg har han lovet: “Min *mis-kunnhet* skal ikke vike fra deg.”⁸

Fremfor alt er Guds kjærlighet umiddelbar. Sammen med Paulus vitner jeg om at ingenting kan “skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus”.⁹ Selv våre synder, selv om de kan skille oss fra hans Ånd en tid, kan ikke skille oss fra hans konstante og umiddelbare, guddommelige farskjærlighet.

Dette er noen av måtene og midlene hvorved “han ... øyeblikkelig [velsigner oss]”.¹⁰ Nå, for å gjøre disse prinsippene tidsaktuelle og nære, vil jeg dele med dere erfaringene til to personer hvis liv står som vitner om Guds umiddelbare godhet.

Fra tidlig i tenårene strevde Emilie med stoffmisbruk. Eksperimentering ledet til en vane, og vanen ble til slutt til en avhengighet som holdt henne fanget

i flere år, til tross for sporadiske gode perioder. Emilie skjulte omhyggelig sitt problem, spesielt etter at hun var blitt hustru og mor.

Begynnelsen på hennes befrielse virket ikke som en befrielse i det hele tatt. I det ene øyeblikket var hun inne til en rutinekontroll hos legen, for i neste å bli kjørt i ambulanse til et behandlingssenter for avrusning. Hun begynte å få panikk ved tanken på å være separert fra sine barn, sin mann og sitt hjem.

Den natten, alene i et kaldt, mørkt rom, krøllet Emilie seg sammen på sengen og hulket. Hennes evne til å tenke klart avtok helt til Emilie til slutt, overveldet av angst, frykt og det trykkende mørket i rommet og i sitt indre, faktisk trodde at hun kom til å dø den natten. Alene.

I denne fortvilte tilstanden, klarte Emilie på et eller annet vis å finne styrke til å rulle ut av sengen og ned på knærne. Uten noe som helst tilgjorhet, som noen ganger hadde vært en del av tidligere bønner, overga Emilie seg fullstendig til Herren mens hun desperat tryglet: "Kjære Gud, jeg trenger deg. Vær så snill og hjelp meg. Jeg vil ikke være alene. Vær så snill og hjelp meg gjennom denne natten."

Og straks, som han hadde gjort med Peter i fordums tid, rakte Jesus frem hånden og tok tak i hennes synkende sjel.¹¹ Emilie ble fylt med vidunderlig ro, mot, forvisning og kjærlighet. Rommet var ikke lenger kaldt, hun visste at hun ikke var alene, og for første gang siden hun var 14 år gammel visste Emilie at alt ville bli bra. Idet hun "våknet opp for Gud",¹² sovnet Emilie fredfylt. Og slik ser vi at "hvis dere vil omvende dere og ikke forherder deres hjerter, skal den store forløsingsplan straks bli virksom for dere."¹³

Emilies helbredelse og endelige befrielse tok lang tid – måneder med

behandling, trening og rådgivning, hvor ble hun støttet og noen ganger båret ved Hans godhet. Og denne godheten fortsatte å være med henne da hun kom til tempelet med sin mann og to barn for å bli beseget til hverandre for evig. Som folket i Zarahemla, uttrykker Emilie nå takknemlighet når hun reflekterer over Guds umiddelbare godhet og hans kraft til å befri henne fra fangenskap.

Så til en historie om en annen modig troende. Den 27. desember 2013 hilste Alicia Schroeder smilende velkommen sine kjære venner Sean og Sharla Chilcote, som uventet dukket opp utenfor døren. Sean, som også var Alicias biskop, ga henne mobiltelefonen sin og sa alvorstynget: "Alicia, vi er glad i deg. Du må ta denne telefonsamtalen."

Mario, Alicias ektemann var på telefonen. Han var i et avsidesliggende område med noen av deres barn på en snøscootertur de lenge hadde sett frem til. Det hadde skjedd en fryktelig ulykke. Mario var alvorlig skadet, og deres 10-årige sønn Kaleb var død. Da Mario gråtkvalt fortalte Alicia om Kalebets død, ble hun overmannet av et sjokk og en forferdelse de færreste av oss noen gang vil oppleve. Hun knakk sammen. Lammet av ubeskrivelig smerte, kunne Alicia hverken snakke eller bevege seg.

Biskop og søster Chilcote løftet henne raskt opp og holdt henne. De gråt og sørget dypt sammen en stund. Så tilbød biskop Chilcote seg å gi Alicia en velsignelse.

Det som skjedde deretter er ufattelig, med mindre man har en forståelse av Jesu Kristi forsoning og Guds umiddelbare godhet. Biskop Chilcote la sine hender varsomt på Alicias hode og begynte å snakke med skjelvende stemme. Alicia hørte to ting uttalt som om det var Gud selv som talte. Først hørte hun navnet sitt: Alicia Susan Schroeder. Deretter hørte hun biskopen nedkalle Guds kraft og myndighet. I dette øyeblikket – bare ved at hennes navn og Guds kraft ble nevnt – ble Alicia fylt av en ubeskrivelig fred, kjærlighet, trøst, og forunderlig nok *glæde*. Og følelsen har fortsatt å være med henne.

Selvfølgelig savner og sørger Alicia, Mario og deres familie fortsatt over Kaleb. Det er *vanskelig!* Hver gang jeg snakker med henne blir Alicias øyne fylt med tårer når hun forteller meg hvor mye hun elsker og savner sin lille gutt. Og øynene er fortsatt blanke når hun forteller meg hvordan Den store befrier har støttet henne gjennom hver del av hennes prøvelse, som begynte med hans umiddelbare godhet i hennes dypeste fortvilelse og som nå fortsetter

AV ELDSTE RONALD A. RASBAND
i De tolv apostlers quorum

med et klart håp om en skjønn gjenforening “om ikke mange dager”.

Jeg er klar over at livets erfaringer noen ganger skaper forvirring og turbulens som kan gjøre det vanskelig å motta eller gjenkjenne eller beholde en slik lindring som Emilie og Alicia fikk. Jeg har vært gjennom slike stunder. Jeg vitner om at i slike stunder er det at vi overlever i seg selv en øm og kraftfull tilkjennegivelse av Guds umiddelbare godhet. Husk at oldtidens Israel til slutt ble befridd “av den samme Gud som hadde bevart dem”¹⁴ fra dag til dag.

Jeg bærer vitnesbyrd om at Jesus Kristus er Den store befrier. I hans navn lover jeg at når du vender deg til ham med ærlig hensikt og av hele ditt hjerte, vil han befri deg fra alt som truer med å svekke eller ødelegge ditt liv eller din glede. Denne befrielsen kan ta lenger tid enn du ønsker – kanskje et liv eller lenger. Så, for å gi deg trøst, mot og håp, for å støtte og styrke deg frem til denne befrielsens dag, overgir jeg til deg, og vitner jeg om, *Guds umiddelbare godhet* i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se for eksempel, Alma 7:7, 9:26, Lære og pakter 88:87.
2. Se Mosiah 23:28–29; 24:14–15.
3. Mosiah 25:10, uthevelse tilføyd.
4. Lære og pakter 121:1–3.
5. Se Lære og pakter 121:7.
6. Se Alma 58:11: “Ja, og det skjedde at Herren vår Gud ga oss forvisning om at han ville befri oss. Ja, ... og et håp om å bli befridd av ham.” Se også Lære og pakter 121:7–8.
7. Se “Ha takk for profeten du sendte”, *Salmer*, nr. 17.
8. Jesaja 54:10; uthevelse tilføyd.
9. Romerne 8:39.
10. Mosiah 2:24.
11. Se Matteus 14:31.
12. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1 Nephi 5:15.

Bygg en åndelighetens og beskyttelsens festning

Når vi etterlever Jesu Kristi evangelium, når vi henter styrke fra Frelserens forsoning og strever fremover med tro, blir vi befestet mot djevelen.

Mine kjære brødre og søstre. Nå når denne konferansen nærmer seg slutten takker jeg vår Fader i himmelen for de råd, sannheter og åpenbaringer som er blitt gitt fra denne talerstolen de siste to dagene. Vi er blitt undervist av Guds tjenere som er kalt til å forkynne hans hellige ord. I åpenbaring i de siste dager har Herren minnet oss om at “enten ved min egen røst eller ... mine tjeneres røst, det være det samme”.¹

Når jeg ser utover denne store forsamlingen av hellige, og ser for meg

medlemmer som følger generalkonferansen over hele verden, tenker jeg på sammenkomsten nevnt i Mormons bok som fant sted da Jesus Kristus viste seg for nephittene etter korsfestelsen. Han underviste dem i evangeliet og oppfordret dem til å “gå ... hjem og overvei de ting jeg har sagt, og be til Faderen i mitt navn så dere kan forstå”.²

“Gå ... hjem og overvei” er neste skritt for å ta profeters og Kirkens ledes ord, som er uttalt i disse hellige omgivelsene, til vårt hjerte.

Kristus-sentrerte hjem er Guds rikes festninger på jorden i en tid da djevelen, slik det ble profetert, “skal ... rase i menneskenes barns hjerter og oppegge dem til vrede mot det som er godt”.³

Mennesker har gjennom hele historien bygget festninger for å holde fienden ute. Ofte hadde disse festningene også et vaktårn der vektere – slik som profeter – advarte om truende krefter og kommende angrep.

Tidlig i Utah-pionerernes tid var min oldefar Thomas Rasband og hans familie blant de første nybyggerne som kom til Heber Valley i de vakre Wasatch Mountains i Utah.

I 1859 hjalp Thomas til med å bygge Heber Fort, som ble bygget for å beskytte dem. Det var tømmerstokker av bomullstrær i en enkel struktur, oppstilt ved siden av hverandre og som definerte festningens område. Tømmerhytter ble bygget på innsiden av festningen, som ble en felles yttervegg. Bygverket ga disse pionerfamiliene som slo rot og tilba Gud, både trygghet og sikkerhet.

Slik er det også med oss. Vårt hjem er en festning mot verdens ondskap. I vårt hjem kommer vi til Kristus gjennom å lære å etterleve hans bud, gjennom å studere Skriftene og be sammen, og ved å hjelpe hverandre med å holde oss på paktens sti. Den nye

vektleggingen av personlig studium og studium som familie i hjemmet gjennom pensumet *Kom, følg med meg* er utformet for å “styrke vår omvendelse og hjelpe oss å bli mer slik som Jesus Kristus er”.⁴ Gjennom å gjøre det vil vi bli det Paulus kalte en “ny skapning”⁵ med hjerte og sjel samstemt med Gud. Vi har behov for den styrken for å stå imot den ondes angrep.

Når vi lever i hengivenhet som kommer fra å ha tro på Jesus Kristus, vil vi føle Den Hellige ånds fredelige tilstedeværelse, som leder oss til sannhet, inspirerer oss til å leve verdig Herrens velsignelser og bærer vitnesbyrd om at Gud lever og elsker oss. Alt dette innen vårt eget hjems festning. Men husk: Hjemmet vårt er kun så sterkt som den styrke hver enkelt innenfor veggene er i besittelse av.

President Russell M. Nelson har sagt: “I tiden fremover vil det ikke være mulig å overleve åndelig uten Den hellige ånds veiledende, rettleidende, trøstende og konstante innflytelse.”⁶ Som Herrens levende profet, seer og åpenbarer i denne tid, vekteren i tårnet på vår festning – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – ser han fiendens fremrykninger.

Brødre og søstre, vi er i krig med Satan for menneskenes sjeler. Frontlinjene ble trukket opp i vårt førjordiske

liv. Satan og en tredjedel av vår himmelske Faders barn vendte seg bort fra hans løfter om opphøyelse. Siden den gang har motstanderens undersåtter kjempet mot de trofaste som velger Faderens plan.

Satan vet at hans dager er talte og at tiden renner ut. Hvor utpekulert og listig han enn er, vil han ikke seire. Hans kamp for å vinne vår sjel raser imidlertid videre.

For vår sikkerhet må vi bygge en åndelighetens og beskyttelsens festning for selve sjelen, en festning som den onde ikke vil kunne trenge igjennom.

Satan er en listig slange som åler seg inn i vårt sinn og vårt hjerte når vi har senket vårt skjold, stått overfor skuffelser eller mistet håpet. Han lokker oss med smiger, et løfte om lettelse, bekvemmelighet eller en forbigående oppptur når vi er nede. Han rettfærdiggjør stolthet, uvennlighet, uærlighet, misnøye og umoral, og med tiden kan vi bli “følelsesløse”.⁷ Ånden kan forlate oss. “På denne måten bedrar djevelen deres sjeler og leder dem forsiktig ned til helvete.”⁸

Som et motstykke føler vi ofte Ånden så mektig når vi priser Gud med sang med ord som disse:

*Vår Gud han er så fast en borg,
han er vårt skjold og verge.
Han hjelper oss av nød og sorg
og vet oss vel å berge.⁹*

Når vi bygger en festning av åndelig styrke, kan vi unngå motstanderens fremrykning, vende ham ryggen og føle Åndens fred. Vi kan følge vår Herre og Frelseres eksempel, som da han ble fristet i villmarken sa: “Bort fra meg, Satan!”¹⁰ Hver av oss må lære gjennom livets erfaringer hvordan man gjør det.

Slike rettfærdige hensikter er godt beskrevet i Mormons bok når kaptein

Moroni forberedte nephittene på å stanse angrep fra den bedragerske, blodtørstige, maktsyke Amalickiah. Moroni lot festninger bygges for å beskytte nephittene “så de kunne leve for Herren sin Gud, og så de kunne bevare det som deres fiender kalte de kristnes sak”.¹¹ Moroni var “fast i troen på Kristus,”¹² og var trofast i “å holde Guds bud ... og motstå misgjerning”.¹³

Da lamanittene gikk til kamp, var de forbauset over nephittenes forberedelser, og de led nederlag. Nephittene “takket Herren sin Gud for hans makeløse kraft til å fri dem ut av deres fienders hender”.¹⁴ De hadde bygget festninger til beskyttelse på utsiden, og de hadde bygget opp troen på Herren Jesus Kristus på innsiden – dypt i deres sjel.

På hvilke måter kan vi befestes i vanskelige tider slik at vi kan være “redskaper i Guds hånd til å utføre dette store verk”?¹⁵ La oss vende oss til Skriftene.

Vi er lydige. Herren befalte fader Lehi å sende sine sønner tilbake til

Jerusalem for å “søke etter opptegnelsene og bringe dem tilbake hit i villmarken”.¹⁶ Lehi stilte ikke spørsmål, han lurte ikke på hvorfor eller hvordan. Heller ikke Nephi gjorde det. Han svarte: “Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt.”¹⁷

Handler vi med samme villige lydighet som Nephi gjorde? Eller er vi mer tilbøyelige til å stille spørsmål ved Guds befalinger slik Nephis brødre gjorde, hvis mangel på tro med tiden vendte dem bort fra Herren? Lydighet, utøvet i “hertets hellighet”,¹⁸ er det Herren ønsker av oss.

Vi stoler på Herren, som sa til Josva da han forberedte seg på å lede israelittene inn i det lovede land: “Vær frimodig og sterk! Frykt ikke, og vær ikke redd! For Herren din Gud er med deg i alt det du tar deg fore.”¹⁹ Josva hadde tillit til disse ordene og ga folket følgende råd: “Hellige dere! For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.”²⁰ Herren delte Jordanelvens vann og israelittenes 40-årige vandring i villmarken var over.

Vi står opp for sannheten i likhet med profeten Abinadi i Mormons bok. Da Abinadi ble arrestert og bragt frem for kong Noah og hans ugudelige prest, underviste han i De ti bud og forkynte med stor kraft at Kristus skulle “komme ned blant menneskenes barn og ... forløse sitt folk”.²¹ Med troen som bodde dypt inne i ham, erklærte han deretter: “O Gud, motta min sjel,”²² og Abinadi “[led] døden ved ild”.²³

Vi inngår og fornyer våre pakter ved å ta del i nadverden og gjennom tilbedelse i tempelet. Nadverden er midtpunktet i søndagens tilbedelse, der vi mottar løfter om at “hans Ånd alltid kan være hos [oss]”.²⁴ Ved denne hellige ordinansen forplikter vi oss til å påta oss Jesu Kristi navn, å følge ham, og å utføre våre ansvarsoppgaver i dette guddommelige arbeidet, slik han gjorde. I tempelet kan vi “legge til side de ting som er av denne verden”²⁵ og føle Herrens nærvær og hans fred som overgår alt. Vi kan konsentrere oss om våre forfedre, vår familie og evig liv i Faderens nærhet. Det er ikke til

å undre seg over at president Nelson nylig uttalte i Roma: “Det gode som vil springe ut fra dette tempelet lar seg ikke måle.”²⁶

Vi må ha integritet i alt vi gjør. Vi må utvikle dømmekraft og disiplin slik at vi ikke hele tiden må avgjøre hva som er riktig og hva som er galt. Vi må ta til oss de ord Kirkens tidlige apostel Peter sa da han advarte: “Vær edrue, våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve og søker noen han kan oppsluke.”²⁷

Når vi med flid styrker våre festningsverker, blir vi lik Jesus Kristus, som hans sanne disipler, med vår sjel i hans beskyttelse.

Ditt vitnesbyrd om Jesus Kristus er din personlige festning, din sjels sikkerhet. Da min oldefar og hans medpionerer bygget Heber Fort, førte de opp én tømmerstokk av gangen til fortet var “føyd sammen”²⁸ og de var beskyttet. Slik er det også med vitnesbyrdet. Som enkeltmennesker mottar vi vitnesbyrd fra Den hellige ånd idet han taler til vår egen ånd og underviser “sannhet i det innerste av hjertet”.²⁹ Når vi etterlever Jesu Kristi evangelium, når vi henter styrke fra Frelserens forsoning og strever fremover med tro, ikke i frykt, blir vi befestet mot djevelens listige angrep. Vårt vitnesbyrd forbinder oss til himlene, og vi blir velsignet med

“sannheten i alle ting”.³⁰ Og, på samme måte som pionerer ble beskyttet med en festning, blir vi omsluttet av Frelserens kjærlighets armer.

Profeten Ether sa: “Derfor kan den som tror på Gud, ha et sikkert håp om en bedre verden, ja, også om en plass ved Guds høyre hånd. Og dette håp kommer ved tro og er et anker for menneskenes sjeler som vil gjøre dem sikre og standhaftige — alltid rike på gode gjerninger — og lede dem til å forherlige Gud.”³¹

Mine kjære brødre og søstre, jeg vil avslutte med å gi dere min velsignelse om å gå frem i tillit til Herren og til hans evangelium. Legg armene dine rundt dem som famler, og led dem, med Åndens styrke som er i deg, i kjærlighet tilbake til åndelighetens og beskyttelsens festning. Søk å “ligne Jesus”³² i alt du gjør, sky ondskap og fristelser, omvend deg, slik vi ble formant i går av vår kjære profet, vær ærlig av hjertet, vær rettskaffen og ren, ha medfølelse og nestekjærlighet og elsk Herren din Gud med en sann disippels hengivenhet.

Vårt vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, vårt hjem og vår familie, vårt medlemskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige vil være vår personlige beskyttelsens festning som omslutter oss og skjærmer oss mot den ondes

makt. Jeg bærer mitt høytidelige vitnesbyrd om dette i vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 1:38.
2. 3 Nephi 17:3.
3. 2 Nephi 28:20.
4. *Kom, følg med meg – for enkeltpersoner og familier: Det nye testamente 2019*, v.
5. 2 Korinterbrev 5:17.
6. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 96.
7. 1 Nephi 17:45.
8. 2 Nephi 28:21.
9. “Vår Gud han er så fast en borg”, *Salmer*, nr. 28.
10. Lukas 4:8 (i KJV. [Matteus 4:10])
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. 1 Nephi 3:4.
17. 1 Nephi 3:7.
18. Lære og pakter 46:7.
19. Josva 1:9.
20. Josva 3:5.
21. Mosiah 15:1.
22. Mosiah 17:19.
23. Mosiah 17:20.
24. Lære og pakter 20:77.
25. Lære og pakter 25:10.
26. Russell M. Nelson, i Tad Walch, “President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication”, *Deseret News*, 10. mars 2019, deseretnews.com.
27. 1 Peter 5:8.
28. Efeserne 2:21.
29. Salmene 51:8.
30. Moroni 10:5.
31. Ether 12:4.
32. “Jeg prøver å ligne Jesus”, *Barnas sangbok*, 40.

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Avslutningsord

Måtte vi innvie og gjeninnvie vårt liv til å tjene Gud og hans barn – på begge sider av sløret.

Mine kjære brødre og søstre, nå som vi nærmer oss slutten av denne historiske konferansen, takker vi Herren for hans veiledning og beskyttelse. Budskapene har rettet oss og oppløst oss.

Talerne fikk ikke tildelt emner. Hver enkelt av dem ba om personlig åpenbaring da de forberedte sine budskap. For meg er det bemerkelsesverdig hvordan disse emnene synes å passe så godt til hverandre. Når du studerer dem, søk etter å lære det Herren prøver å undervise deg om gjennom sine tjenere.

Musikken har vært strålende. Vi er dypt takknemlige til de mange musikerne som har kombinert sine talenter for å bringe Herrens ånd inn i hvert møte. Og han har velsignet bønnene og forsamlingene på hvert møte. Konferansen har i sannhet igjen vært et åndelig festmåltid for oss alle.

Vi håper og ber om at hvert medlems hjem vil bli et ekte troens tilfluktssted, der Herrens ånd kan dvele. Til tross for stridighetene som finnes overalt rundt oss, kan vårt hjem bli et himmelsk sted der studium, bønn og tro kan forenes med kjærlighet. Vi kan i sannhet bli Herrens disipler som forsvarer og representerer Ham uansett hvor vi er.

Guds formål skulle være vårt formål. Han ønsker at hans barn skal *velge* å vende tilbake til ham, forberedt,

skikket, begavet, beseglet og trofast mot pakter inngått i hellige templer.

Vi har nå 162 innviede templer. De som ble tidligst oppført står som monumenter på den tro og forståelse våre kjære pionerer hadde. Hvert av disse templene ble oppført med deres store personlige offer og anstrengelse. Hvert av dem står som en makeløs juvel i kronen av det pionerene oppnådde.

Det er vårt hellige ansvar å ta vare på dem. Derfor vil disse pionertemplene snart gjennomgå en periode med fornyelse og oppussing, og for

noen, en omfattende restaurering. Det vil bli gjort en innsats for å bevare den unike historikken i hvert tempel der det er mulig, bevare den inspirerende skjønnheten og det unike håndverket fra generasjoner som for lengst har gått bort.

Detaljene for St. George Utah tempel er allerede bekjentgjort. Planene for renoveringen av Salt Lake tempel, Temple Square og de tilhørende områdene nær Kirkens kontorbygning vil bli bekjentgjort fredag 19. april 2019.

Manti tempel og Logan tempel i Utah vil også bli renoveret i kommende år. Når disse planene er klare, vil de også bli bekjentgjort.

Dette arbeidet vil kreve at hvert tempel blir stengt i en periode. Kirkens medlemmer kan fortsatt nyte tempeltilbedelse og -tjeneste i andre templer i nærheten. Når hvert av prosjektene er fullført, vil hvert historiske tempel bli gjeninnviet.

Brødre og søstre, vi anser et tempel som det helligste byggverket i Kirken. Når vi bekjentgjør planer om å oppføre

et *nytt* tempel, blir det en del av vår hellige historie. Nå, vennligst lytt nøye og ærbødig. Hvis jeg bekjentgjør et tempel på et sted som betyr mye for deg, foreslår jeg at du ganske enkelt bøyer hodet med en stille, takknemlig bønn i ditt hjerte. Vi ønsker ingen verbale utbrudd som forstyrrer denne konferansens og Herrens hellige templers hellige natur.

Vi har i dag gleden av å bekjentgjøre planer om å oppføre flere templer. Disse skal oppføres på følgende steder:

Pago Pago, Amerikansk Samoa; Okinawa City, Okinawa; Neiafu, Tonga; Tooele Valley, Utah; Moses Lake, Washington; San Pedro Sula, Honduras; Antofagasta, Chile; Budapest, Ungarn.

Takk, mine kjære brødre og søstre.

Når vi snakker om våre gamle og nye templer, håper jeg at hver enkelt av oss viser med våre handlinger at vi er vår Herre Jesus Kristi sanne disipler. Måtte vi renovere vårt liv gjennom vår tro på og tillit til Ham. Måtte vi få tilgang til Hans forsonings kraft gjennom vår daglige omvendelse. Og måtte vi innvie og gjeninnvie vårt liv til å tjene Gud og hans barn – på begge sider av sløret.

Jeg etterlater dere min kjærlighet og velsignelse, og forsikrer dere om at åpenbaring fortsetter i denne Herrens kirke. Det vil fortsette helt til “Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er gjort.”¹

Jeg velsigner dere med disse tingene og bærer mitt vitnesbyrd om at Gud lever! Jesus er Kristus! Dette er hans kirke. Vi er hans folk. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 142.

Statistisk rapport 2018

Som informasjon til Kirkens medlemmer har Det første presidentskap gitt følgende statistiske rapport om Kirkens vekst og status pr. 31. desember 2018.

ENHETER I KIRKEN

Antall staver	3 383
Misjoner	407
Distrikter	547
Menigheter og grener	30 536

MEDLEMMER AV KIRKEN

Totalt antall medlemmer	16 313 735
Nye registrerte barn	102 102
Døpte konvertitter	234 332

MISJONÆRER

Heltidsmisjonærer	65 137
Kirkens tjenestemisjonærer	37 963

TEMLER

Templer innviet i 2018 (Concepción Chile og Barranquilla Colombia)	2
Templer gjeninnviet i 2018 (Houston Texas og Jordan River Utah)	2
Templer i drift ved årsskiftet	161

Fortegnelse over historier

Følgende liste over utvalgte historier fra generalkonferansen kan brukes i personlig studium, på familiens hjemmeaften og i annen undervisning. Sidetallene viser til første side av talen.

Neil L. Andersen	(34) En mann som føler tiltrekning til samme kjønn, er trofast mot sine pakter. En kvinne som aldri har giftet seg, fokuserer på tjeneste.
D. Todd Christofferson	(81) Ungdom i Italia viser president Russell M. Nelson tempelkort de har klargjort for sine forfedre.
Carl B. Cook	(51) Et "brorskap" i Botswana som styrker og hjelper hverandre å omvende seg, er til velsignelse for utallige andre gjennom misjonærtjeneste. Prestedømsquorumer samler seg rundt og velsigner unge Carl B. Cook.
Quentin L. Cook	(76) En oppfordring fra president Gordon B. Hinckley bidrar til at eldste O. Vincent Halecks far blir døpt.
Becky Craven	(9) Et øyenvitne klager over at en lokfører ikke forsøkte å svinge før toget hans kjørte på en bil som sto fast på skinnegangen.
Sharon Eubank	(73) Nattlysene på Salt Lake tempel tennes ikke. En drøm gir Sharon Eubank et ønske om å styrke sin tro.
Gerrit W. Gong	(97) Etter å ha hatt medfølelse med en butikktyv begynner en venn av Gerrit W. Gong å forstå Jesus Kristus og hans forsoning.
Brook P. Hales	(11) To sønner av Brook P. Hales lærer at når Gud besvarer bønner, kjenner han enden fra begynnelsen. "Dette vil også gå over" blir mottoet til en trofast kvinne som aksepterer sin blindhet.
Mathias Held	(31) Mathias og Irene Held slutter seg til Kirken etter å ha skjelnet sannheten ved studium og Ånden.
David P. Homer	(41) Mens han er passasjer på et småfly, lærer David P. Homer hvor viktig det er å lytte til den rette røsten. David P. Homer og hans hustru lærer at svar på bønn kan komme langsomt. Bror David P. Homer holder ut til enden til tross for motgang.
Kyle S. McKay	(105) En kvinne som sliter med stoffmisbruk og en mor hvis sønn dør i en ulykke, blir trøstet og støttet av Den store redningsmann.
Russell M. Nelson	(67) En mor og hennes døtre konkurrerer med sport og spill om oppmerksomheten til mennene i familien. (88) Russell M. Nelson og hans datter Wendy snakker "om det som betyr mest" under deres "siste far-datter-samtale". En politimann som hjelper folk å unnsnippe en skogbrann, spør seg: "Hvor er min familie?" En venn av Russell M. Nelson nekter å gjøre endringer for å kvalifisere seg til evangeliets velsignelser.
Dallin H. Oaks	(60) Studenter som ser en hund snike seg inn på et ekorn, glemmer å spørre: "Hvor vil dette føre hen?" Et colombiansk ektepars fem døgn lange busstur for å bli viet i tempelet, forandrer deres syn på tempelekteskap og evangeliet.
Dale G. Renlund	(70) En "første keitete bønn" hjelper et mindre aktivt medlem å føle en tilskyndelse i kirken om at "dette er mitt hus".
Ulisses Soares	(6) En alenemor innprenter evangeliets velsignelser i sine barns hjerter.
Gary E. Stevenson	(47) Som prest på videregående skole nekter en fremtidig apostel å se en upassende film, noe som gir en venn mot.
Juan Pablo Villar	(95) Etter å ha proselyttet en hel dag sammen med sin misjonærbror, bestemmer Juan Pablo Villar seg for å bli døpt og reise på misjon.
Takashi Wada	(38) Takashi Wadas mor slutter seg til Kirken etter at Herren rører ved hennes hjerte ved hjelp av en gutts vennlige handling.
W. Christopher Waddell	(19) Takket være omsorgstjeneste fra familie og venner tar W. Christopher Waddells bror igjen imot evangeliet kort tid før sin død.

Eldste Rubén V. Alliaud

Generalautoritet-sytti

Rubén Alliaud var 14 da han forlot sitt hjem i Argentina for å tilbringe et år hos onkelen i USA. Faren, Rubén Reynaldo Alliaud, hadde tidligere gått bort, og Rubén var i ferd med å utvikle “en opprørske innstilling”.

Hans bekymrede mor Maria sendte ham til Houston i Texas for å bo hos sin bror, Manuel Bustos, og hans familie. Hun stilte ett krav til sin brors familie: “Ikke del deres sistedagers-hellige tro med min sønn.”

Evangeliets ånd talte imidlertid til den strevende tenåreren. Han la merke til hvordan Kirken forenet familien Bustos ved bønn og tjeneste, og han kunne ikke annet enn å legge merke til en rekke eksemplarer av Mormons bok på hyllene i rommet sitt.

Nysgjerrig tok han ned en av bøkene og fant Moronis løfte om at han kunne få vite ved bønn at Mormons bok er sann.

“Dette løftet gjorde inntrykk på meg,” sier den nylig kalte generalautoritet-syttien. “Jeg ønsket å lese boken.”

Han tok Moronis løfte til seg, mottok et bekræftende svar og fortalte sin overraskede onkel at han ønsket å bli døpt. Onkel Manuel sendte umiddelbart Rubén tilbake til Argentina for å be moren om tillatelse. Han ble snart døpt. Siden den gang har det gjengitte evangelium forankret eldste Alliauds liv.

Rubén Vicente Alliaud ble født i Buenos Aires 8. januar 1966. Han ble viet til Fabiana Bennett Lamas i Buenos Aires Argentina tempel 17. desember 1992. De har seks barn.

Eldste Alliaud tok juridisk embetseksamen ved Belgrano universitetet i Buenos Aires, og har hatt en vidtfavnende karriere som advokat, med spesialisering i strafferett. Siden 1998 har han arbeidet som ledende partner i Alliaud & Asociados.

Han har virket som områdesytti, president for Argentina Córdoba misjon, stavsresident, høyrådsmedlem, biskop, eldstenes quorumsresident og misjonær i Uruguay Montevideo misjon. Da han ble kalt, var han Institutt-lærer, førsterådgiver i presidentskapet for opplæringscenteret for misjonærer i Argentina og leder for informasjon og samfunnskontakt. ■

Eldste Jorge M. Alvarado

Generalautoritet-sytti

Miguel og Iris Alvarado sluttet seg til Kirken i Puerto Rico i 1977, da deres sønn Jorge var seks år gammel. Unge Jorge ble døpt to år senere, og gikk aldri glipp av sabbatsmøtene.

“Men min egen omvendelse fant sted da jeg var 16,” sier den nykalte generalautoritet-syttien.

På videregående skole begynte han å virke som president for sin Seminar-klasse i hjembyen Ponce. Elevene studerte Mormons bok det året. Hans nye ansvar fikk ham til å foreta en selvransakelse.

“Jeg måtte spørre meg selv: ‘Vet jeg egentlig om Mormons bok er sann?’ Hvordan kunne jeg være president for Seminar-klassen min hvis jeg ikke engang visste om denne boken var sann?”

Han fant frem sin Mormons bok, og for første gang begynte han å lese den oppriktig.

“Jeg knelte ned og ba, og jeg visste da at den var sann,” sier han.

Mormons bok er fortsatt en avgjørende innflytelse i eldste Alvarados liv.

Mens han var heltidsmisjonær i Tampa Florida misjon, delte han Mormons bok med alle han underviste. Senere studerte han boken sammen med sin hustru og deres tre barn. Som president for Puerto Rico San Juan misjon oppfordret han sine misjonærer til å elske og dele Mormons bok.

Som generalautoritet-sytti er eldste Alvarado nå fortsatt ivrig etter å oppfordre andre til å oppdage de livsendrende sannhetene i Mormons bok.

Jorge Miguel Alvarado Pazo ble født 21. november 1970. 19. desember 1992 ble han viet til Cari Lu Rios i Washington D.C. tempel.

Etter å ha studert bedriftsledelse ved University of Puerto Rico, arbeidet han i en rekke bedriftslederstillinger i Puerto Rico og på Fastlands-USA. Inntil nylig arbeidet han ved Kirken hovedkvarter i Salt Lake City som internasjonal leder for Selvhjelpenhetstjenesten.

Eldste Alvarado har vært områdesytti, stavsresident, høyrådsmedlem, grensresident og menighetens misjonsleder. ■

Eldste Hans T. Boom

Generalautoritet-sytti

Da eldste Hans T. Boom var åtte år gammel, flyttet familien fra Amsterdam til byen Breda, som ligger sør i Nederland. Faren, en hollender som hadde vokst opp i Indonesia og var konvertitt til Kirken, følte at familien trengte å forlate storbyen og vende tilbake til familiens røtter.

Tiden eldste Boom tilbragte med familien i den lille grenen, viste seg å være et øvingsfelt for tjeneste i Kirken – tjeneste han har utført hele sitt liv og vil fortsette å utføre i sitt nye kall som generalautoritet-sytti.

“Alt jeg er og alt jeg har, skyldes Herren og mulighetene han har gitt meg til å lære og vokse,” sier han.

Hans Theodorus Boom ble født i Amsterdam 13. juli 1963, sønn av Hans og Ankie Boom, og er det nest eldste av fire barn. Foreldrene underviste i evangeliet hjemme og oppfordret barna til å arbeide hardt.

Som 18-åring virket eldste Boom i England London øst misjon. Noen måneder etter fullført misjon møtte han sin fremtidige hustru, Ariena Johanna “Marjan” Broekzitter, på en konferanse for unge voksne i Kirken. Paret ble viet i Rhoon i Nederland 27. juli 1984 og ble beseget i London England tempel tre dager senere. De har tre sønner.

Eldste Boom arbeidet som sekretær for rektoren ved Markenhage College og som rekrutterer ved Franchise Development Benelux. Da han ble kalt som generalautoritet, arbeidet han som salgssjef for MacLean Agencies.

Eldste Boom har virket som områdesytti, rådgiver i et stavspresidentskap, Unge menns president i staven, grens-president og rådgiver i et grenspresidentskap. Da han ble kalt, var han Institutt-lærer og tempelarbeider i Haag Nederland tempel. ■

Eldste L. Todd Budge

Generalautoritet-sytti

Da Todd Budge var liten gutt, lærte foreldrene ham å søke Herrens vilje. Gjennom hele sitt liv har han prøvd å anvende denne vanen i enhver avgjørelse.

Mange år senere, etter at han og hans hustru hadde etablert seg i et hjem med sine fem barn, følte han åndelige tilskyndelser om å forlate sin karriere i bank- og finansnæringen. Forandringen skulle kreve et betydelig offer før han kunne etablere seg i en ny karriere.

Etter stor innsats og mange forberedelser for å bytte karriere, møtte eldste Budge en som var unikt kvalifisert til å gi ham råd. Vedkommende foreslo at eldste Budge skulle fortsette i bankkarrieren, og minnet ham om at han ville få mange muligheter til å gi råd og hjelpe folk. “Vi trenger folk med integritet i næringslivet,” sa han.

Eldste Budge betraktet dette møtet som en mild barmhjertighet fra Herren. “Jeg tror han ville vite hva jeg ønsket,” sier han. “Da Herren visste hvor jeg sto, forlangte han ikke offeret av meg, og jeg stolte på at han kunne bruke meg til sine hensikter uten en karriereforandring.”

Karrieren gjorde det mulig for ham å være en innflytelse til det gode i næringslivet, og til og med åpne dører for å dele evangeliet med andre i Japan.

Lawrence Todd Budge ble født i Pittsburg i California, USA, 29. desember 1959, sønn av Lowell Jensen og Deanna Price Budge. Han møtte Lori Capener i løpet av deres første år ved Brigham Young University. Åtte måneder etter at han kom hjem fra misjon i Japan Fukuoka misjon, ble de viet i Logan Utah tempel. De har seks barn.

Etter å ha blitt uteksaminert fra BYU i 1984 med en bachelorgrad i økonomi, arbeidet eldste Budge for Bain & Company Japan; Citibank N.A. og GE Capital. Han ble konsernsjef og administrerende direktør for Tokyo Star Bank Limited i 2003, og var bankens styreleder fra 2008 til 2011.

Eldste Budge har virket som områdesytti, president for Japan Tokyo misjon, stavs-president, biskop, eldstenes quorums-president og Unge menns president i staven. ■

Eldste Ricardo P. Giménez

Generalautoritet-sytti

Medlemmer av Kirken i Antofagasta i Chile vil lenge huske generalkonferansen i april 2019 for bekjentgjørelsen om et fremtidig tempel der og at et bysbarn, eldste Ricardo P. Giménez, ble kalt som generalautoritet-sytti.

Når han overveier ansvarsoppgavene i sitt nye kall, finner eldste Giménez tro og mot i ordspråket “den Herren kaller, den gjør Herren kvalifisert” (Thomas S. Monson, “Plikten kaller”, *Lys over Norge*, juli 1996, 45).

“Jeg har undervist om disse ordene mange ganger, og nå prøver jeg å anvende dem på meg selv,” sier han. “Vår himmelske Fader kaller på deg. Han kjenner deg. Så bare gå og gjør det han ønsker, så vil alt gå bra.”

Ricardo Patricio Giménez Salazar ble født 28. november 1971 som det eldste av de to barna til Ricardo Benjamín Giménez Gimeno og Myrto Lucisca Amalia Salazar Signorini. Han sluttet seg til Kirken da han var 11 år gammel, og flyttet sammen med sin mor og søster til Santiago i Chile etter at foreldrene ble skilt.

I 1995 møtte han Catherine Ivonne Carrazana Zúñiga i Santiago da hun begynte å gå i menigheten hans mens hun bodde hos en onkel der. De ble beseget i Santiago Chile tempel 12. september 1997, og de har to barn.

Eldste Giménez tok sin bachelorgrad i regnskap og revisjon ved Universitetet i Santiago i 1997 og en mastergrad i bedriftsledelse fra Universitetet i Chile i 2003. Han begynte sitt yrkesliv i gruveindustrien, men gikk til slutt over til informasjonsteknologi som økonomisjef for Computer Sciences Corporation i Latin-Amerika. Han vendte tilbake til gruvedrift i 2012, først i Sierra Gorda Mining og deretter i Robinson Nevada Mining Company.

Da han ble kalt, var eldste Giménez rådgiver i et stavspreidentskap. Han har også virket som områdesytti i området Sør-Amerika sør, stavspreident, høringsmedlem, biskop, rådgiver i et biskopsråd og i Unge menns presidentskap på menighetsplan, samt som heltidsmisjonær i Chile Concepción misjon. ■

Eldste Peter M. Johnson

Generalautoritet-sytti

Etter at Peter M. Johnson, sønn av en forvaltningsfunksjonær og drosjesjåfør, hadde tatt imot et basketballstipend ved Brigham Young University – Hawaii, sto han foran en Institutt-lærer.

“Du vil [enten] slutte deg til Kirken med en gang, eller det vil ta deg en stund,” forutsa læreren.

Læreren fikk rett. Mer enn et år senere “fastet og ba [Peter] og fikk svar”. Han ble døpt 16. august 1986.

Peter Matthew Johnson, det fjerde av fem barn, ble født i Queens i New York, USA, 29. november 1966, sønn av McKinley Johnson og Geneva Paris Long.

Foreldrene skilte seg da han var 11, og moren flyttet til Hawaii. Et år senere sluttet Peter seg til Nation of Islam og ble muslim. Denne tilknytningen ga ham veiledning og støtte, og forberedte ham til å ta imot Jesu Kristi evangelium.

15 år gammel flyttet Peter til Hawaii for å bo hos moren. Der oppdaget han idrett – særlig basketball – og tok fatt på veien til universitetsutdanning, medlemskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, misjonærtjeneste i Alabama Birmingham misjon og tempelekteskap med Stephanie Lyn Chadwick i 1990. Ekteparet, som møttes mens de spilte basketball ved Southern Utah University, har fire barn.

“Jeg er her for å tjene Herren,” sier eldste Johnson om sitt kall til De sytti. “Uavhengig av nasjonalitet, kultur eller hvor jeg kommer fra, er min oppgave å tjene Herren av hele mitt hjerte og sinn og med all min styrke, og å representere Herren overfor hans folk. Frelsen elsker oss alle. Vi er Guds sønner og døtre.”

Eldste Johnson tok bachelor- og mastergrad i regnskap ved Southern Utah University og en doktorgrad i regnskap ved Arizona State University. Han har arbeidet som førsteamanuensis ved BYU–Hawaii, amanuensis ved Brigham Young University og førsteamanuensis ved University of Alabama. Han har virket som områdesytti, stavspreident, stavens finanssekretær og menighetens misjonsleder. ■

Eldste John A. McCune

Generalautoritet-sytti

Tidlig i sin karriere i næringslivet hadde eldste John A. McCune en samtale med sjefen der det snart ble klart at mannen ikke visste mye om Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Sjefen spurte eldste McCune hvorfor siste-dagers-hellige ikke danset eller spiste småkaker.

“Selvsagt spiser jeg småkaker,” fortalte eldste McCune sjefen med et smil, og gned seg på magen. “Jeg tror du forveksler oss med noen andre.”

Under samtalen oppklarte eldste McCune misoppfatninger om Kirken. Denne samtalen førte til andre samtaler om Jesu Kristi evangelium, og bekreftet for eldste McCune hvor viktig det er å alltid være beredt til å dele evangeliet med andre.

“Vi er disipler av Frelseren Jesus Kristus uansett hvor vi er, under enhver omstendighet og ved enhver anledning,” sier eldste McCune. “Vi har jobber og karrierer, men de er til for å forsørge familien og sette oss i situasjoner der vi kan dele evangeliet med andre. Det er vårt hovedansvar som Jesu Kristi disipler.”

John Allen McCune ble født i Santa Cruz i California, USA, 20. juni 1963, sønn av Clifford og Joan Schulthies McCune. Han vokste hovedsakelig opp i Oregon i USA.

Etter å ha utført en heltidsmisjon i Fukuoka i Japan, ble eldste McCune viet til Debra Ellen Kingsbury i Salt Lake tempel i 1984. De har fire barn og bor i Midway i Utah.

Eldste McCune tok en bachelorgrad i økonomi ved Brigham Young University og senere en mastergrad i bedriftsledelse ved University of California Los Angeles (UCLA). Han arbeidet som nestleder og administrerende direktør for Capital Investment Advisors fra 1997 til 2012. Han virket deretter som president for Utah Provo misjon før han ble giverkontakt ved LDS Philanthropies.

Eldste McCune var områdesytti da han mottok sitt nye kall. Han har også vært stavsprezident, biskop, rådgiver i et biskopsråd og et grensprezidentskap, samt eldstenes quorumpresident. ■

Eldste James R. Rasband

Generalautoritet-sytti

Da eldste James R. Rasband ble kalt til et stavsprezidentskap for mange år siden, følte han seg uforberedt. “Dette må være en feil,” tenkte han.

Han følte en lignende utilstrekkelighet som 19-åring, da han kom til opplæringscenteret for misjonærer i Provo som forberedelse til en heltidsmisjon i Seoul i Sør-Korea. “Hvordan skal jeg klare dette?” tenkte han.

I begge tilfeller var svaret det samme: “Stå på. Gleden vil komme.” Eller som moren sa: “Herren er tom for fullkomne mennesker. Bare begynn å arbeide.”

Eldste Rasband føler noe av denne usikkerheten nå som han skal ta fatt på sitt nye kall som generalautoritet-sytti, men han vet svaret: “Vår himmelske Fader trenger bare at vi begynner å arbeide og dele det helbredende og glade budskapet om hans Sønn og hans Sønns sønner.”

James Richard Rasband ble født i Seattle i Washington, USA, 20. mars 1963, sønn av James E. og Ester Rasband. Han vokste opp i Pebble Beach i California, USA, i et hjem omtrent 200 meter fra vannkanten.

Eldste Rasband møtte Mary Diane Williams som førsteårsstudent ved Brigham Young University. De skrev til hverandre mens han studerte i Israel i fem måneder, og deretter gjennom hele hans tjeneste i Korea Seoul misjon. De ble viet i Los Angeles California tempel 11. august 1984. De har fire barn.

Da han kom hjem fra misjon, fullførte han sin bachelorgrad i engelsk og studier i det nære Østen ved BYU i 1986, og tok deretter en doktorgrad i rettsvitenskap ved Harvard Law School i 1989. Etter å ha praktisert som advokat i Seattle i fem år, vendte han tilbake til BYU i 1995 for å bli medlem av lærerstaben ved J. Reuben Clark Law School. Han var dekanus ved jusstudiet fra 2009 til 2016, da han ble akademisk viserektor ved BYU.

Eldste Rasband har virket som områdesytti, stavsprezident, rådgiver i et stavsprezidentskap, høringsmedlem, biskop og Unge menns president i menigheten. ■

Eldste Benjamin M. Z. Tai

Generalautoritet-sytti

Eldste Benjamin M. Z. Tais farfar ble tatt til fange, fengslet og henrettet av japanske styrker som invaderte Hong Kong under andre verdenskrig.

Flere årtier senere møtte eldste Tai sin fremtidige hustru Naomi Toma fra Japan mens han var eldstenes quorumpresident i sin studentmenighet ved Brigham Young University. Naomi var president i Hjelpeforeningen.

Da Benjamin fortalte sin far, emeritusgeneralautoritet eldste Kwok Yuen Tai, at han gikk på stevnemøter med og håpet å gifte seg med Naomi, uttrykte faren ingen bitterhet. Naomis foreldre, Rikuo og Fumiko Toma, kom faktisk til Hong Kong for å besøke Benjamins foreldre. Foreldrene hennes sa at Jesu Kristi evangelium hadde gjort ekteskapet deres mulig. Paret ble viet i Salt Lake tempel 23. desember 1995. De har 6 barn.

“Vi kommer fra forskjellige kulturer, men vi har tråder av felles tro og offer,” sier eldste Tai. Eldste Tai vet at disse trådene av tro og offer nå vil knytte ham til siste-dagers-hellige over hele verden.

Benjamin Ming Zhe Tai ble født i Hong Kong 20. juli 1972, sønn av Kwok Yuen og Hui Hua Tai. Farens arbeid førte familien over hele verden før de emigrerte til Sør-California i USA, der eldste Tai tilbragte tenårene. I sitt hjem hadde foreldrene en bokrull med følgende ord skrevet med kinesisk kalligrafi: “Jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren” (Josva 24:15). Dette har vært familien Tais motto.

Etter å ha virket i Australia Melbourne misjon, tok eldste Tai en bachelorgrad i treningsvitenskap ved BYU i 1996 og en mastergrad i bedriftsledelse ved University of California, Los Angeles (UCLA), i 2003. Han har arbeidet i Japan og Hong Kong innen investeringsbankbransjen og eiendomsutvikling.

Eldste Tai har virket som områdesytti, distriktspresident, rådgiver i et distriktspresidentskap, distriktets utøvende sekretær, eldstenes quorumpresident, grenspresident og lærer i Søndagsskolen. ■

Eldste Alan R. Walker

Generalautoritet-sytti

Å lære om og fordype seg i nye kulturer har blitt en livslang hobby for eldste Alan R. Walker, noe som vil komme ham til nytte i hans kall som generalautoritet-sytti.

Alan Roy Walker ble født i Buenos Aires i Argentina 2. januar 1971, sønn av Victor Adrian Walker og Cristina Ofelia Sparrow Walker. Han vokste opp i forskjellige deler av Nord- og Sør-Amerika.

Han tilbragte sine unge år i Argentina før familien flyttet til Boston i Massachusetts i USA og senere til Mexico City i Mexico på grunn av farens arbeid.

“Å lære engelsk har vært en enorm velsignelse,” sier han. Hans oppvekst i evangeliet gjorde det mulig for ham å utvikle sitt vitnesbyrd og i ung alder forberede seg til en misjon. Etter å ha studert ved Brigham Young University i et år virket eldste Walker som heltidsmisjonær i Nashville Tennessee misjon.

For å hjelpe sin far å komme seg etter en alvorlig ulykke, utsatte eldste Walker sine planer om å vende tilbake til studiene etter misjonen, og reiste isteden tilbake til Argentina. Det var da han møtte Ines Marcela Sulé på en Institutt-dans. Åtte måneder senere, 12. august 1993, ble de viet i Buenos Aires Argentina tempel. Dagen etter flyttet det unge paret til Provo i Utah, der eldste Walker fullførte sin bachelorgrad i økonomi i 1996.

Eldste Walker arbeidet i tre år som forretningsbankmann i Citibank, seks år som Kirkens revisor i området Sør-Amerika sør, 11 år i området Mexico og senest som forvaltningssjef i området Sør-Amerika sør. I 2010 ble eldste Walker kalt til å presidere over Mexico Monterrey øst misjon.

Bror og søster Walker og deres datter liker å tjene andre, reise og bli kjent med nye steder og mennesker.

Før han ble kalt som generalautoritet-sytti, virket eldste Walker i forskjellige stillinger i Kirken, blant annet som områdesytti, rådgiver i et stavspresidentskap, høringsmedlem, biskop, rådgiver i et biskopsråd og menighetens misjonsleder. ■

Mark L. Pace

Søndagsskolens generalsekretær

Etter å ha avtalt intervjuet for det som skulle bli et kall som Kirkens nye generalsekretær for Søndagsskolens, ga bror Mark L. Pace et løfte i bønn.

“Himmelske Fader, uansett hva du vil at jeg skal gjøre, vil jeg gjøre det med glede,” ba han. “Bare vit at jeg vil gi alt.”

Bror Pace sier at hans største ønske i sitt nye kall er å velsigne, støtte og oppmuntre Kirkens medlemmer. “Vi ønsker å gi alt vi har,” sa han om Søndagsskolens nye generalsekretær.

Mark Leonard Pace ble født i Buenos Aires i Argentina 1. januar 1957, sønn av Lorin Nelson og Marylynn Haymore Pace. Den gangen var faren til bror Pace president for Argentina misjon.

Bror Pace møtte sin fremtidige hustru Anne Marie Langeland da de gikk i samme andreklasser i Salt Lake City i Utah, USA. Senere, da de gikk på forskjellige videregående skoler i byen, gjenopptok de kontakten på en blandet Seminar-aktivitet. De skrev til hverandre de neste årene mens hun ble med familien til Norge, der faren presiderte over Norge Oslo misjon, og mens bror Pace virket i Spania Madrid misjon. De ble viet i Salt Lake tempel 21. november 1978 og har syv barn.

Bror Pace ble uteksaminert med en bachelorgrad i økonomi fra University of Utah i 1980 og en mastergrad i bedriftsledelse fra Harvard Business School i 1982. Etter å ha vært ansatt i Price Waterhouse i New York City en kort periode, begynte han i Boyer Company i Salt Lake City, der han arbeidet med kommersiell eiendomsutvikling fra 1984 til 2012. Etter tre år som president for Spania Barcelona misjon, begynte han i Gardner Company i 2015, hvor han arbeidet med eiendomsutvikling.

Da han mottok sitt nye kall, var bror Pace områdesytti. Hans tidligere kall i Kirken omfatter blant annet rådgiver i et stavsprelatskap, høyrådsmedlem, biskop, rådgiver i et biskopsråd, eldstenes quorumsprelats, Unge menns president i menigheten og speiderleder. ■

Milton Camargo

Førsterådgiver i Søndagsskolens generalsekretærskap

Det tok nesten et år for Helio da Rocha Camargo, en tidligere prest i en annen kirke, å bestemme seg for å bli døpt i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Kort tid senere bestemte også hans hustru Nair Belmira da Rocha Camargo seg for å følge sin manns eksempel og bli døpt.

På den tiden var Nair gravid med parets sønn, som de kom til å kalle Milton. Bror og søster Camargos samlet beslutning om å slutte seg til Kirken skulle for alltid velsigne fremtidige generasjoner av familien.

Bror Milton da Rocha Camargo ble født i São Paulo i Brasil 10. mars 1958. Bror Camargo, som 6. april 2019 ble oppholdt som førsterådgiver i Søndagsskolens generalsekretærskap, sier han er velsignet med å ha vokst opp som medlem av Kirken.

“Herren kjenner oss personlig,” sier han. “Hans planer for hver enkelt av oss er større enn vi kan forestille oss.”

Bror Camargo møtte sin hustru Patricia mens faren presiderte over Brasil Rio de Janeiro misjon på slutten av 1970-tallet. Paret giftet seg 4. januar 1980, omtrent et år etter at bror Camargo kom hjem fra tjeneste som heltidsmisjonær i Portugal Lisboa misjon. De har tre barn.

I de tidlige årene av ekteskapet bodde bror og søster Camargo i Rio de Janeiro, hvor bror Camargo fullførte en bachelorgrad i ingeniørfag fra Instituto Militar de Engenharia. Han tok senere en mastergrad i bedriftsledelse ved Brigham Young University.

Gjennom hele sin karriere har bror Camargo viet sin tid og energi til å utdanne andre. Han har arbeidet for flere universiteter, blant annet en prisvinnende brasiliansk nettskole, Universidad Tecnológica de Mexico og senest BYU-Pathway Worldwide som nestleder for pensumavdelingen.

Bror Camargo har virket som områdesytti, president for Brasil Porto Alegre syd misjon (1997–2000), rådgiver i prelatskapet for Brasils opplæringscenter for misjonærer (2002–5), biskop, stavens misjonsprelats og eldstenes quorumsprelats. ■

Jan E. Newman

Annenrådgiver i Søndagsskolens
generalpresidentskap

Som ung misjonær i Strasbourg i Frankrike hadde Jan E. Newman en spesiell åndelig opplevelse som styrket hans vitnesbyrd og lot ham føle vår himmelske Faders kjærlighet. Denne opplevelsen kom da han leste profeten Almas ord i Mormons bok om å så evangeliets frø i vårt hjerte (se Alma 32:28; 33:22–23).

“Jeg leste at hvis du gjør plass til dette frøet i ditt hjerte, vil det vokse, og du vil faktisk kjenne denne svulmende bevegelsen,” sa bror Newman. “Jeg husker at jeg leste det og at Ånden vitnet så sterkt for meg om at det var sant. Jeg kjente denne svulmende bevegelsen. Dette kommer jeg aldri til å glemme.”

Denne og andre opplevelser bidro til å forankre bror Newmans vitnesbyrd om evangeliet og forberedte ham til et liv i tjeneste som ektemann, far og Jesu Kristi disippel.

Jan Eric Newman ble født i Jerome i Idaho 16. april 1960, sønn av George Raymond og Dora Walker Newman. Han vokste opp i Overton i Nevada, USA. Faren var konvertitt, og morens familie hadde vært siste-dagers-hellige i flere generasjoner.

Han utviklet et vitnesbyrd i ung alder og utførte en heltidsmisjon i Frankrike og Belgia. Etter sin misjon tok bror Newman en bachelorgrad i fransk ved Brigham Young University. Han likte utdannelsen så godt at han vurderte å bli fransklærer, men valgte isteden en karriere i programvarebransjen. Han arbeidet som gründer i mer enn 30 år og grunnla en rekke vellykkede programvareselskaper. For øyeblikket er han partner i SageCreek Partners, et teknologi-konsulentfirma i Alpine i Utah.

Bror Newman ble viet til Lucia Price i Oakland California tempel 18. august 1984. De har seks barn og bor i Elk Ridge i Utah.

Bror Newman har virket som stavspresident, biskop, Unge menns president i menigheten, speiderleder og tempelarbeider. Fra 2006 til 2009 var han president for Nebraska Omaha misjon. ■

President Nelsons tjenestegjering fortsetter

Kort tid etter generalkonferansen i oktober 2018 reiste president Russell M. Nelson til **Peru, Bolivia, Paraguay, Uruguay og Chile**, hvor han besøkte medlemmer og misjonærer og holdt andakter, herunder en ungdomsandakt i Chile med 1500 fremmøtte, som også ble overført til hele landet. Han talte til medlemmene på spansk, innviet Concepcion Chile tempel og møtte lokale myndigheter.

Tusenvis av kvinner svarte på sosiale medier på president Nelsons oppfordring om å rapportere om sine erfaringer med fire utfordringer han ga under generalkonferansen i oktober 2018: (1) faste fra sosiale medier og negative medier i 10 dager, (2) lese Mormons bok innen utgangen av 2018, (3) gå i tempelet regelmessig og (4) delta fullt ut i Hjelpeforeningen. “Jeg vil takke dere alle for at dere reagerte positivt på oppfordringene mine,” sa president Nelson, og uttrykte håp om at “hver av disse oppfordringene har bragt dere nærmere Frelseren.”

President Nelson presiderte under begravelsen til sin datter, Wendy Nelson Maxfield, som gikk bort etter en tapper kamp mot kreft. “Våre sørgetårer vil gå over til forventningstårer når vi får et evig perspektiv,” sa han. Han talte om sin datter under en spesiell konferanse for medlemmene i Chico California stav, som omfatter to enheter fra Paradise, som

President Russell M. Nelson og eldste Enrique R. Falabella i De sytti ønskes velkommen til andakten i Lima i Peru.

ble rasert av brann. “Du lærer at alle har utfordringer,” sa han. “Hvis du vil føle deg bedre, må du glemme deg selv og tjene andre.”

I **Arizona i USA** oppfordret president Nelson en folke­mengde på 65 000 medlemmer som var samlet i et idretts­stasjon, “til å samle Israel på begge sider av sløret.” President Nelson skrev også en gjestespalte i avisen *Arizona Republic* hvor han oppfordret folk til “å se hen til [Herren] og gjøre ham til midtpunktet i livet.” Han deltok i et intervju på delstatens TV-kanaler, hadde flere mottagelser med ledere innen politikk, utdannelse og tro, og hadde en spørsmål- og svar-økt med unge enslige voksne.

Siden han ble ordinert 14. januar 2018, har president Nelson besøkt 5 kontinenter, 16 nasjoner og territorier og 24 byer, og reist ca. 88 000 kilometer. ■

Inspirert rettleiding

Så langt i president Russell M. Nelsons presidentperiode:

- Prestedømmets quorumer har blitt omstrukturert.
- Omsorgstjenesten har erstattet hjemmelærere og besøkende lærerinner.
- Et nytt program for personlig utvikling for barn og ungdom blir utarbeidet.
- Nye utgaver av salmeboken og *Barnas sangbok* forberedes.
- Nye retningslinjer for ungdomsintervjuer med biskoper er fastsatt.
- Det er lagt vekt på å kalle Kirken ved dens fulle navn.
- Misjonskall legges ut på Internett i USA og Canada.
- The Mormon Tabernacle Choir endret navn til Tabernacle Choir at Temple Square [Tabernakelkoret på Temple Square].
- Hjemme-sentrert og Kirke-støttet studium av evangeliet har begynt, herunder overgangen til en totimers møteplan på søndagene.
- 27 nye templer har blitt bekjentgjort.
- Alle unntatt tre av Kirkens store historiske skuespill har blitt avviklet.
- Oppflytting for Primær og ungdom, unge menns ordinasjon til prestedømmet og tempelbefalinger for ungdom kan nå finne sted i januar istedenfor etter fødselsdager.
- Søstermisjonærer kan nå bruke penbukser.
- Detaljer knyttet til tempelarbeid er justert.
- Nye misjoner er opprettet, grensejusteringer er foretatt og antall opplæringscentre for misjonærer er justert.
- Barn av LHBT-foreldre kan nå bli velsignet og døpt, og retningslinjene for likekjønnet ekteskap er blitt tydeliggjort.

President Nelson har også lovet at når Herren leder, er det mer i vente! ■

Seminar-pensumet skal følge *Kom, følg med meg*

Seminar-studiet over hele verden vil snart følge pensumet og tidsplanen for *Kom, følg med meg*, en endring som vil styrke den hjemmestretete, Kirke-støttede tilnærmingen til studium av evangeliet ved et enhetlig studium i hjemmet, Søndagsskolen og Seminar.

Fra og med 2020 vil Seminar-klasser studere samme bok med hellig skrift som brukes i *Kom, følg med meg*-pensumet for hvert år. I stedet for å følge et skoleår, vil Seminar-studiekurset følge en årlig kalender.

Selv om studiene i Seminar vil fortsette å være basert på Skriftene, vil pensumet være mer lærebasert og vil bidra til å styrke, beskytte og forberede ungdom til misjon, ekteskap og tjeneste i Kirken. ■

Les en mer detaljert artikkel – som inneholder en kobling til en video av ledere i Kirken, blant andre eldste Holland, som snakker om forandringen – på [ChurchofJesusChrist.org/go/519122](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/519122).

Innvielse bærer bud om en “enestående fremtid”

“Kirken vil få en enestående fremtid,” sa president Russell M. Nelson under innvielsen av Roma Italia tempel i mars 2019. “Vi bare bygger opp til det som ligger foran oss nå.”

Under innvielsen var alle medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum for første gang samlet på ett sted utenfor USA. “Som Jesu Kristi apostler i vår tid,” sa president Nelson, “er vårt budskap i dag det samme som det apostlene delte for lenge siden – at Gud lever og at Jesus er Kristus.”

I tillegg til å innvie tempelet talte president Nelson til ungdommene i tempeldistriktet og møtte pave Frans. Dette var første gang en Kirkens president har hatt en formell audiens hos den romersk-katolske kirkes overhode. ■

Les kommentarer om Roma Italia tempel og se bilder fra Roma på [ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://www.ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles).

Nye retningslinjer, fremgangsmåter og ressurser

Uttalelse om templer. 2. januar 2019 uttalte Det første presidentskap blant annet: “I løpet av flere hundre år har detaljer knyttet til tempelarbeid blitt justert fra tid til annen, herunder språk, byggemetoder, kommunikasjon og opptegnelsesføring. Profeter har sagt at det aldri vil bli slutt på slike justeringer etter anvisning fra Herren til sine tjenere.”

Oppflytning av barn og ungdom.

Barn fullfører nå Primær og ungdommer går videre til neste klasse eller quorum som aldersgrupper i januar istedenfor på sin egen fødselsdag. Dette betyr også at ungdom kan få tempelanbefaling for begrenset bruk for første gang i januar det året de fyller 12, og unge menn kan ordineres til Det aronske prestedømme i januar det året de fyller 12.

Flere anledninger til tjeneste.

Kirkens veldedighetstjeneste har bekjentgjort sitt samarbeid med JustServe.org om å starte initiativet #YouCanDoSomething, som oppfordrer til å yte tjeneste lokalt og gi til gode formål over hele verden for å bidra til å forandre verden. For å komme i gang kan du gå inn på “How to Help”-siden på LDSCharities.org.

Nye ressurser for omsorgstjeneste.

Nettstedet This Is Ministering (ministering.ChurchofJesusChrist.org) har blitt oppdatert med flere artikler og videoer. Ressurser på nettstedet kan hjelpe leserne å rekke ut en hånd i medfølelse, utvikle mer meningsfylte forhold, forbedre sine lytteferdigheter og mer. Nytt innhold omfatter artikler om prinsipper for omsorgstjeneste som har blitt utgitt i *Ensign* og *Liahona*, koblinger til general-konferansetaler om omsorgstjeneste og delbare videoer, sitater og skriftsteder.

Håp og helbredelse for overgrepsofre. Et nytt nettsted, abuse.ChurchofJesusChrist.org, har ressurser og praktiske verktøy for overgrepsofre og dem som vil bidra til å forebygge overgrep. Det første presidentskap sendte også 26. mars 2019 ut et brev hvor de oppfordrer Kirkens ledere til å rekke ut en hånd i kjærlighet for å hjelpe dem som lider av overgrep. Sammen med brevet var det et ressursdokument med oppdaterte retningslinjer for hvordan biskoper og stavspresidentskaper kan veilede ofre for seksuelle overgrep og hvordan de skulle gjennomføre intervjuer med Kirkens medlemmer. Kirken har også utgitt en video, “Protect the Child” [Beskytt barnet] og oppdatert artikkelen om overgrep under emner i evangeliet.

Nye funksjoner og apper. Funksjonen Studieplaner i den siste oppdateringen av Gospel Library-appen gjør det mulig å sette opp en tidsplan for å studere innholdet i appen. Klargjorte ordinanser er et nytt verktøy for FamilySearch som gjør det enklere å finne

navn til tempelet, slik at du får mer tid til å tjene din familie og nyte tempelets velsignelser. FamilySearch har også rundt 30 nye hjemmeaktiviteter, som for eksempel “Gå hvor de gikk”, for å bidra til å engasjere yngre medlemmer i slekthistorie. Aktivitetene er tilgjengelige på 10 språk.

Større oppsetninger frarådes. Selv om lokale feiringer av kultur og historie kan være hensiktsmessig, fraråder Kirken nå større oppsetninger som for eksempel festspill. Tre festspill fortsetter: Nauvoo-festspillet i Illinois, med støtte fra Kirkens hovedkvarter; Mesa-festspillet i Arizona, under ledelse av områdets lederskap, og det britiske festspillet, under ledelse av områdets lederskap. Disse avholdes hvert fjerde år. Kirken har også avvirket ungdommers kulturelle arrangementer før tempelinvielser til fordel for ungdomsandrakter med besøkende kirkeledere. ■

Barn og ungdom vil gå til neste klasse eller quorum som aldersgrupper i januar istedenfor etter at de har fylt år.

Templer fra pionertiden, heriblant Salt Lake tempel, vil bli renoverert, og ytterligere åtte nye templer vil bli bygget.

Åtte nye templer og historiske renoveringer bekjentgjort

President Russell M. Nelson avsluttet generalkonferansen i april 2019 med å bekjentgjøre åtte nye templer og renoveringen av fire templer fra pionertiden, med flere detaljer om renoveringen av Salt Lake tempel.

Nye templer vil bli bygget i Pago Pago på Amerikansk Samoa; Okinawa City på Okinawa; Neiafu på Tonga; Tooele Valley i Utah; Moses Lake i Washington; San Pedro Sula i Honduras; Antofagasta i Chile og Budapest i Ungarn.

Planene for en omfattende renovering av Salt Lake tempel vil omfatte en fornyelse av Temple Square og de tilhørende områdene nær Kirkens kontorbygning i Salt Lake City. Templene i St. George, Manti og Logan i Utah vil også bli renoverert i nær fremtid. "Dette arbeidet vil kreve at hvert tempel blir stengt i en periode," sa president

Nelson. "Kirkens medlemmer kan fortsatt nyte tempeltilbedelse og -tjeneste i andre templer i nærheten. Når hvert av prosjektene er fullført, vil hvert historiske tempel bli gjeninnviet."

President Nelson har bekjentgjort 27 nye templer siden han ble Kirkens president i januar 2018. Siden forrige generalkonferanse i oktober 2018 har templer blitt innviet i Roma i Italia; Barranquilla i Colombia og Concepción i Chile. ■

For en fullstendig liste over templer og deres status, gå til temples.ChurchofJesusChrist.org.

Retningslinjer for barn av LHBT-foreldre og medlemmer i homofile ekteskap

Foreldre som identifiserer seg som lesbiske, homofile, biseksuelle og transseksuelle, kan nå anmode om at deres barn blir velsignet som spedbarn av en verdig bærer av Det melkisedekske prestedømme, og barna deres kan også bli døpt når de fyller åtte år uten godkjennelse fra Det første presidentskap, bekjentgjorde president Dallin H. Oaks, førsterådgi-ver i Det første presidentskap, under generalkonferansens lederskapsmøte.

Og selv om likekjønnet ekteskap fortsatt regnes som "en alvorlig overtredelse," vil ikke Kirken lenger behandle det som "fracfall" i forbindelse med Kirkens disiplinering.

"Umoralsk adferd som finner sted i hetroseksuelle eller homoseksuelle forhold vil bli behandlet på samme måte," sa president Oaks.

Disse endrede retningslinjene "utgjør ikke et skifte i Kirkens lære angående ekteskap eller Guds bud angående kyskhets og moral," skrev Det første presidentskap i en offisiell uttalelse. "Læren om frelsesplanen og betydningen av kyskhets vil ikke endres."

President Oaks sa at retningslinjene bør hjelpe berørte familier, og "i tillegg skulle våre medlemmers innsats for å vise mer forståelse, medfølelse og kjærlighet øke respekt og forståelse blant alle velvillig innstilte mennesker." ■

Legg vekt på det riktige navnet

For å referere til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige med dens rette navn, er det gjort endringer i kommunikasjonskanaler.

Endringer i nettsted

- ChurchofJesusChrist.org erstatter LDS.org som navnet på Kirkens offisielle nettsted.
- Om noen måneder vil Newsroom .ChurchofJesusChrist.org erstatte MormonNewsroom.org.
- ComeUntoChrist.org vil etter hvert erstatte Mormon.org, som blir rekonstruert for å gi dets primære publikum (utenfor Kirken) en mer personlig opplevelse.

Endringer i sosiale mediekkanaler

- Alle Kirkens viktigste sosiale mediekontoer har blitt endret for å vektlegge navnet på Frelserens kirke.
- Medlemmer kan velge å bli medlem av en ny Facebook-gruppe kalt "The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints - Inspiration and News" [Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige - inspirasjon og nyheter] for å bli informert om nyheter og oppdateringer om Kirken og utvikle fellesskap og knytte bånd i Kirken.

Endringer i mobilapper

- Sacred Music erstatter LDS Music.
- Gospel Library-appen vil forbli uendret.

Flere endringer kan forventes når vi alle samarbeider om å vektlegge navnet på Frelserens kirke, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. ■

Humanitærinnsats hjelper tusener

Kirkens humanitære arm, Kirkens veldedighetstjeneste, deltok i 2885 prosjekter i 141 land i fjor, i samarbeid med 1900 humanitære organisasjoner. Siden 1985 har Kirkens veldedighetstjeneste gitt mer enn 2,2 milliarder dollar i bistandshjelp – herunder penger, varer og donasjoner i naturalia i 197 land og territorier, ifølge Kirkens veldedighetstjenestes årsrapport for 2018 som ble utgitt 19. februar 2019.

Kirkens humanitære innsats er motivert av medfølelse med og kjærlighet til alle Guds barn, og legger vekt på tre styrende prinsipper – omsorg for dem som har størst behov, å inspirere til selvhjulpenhet og å fremme frivillighet og tjeneste. Disse prinsippene, basert på tro på Jesus Kristus, styrker enkeltpersoner og familier, uavhengig av rase, religion eller nasjonalitet.

Kirken bidrar med nødhjelp (herunder frivillig innsats), tjenester

for synshemmede, mødre- og nyfødtepleie, rent vann og sanitæranlegg, vaksinasjoner, tilgang til rullestoler og gåhjelpemidler, hjelp til å skaffe seg mat selv ved hjelp av lokale løsninger og ressurser, samt øyeblikkelig og langsiktig hjelp til flyktninger. Kirken deltar også i lokalsamfunnsprosjekter i 43 delstater og provinser i USA og Canada for å hjelpe med hjemløshet, omlokalisering av flyktninger og andre behov.

“Vi føler stor takknemlighet til og slektskap med alle dem som har bidratt til å lykkes med det humanitære arbeidet i 2018,” sa søster Sharon Eubank, leder for Kirkens veldedighetstjeneste og førsteråd giver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap. Hun sa at rapporten representerer titusenvis av menneskers godhet. ■

Les hele rapporten på ldscharities.org.

En sykepleier i Indonesia står ved siden av en nybakt mor. Sykepleiere på denne barselavdelingen har gjennomgått et Hjelp spedbarn å puste-kurs i regi av Kirkens veldedighetstjeneste.

En ung mann i Ghana smiler etter å ha mottatt en rullestol med hjelp fra en tekniker fra Kirkens veldedighetstjeneste.

Misjonærnytt

Kontakt med hjemmet. Misjonærer har nå tillatelse til å kommunisere med sin familie hver uke på forberedelsesdagen via tekstmeldinger, meldinger via Internett, telefonsamtaler og videosamtaler i tillegg til brev og e-post.

Planleggingsverktøy for fremtidige misjonærer. Et nytt nettbasert planleggingsverktøy fra Kirkens misjonæravdeling kan hjelpe fremtidige misjonærer å være mer bevisste og gjennomtenkte når de skal avgjøre når de vil være best mulig forberedt til å tjene Herren som misjonær.

Tjenestemisjoner. Fra januar 2019 kalles unge personer som utfører en tjenestemisjon, for "tjenestemisjonærer". Alle unge voksne som søker om misjonærtjeneste, gjør det på samme måte, via en nettportal, og alle misjonskall – enten det gjelder en proselytteringsmisjon eller en tjenestemisjon – kommer fra profeten. Verdige unge voksne som av forskjellige grunner er unnskyldt fra å utføre en proselytteringsmisjon, kan bli kalt på tjenestemisjon.

Søstermisjonærer kan gå med bukser. Søstermisjonærer har nå muligheten til å gå med bukser under normale daglige aktiviteter, selv om søstre skulle fortsette å gå med kjole eller skjørt når de går i tempelet og under søndagens møter, på lederskaps- og sonekonferanser, dåpsmøter og andakter ved misjonær opplæringscenteret. Å bruke penbukser kan bidra til å beskytte søstrene mot myggbarne virus sykdommer, holde dem varme i kaldt klima og gjøre det lettere for dem å sykle.

Misjonærer er opprettet, grenser justert. Fire nye misjonærer er opprettet, og tolv misjonærer vil bli innlemmet i eksisterende misjonærer. Slike endringer

skjer fra tid til annen for å tilpasse seg antall misjonærer som virker. De nye misjonærerne er Kongo Kinshasa øst, Guatemala Antigua, Peru Limatambo og Filippinene Antipolo. Foreldrene til misjonærer som virker i de berørte misjonærerne – enten de er opprettet eller oppløst – vil motta ytterligere informasjon fra sine misjonspresidenter.

Antall opplæringscentre for misjonærer justert. For bedre å utnytte misjonær opplæringscentre over hele verden, stenges sentrene i Argentina, Spania, Chile og Den dominikanske republikk. Etter stengningene vil Kirken drive 11 opplæringscentre for misjonærer i Brasil, Colombia, England, Ghana, Guatemala, Mexico, New Zealand, Peru, Filippinene, Provo i Utah og Sør-Afrika.

Sikkerhetsvideoer. Den nye 12-delte videoserien *Sikkerhetssonen* har til hensikt å øke sikkerheten til de 65 000 som for tiden virker som heltidsmisjonærer, så vel som de som ennå ikke har reist ut. Hensikten med den første videoen er at den skal sees av fremtidige misjonærer sammen med deres foreldre etter at misjonskallet er mottatt, og før de kommer til et opplæringscenter for misjonærer. På MTC vil misjonæreren se om igjen den første videoen, så vel som de andre 11. Periodiske sikkerhetspåminnelser vil også bli gitt misjonærer gjennom hele misjonen. ■

Kirken blir offisielt anerkjent i Kuwait

Kirken har fått offisiell anerkjennelse av staten Kuwait for sine lokale ledere og organisasjoner. Nesten 300 medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige bor og arbeider i Kuwait. De kommer fra mange land over hele verden. Formell anerkjennelse fra det offentlige gjør lokale ledere bedre i stand til å dekke behovene til medlemmene i Kuwait.

Biskop Terry Harradine i Kuwait menighet i Manama Bahrain stav, uttrykte takknemlighet til Kuwaits myndigheter fordi de tillater religionsfrihet i Kuwait, særlig for den utstasjonerte arbeidsstyrken, og fordi de fremmer religiøs toleranse i landet. ■

Aktivitetsforslag

Det er mange måter man kan hjelpe medlemmene å lære fra budskap som er gitt på generalkonferansen. Her er noe eksempler: (Du kan ha andre forslag som vil passe bedre i ditt quorum eller i Hjelpeforeningen.)

- **Drøft i grupper.**
Del medlemmene inn i små grupper, og la hver gruppe få hver sin del av konferansetalen som de kan lese og drøfte. Be så hver gruppe dele en sannhet de har lært. Eller så kan du danne grupper der medlemmene har studert forskjellige deler av talen, og la dem fortelle hverandre om det de lærte.
- **Besvar spørsmål.**
Oppfordre klassemedlemmene til å besvare spørsmål som de følgende om talen: Hvilke av evangeliets sannheter finner vi i denne talen? Hvordan kan vi anvende disse sannhetene? Hvilke oppfordringer og lovede velsignelser ble gitt? Hva lærer denne talen oss om det arbeidet Gud ønsker at vi skal utføre?
- **Del sitater.**
Be medlemmene dele sitater fra konferansetalen som inspirerer dem til å utføre sine ansvarsoppgaver i arbeidet med å frelse sjeler. Oppmuntre dem til å overveie hvordan de kan dele disse sitatene til andres velsignelse, blant dem deres kjære og mennesker de yter omsorgstjeneste overfor.
- **Bruk konkretisering.**
Be på forhånd noen medlemmer om å ta med seg gjenstander hjemmefra som de kan bruke til å undervise fra konferansetalen med. Be medlemmene under møtet om å forklare hvordan disse gjenstandene relaterer til talen.
- **Forbered en leksjon som kan undervises i hjemmet.**
Be medlemmene samarbeide to og to om å planlegge en leksjon til en hjemmeaften basert på konferansetalen. Hvordan kan vi gjøre talen relevant for familien? Hvordan kan vi dele denne talen med dem vi yter omsorgstjeneste overfor?
- **Fortell om egne erfaringer.**
Les flere sitater fra konferansetalen sammen. Be medlemmene om å dele eksempler fra Skriftene og fra sitt liv som illustrerer eller underbygger læren som undervises i disse uttalelsene.
- **Lær om et skriftsted.**
Be medlemmene lese en skriftstedhenvisning i konferansetalen. Be dem drøfte hvordan læresetningene i talen hjelper dem til å forstå skriftstedet bedre.
- **Finn et svar.**
Forbered før undervisningen noen spørsmål som kan besvares ved hjelp av konferansetalen. La fokus være på spørsmål som tilskynder til grundig overveelse eller anvendelse av evangeliets prinsipper (se *Undervisning på Frelserens måte*, 31–32). La så medlemmene velge et spørsmål og så finne svar i talen. Be dem drøfte sine svar i mindre grupper.
- **Finn et utsagn.**
Be medlemmene granske konferansetalen og se etter utsagn som er av stor betydning for dem. Be dem dele utsagnene og hva de lærer av dem. Hvordan hjelper disse læresetningene oss å utføre Herrens arbeid?
- **Lag noe.**
Be medlemmene lage en plakat eller et bokmerke som innbefatter en kort, inspirerende uttalelse fra konferansetalen. Gi dem mulighet til å presentere det de har laget. ■

Safely Enfolded (My Only Son Was Among Them) [Trygt omfavnet (Min eneste sønn var blant dem)],
av Julie Rogers

“Det er ikke mangel på lidelse i denne verden, både i Kirken og utenfor, så se hvilken som helst retning og dere vil finne noen hvis smerte synes for tung å bære og hvis hjertesorg synes aldri å ta slutt. En måte å ‘alltid minnes ham’ ville være å gå sammen med Mesterlegen i hans uendelige oppgave med å løfte børen fra dem som har byrder og lette smerten til dem som er plaget.”

Eldste Jeffrey R. Holland
i De tolv apostlers quorum,
“Se der Guds lam,” 46.

“Når vi snakker om våre gamle og nye templer, håper jeg at hver enkelt av oss viser med våre handlinger at vi er vår Herre Jesus Kristi sanne disipler,” sa president Russell M. Nelson på det siste møtet under Kirkens 189. årlige generalkonferanse. “Måtte vi renovere vårt liv gjennom vår tro på og tillit til Ham. Måtte vi få tilgang til Hans forsonings kraft gjennom vår daglige omvendelse. Og måtte vi innvie og gjeninnvie vårt liv til å tjene Gud og hans barn – på begge sider av sløret.”

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

4

02186 05170

6

NORWEGIAN